R. P. R.

DOS. Nr. 40010 VOL. Nr. 35

MINISTERUL AFACERILOR INTERNE

CSJ 5101/2001

ARHIVA OPERATIVA

DOSAR

Ancheta Antonescu Ion s.a.

CSJ 2705/2000

Data

4330932
P 013250, Vol. 35

Urmează Vol. Nr. 36

37390 Vol 2

REPUBLICA POPULARĂ ROMÂNĂ

I

MINISTERUL AFACERILOR INTERNE

ANUL 19___

DOSAR NR.___

4000 Vol 33

Referitor la

C.N.S.A.S.

PROCES-VERBAL

Astăzi 1 - - luna- XII - anul- 1954 -
Subsemnatul- Manicon - - - - - - - -
am procedat la scoaterea filelor nr. 1 47 - -
- - - - - - din dosarul nr.- 3 7390 vol. I - -
care au fost introduse la dosarul - - - -
Acte Chanod 05520/954.

Semnătura

PROCES - VERBAL

Astăzi 27 luna Sept anul 1937

Subsemnatul C. Cojocaru am procedat la scoaterea

filelor Nr. 277, 313 din dosarul Nr. 37390 vol. Ev. 12.

care au fost introduse la dos. Nr. [illegible] vol. [illegible]

Semnătura,

Md. 125

PROCES - VERBAL

Astăzi 18 luna oct anul 1956.

Subsemnatul Ltuj Drăgoi am procedat la scoaterea filelor nr. 75-77 din dosarul 37390 ind. vol. 2 care au fost introduse la dosarul nr. 9104 al Penitenciarului

Semnătura,

Ltuj Drăgoi

Sub
am proc
din dosa
care au
vol.

PROCES-VERBAL

Astăzi 26 luna oct anul 1956

Subsemnatul Ofiț Teodor

am procedat la scoaterea filelor nr. 13-24, 211

din dosarul nr. 37390 Ind. vol. 2

care au fost introduse la dosarul nr. —

vol. —

Semnătura,

37390 Jud VII 1372 IV

Dosarul

...OCAD N...

PROCES-VERBAL

...stăzi 25.. luna VII ..... anul 1955

Subsemnatul ... am procedat la scoaterea filelor nr. 151-152
din dosarul nr. 37390 Jud vol. 3
care au fost ~~introduse~~ la dos. nr. Hotărîre
vol. Tr. 421 mod 005757/26 VII 1955

Semnătura,

C.N.S.A.S.

OPERAT LA FIŞE

N O T A.

26 Aprilie 1934.

Generalul Antonescu Şeful M.St,Major proectează că pe un viitor ordonanţele ofiţerilor,să nu fie luate decât dintre minoritari.Nu li se va da nici un efect dela cazarmă,şi vor fi îmbrăcaţi în haine civile,îmbrăcămintea şi întreţinerea fiin pe socoteala ofiţerilor.

Cu acest sistem Generalul Antonescu crede că pe lângă,că în răsboiu vom avea o armată exclusiv naţională,dar şi în timpul pregătirei în epoca pacei,nu ne vom expune la tot felul de trădări, sabotări,precum şi a propagandei comuniste şi a spiritului de indisciplină în armată.

Ofiţerii sunt foarte nemulţumiţi de această măsură,mulţi declarând de pe acum că vor renunţa ordonanţe,angajându-şi servitoare.

ANT.

B.2

ROMANIA

MINISTERUL APĂRĂRII NAȚIONALE — Direcțiunea Personalului

668 2319 2

OPERATIUNI

Nr. 34045 — 4 NOEM. 1937

Data dv. — Dosarul și Nr. nostru (a se repeta în răspuns) — Data 8/XI/937

MARELE STAT MAJOR
Secția II-a

C.- Evidență Ofițeri

5. NOEM. 1937

Am onoare a face cunoscut că Domnul Ministru a aprobat concediul de 30 zile în străinătate (Franța), cu începere dela 1 Noembrie 1937, Domnului General de Brigadă Antonescu Ioan, comandantul regiunei teritoriale a corpului 4 armată.-

DIRECTORUL PERSONALULUI
COLONEL
R. Gherghe

Direcția Personalului · Serviciul Personalului

Seful Serv. Personalului
Lt. Colonel
Gh. Nicolescu

MARELE STAT MAJOR
Secția II
BIROUL 1
INTRARE No. 13609
1937 Luna XI ziua 6

Telefon Nr. 4.28.00.

Fo... O. R. N.
4. 5 (148×210).

OPERAT LA FIȘE

D. general Ion Antonescu

Guvernul Gigurtu a demisionat. La cârma Țării a fost chemat eri, în împrejurări atât de grele, în ceasuri atât de dureroase, unul din cei mai de frunte comandanți pe care i-a avut oștirea românească: generalul Ion Antonescu.

Vârtejul întâmplărilor politice care au bântuit România, în vremea din urmă, făcuse ca o personalitate de valoarea excepțională a noului prim-ministru să rămână departe de manifestările publice. Situația aceasta nu l-a descurajat, nici nu i-a micșorat voința de a servi Patria, cu toată marea și răscolitoarea lui energie.

Chemat din nou la viața publică, generalul Ion Antonescu primește investitura de a forma guvernul cu depline puteri pentru conducerea Statului.

Impresia adâncă pe care o face numirea aceasta în toate straturile opiniei publice dovedește cu câtă nerăbdare este așteptat la conducerea guvernului un om hotărât, energic, desțelenit de obligațiile mărunte și de socotelile personale, gata să jertfească Țării toată puterea de muncă și toată înțelepciunea lui.

Cariera generalului Ion Antonescu stă mărturie a dreptei credințe cu care a înțeles să-și servească Patria. Ostaș cu mari virtuți eroice, el poartă Cruciulița Albastră de Cavaler al lui Mihai Viteazul, drept răsplată a faptelor de arme în care nu și-a precupețit viața. In făptura lui militară, gestul eroic este înfrățit cu desăvârșita competență de comandant. Dacă în opinia publică personalitatea generalului Antonescu stârnește nădejdi noui și înviorează bucurii stinse, fără îndoială că răsunetul acestui nume este mai puternic decât ori unde în rândurile armatei. Un ostaș mare este și un camarad iubit. In toate locurile pe unde a trecut în bogata lui carieră, de la unități până la Marele Stat Major și la Ministerul Apărării Naționale, generalul Ion Antonescu a lăsat urmele de neșters ale unui dar excepțional de comandă și de cârmuire.

Era firesc ca prin inteligența lui superioară și limpedea vedere a evenimentelor să-și croiască drum larg și în afara cadrelor ostășești. Consacrarea politică a generalului Ion Antonescu se confirmă prin însărcinarea fără precedent pe care a primit-o eri.

Ceasurile pe care le trăește România acum se vor săpa adânc pe răbojul istoriei. Se vor săpa nu numai prin sacrificiile la care suntem siliți să consimțim, dar și prin hotărârea și bărbăția cu care vom ști, ca popor liber și ca stat puternic, să punem pieptul în fața evenimentelor și să le depășim.

Aceasta este misiunea de șef a generalului Ion Antonescu. Un om care a biruit, care a suferit, care a înfruntat biriutor furtuna războiului și furtuna politică nu se poate teme de nimic. El este îndreptățit să arate Națiunii drumul ce-l va urma, oricât de grele ar fi piedicile semănate înaintea noastră.

Să dea Dumnezeu ca alegerea lui să fie cea adevărată și nădejdile să fie împlinite cu bine.

Aceasta este rugăciunea și ura rea poporului românesc.

„TIMPUL"

CONDUCĂTORUL

In momentul cel mai dramatic al istoriei noastre, la răscrucea ce trebuia să hotărască drumul unei vieţi mai temeinice şi mai adevărate sau prăbuşirea, generalul Ion Antonescu a fost chemat să-şi asume sarcina salvării naţionale.

Nu trebue să ne înşelăm pe noi înşine. Trăim ceasul cel mai greu al istoriei noastre. Trăim o împrejurare în care nici o şovăială şi nici un ocoliş nu mai este îngăduit. Trăim unul din acele momente în cari doar un ales poate schimba curgerea destinului.

Trebue să mulţumim Dumnezeirii că la această răscruce generalul Antonescu şi-a asumat răspunderea.

Martir al unui crez şi al unei atitudini, generalul Ion Antonescu reprezintă împletirea cea mai fericită a marilor virtuţi ostăşeşti, a vizionarei consecvenţe politice şi a unei energii ce nu cunoaşte împiedecare.

Născut dintr'o familie de militari, crescut în cel mai înalt spirit ostăşesc, generalul Ion Antonescu a confirmat strălucita sa pregătire şi neobicinuitele-i însuşiri şi pe câmpurile de luptă ale războiului de Întregire şi în importantele însărcinări pe cari le-a primit în perioada post-belică.

Înlăturat şi surghiunit din fruntea unei armate în care afla ascultarea oarbă şi preţuirea nemărginită ce se dă numai marilor comandanţi — pentru că dorise Ţării salo nu numai puterea armelor ci şi tăria purităţii morale — generalul Antonescu înfrânge astăzi toate amărăciunile pentru a se dărui Neamului său în ceasul cel mai greu.

Este în acceptarea aceasta mărturia cea mai puternică a unui înalt patriotism şi a unui mare spirit de jertfă.

Să înţelegem în ceasul acesta că n'avem alt drept şi altă datorie decât să punem toată energia noastră în slujba Ţării pe care o guvernează marea pricepere, voinţa neînfricată şi marele patriotism al generalului Ion Antonescu.

OPERAT LA FIȘE

Personalitatea d-lui G-ral Ion Antonescu

D. general Ioan Antonescu, președintele Consiliului de miniștri, a făcut una din cele mai strălucite cariere ostășești.

Născut la 2 Iunie 1882, d-sa a intrat în școala de ofițeri de cavalerie în 1902, fiind înălțat sublocotenent la 1 Iulie 1904. A urcat apoi toate treptele erarhiei militare, până la cele mai de sus: șef al Statului Major și ministru al Apărării Naționale.

Aparține unei îndelungate generații de militari, din cari mulți și au înscris numele în rândurile apărătorilor Patrimoniului nostru național.

„In timpul răscoalelor din primăvara anului 1907, d. general I. Antonescu s'a remarcat prin tactul și abilitatea sa" — scria revista italiană „Orizzonti" (din 21 Octombrie 1934) sub titlul „Figuri militare din toate țările", — continuând astfel sublinierea vieții lineare și însușirilor excepționale ale acestui mare comandant „Șef al celei de a 3-a secțiuni de operațiuni a înaltului comandament român în marele război. D-sa a dovedit din 1916 până în 1920 alesele sale calități de strateg și destoinic organizator. A luat parte la toate operațiunile războiului românesc. Autor a diferite publicațiuni militare, a dat la iveală mai cu seamă studii și directive prin care se precizează doctrina tactică și strategică, care ține seama de condițiunile în care s'au desvoltat operațiunile române în timpul războiului mondial"

D. general I. Antonescu a fost pe-rioare de război; a reprezentat interesele țării peste hotare în importante misiuni militare; a fost atașat militar în câteva centre europene; în guvernul alcătuit de Octavian Goga, la Dec. 1937, i s'a încredințat ministerul Apărării Naționale.

La instalarea la acest departament, d-sa a rezumat în câteva cuvinte lapidare directiva sa de totdeauna:

„Linia dreaptă pe care m'am așezat dela începutul carierei mele și în lungul căreia am întâlnit atâtea piedici și atâtea suferințe nu m'a dus, nu mă putea duce în prăpastie. Este un exemplu și să fie un îndemn.

Programul meu îl cunoașteți. Îl găsiți la fiecare pagină a vieții mele, în tot trecutul meu.

Metoda de aplicare a fost întotdeauna și va fi, în primul rând: exemplul"

CAUZELE CARE NE-AU DUS LA DEZASTRUL POLITIC ŞI MORAL

UN DOCUMENT DIN 7 DECEMBRIE 1934

D. general Antonescu a decis să dea la iveală o serie de documente, cari astăzi, după prăbuşirea graniţelor, nu mai constituesc secrete de stat, ci acte necesare unei bune orientări a opiniei publice în privinţa cauzelor care ne-au dus la dezastrul politic şi moral în care ne zbatem.

Primul document pe care îl supune judecăţii tuturor este următoarea scrisoare:

7 Decembrie 1934
BUCUREŞTI

Domnule Prim Ministru,

După cum ştiţi, în Iulie trecut, când se hotărise trecerea Domnului General Angelescu la Ministerul Apărării Naţionale, la insistenţele Dvs. de a rămâne la Marele Stat Major v'am comunicat că date fiind cele ce ştiaţi că se petrecuse între noi, era o imposibilitate morală să rămân.

Aceasta fiindcă, vă spuneam atunci, că pe deoparte toată armata ştia cele ce se petrecuse între mine şi d. Ministru, iar pe de altă parte nu este în interesul bunului mers al serviciului să rămân în capul Instituţiei a cărei grabnică îndreptare mi s'a încredinţat de Majestatea Sa Regele „fiindcă voi fi pus în imposibilitate să-mi îndeplinesc misiunea".

Domnia-Voastră onorându-mă cu o încredere deosebită aţi insistat să rămân la post spunându-mi textual că „Generalul Angelescu trebue să înţeleagă că D-ta nu poţi pleca de aci şi trebue să dea garanţii că va executa programul D-tale şi că se va purta cu D-ta după cum trebue, altfel nu poate veni la Ministerul Apărării Naţionale".

Cum îl cunoşteam foarte bine şi caracterul şi obiceiurile v'am afirmat atunci că nu cred că va fi posibilă o conlucrare.

Atunci m'aţi asigurat că îl veţi obliga în faţa Majestăţii Sale Regelui să ia angajamente precise faţă de Dvs. şi de mine şi că veţi pretinde chiar să se facă un act de angajament pe care să-l semnăm cătră tot

puteţi informa cum chiar astăzi la Consiliul Superior am fost bruscat, ofensat chiar, desigur indirect fiindcă este maestru în aceste obiceiuri, pentru o informaţie pe care i-o dădusem în chestiunea armamentului.

O anchetă făcută de oricine vă va putea dovedi atitudinea de sabotare şi de umilire la care sunt supus zilnic.

Dat fiind această situaţie care mă împiedică total de a lucra fiindcă trebue să caut să mă apăr la fiecare pas găsesc că a mai persevera în a mai rămâne în capul Instituţiei este a contribui la anihilarea activităţii ei tocmai în perioada când ea trebue să fie mai intensă şi a mă face părtaş la DEZASTRUL MORAL ŞI MILITAR PE CARE IL PREGATIM CU ASTFEL DE PROCEDEE.

Cum însă nu pot avea pretenţia să plece dânsul, m'am decis să trag consecinţele şi le voi trage.

Mai am însă o a doua formalitate de îndeplinit.

In ziua în care Majestatea Sa Regele mi-a făcut Inalta cinste de a mă pune în acest post de atât de covârşitoare răspundere mi-a spus că dacă „cândva voiu avea vreo nemulţumire din cauza celor mai mari ca mine să nu fac nici un gest înainte de a vorbi şi cu Majestatea Sa".

M'am angajat să o fac.

In acest scop am cerut astăzi audienţă prin Generalul Ilasievici.

Vă rog să nu vedeţi în aceasta o portiţă eventuală de cramponare de situaţie.

Ceva mai mult, sunt decis să plec şi din armată.

Putregaiul este aşa de mare încât a mai rămâne în mijlocul lui însemnează a-mi lega şi eu numele de un dezastru care este inevitabil dacă continuăm sistemul şi metodele de lucru actual.

Acei cari au adus oştirea în halul actual, nu pot s'o îndrepte şi împiedică şi pe alţii să o facă.

Aceasta trebue să o ştie Naţiunea.

Desbrăcându-mă de această haină care ştiţi cât am servit-o şi iubit-o voi acuza cum nu a acuzat nimeni până acum în această ţară.

Am pus două mii de ani de suferinţe şi de sacrificii pentru ca să ajungem, cu un concurs unic de împrejurări, să punem piatra la hotarele de astăzi.

Nu putem să le pierdem din astfel de cauze.

AŞ FI UN NEMERNIC DACA m'aş lăsa să fiu împiedicat să înfăptuiesc opera la care m'am devotat cu pasiunea cu care o ştiţi pentru A RAMANE INTR'O SITUAŢIE PE CARE NUMAI INCONŞTIENŢII, VANITOŞII SAU AMATORII DE FONDURI SECRETE O POT DORI.

Sunt dezolat că în împrejurări ca cele actuale vin cu o chestiune personală.

Vă rog, prea stimate Domnule Prim Ministru, să mă ertaţi şi să primiţi asigurarea înaltei mele consideraţii.

General ANTONESCU

neam atunci, că pe deoparte toată armata știa cele ce se petrecuse între mine și d. Ministru, iar pe de altă parte nu este în interesul bunului mers al serviciului să rămân în capul Instituției a cărei grabnică îndreptare mi s'a încredințat de Majestatea Sa Regele „fiindcă voi fi pus în imposibilitate să-mi îndeplinesc misiunea".

Domnia-Voastră onorându-mă cu o încredere deosebită ați insistat să rămân la post spunându-mi textual că „Generalul Angelescu trebue să înțeleagă că D-ta nu poți pleca de aci și trebue să dea garanții că va executa programul D-tale și că se va purta cu D-ta după cum trebue, altfel nu poate veni la Ministerul Apărării Naționale".

Cum îl cunoșteam foarte bine și caracterul și obiceiurile v'am afirmat atunci că nu cred că va fi posibilă o conlucrare.

Atunci m'ați asigurat că îl veți obliga în fața Majestății Sale Regelui să ia angajamente precise față de Dvs. și de mine și că veți pretinde chiar să se facă un act de angajament pe care să-l semnăm câteși trei.

A doua zi Majestatea Sa Regele venind la Marele Stat Major și după terminarea lucrului anunțându-mă că „a decis să dea Ministerul Apărării Naționale Generalului Angelescu" m'a rugat să rămân pe loc.

Raportând Majestății Sale Regelui cele ce se petrecuse și exprimându-i aceiaș grijă, pornită numai din dorința de a nu prejudicia interesele superioare ale Neamului, Majestatea Sa Regele Mi-a dat asigurări ca și Domnia-Voastră.

In fața Inaltului Ordin desigur că a trebuit să mă plec, mi-am permis însă să raportez Majestății Sale Regelui că dacă Generalul Angelescu va continua eventual să mă bruscheze putem să ajungem la un mare scandal public pe care din dorința de a-l evita era bine să plec.

Majestatea Sa Regele m'a asigurat că nu se va întâmpla nimic.

Astfel, forțat, am rămas unde sunt.

De atunci am făcut toate eforturile pentru o conlucrare armonioasă. Totul însă a fost în zadar fiindcă conform sistemului pe care crede că-l practică cu abilitate ceeace, recunosc, i-a reușit până acum, Generalul Angelescu uită, uită repede, uită tot și schimbă instantaneu de gest și de ton după cum suflă vântul intereselor sale și după riscurile pe care le are.

O fi abilitate măiastră pentru un navigant, este însă o procedare pe care nu o împărtășesc.

Astfel după o perioadă foarte scurtă și încurajatoare de calm a revenit la vechile obiceiuri. Aproape zilnic [illegible] suspectat, bruscat, obligat pentru lucrări imaginare sau superficial cunoscute, datorite în parte și inteligilor celor din jurul său.

[illegible] de nenumărate ori [illegible] mei sunt chemați [illegible] Minister, observați și brutalizați pentru fapte de cari [illegible] sunt vinovați.

[illegible] din cauza aceasta viața [illegible] a devenit un calvar. Vă

malitate de îndeplinit.

In ziua în care Majestatea Sa Regele mi-a făcut înalta cinste de a mă pune în acest post de atât de covârșitoare răspundere mi-a spus că dacă „cândva voiu avea vreo nemulțumire din cauza celor mai mari ca mine să nu fac nici un gest înainte de a vorbi și cu Majestatea Sa".

M'am angajat să o fac.

In acest scop am cerut astăzi audiență prin Generalul Iliasevici.

Vă rog să nu vedeți în aceasta o portiță eventuală de eramponare de situație.

Ceva mai mult, sunt decis să plec și din armată.

DACA m'as lăsa să fiu împiedicat să înfăptuiesc opera la care m'am devotat cu pasiunea cu care o știți pentru A RAMANE INTR'O SITUATIE PE CARE NUMAI INCONȘTIENȚII, VANITOȘII SAU AMATORII DE FONDURI SECRETE O POT DORI.

Sunt dezolat că în împrejurări ca cele actuale vin cu o chestiune personală.

Vă rog, prea stimate Domnule Prim Ministru, să mă ertați și să primiți asigurarea înaltei mele considerații.

General ANTONESCU

UNIVERSUL
20 SEP. 1940

PENTRU JUDECATA OPINIEI PUBLICE

A DOUA SCRISOARE A D-LUI GENERAL ION ANTONESCU

In continuarea documentelor pe care d. general Antonescu a hotărît să le dea la lumină pentru judecata opiniei românești, publicăm azi un alt document, scrisoarea d-lui general Antonescu din 9 Decembrie 1934.

8 Decembrie 1934
București

Domnule Prim-Ministru,

Urmare la scrisoarea din 7.XII a. c.

In ședința Consiliului Superior care a avut loc ieri 7.XII. a. c. Domnul Ministru al Apărării Naționale, făcând un expozeu al realizărilor, printre altele a arătat că au sosit în țară 3.500 puști mitraliere și că „peste două luni vom avea 9.000".

Cum veneam dela Praga și deci cunoșteam situația fiindcă mi-o arătase Președintele Comisiunii noastre de recepție Colonelul Dobre — vezi anexa No. 1 — și chiar Directorul Technic al Uzinelor Zbrojowka mi-am permis, aveam chiar datoria să o fac, să intervîn spunând textual: „Imi dați voe Domnule Ministru, vin de acolo, s'a schimbat situația. Este posibil ca armele să ne sosească mult mai târziu și în mult mai mică cantitate fiindcă printre alte cauze de întârziere Colonelul Dobre a respins oțelul fiind de altă calitate decât aceea prevăzută în caetul de sarcini și din care erau făcute cele 3.500 puști mitraliere deja primite. Iar Directorul Technic al Uzinelor mi-a spus că a arătat Generalului Tănăsescu că condițiile caetului de sarcini sunt prea grele, la care am răspuns că aceleași condițiuni au fost respectate la prima fabricare și că ele au fost acceptate de fabrică".

„Am adăugat că în tot cazul rezolvarea incidentului privește pe Generalul Tănăsescu, pe mine interesându-mă numai ca puștile mitraliere să sosească la timpul prescris în țară "

Colonelul Dobre mi-a arătat că din cauza petelor depe țuburile de alamă, a respins și cartușele. In consecință este posibil că nici ele nu vor sosi la timpul stabilit."

I-am răspuns și am făcut atent pe Director că „nu avem ce face cu puști fără cartușe".

Directorul m'a asigurat că „această problemă o va rezolva ușor".

La această intervenire a mea mi s'a răspuns de d. Ministru al Apărării Naționale pe un ton brutal că „este o PROSTIE, Colonelul Dobre NU ȘTIE CE SPUNE, fiindcă Uzinele Poldi sunt de reputație mondială și este UN LUCRU ELEMENTAR că o astfel de uzină nu poate schimba calitatea oțelurilor dela zi la zi. că puștile mitraliere vor sosi în țară la timp și că ar fi bine să nu se mai AMESTECE NIMENI în ceeace nu-l privește și NU SE PRICEPE"

. . . . . .

Domnia Sa are desul obiceiu de a trata pe Șeful de Stat Major al Armatei, care este un General care și-a făcut numai datoria și n'a abuzat NICIODATA, CU NIMIC, în nici o situație, în termeni în care în altă armată nu se poate vorbi fără a fi tras la răspundere nici dela general la soldat.

Pentru a se vedea patima pe care o pune față de mine cât și mentalitatea pe care o are în privința rolului unui Șef de Stat Major General al Armatei care, după toate legile, EL MAI MULT CA ORI CARE ALTUL, este făcut responsabil de pregătirea de război în care este surprinsă o armată în caz de dezastru, anexez raportul care a provocat eșirea la care mă refer în această parte a acestui raport.—Anexa No. 2.

DESIGUR CA CLICA PROFITOARE ȘI VEROASA CARE S'A INSCAUNAT IN TOATE ȘI PESTE TOT IN ACEASTA NENOROCITA TARA A INCERCAT SI VA INCERCA ȘI CU ACEASTA OCAZIE, PRIN ȘOAPTE ȘOPTITE ȘI REPETATE LA URECHI BINE ALESE SA ARATE, INVENTAND, CA EU SUNT VINOVATUL. Pe aceștia îi invit să iasă la iveală, să concretizeze acuzațiile și mă fac forte să le răspund cu documente și fapte la fiecare din ei și pentru fiecare faptă incriminată a mea de orice natură ar fi ea.

IN PLUS VOI VENI LA TIMP CU FAPTE CONCRETE ARATAND CARE A FOST, DIN PRIMA ZI A VENIREI MELE IN CAPUL ACESTEI INSTITUȚII, ATITUDINEA GENERALILOR UICA ȘI GLATZ LA CARE S'A ASOCIAT ȘI ALȚII MAI MICI ȘI MAI BINE ASCUNȘI DUPA SERTARE.

Țineam, Domnule Prim Ministru să vă raportez această chestiune pentrucă numai forțat de Domnia Voastră am rămas la post și numai în urma asigurărilor ce mi-ați dat că „Domnia Voastră și tot Guvernul nu veți îngădui ca Generalul Angelescu să mă împiedice în opera de îndreptare a Armatei" și că acest Domn General va trebui „numai să execute".

In această ultimă ordine de idei este necesar să vă subliniez că, fără să vadă nimic din ceeace ați văzut că s'a lucrat la Marele S'tat Major timp de sănie luni, fără să cunoască nici situația de fapt a Armatei concretizată de mine în schițele și graficele pe care le-ați văzut, fără să cunoască nici proectele decât din ce a auzit șoptindu-i-se la ureche m'a chemat și mi-a spus, plimbându-se agitat prin cameră și pe un ton pe care l-au cunoscut mulți că „nu acceptă din ce am lucrat decât ceeace-i convine, căci dânsul este responsabil după Constituție și în special că nu acceptă să discute decât anumite legi făcute de mine fiindcă restul îl privește".

I-am răspuns:

— „Intâi este prematur să vă montați și să refuzați ceeace nu cunoașteți fiindcă se poate întâmpla ca ceeace se propune să fie în vederile principiilor Domniei Voastre",

— „AL DOILEA însărcinarea mea, dată de Majestatea Sa Regele, este de a reorganiza Armata și de a îmbunătăți instrucția ei. In consecință aceasta reclamă o totală îmbrățișare a legislației Armatei fiindcă totul se înlănțuește",

—„AL TREILEA, DOMNIA VOASTRA SUNTEȚI RESPONSABIL IN FAȚA CONSTITUȚIEI IAR EU IN FAȚA NAȚIUNII IN CAZ DE DEZASTRU. DECI NU MA POT DUCE LA RAZBOI CU O ORGANIZARE PE CARE NU O IMPARTASESC ȘI CU O PREGATIRE PE CARE ALTII AU PREZIDAT-O SAU STANJENIT-O".

Este bine înțeles inutil să vă mai spun și restul.

Din ce arăt mai sus se vede și mentalitatea și procedeul și invidia și răutatea și lupta pe care o am de dus pentru a obține îmbunătățirea Armatei, luptă care cere timp, enervare și epuizare de care nu mă sperii dar pe care le găsesc inutile fiindcă lăsat singur în luptă cu o astfel de mentalitate și dezarmat de mulțimea galoanelor care nu permit replică, opera va eși fatalmente ciuntită.

ORI NU MAI ESTE TIMP DE PIERDUT HALUL ARMATEI SE CUNOASTE CINE A ADUS-O AICI SE ȘTIE DE ASEMENEA.

EVENIMENTELE NE PRESEAZA.

Răspunzători în fața istoriei nu au fost niciodată Miniștrii și Consiliile Superioare și Technice care, la adăpostul formulelor, i-au împiedicat direct sau indirect să lucreze sau le-a ciuntit opera prin acțiuni zilnice și prin forța galonului și a vechimei.

RASPUNZATORI IN TOATE TIMPURILE ȘI IN TOATE TARILE, AU FOST FACUTI ȘI AU RAMAS INFERATI SAU GLORIFICATI IN PAGINILE ISTORIEI CAPII OȘTIREI ȘI IN SPECIAL SEFII LOR DE STAT MAJOR.

(Continuare în pag. 2-a

conștiința că am făcut totul ce General ION ANTONESCU

PENTRU JUDECATA OPINIEI PUBLICE

(Urmare din pagina I-a)

Dovada: cei doi Moltke; Iliescu calificat de furia publică „Turtucaia"; Cadorna; Joffre; etc. etc.

Șefii de Stat Major sunt ridicați dela comandă în caz de dezastru și aruncați în picioarele oprobiului public iar nu Miniștrii, membrii Consiliului Superior sau Secretarii Generali și Directorii Tehnici.

Când a venit furtuna, adevărații vinovați s'au retranșat în situații secundare și de multe ori și-au frecat mâinile și s'au bucurat că un rival personal a fost înfrânt deși înfrângerea lui însemna înfrângerea Națiunii.

Sub presiunea dezastrului și în panica și furia pe care ei le provocă națiile nu au avut timpul să caute și nici să pedepsească pe adevărații vinovați. Aceștia sunt totdeauna ascunși prin multiple și variate dosare care cer timp și competință pentru a fi cercetate.

Din această cauză, în astfel de ocazii, mulțimile se reped asupra cârmaciului. Pe el îl găsesc ușor, îl văd, îl pot pedepsi imediat într'un fel sau în altul.

CAND VINE ISTORIA SA RESTABILEASCA RASPUNDERILE, DACA VINE, ESTE PREA TARZIU. ADEVARAȚII VINOVAȚI AU DISPARUT DE MULT SAU DIGERA IN LINIȘTE FRUCTUL AGONISIT PRIN ABILITAȚI, EXPLOATARI DE SITUAȚII, ABUZURI ȘI FURTURI.

Cazuri numeroase sunt și la noi. In memoriile mele le voi cita pe toate pe care le cunosc.

NU VOESC CA FURTUNA SA MA SURPRINDA LA ACEST POST. NU SUNT CU NIMIC VINOVAT DE SITUAȚIA PE CARE AM GASIT-O. ADEVARAȚII VINOVAȚI STAU ASCUNȘI IN ALTE POSTURI.

Iau însă riscul de a-mi lega numele de o înfrângere dacă furtuna vine înainte de a fi gata de luptă dar cel puțin să am conștiința că am făcut totul ce omenește era posibil pentru îndreptare.

Pentru aceasta trebue să fiu lăsat în pace și să am siguranța reală că nu mă sabotează nimeni nici pe față și nici ocult.

Altfel aș fi un mare vinovat și aș merita, cu drept cuvânt, ca lumea să mă linșeze.

Aceasta nu înseamnează că nu primesc nici o sugestie sau modificare la proectele mele.

SITUAȚIA TRAGICA A ARMATEI, CAUZELE CARE AU PROVOCAT-O ȘI MASURILE DE INDREPTARE CARE SE IMPUN VI LE-AM ARATAT, SPERDESTUL DE CLAR IN „PREFAȚA LA PLANUL DE REFACERE" ALATURAT LA SCRISOAREA No. 31 DIN 20 IUNIE a. c.

AȚI VAZUT ȘI V'AȚI DAT SEAMA CAT ESTE DE FACUT ȘI CAT DE GRABNIC ESTE DE LUCRAT ȘI CE TOTALA SCHIMBARE TREBUE REALIZATA PENTRU A SE SALVA UN ORGANISM IN AGONIE.

Dați-mi condițiuni prielnice de lucru și fără a putea face instantaneu totul pot totuși îndrepta mult și într'un timp foarte scurt.

Cum ele, cu toate garanțiile cari ni s'au dat, nu se pot realiza, trebue să plec și vă rog să credeți că nu o fac pentru a mă deroba din fața furtunei care se apropie. Dar cu sistemul și oamenii actuali nu mai pot merge mai departe.

Să vie altul, sunt mulți care pândesc acest post, să-și ia răspunderea.

Mă duc pe front ca Comandant de Divizie și chiar ca soldat.

NICI DE CUM CA ȘEF DE STAT MAJOR CU O ARMATA FACUTA ȘI INSTRUITA AȘA CUM ESTE.

Primiți vă rog, Domnule Prim Ministru, asigurarea înaltei mele considerații.

General ION ANTONESCU

ROMÂNIA

PREŞEDINŢIA CONSILIULUI DE MINIŞTRI
DIRECTORUL DE CABINET AL
VICE-PREŞEDINTELUI CONSILIULUI DE MINIŞTRI

VICE-PREŞEDINŢIA CONSILIULUI DE MINIŞTRI
No. 9174 V. 28. XI. 940

a R c/f

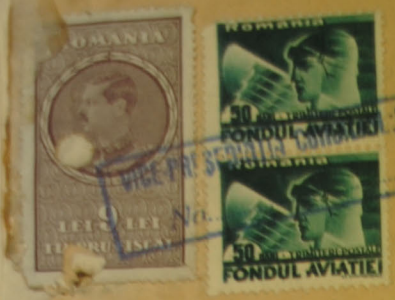
Sculptor: Alex. Severin.
Loco, str. Iuteranu° 25.—

1372

Cere să termine cizelarea buzduganului de aur.—

OPERAT LA FIŞE

C.N.S.I.

VICE-PREȘEDINȚIA CONSILIULUI DE MINIȘTRI
No. 9-17...

Domnule General,

Am luat cunpştinţă din ziare despre decizia d-voastră ca buzduganul de aur --opera subsemnatului -- să fie trecut la Banca Naţională a României .

Buzduganul, care nu este încă cizelat, este o operă de artă care va trece în istoria Ţării noastre pentrucă el ascunde un crez, un mister de care veţi lua cunoştinţă mai la vale.

Am conceput acest buzdugan într'un mister desăvârşit. Nu aveau cunoştinţă despre celefigurate pe el de cât D-nii Căpitan Culcer, Ing. Dumitraşcu, Ing. Petrescu, care l'a fotografiat şi D-ra Florica Fărcaş, eleva mea.

Domnul General C. Niculescu, subsecretar de stat la Ministerul Apărării Naţionale, când, în ziua de 9 Mai a.c. mi-a încredinţat făurirea acestui buzdugan, mi-a spus : "concepe, lucrează, fă o operă de artă"é " Vei fi răsplătit pentru concepţia şi muncă ca d-tale."

Toate lucrările de artă erau încredinţate până acum străinilor sau celor cari trăesc la adăpostul Francmasoneriei. Pentru aceştia se găseau demnităţi, posturi înalte, distincţiuni, catedre la Scoala de Belearte, etc.., care erau sistematic refuzate artiştilor români.

Încurajarea D-lui Ministru Niculescu a făcut să scâteieze în mine acele cruzimi înfăptuite de fostul suveran : — " Legiunea lui Codreanu trebue să figureze pe buzdugan ! " mi-am spus atunci şi cu acest gând am început lucrarea.

Trebue să vă spun dela început că nu sunt legionar; sunt Oltean din neamul Dacilor ! Cu acest sentiment, adânc infiltrat în spiritul caşi în sângele meu, am înţeles să imortalizez memoria Căpitanului.

La vârsta de 60 de ani, Domnule General, nu-mi îngădui să poposesc mai mult de cât trebue în arena luptătorilor. Cuvântul este al lor, Simpatizez şi nu-mi ascund entusiasmul pentru tinereasca mişcare legionară.

Si acum las cuvântul buzduganului.

I) Măciulia are formă rotundă, uşor turtită în direcţia axului vertical. Pe această măciulie am reprezentat, la început, I4 ghinturi Fiecare insemna câte unul din cei I4 legionari ucişi mişeleşte la Jilava. Ghintul cel mai mare, capul -- Căpitanul -- simbolizând în idea mea pe Codreanu, l'am plasat sus, pe vârful măciuliei. Din motive technice, D-l Ing. I Dumitraşcu, de unde am turnat buzduganul, neputând repartiza ghinturi şi între [illegible] fiind încă doi legionari de curând sosiţi din Germania) am sporit numărul la I6 - Iată deci cum o parte importantă a buzduganului este tristă pagină a martiriului românesc.

Temându-mă că nu oricine ar putea da cu interpretare, subt pretextul de a evita brili

...turi de cizelare care au fost astfel grupate in ca... de vizibil pentru un ochiu atent grupele de liter... A - NU despărţite intre ele prin câte un ghint.

...ie, am simbolizat cele cinci provincii : Muntenia, ... ransilvania, Oltenia.
...rezentat Muntenia subt figura Reginei Maria. Poar... ilor Ordinului Mihai Viteazul şi coroana dela in... lba Iulia.
...ia am reprezentat'o printr'o chipeşe şi mândră Ol... le sprijină pe un scut pe care am figurat pasărea...

...eva este reprezentată cu o figură intristată (semn... sboiului I916) Ea poartă in mână spada lui Stef... ă după spada ce se află la Muzeul Militar.
...ea am figurat'o intr'un costum -amestecătură. Pe ... lui Mircea cel Bătrân iar in mână i-am aşezat s... luiaş vievod.
...ilvania am figurat'o printr'o Silişteancă imbrăca... mânesc cu coroană pe cap. Poartă maramă. Coroana ... cele şapte cetăţi. In mână ţine un scut pe care ... cele 7 cetăţi şi leul.

Manerul. De jos in sus: La bază am figurat Castelul Sieg... ă. De-asupra, in spirală, am figurat sosirea in ţară ... Carol I cu Ion Brătianu alături, in caleasca trasă cu surujii domneşti imbrăcaţi după moda anului I866.
De-asupra am figurat Castelul Peleş. Apoi un aeroplan in a... Intr'un lan de grâu şi flori apare Mudura cu ulciorul cu a... cipele este in costum de aviator.
...ma scenă reprezeintă : Depe ogorul românesc, cu ţăr... ară pământul se ridică noua mişcare F.R.N. Intr'o parte am ... pe Corneliu Z. Codreanu cu capul gol, imbrăcat in costum nat... bucovinean luându-şi rămas bun (prin moarte) dela cei sort... purtă mai departe făclia legionară. Pe buzduganul de bronz ... te foarte bine desluşi această scenă impresionantă.

Prin urmare, intreagă această simbolizare, prin buzdugan... prezintă, după cum s'ar crede, glorificarea a 10 ani de domn... mai de grabă inscrierea unei perioade care a culminat prin ... rea heroică a multor tineri legionari entuziaşti şi dori... mai bine...

Este ştiut că fabula a luat naştere pentru a permite b... moravurilor. Eu am creat acest buzdugan pentru a inscrie, cu... neau Latinii " Aere Perennius " ceace era imposibil să se scr... in limbajul obicinuit.

Buzduganul de aur, aflat acum in tezaurul Băncii Naţiona... Romîniei este insă necizelat. Si această operaţie, dacă-mi ... formula o sugestie, ar fi să o fac pentru a desăvâr... de artă care, vrând-nevrând, a intrat de acum in I...

Cu distinsă stimă

Sculptor Alex. Sev...
25, Str. Luterană.

137

20

Înfiorătură cu fel de fel de svonuri asupra circu
lă cu privire la o eventuală şi posibilă încercare de
răsbunare contra Generalului Antonescu nu pot fi lua
te în seamă deocamdată decît anumite şoapte înrăzis-
trate în jurul rudelor mai îndepărtate a Generalului
Soroamă.

Sunt indicii că s'ar încercu o apropiere de
General prin anumite rude care ar frecventa-o pe
D-na General Antonescu.

OPERAT LA FIŞE

C.N.S.A.S.

137

11

In dimineaţa când generalul Antonescu a fost întîmpinat în gară de peste patru sute de ofiţeri, aceştia primiseră ordine individuale de a fi prezenţi în gară. Toţi s'au dus cu bucurie şi au dedus din aceasta că conducătorul Statului, voeşte să conteze pe ei în cazul unor eventuale turburări în ţară şi aceasta cu atât mai mult, cu cât generalul Antonescu a ţinut să strîngă mâna fiecărui ofiţer, spunându-le la revedere.

Deasemeni se comentează că în gară nu au trebuit să fie decât ofiţerii generali, superiori, precum şi căpitanii, locotenenţii şi sublocotenenţii nefiind admişi.

OPERAT LA FIŞE

137

12

Generalul Antonescu conducătorul Statului ameninţând cu dictatura militară după cele petrecute la Jilava, Horia Sima a răspuns că în acest caz legionarii se retrag, dar că generalul Antonescu să nu uite că a fost învitat la Roma şi Berlin ca şef al regimului legionar iar nu ca şef al dictaturii militare. Tot odată legionarii au mai cerut conducătorului Statului să scoată din guvern pe toţi cei cari nu sunt legionari. Aşa la Ministerul de Justiţie, dânşii cer în locul lui M. Antonescu pe Horia Cosmovici.

Deasemeni au o mare ură pe colonelu Rioşeanu subsecretarul de Stat la Interne care în câteva rânduri a eliberat pe cei pe cari poliţia legionară voia să-i ucidă. In acest scop dânşii au răspîndit zvonul că Rioşeanu ar fi săvîrşit mari fraude, ceeace se spune că ar fi pure născociri.

ROMANIA

MINISTERUL EDUCAȚIUNII NAȚIONALE

SUBSECRETARIATUL DE STAT AL EDUCATIEI

Adresa poștală:
Strada Spiru Haret Nr. 12, s. II

Telefon: 4.24.00

Calea Victoriei 52.-

771 * 18 MAR 1941

Cabinetul Primului Ministru
Intrare No. 852.-
1941 Luna Martie Ziua 19.

Dosarul și Nr. dv. | Data dv. | Dosarul și Nr. nostru (a se repeta în răspuns) | Data

Privește:

18 Martie 1941.-

18. III. 941
Se va restitui cu urgență

D E L E G A T I E

Domnul Pertovan Adrian, șef de birou în Subsecretariatul de Stat al Educației, se deleagă de noi să se prezinte la Președinția Consiliului de Miniștri (Cabinetul dlui Col.Elefterescu) pentru a lua în primire dosarul Ferma Albă-

SECRETAR GENERAL
Colonel,
S.Corciu

Dau primit dosarul
cu Ferma Albă.
A. Petrovan
18.III.1941.

OFITER SUPERIOR
din
PREŞEDINTIA CONS.DE MINIŞTRI

OPERAT LA 821 187

14

No.1
19 Februarie 1941

MAIORUL CALOENESCU NICOLAE
către
DOMNUL LT.COLONEL ELEFTERESCU M.

La ordinul D-voastră verbal, am onoare a raporta :

Am ordonat Locot.Roşiescu să execute ordinul Dvs.

Am repetat acest ordin şi ieri 18 Februarie.

Rămân surprins că nici până în prezent nu l'a executat.

Am atras atenţia ofiţerului că primează executarea întocmai a ordinului primit dela Dvs.

Ordinul a fost comunicat în faţa Maiorului Marin Alexandru.

Nu înţeleg atitudinea ofiţerului, care mă pune în situaţie delicată faţă de D-voastră.

Vă rog să binevoiţi a dispune.

MAIOR Caloenescu
N.Caloenescu

20. II. 941
- Locot. Roşiescu recunoaşte vina : Execută de ordin Părăseşte serviciul fără să-şi ia adio -
a fost observat faţă cu Maiorul Caloenescu
Promite că nu se va mai repeta cazul.
/s/ E.

C.N.S.A.S.

322

15

15. II. 941.
Aprob permisia.

Domnule Colonel,

Subsemnatul Matei Alexandru, uşier la Preşedinţia Consiliului de Miniştri, cu respect vă rog să binevoiţi a-mi aproba o permisie de 5 zile -cu începere de Luni 17 Februarie-, pentru a mă duce în Comuna Suplac Judeţul Târnava Mică, spre a-mi aranja unele chestiuni familiare ce nu mai pot fi amânate.

Totodată, respectuos vă rog să binevoiţi a mă ajuta, eliberându-mi dela Biroul Militar, una foaie de drum dus şi întors.-

Să trăiţi Domnule Colonel,

Supus la ordine,

Matei Alexandru

DOMNIEI SALE
DOMNULUI COLONEL MIRCEA ELEFTERESCU, DIRECTOR DE CABINET
AL CONDUCATORULUI STATULUI.

Mii mai pesedat
îndrăsneala ca odată
cu prezenta să mai
anexez și o cerere cu
marea rugăminte
să fiu ajutat în limita
posibilității.—

Vă stați-mi această
nouă îndrăsneala și odată
cu recunoștința pentru
marea încredere și onoare
ce mi-ați acordat—
Vă rog să primiți înalta
stimă și considerație ce Vă
păstrează supus la ordine
Dumitrescu

322
OPERAT LA CISE

326

Să trăiți Domnule Colonel

18. IX. 941

Dl Generalul fiind ocupat am expus scrisul Secretar General toate detaliile referitoare la predarea terenului și a caselor conform ordinului primit dela Dl General I. Antonescu Conducătorul Statului.

Pe urmă am rugat persoana căreia îi am lăsat cheile și toate dispozițiile de predare necondiționat.

~~324~~ (17) ~~184~~

Nr 4o344 din 5 Februarie 1941

COMANDAMENTUL MILITAR AL CAPITALEI

către

PRESIDENTIA CONSILIULUI MINISTRI

~~26~~

DE RAPORTAT LA FISE

La Nr 12233.-

Am onoare a raporta că până in prezent nu s'a găsit autoturismul Opel Kadet Nr olo95 proprietatea Regimentului Centrului de Instrucţie Moto-Mecanizat.
Imediat ce se va găsi vom raporta.-

DIN ORDIN
SEFUL DE STAT MAJOR
Lt Col
St. Panaitescu

Romania * Controlul Tehnic Comandamentul Militar al *

CONTROLOR TEHNIC AUTO
Cpt.
Liviu Hristescu

OPERATIUNEA [illegible]

18 24

Conţinut :

D-l Inginer Gavrilescu;- ca urmare a audienţei avute la Domnul General Antonescu, înaintează un memoriu - ca o completare a celor susţinute în audienţă.

1) Plebiscitul este o măsură foarte bună cu condiţia ca după terminare să se formeze un guvern de colaborare, în care să intre neapărat şi D-l Dinu Brătianu.

2) Cere să i se trimită anul, luna şi ziua naşterii viitorilor membri ai guvernului pentru a le face D-sa calculul capacităţii şi temperamentului.

3) Data instalării noului guvern, va fi 14 Martie 1941.

4) Roagă pe Domnul General a da ordin legaţiilor Germaniei, Rusiei, Angliei şi Italiei, ai trimite datele meteorologice între 23 Decemvrie şi 6 Ianuarie pentru a cunoaşte evenimentele ce se vor produce în cursul anului 1941/1942.

5) Citează câteva exemple ca: România va ieşi mărită; Italia va deveni republică; Germania va pierde războiul, Rusia va deveni ţaristă, etc.

.//.

328

Prezintă un tabel (rezultat al calculelor D-sale) din care se citează câteva exemple :

- 26.XII.1940 : nu va fi "sfadă" în preoţi.
- 23.XII.1940. : nu va fi moarte în boeri.
- 25.XII.1940 : nu va fi moarte la nici un crai
- 1. I. 1941 : an bun şi peşte destul.

5) In acest an nu vom avea războiu; iar dacă vom face va fi pierdere de oameni inutilă. Totuşi dacă se va ocupa Transilvania şi Basarabia, să nu se facă decât numai în luna Aprilie sau August, ocupaţii cari trebuiesc terminate până la 1 Martie 1942. Altfel va trebui să aşteptăm până în Anul 1946.

-ooo-

C.N.S.A.S.

Petitionarul este necunoscut

326

14

28

19

OPERAT LA FISE

Domnule General Conducător

Am onoare a vă inainta alăturatul memoriu, ca o com plectare, a celor susţinute in audienţa ce aţi bine voit a mă primi, cu rugămintea de a fi luat in considerare, de oare ce toate cele cuprinse in el sunt rodul unei munci inchinate Scumpei Noastre Ţări pe care vreau să o văd feri cită aşa cum şi Domnul General Conducător o doreşte din tot sufletul.

Inginer [illegible] Giurilescu

Str. Maior Boroeşti 8.
Loco

1 Martie 1941
Bucureşti

Domnului General Ion Antonescu Conducătorul Statului
Bucureşti

OPERAT LA FIŞE

M E MoR I U

Mulţumind călduros Domnului General Conducător al Statului pentru deosebita cinste ce mi'a făcut, să mă primească in audienţa solicitată, imi permit respectuos a inmana prezentul memoriu, ca o complectare a celor susţinute in audienţă.

1. Plebiscitul hotărat este o măsură foarte bună, care va duce la un rezultat favorabil Domnului General Ion Antonescu, cu condiţiunea ca după terminarea scrutinului, Domnul General să păşească la formarea unui nou guvern de colaborare.

2. In guvernul de colaborare, trebuie neapărat să intre şi Domnul Dinu Brătianu fie ca preşedinte, fie ca vicepreşedinte, deoarece el reprezintă farul luminos şi acoperirea oricăror evenimente nefaste, cari ar putea sdruncina autoritatea Domnului General Conducător.

Restul membrilor guvernului vor fi hotăraţi de Domnul General, cu condiţiunea ca fiecăruia să i se ceară anul, luna şi ziua naşterei, pentru ca subsemnatul să le fac calculul atat al capacităţei, cat şi al temperamentului lor, fără de care o bună şi rodnică colaborare nu va exista in folosul Tărei.

Susţin şi mă bazez cand afirm aceasta pe considerentul, că un om ori cat de capabil ar fi, dacă nu este pus la locul lui şi are o fire nesinceră, ascunsă sau cu totul aparte, carul statului nu va putea merge in cele mai bune condiţiuni.

Un exemplu edificator este acel al lui Horia Sima, care in calculul ce i'am făcut după datele de mai sus, a rezultat că este un criminal, lucru dovedit cu prisosinţă in răsmeriţa, ce a pus la cale şi de aceia este bine ca Domnul General Conducător, să fie scutit in viitor de a mai avea elemente nefaste de colaborare, ce ar periclita bunul mers al treburilor statului.

3. Data instalărei noului guvern va fi 14 Martie (1 Martie stil

328

vechi) dată cand incepe anul religios, pentru ca noua guver nare să inceapă sub auspicii bune şi să dea roade pentru interesele Tărei. Până la 14 Martie noua formaţie va fi ţinută secret.

4. In ceea ce priveşte politica externă, care trebuie să formeze grija de căpetenie in actualele imprejurări, am absolută nevoie de a cunoaşte datele meteorologice intre 23 Decembrie 1940 şi 6 Ianuarie 1941, pe fiecare zi din următoarele state: Germania, Rusia, Anglia, Italia şi Bulgaria, pentru a cunoaşte şi mai precis evenimentele ce se vor produce in aceste Tări in cursul anului 1941 - 1942.

Inţeleg prin date meteorologice, cum a fost timpul in fiecare din zilele de mai sus : ploios, ninsoare, viscol, soare, ceaţă etc.

In acest scop rog respectuos pe Domnul General Conducător a da ordin personalului de legaţie din sus numitele Tări, să trimeată cat mai neintarziat aceste date, de cari am nevoie, cu toate că chiar fără ele, subsemnatul pot afirma cu toată tăria următoarele:

-Evenimentele actuale nu se vor termina inainte de 1946

-Romania va eşi mărită dela Nistru până la Tisa

-Ungaria şi Bulgaria vor dispare de pe harta Europei, fiind ocupate prima de Germani şi Români, iar a 2-a de Germani

-Toate statele ocupate azi de Germania se vor reface in vechile lor hotare

-Italia va deveni republică, multe capete de conducere de acolo, vor fi suprimate

-Germania va pierde războiul, rămanand in noua organizare a Europei conducătoarea comerţului şi industriei, poporul german ne fiind hărăzit in a conduce politiceşte

-Rusia va deveni ţaristă

Anglia va eşi invingătoare pierzand valuta monedei, care va fi egală cu moneda română.

Pentru convingerea Domnului General Conducător, că datele meteorologice de mai sus sunt absolut necesare, căci numai astfel s'ar cunoaşte mult mai precis evenimentele in cursul

329

anului viitor,dau aci datele calculate de subsemnatul pentru Romania atat ziua(calculul făcut şi bazat pe religie) cat şi noaptea(calculul bazat pe astronomie):

ZIUA

-1940 Dec.25 :va fi an mijlociu
-- „ „ 26 :nu va fi sfadă in preoţi
- „ „ 27 :anunţă oaste(concentrare,mobilizare)
- „ „ 28 :ziua nu va fi moarte groaznică intre cei tineri(nu va fi război)
- „ „ 29 :pană in 4 luni ingrijorare,dar va fi pâine şi poame din destul
- „ „ 30 :ţăranii nu vor avea bucurie de grădinile lor zarzavaturi lipsă şi scumpete
- „ „ 31 :pentru vin hrană făgăduieşte
-1941 Ian.1 :an bun şi peşte din destul
- „ „ 2 :an bun pentru oi
- „ „ 3 :anul nu va fi vanturos
- „ „ 4 peste an negură şi diferite boale se vor intampla
- „ „ 5 :nu va fi bătăi şi galcevuri

NOAPTEA

-23 Dec.1940:nu va fi moarte in boieri
-24 „ „ :viile nu se vor strica
-25 „ „ :nu va fi moarte la nici un crai
-26 „ „ :nu va fi foamete in sărăci şi scumpete in paine
-27 „ „ :nu va fi moarte celor invăţaţi
-28 „ „ :vin şi untdelemn nu va fi deajuns
-29 „ „ :an de mijloc va fi;insă după 4 luni ajunge la normal
-30 „ „ :nu va fi moarte intre bătrâni şi copii
-31 „ „ :dobitoace nu vor pieri
- 1 Ian.1941:nu va fi uciderı şi bătăi la drumuri dela tâlhari

C.C. OPERAT LA FIŞIER 22

Domnul General Conducător va putea uşor urmări mersul evenimentelor după aceste date şi se va convinge astfel, că aceste prevederi, se bazează pe pură ştiinţă religioasă şi astronomică, iar nu pe ghicitori, spiritism, chiromancie, ocultism misticism etc.

Dacă Domnul General Conducător va fi forţat să decreteze mobilizarea, pentru ocuparea Basarabiei şi a Transilvaniei, intru cat subsemnatul nu cunosc intenţiunile Domniei Sale, ca şi inţelegerile cu puterile axei, pentru evenimentele viitoare, il rog respectuos să fiu consultat asupra datei zilei de mobilizare, deoarece nu ori ce lună şi zi a lunei este bună, pentru intreprinderea unei astfel de acţiuni.

După datele de mai sus ale României, rezultă clar că in cursul acestui an nu vom avea război, iar dacă vom face război ar insemna pierderi in oameni inutile.

Faptul că in datele României se vede trecut propoziţia „anunţă oaste„ trebuie inţeles in sensul, că in cursul acestui an Romania va trebui să ocupe atat Transilvania, cat şi Basarabia şi atunci aceste evenimente s'ar putea petrece in felul următor:

Să presupunem că Germanii neputand intra acum in Bulgaria fie din cauza opoziţiei Rusiei, fie a pactului bulgaro-turc, sau a oricăror considerente, ei urmează să atace Rusia prin Moldova şi ocupa Ucraina, lucru ce se va intampla precis dacă o fac. In acest caz România va urma să ocupe Basarabia insă fără război, ceea ce presupune că cu o parte din armata sa, să formeze o rezervă strategică, sau să acopere liniile de comunicaţie ale Germanilor.

După cucerirea Ucrainei, in Rusia se va produce revoluţie schimbare de regim, iar Germanii vor putea intreprinde o acţiune in Bulgaria, de data aceasta cu mai mulţi sorţi de izbandă căci nu mai are cine interveni, Turcia apărandu-şi frontierele sale.

Paralel cu ocuparea Basarabiei, o parte din armata română fie sub protecţia unei armate germane, fie chiar fără armata germană, va trebui să ocupe şi Transilvania pană la Tisa.

Ocuparea, dacă nu se va face in luna Aprilie stil vechi,

atunci rămane numai in August, nu in altă lună.

Aceste ocupaţiuni trebuiesc făcute neapărat in cursul acestui an pană la 1 Martie 1942(stil vechi), deoarece Germania este incă tare; ulterior va fi mai greu, deoarece Germania va da inapoi şi Romania va trebui să aştepte poate pană la anul 1946, intr'o situaţie cu mult mai grea.

Cam acestea sunt prevederile calculelor mele şi sugestiunile ce eu cred, că vor trebui făcute germanilor in actuala conjunctură, din care Tara noastră să poată trage cel mai mare profit.

Ca o incheiere, rog respectuos pe Domnul General Conducător a crede, că atat audienţa solicitată, cat şi memoriul de faţă, nu le am făcut cu nici un alt scop, decat in interesul Tărei şi al Conducătorului Ei, neravnind la nici o favoare sau vre un post din care să trag vre un profit.

Insist insă asupra noului guvern şi a datelor cerute atat pentru viitorii miniştrii cat şi a celor din statele arătate mai sus.

Cu cele mai umile şi devotate respecte

Inginer I. Gavrilescu

Str. Maior Borozzi 8

Loco.

OPERAT LA FIŞE

Domnule General,

Sînt învățător pensionar. Ca ofițer în rezervă, veteran decorat a 2 războaie, și având și doi feciori ofițeri activi, mă simt străns legat de soarta țării mele, a cărei înălțime morală, patriotism și spirit de jertfă, asigură nesdruncinata ființă și viitorul neamului.

Vă am cunoscut în Pitești, unde veneam la un 10 Maiu, să-mi văd feciorul ofițer în ... defilând în fața D-voastră. Feciorul mi-a explicat personalitatea D-voastră și de atunci am un cult pentru Dl. G. V. Antonescu.

Din liniștea căminului meu, am asistat cu groază, la evenimentele recente. Ați frînt anarhia și dezordinea cu hotărâre, abnegație și mână de oțel. Criminalii, borfașii și gîngăviții sunt răsplătiți. Țara Vă este recunoscătoare. Grija, însă, a zilei de mâine ne torturează.

Nu mă pricep tocmai așa bine cu ce curente și în ce mod să mă exprim. Știu radio și ziare am cunoscut telegramele legionare, multe nesfîrșindu-se de a termina cu „Trăiască legiunea și Căpitanul" în loc de „Trăiască Regele et...

Domnule General,

Legionarismul, așa cum s-a manifestat, mi-l închipui ca pe un butoiu plin cu explosibilul cel mai periculos. V-ați smuls fitilul, dar explosibilul există. Frîngeți cercurile, asvârliți doagele, risipiți explosibilul, înlăturați pericolul pentru viitor. D-voastră, de azi înainte, sunteți al neamului românesc. Trebue grijă pentru D-v. și pentru Neam.

Să dispară formula: „Trăiască legiunea și Căpitanul".
Să dispară titlul de „legionar".

Aceste două denumiri, întreținînd înrădăcinat în sufletele multor borfași anonimă ... scăuteria periculoasă și un spirit anarhic. Cunoaștem construcția sufletului legionar.

Gîndirea mea cinstită de român, care a muncit o viață întreagă pentru Neam, așa-mi spune.

[redacted]

Tineretul să nu aibă şcoală de cultură, de la
Clasele primare şi până la universitate. Aici curăţat
până la majorăţia vârstei. Să şi vadă de şcoala
pe care o părăsise.

Legionarii au vrut să nenorocească ţara şi au
vărsat sânge de ostaş român. Nu uităm.

Concepţia şi principiile, datorii fundamentale revizuite şi
transformate. Sergenţi firma care amenteşte localul insalubru.
Sinteţi mare azi, Domnule General. Vă divinizăm şi
mica mea persoană — o celulă a neamului — eaşi în
neamul românesc, pune toată nădejdea în Dvoastră.

Să trăiască Regele
Să trăiţi Domnule General Conducător al Statului
Trăiască neamul nostru românesc.

Alexandru Dragomirescu
Învăţător pensionar
Comuna Cureţi Jud. Dâmboviţa

29. I. 941 La ordinele Dlui Gl. I. Antonescu.

OPERATIONS
26
C.N.S.A.S.

27 35

București în 30 I. 941

OPERA.

Domnule General!

În neglijarea unele detalii, cari odată îndeplinite, vor desăvârși opera de purificare ce-ați început.

Cerem părerea unui grup de Jidovi la amănunte adresată împrejurări comandați unui general.

Iată-le:

1. Destituirea regimului legionar; ați spus-o cum jămâți, mai bine în nici un caz legionar!

2. Destituirea oricărui titulatur legionar (ași de cele de jurnalgeară de tot).

3. Destituirea drapelului verde și al cordului!

4. Închiderea din R. Jidovi să fie lăsată îndeosebi în nu mulțe legionari!

5. Afară cu toți neprietenii permiți după 6 dimineața și ocuparea locurilor prin examen —

6. Copii legionari caterisiți și puși la plug.

7. Destituirea preoților și a celor legionare.

8. În fiecare mic un fel de dictatură de apărare din partea ofițerilor legionari.

9. Înființarea centrului legionar și a cuiburilor legionare care să treacă în mâinile conducătorului comandă sau judecătorului (județ sau comună)

Să trăiți Salvatorule!

340

39 Șefii din trupele de jandarmi de la spitalele între care unul viitor de misie de legionari.

N.B Toate Mircea Eliadesu sau lucrări sunt a fi ne pecetii de Salvatorul comandă expuse aci și de pretutindeni Salvatorului.

Lui
General Ion Antonescu
Conducatorul Statului
Presidentia Consiliului

LOCO

Timişoara la 30 Januarie 1941.

Dle General !

Impresionat până la lcrămi, miscat şi zguduit sufleteşte până la cutremur, entusiasmat până la delir de apelurile sfinte pentru neam şi ţară, pe care le adresaţi românilor din ţară sub imperiul unei inspiraţii divine, daşi-mi voe să vă exprim in numele meu şi al tuturor oamenilor intelectuali oneşti şi iubitori de neam şi ţară din Banat, cele mai sincere a-lenoastre mulţumiri, că a-ţi avut curajul, să puneţi capăt anarhiei, provocate de banda de tâlhari precoci conduşi de criminalii, aşa numiţi legionari, cari v-au jurat credinţă, ca să ve suprime apoi.

Am curajul să vă rog, să luaţi cele mai drastice măsuri, faţă de jafurile comise de acesti tâlhari de codru, căci altfel mâine veţi avea din nou ocazie să trageti in ei cu tunurile.

In Timişoara spre stupefactia tuturor, capul banditilor, fost inspector politienesc, căpitan (românesc) provenit din activitate, acela care a organizat intreaga rebeliune, indemnând derbedeii adunaţi in Teatrul national, in edificiul Politiei si a Prefecturii, să dezarmeze bravii noştrii ostasi, a fost lăsat liber de organele, cari aveau obligamentul in urma comunicatului Dvoastră, "ca toti borfasii incepând cu perversul Horia Sima, se fie arestati şi judecati in 24 ore.", să-l aresteze, ca acum să ne vedem fără el, fugit in Jugoslavia, impreună cu fostul prefect Ghenadie, un alt bandit de rasă, care indemna pe legionari la furt si jaf, chiar din averea statului, de exemplu grâu expropriat si altele.

Dle General, ne temem, că se va comite pentru a doua oară fatala greşală, să constituţi o nouă legiune, cu aceiasi oameni, doar noi am vezut legionari, cari mergeau pe străzi cu revolverele in mână, dând telegrame de fidelitate, desi ei nu au nimic sfânt, dovada faptul de trădare comis contra Dvostră, după ce v-au jurat de atâtea ori credinţă.

Sunt ecoul opiniei publice de aci, când ve strig des-

OPERATUL

340. 38

perat, să nu ve incredeţi in acesti banditi, pentrucă ei ve urăsc că nu ia-ţi lăsat să prădeze lumea mai departe ~~lumea~~, iar lumea românească nu ar mai înţelege nimic din apelurile Dvoastră, in care se preved sanctiuni drastice contra tuturor rebelilor.

Până azi nu am vezut nici o sanctiune, astfel că fosti banditi continuă să terorizeze mai departe, la Camera de comert dau viza mai departe pe contracte, ce nu cad in competinta lor, cu un cuvând nu s-a schimbat nimic.

Dar ce e mai odios, să auzim la radio reproducând telegramele legionarilor, ada zişi fideli Dvoastră, terminând cu "trăiască legiunea si căpitanul."

Care căpitan? cel mort, care a fost si el un asasin? sau bofasul Horia Sima? Nu! Dle General! nu mai admiteţi nici legiune, nici cuvântul de legionar, nici cămaşa verde de bandit, nici salurile verzi de pungasi.

Nimeni dintre oamenii de bine, nu vor să mai audă de legiuni, care a dat cuiburile infecţiei, rusinei, şi anarhiei.

Ve jur, că am urăT pe bolşevici, dar ne-am convins, că legionarii sunt de o mie de ori mai perfizi decât comunistii.

Nu ve lăasti amăgiţi de vorbe de fidelitate, căci a-ţi spus-o singur, că acesti fii ai- Dvoastră, pe cari i-aţi imbrăţişat, v-au trădat.

Lumea de aici nu intră in legiune, deoarece este ceva străin de firea si natura românului, si spune, cu mătănii, cântări etc nu se slaveză ţara.

Nimeni nu e sigur de averea si viaţa lui nici astăzi, pentrucă nu stim din ce motive acesti banditi continue se fie vezuţi liberi, şi cine ar putea să priceapă, că banditi, cari au avut curajul sau lasitatea să dezarmeze armata română, şi să se predea unui singur pluton german, se se plimbe mai departe liberi fără sanctiuni.

Cerem capul lui Comănescu fost inspector potienesc capul rebelilor, a lui Ghenadie fost prefect fost autor moral a tuturor hoţiilor, si jafurilor comise in judetul nostru, apoi a tuturor celorlalţi şefi cunoscuti de poliţia de aici. căci fără aceste sanctiuni totul a rămas neatins si neschimbat.

Un intelectual, care ve admiră şi iubeste.

39

Bucureşti, I Februarie I94I.

OPERAT LA SIE

31

Domnule General,

Ingăduiţi-ne aceste rînduri ca să Vă exprimăm toată admiraţia şi recunoştinţa noastră cât şi temerile noastre.

Păziţi-Vă ! - căci păzindu-Vă de primejdie, salvaţi neamul şi patria, care şi-au pus toată nădejdea în Domnia Voastră.

Nu daţi crezare acelor legionari, care reprobă rebeliunea din 2I,22 şi 23 Ianuarie I94I. Nu aveţi milă de aceşti ticăloşi care au voit să năruie ţara în anarhie şi fiţi cât mai vigilent - căci să nu Vă îndoiţi că, nevroind să se dea bătuţi, în inconştienţa lor criminală, vor mai încerca noi rebeliuni şi acte de trădare.

Ne bucurăm din tot sufletul de noua Dvs. ordonanţă, care se va aplica cu începere dela I Februarie.

Numai prin disciplină şi necruţare vom putea să scăpăm de această bandă de tâlhari, care vor să prăbuşească tot ceea ce a mai rămas frumos şi cinstit în această ţară, atât de mult încercată şi lovită de soartă.

Vă rugăm, Domnule General, să ne scuzaţi stilul poate prea crud al acestei scrisori, dar, ştiindu-Vă om integru şi dintr'o bucată, Vă spunem ceea ce simţim pe faţă fără ocol.

TRAIASCA ROMANIA !
TRAIASCA REGELE !
SA TRAITI DOMNULE GENERAL !

Alexandru Arapu Mirescu

Petre N. Theodorescu

33

5.II.941
Dosar suspiciune

342

OPERATIA

Domnule General,

Primiți din partea mai multor mame cu copii, adânci lor recunoștință pentru înțeleapta hotărâre ce ați luat de a desființa această criminală legiune, care ne-a nenorocit copii, smulgându-i dela căminile noastre.

Copii noștri au uitat că avem un copil Rege. Copii noștri nu mai respectă sfaturile părintești, au fost terorizați de copii noștri.

Cât timp va mai exista această legiune și cât timp se va mai zice „trăiască căpitanul", copii nu vor mai fi nici ai noștri, nici ai țării.

Este greu să mai punem stăpânire pe sufletele lor răzvrătite.

V.

33

41 342/1

Domnule General, aveţi un singur
copil - pe Regele Mihai, el este
al Vostru acum, ochii Voştrii fiind
aţintiţi numai asupra Lui. Cu
aceeaşi dragoste aveţi grije
şi de copii noştrii - Rodaţi-ne
copii - Numai Dvoastră ne puteţi salva, căci nici în Dzeu
nu mai avem nădejde. -

Vă veţi recunoscătoare.

Mame disnădăjduite.

I/II 941
Bucureşti.

PREŞEDINTIA
CONSILIULUI DE MINIŞTRI
Serviciul de Informaţii

16 Martie 1941

34

N O T A

Zugravul Bela Moldoveanu cere un certificat Domnului General Ion Antonescu, asupra modului cum s'a achitat de lucrarea efectuată în anul 1934 la clădirea din Str. Paharnicului Nr. 23.

OPERAT LA FISE

Domnule General!

Subsemnatul Béla Moldoveanu maiestru zugrav și vopsitor cu profund respect îm permit a vă expune situația în fața Dvstră, rugându vă a bine voi eliberarea unui certificat unde se specifice relativele Dvstră mulțumiri referitor la bunul mers al lucrărilor de zugrăveală și vopsitorie; — ce a ce, am executat la clădirea Dvstră din Str. Păharnicului № 23 în anul 1934 luna oct. — servindu mă în altă părți pentru obținerea lucrărilor — fiind refugiat din Sudul Transilvaniei, din orașul Târgu Mureș — ne având, cunoștință îndestulătoare. —

Vrând să lucrez muncă cinstită am îndeznit a supăra pe cunoscuți proprietari unde am executat lucrările cu depline conștiințiozitată pentru a obține câte un certificat.

În prezent posed de la „Școala Pregătitoară de Ofițerii", când era sub conducerea dlui colonel Pastia, de la dl. colonel Oprescu, de la dl maiar Anastasescu, de la dl. cauzilier, de la Înalte Curte de casație Radu Dimiu fost subsecretar de stat și mai multe persoane particulare; gândindu mă și la al Dvstră care îm servea ca un sprijin moral, fiind un act foarte prețias înaintea ochilor mei îndemnându mă în totdeauna la munca cinstite. —

Cu onoare Vă rog buna voința a Dvstră în speranță că cererea mea de față a veți satisface încurajând un refugiat cinstit și devotat Țării și muncii obștești.

Vă mulțumesc anticipat. —

Primit Vă-voi Dl General asigurarea deosebitului meu respect ce îl port

Să trăiți

Béla Moldoveanu, m. zugrav și vops.
Str. Ing. Zablovski № 76. Et. I. Loc.

Dsale Dlui General Ion Antonescu

București.

35

43

OPERATUL

PREŞEDINŢIA
CONSILIULUI DE MINIŞTRI

OPERATIUNI SPECIALE

345/1 36

44

CONTINUT

D-l Col. rez. Ştefănescu M., crede că ar trebui date ordine precise ca, dela Prefect şi până la notarul din sat, toţi să caute a răspândi şi tălmăci sfătos, directivele adresate de Domnul General maselor prin Radio şi Presă.

Iar Prefecţii să inspecteze inopinat comunele, pe guarzii câmpeni, agenţii fiscali, repartiţia islazurilor, starea semănăturilor, să ţină din scurt activitatea preoţilor cari se dau pe tânjală ţinându-se de beţii şi de certuri cu sătenii. Să rezolve pe loc şi în spirit de dreptate plângerile oamenilor nevoiaşi.

Intr'un cuvânt, susţine D-sa, Prefectul trebue să fie agentul de propagandă şi control, el nu trebue să economisească benzină, ci să caute a se convinge în fiecare zi că sfaturile şi directivele date de sus au pătruns în popor şi că sunt urmate.-

44.52.

-000-

C. 34.221. -- M. O., Impr. Centr.

346
45

37

OPERAT LA FIȘIC

DOMNULE G E N E R A L ,

Ca fost ofiţer de grăniceri şi mai târziu Prefect în două judeţe, am trăit în mijlocul ţăranilor şi cunosc mentalitatea lor.

Respectuos vă rog, să binevoiţi, a vedea în acest scurt memoriu, numai un caracter informativ fără alt scop decât dorinţa de a vă fi folositor.-

Devotat armatei şi ţării, sunt mâhnit că unii din funcţionarii judeţeni, ori care le-ar fi profesiunea, nu înţeleg îndeajuns gravitatea momentului, nu ştiu să răspândească în popor, înălţătoarele Dvs. sfaturi, adevărate principii de disciplină civică şi educaţie familiară. Ele nu trebuesc ascultate, confortabil instalat la radio, ci însuşite de noi toţi, aplicate cu încăpăţânare de fiecare bun român, cu orice ocazie, fără preget, fără descurajare, mai ales de funcţionarii statului în sfera lor de activitate.-

Poporul întreg trebuie să lupte împotriva defetismului, întreţinut ticălos de politicianii vechilor regimuri şi de străini de ţară.-

Directivele adresate masselor prin Radio şi ziare, trebuesc tălmăcite în urmă, sfătos, nu în conferinţe oficiale, solemne ci în întâlniri ocazionale, în tren, în tramvai, în prăvălii, după eşirea dela biserică, la intruniri familiare sau pe ogoare în timpul muncilor. Convorbiri căutate, provocate, începute cu doi trei săteni la care nu vor întârzia să se alăture, împinşi de curiozitate, cei dimprejur.

Este absolut necesar o propagandă metodică şi abilă a funcţionarilor în împlinirea datoriei lor, pe înţelesul tuturor. .//.

347
46
OPERAŢIUNEA
38

Elementele cărora incumbă datoria de a răspândi normele de conduită pornite dela Dvs. sunt:

Prefectul
Pretorul
Preotul
Învăţătorul
Agenţii fiscali
Medicii
Proprietarul agricol
Primarul
Notarul

Prefectul să nu se osteneasscă în conferinţe administrative, de birou, să-şi piardă vremea prezidând comisii, ci să plece în sate, să intre în casele gospodarilor, să discute măsurat, intuitiv, să redeştepte spiritul patriotic ce mocneşte în sufletul plugarilor, făcându-i să înţeleagă că „pierd ţara şi ogorul dacă nu ascultă sfaturile Conducătorului nostru". Să stea de vorbă cu oamenii, să guste din hrana lor, să ofere ţigări, un pahar de vin la cei mai bătrâni pentru a dobândi prietenie, popularitate şi ascultare. Să intre neaşteptat în biserică în zilele de sărbătoare, să se închine discret, convins, să aştepte terminarea slujbei religioase, iar la eşire, să angajeze o discuţie, urmărind acelaş scop.- Să nu comită niciodată greşeala de a strânge oamenii la conferinţe cu deasila. Aceste adunări nu plac poporului, le suspectează, se feresc de ele, de teamă să nu fie însemnaţi ca partizani politici a cutărui sau cutăruia. Căci este un fapt: propaganda vechilor partide continuă, împrăştiind la sate svonul şi făgăduieli că vor veni din nou la putere.

Propaganda se face dela om la om. -

Faptele lui Gogălniceanu, lui Cuza, au pătruns în popor şi au rămas legende.-

In manevra din judeţul Argeş a Diviziei III-a D-voastră, povestesc oamenii, aţi controlat noaptea posturile cele mai îndepărtate "cu un baston în mână urca potecile, sta de vorbă cu noi, pe timp de ploaie să ne dea sfaturi".-

Am auzit, cele de mai sus dela oameni, care le povesteau altora, strânşi la o nuntă la care eram naş. Aşa se

ropagă şi se întreţin ideile de ordine, dragoste şi încredere în şefi.-

In toate garnizoanele prefectul să ia contact cu comandanţii de regiment, să contribuie cu bugetul prefecturii la sporirea fondurilor de întreţinerea cultului, materialului de şcoală şi sport, încredinţându-se că sumele şi alimentele colectate ajung la destinaţie.- In Jud. Tulcea prin sistemul de propagandă "dela om la om" am strâns circa 137 vagoane porumb absolut gratuit, M'am înţeles cu prefecţii judeţelor unde aveam ordin să trimit porumbul şi am primit în schimb, din partea lor, tot gratuit, lemne, cartofi, etc. care prisoseau în acele regiuni.-

Prefectul să nu inspecteze comunele la date fixe, iar din inspecţia lui să rezulte totodeauna un exemplu de soluţionare dreaptă, nelipsind să adauge: "conform ordinului Domnului General, Conducătorul Statului".-

Să inspecteze gwarzii câmpeni, care sunt plătiţi de ţărani, elemente care prin delictele ce comit, produc certuri care degenerează în răsvrătiri. Să controleze în fiecare comună repartiţia islazului. Se obişnueşte ca preotul, pretorul, învăţătorul, primarul, etc. să se folosească abuziv de islazuri, după cum am putut constata în judeţele Tecuci şi Tulcea.

Tot prefectul, să pornească, dacă pot să mă exprim astfel, la o educaţie fiscală, obişnuind oamenii să se ducă la perceptori să-şi plătească dările. Să nu se mai vadă aspecte demoralizatoare când agenţii scot din casă, aşternuturi şi mobila familiei, explicându-le că fără aceste impozite nu se pot întreţine drumurile, şcolile, C.F.R., spitale, şi alte instituţii care folosesc tuturor.-

Prefectul să nu plece în inspecţii fără scop determinant, înarmat cu toate datele necesare, dela Camera Agricolă, dela Serviciul Sanitar, cu tabele de oameni care nu şi-au

./.

349
48

achitat rateie de conversiune, cu petiţiile reclamenţilor care trebuesc rezolvate pe loc, cu informaţiuni dela inspectoratul şcolar, asupra frecvenţei regulate a şcolarilor, sau cu veşti luate dela Comandantul Regimentului despre sănătatea şi serviciul flăcăilor care sunt sub drapel.-

Toate instituţiunile statului şi Federalele Cooperative trebuesc să înainteze prefectului dări de seamă, săptămânale de activitatea lor.-

Prefectul să obţină dela Ministerul Agriculturii, repartiţia definitivă a terenurilor agricole sau islazurilor în litigiu, ce fac obiectul unor procese nesfârşite, dau naştere la abuzuri înlesnite şi ocrotite de cei interesaţi, nemulţumind plugarii, slăbind creditul şi autoritatea de Stat.- In nici un caz prefectul să nu dea, să nu întreţină nădejdi zadarnice, să nu promită ce nu este în măsură să împlinească, să asculte răbdător orice plângere oricât ar fi de exagerată să o soluţioneze legal şi echitabil fără amânare, dacă se poate chiar pe loc.-

Să nu se ceară Prefectului economie de benzină. Prefectul, Domnule General, este primul factor de propagandă. El trebuie să citească, să-şi însuşească toate apelurile şi directivele ce pornesc dela Conducătorul Statului, şi autorităţile superioare şi să le difuzeze în urmă, fără odihnă, repetat, cu orice ocazie. El nu trebuie menţinut în serviciu dacă nu evidenţiează prin fapte activitatea lui.-

Pretorul, primul ajutor al Prefectului, trebuie dresat la fel.- Din nenorocire nu toţi răspund chemării lor. Cei ineapabili trebuesc eliminaţi fără întârziere, căci compromit toate sforţările pentru apărarea neamului, Patriei şi Tronului.-

Rebelii se înfrâng cu forţa. Ei trebuesc însă îndreptaţi, readuşi la sentimentul datoriei prin dezaprobarea consătenilor, convinşi că Generalul Antonescu, conducătorul nostru, lucrează neobosit, pentru binele tuturor.-

./.

350 49 157

E dureros, pentru mine, care am fost crescut în deprinderi patriarhale, să afirm că preotul, cel dintâiu, a nimicit credinţa în puterea lui Dumnezeu, a întreţinut superstiţii din care trage folosse, a îndepărtat oamenii depe calea bisericii prin apucăturile lor. Rare ori am întâlnit preoţi conştienţi de menirea lor. Lăcomia le-a pierdut omenia şi respectul enoriaşilor. In loc să-şi vadă de păstoritul poporului sub pretext de a veni în ajutorul sătenilor, unii preoţi organizează bănci, pun la cale diferite afaceri din care se îmbogăţesc ocrotiţi de şefii lor politici.- 41

Cine-i cunoaşte, rămâne surprins cum unii din ei au reuşit să se strecoare în mişcarea legionară, Fără nici un crez politic, trec după împrejurări, dela un partid la altul. Din această cauză adventismul şi alte practici religioase străine de religia noastră au luat proporţii nebănuite. Prefectul, preotul, protopopul să nu neglijeze această infiltraţie, crezând-o fără importanţă, pentru a nu-şi înstrăina voturile sau de teama de a fi rău notaţi.-

O bună parte din preoţii care şi-au înfrânat poftele au ajuns fabula satului botezaţi de norod: Popa-ţoiu /beţiv/, Popa - cambie/ care a protestat poliţă deja achitată. Popa-clondir / care bea cu polcmeacul/, Popa-fustă/pentrucă se lega de femeile oamenilor din sat/, etc.-

Preoţii dijmuesc oamenii, întreţinând cu viclenie datini în interes de pricopseală. In noaptea Invierii, în judeţul Teleorman creştinii vin la biserică cu câte un cocoş alb şi nici un credincios nu este miruit fără "pol".-

La Cervenia un preot a insultat trivial în sfântul locaş pe o femeie care venise să se mirueasca.-

Cazurile sunt mai numeroase decât se crede şi prin toleranţa lor se întinde destrăbălarea, paralizează orice încercare spre bine.-La observaţiile ce le făceam cu bunăvoinţă, replicau " că trebuie să trăească şi ei, că nu pot fi misionari cu stomacul gol".-

351
50
118

Adevărul este însă ,că majoritatea au spre folosinţă câte un lot /sesie/ de circa 17 pogoane,afară de leafă şi de veniturile produse din slujbe religioase solicitate de credincioşi.-

42

Cei mai bogaţi fac cele mai mari abuzuri şi continuă să se plângă de starea lor materială.-

Intr'o comună din Teleorman am găsi un depozit de lemne depus în curtea bisericii de unde preotul vindea lemne cu kilogramul,protejat,susţinut dela centru.-

Un om de bine, bogat, a început să zidească în sat o biserică,hotărât să cheltuească un milion.A ridicat-o din cărămidă fără nici un concurs din partea preotului, care nu îndemna oamenii la căratul nisipului şi pietră.Interesul lui era"să nu se strice cu poporul"/Satul Năsturel Jud.Teleorman/

Prin Parohii "bune" /înţelegeţi cele cu venit bun/ s'a dat prilej,preoţilor,să alerge după ele,cheltuind bani, înjugându-se la carul unui om politic.Parohiile bune sunt atribuite celor care fac sacrificii,preoţilor care se vând politicianilor cu vază.-

Un fost Ministru a repartizat,după stăruinţi, câte 3-4 preoţi la o parohie unde se găseau deja preoţi băştinaşi. învrăjbind credincioşii contra lor şi ca urmare o serie de scandaluri păgubitoare credinţei.-

Dacă s'ar cerceta colecţia Ziarului "Universul" s'ar citi la mica publicitate anunţul umoristic "D-ra cu Parohie bună,doreşte mariaj cu teolog brunet".-

Slujba bisericească nu se face după tradiţie,La ora 8 dimineaţa am găsit biserici închise iar preotul îşi revizuia,liniştit, motorul dela moară.-

"Preotul la altar" aţi cerut Dvs.-Punerea în aplicare a acestui principiu,revine Inalţilor prelaţi care trebuesc sesizaţi de către prefecţii judeţului de felul cum preoţii îşi îndeplinesc menirea.-

P.S.Episcopii şi Protopopii să fie severi în

.//.

(63) 65 159

inspecţiile lor, veghind să nu se ceară taxe exagerate pentru diferite servicii solicitate de credincioşi, să nu refuze asistenţa bisericii celor în adevăr lipsiţi de mijloace. Ei trebue să constate dacă preotul vizitează gospodării, dacă intervine în micile lor neînţelegeri, în ce anume cazuri au intervenit şi cu ce rezultate, dacă stăruesc pe lângă proprietari pentru ajutorarea săracilor, dacă cunosc pe enoriaşi şi nevoile lor, dacă biserica şi cimitirul sunt bine întreţinute, etc.

Protopopii să fie selecţionaţi cu îngrijire, să li se aloge din bugetul prefecturii o sumă de lei 5.000 lunar pentru cheltueli de deplasare, fiindu-le interzis de a încasa nici vre-o sumă în afară de leafa şi indemnizarea lor.-

Să nu se impună preoţilor să cumpere dela Administraţia Mitropoliei lumânări de ceară mai mult decât cer nevoile bisericii.

Să se interzică vânzarea, silită, a cărţilor trimise dela Centru şi să nu se dijmuească veniturile bisericilor săteşti.-

La Teleorman, se încasează de administraţiile Episcopiilor circa 500.000 lei anual. Cu această sumă s'ar putea repara bisericile ruinate din tot cuprinsul judeţului.-

Relaţiunile preotului cu autorităţile din comună să fie numai cu caracter sacerdotal.-

Predicile din ziele de sărbătoare nu trebuie să se mărginească numai la tâlmăcirea parabolelor ci să fie oportune, pregătite din vreme, cu judecată, să se refere la situaţia din ţară sau din comună.-

Să nu aducă autorităţilor ce întâmplător asistă la slujbă, laude nemăsurate, neisprăvite, slugarnice.-

In zilele de sărbătoare oamenii se adună în centrul satului sub umbrarul cârciumii, să discută nevoile lor, comentează svonurile sau articolele din ziare. Preotul, învăţătorul, primarul, trebuie să se folosească d e aceste ocazii pentru a propaga cu râvnă apelurile şi directivele, indemnurile

OPERAT LA FISE

./.

patriotice înălţătoare ale Conducătorului Statului.-

Prefectul trebuie să controleze cu perseverenţă, această activitate, să urmărească zi de zi efectul ei. Controlul trebuie să fie sever să înceapă imediat, să atragă automat recompensă sau pedeapsă. Acest procedeu satisface pe cei merituoşi, stimulează râvna celor indolenţi. Cine cunoaşte psihilogia mulţimii, firea ţăranului, ştie că o propagandă stăruitoare, abilă, cuminte, reuşeşte totdeauna.-

Ţăranul e legat de ogorul lui, se ridică instictiv impotriva anarhiei. In timpul rebeliunii, mă aflam la Calafat.

"Domnule Colonel, am auzit azi de dimineaţă că armata a pus ordine. Mi s'a ridicat o piatră depe inimă. Trăească Generalul!"

Reprezentanţii autorităţilor din judeţ trebuie să lucreze fără preget, să nu se mulţumească a afişa pe uşa primăriei sfaturile venite de sus.-

Ministrul Propagandei trebuie să ştie că difuzarea unui manifest pornit dela Conducătorul Statului, trebuie răspândit cu orice preţ în mulţime. Această datorie revine prefectului şi organelor sale, care trebuie să aibe entuziasmul şi repet înţelegerea, că nu se poate face decât pe grupe mici, dela om la om. perseverent, cu orice ocazie.-

Această expunere a situaţiei pe care din respectuos devotament, din convingere, fără exagerări, fără nici un interes personal, o supun aprecierii D-voastre.-

Ea este rezultatul fidel al observaţiunilor mele în viaţa ce am dus la ţară, în contact zilnic cu sătenii şi autorităţile civile.-

Dacă cele raportate aci găsesc aprobarea D-voastră, le voi intregi imediat ce-mi veţi da ordin.-

Să trăiţi Domnule General,

Cu supus devotament
Colonel

11 Martie 1941

N O T A

Uşierul BADEA VASILE dela Serviciul de Informaţii al Preşedinţiei, nu are ţinută bleumarin ca ceilalţi oameni de serviciu, deoarece la data când s'a confecţionat pentru ceilalţi uşieri, el era concentrat.

Rog a se aproba să se confecţioneze şi pentru el această ţinută.

D. O.
COLONEL,
I. Popescu

OPERAT LA FIŞE

54 · 355

149

C I R C U L A R A Nr.105 din 10 Martie 1941:

1).Urmare la circulara Nr. din 3 Februarie 1941,relativ la pct. 3,se completează astfel:

In circulaţie se găsesc 2(două)maşini auto-turism cu Nr.1145 din care una este legal şi are culoarea neagră şi fără aparat de luat ascuns în tablou,iar a doua poartă acelaş Nr.dar în fals şi este maşina descrisă la pct.3 din circulara Nr. din 3 Februarie 1941,al cărui Nr. legal a fost 11945.-

2).In conformitate cu ordinul M.A.N.S.S.A.U.Nr.243 din 22.II.1941, comunicat cu al C.M.al Capitalei Nr.1558/1941,cu onoare se face cunoscut că,Domnul Ministru al Apărării Naţionale a aprobat ca dreptul acordat ofiţerilor de a purta revolver pentru paza personală să fie extins şi asupra subofiţerilor activi,însă numai celor calificaţi.-

Aprobările respective se vor da,de către Comandanţii de corpuri pe răspunderea lor personală -

3).Comandamentul Militar al Capitalei,cu ordinul Nr.27235 din 6 Martie 1941,face cunoscut că la sediul Regt-ului 4 Dorobanţi se găsesc 2(două)arme "S.R.M.d.1924 cu seriile:310 M.4 şi 2984 M.4,fără baionete, vergi şi curele.-

Unităţile careia le aparţin acest armament,se vor prezenta la sediul Regt.4 Dorobanţi(Colentina Nr.188)cu forme legale pentru a-l primi.

4).S.A.N.Dir.Farmaceutică,cu adresa Nr.5763 din 6 Martie 1941, face cunoscut,că receptele din oraş ale subofiţerilor,maeştrilor militari şi familiile lor,vor fi prezentate pentru execuţie la Farmacia C.F.R.(Cazarma Sf.Gheorghe),între orele 8-13 şi 16-19.-

Receptele cari,din motive de forţă majoră nu pot fi prezentate acelei Farmacii în orele arătate mai sus,vor fi prezentate pentru execuţie la Farmacia Spitalului Militar "F.".-

5).Cu onoare se face cunoscut unităţilor din Garnizoana Bucureşti că le este interzis a mai face instrucţie pe terenul sportiv al Şcoalei Politechnice(strada General Angelescu colţ cu Podul Cotroceni), întrucât acel teren este destinat Şcoalei Politechnice,pentru a face instrucţie cu Elevii săi.-

6).Cu onoare se face cunoscut,că Cinematograful "ROBIS",din Str. Ostaşeni Nr.31,fiind conform cu cele din tabelul trimis cu ordinul circular Nr.90 din 5 Februarie 1941,poate fi frequentat şi de ofiţeri.-

7).In conformitate cu ordinul M.A.N.Dir.Inted.Nr.2660 din 26 Februarie 1941,comunicat cu al C.M.al Capitalei Nr.46683/1941,cu onoare se face cunoscut,că se observă atât la unităţile care fac paza Instituţiilor publice,precum şi la cele care dau patrulele pe străzi,că soldaţii au în special încălţămintea neîngrijită(necurăţită de noroi,cerată,parată la timp,nu este unsă sau văcsuită cu cremă sau vacs).-

Ministerul a distribuit în mod regulat unităţilor,unsoarea necesară întreţinerei încălţămintei,precum şi fondurile necesare întreţinerei echipamentului.-

Domnii Comandanţi de unităţile din Garnizoana Bucureşti, sunt rugaţi a da o deosebită atenţiune întreţinerei echipamentului şi în special a încălţămintei,spre a nu face impresie rea camarazilor din Armata Germană şi populaţiei civile.-

Vă rugăm a da dispoziţiuni ca nici o patrulă sau unitate care iese în oraş,să nu pără casca curtea cazărmei respective până de nu au fost amănunţit inspectată de comandantul ierarhic superior.-Asemenea soldaţii izolaţi trimişi în diferite misiuni,sau învoiţi în oraş.

8).Spitalul Militar "F.",cu adresa Nr.74060 din 8.III.1941, face cunoscut,că toţi Medicii Militari,activi şi concentraţi din Garnizoana Bucureşti,că în conformitate cu ordinul Ministerului Sănătăţii şi Ocrot.Soc.să se prezinte în ziua de 15 Martie 1941,la Spitalul Militar "F.",Pavilionul "REGINA ELENA".-

In această zi,cu începere dela orele 8 până la orele 16,vor avea loc operaţiunile de Recensământ.

Medicii vor trebui să dea relaţiuni precise asupra titlurilor căpătate prin concurs(Medic secundar,Primar,Asistent Universitar),diplome sau certificate de specialităţi.-

P.O.

OPERAT LA FISE

SECRET

GRABIT

Nr.20
1941 Februarie 20
COMPUL GARDIENILOR PUBLICI BUC.
către

Compania 4-a

Vi se trimitem jos in copie punctul 1 şi 2 din circulara Nr.88/941,a Comenduirii Pieţei Bucureşti, transmisă cu ordinul Nr.I.G.J.Nr.5049/1941,de care veţi lua cunoştinţă şi dispune executarea intocmai.

Ordinul semnat de luare la cunoştinţă de către ofiţeri se clasează la dosarul secret al companiei.

COMANDANTUL CORPULUI GARDIENI PUBLICI BUCURESTI
COLONEL /ss/Iliescu

COPIE

I.-Direcţiunea Generală a Poliţiei cu adresa Nr.4443/941 ne face cunsocut că s'a observat pe străzi soldaţi in grupe de 3-4 vorbind in şoaptă imbrăcaţi nu tocmai regulamentar discutandevenimentele din săptămana trecută.

Sunt temeri că legionarii cari au furat imbrăcăminte şi armament militar,să nu formeze vre'o unitate militară falşă şi să ea in primire sub formă de pază vre'una din autorităţi sau instituţiuni.

Cu onare vă rugăm să binevoiţi a pune in vedere din unitatea Dvs.,ca atunci cand es in oraş să cerceteze şi să intensifice orice soldat ce intalneşte şi să aresteze pe cei găsiţi in neregulă fără abateri.

3/Orice militar care va intalni maşina marca Playmut Nr.1145 Md.1939 de culoare verde inchis cu cauciucuri albe in faţă şi negere in spate,iar aparatul de taxat ascuns in tablou este rugat să o oprească,ori cine se va găsi in ia aducandu-o la Comandamentul Militar al Capitalei str.Voevozi Nr.24,intrucat este furată şi din informaţiuni circulă zilnic cu Domnii ofiţeri.

COMANDANTUL PIETEI BUCURESTI
GENERAL /ss/Iliculescu Radu Cociu

P.Conformitate
Şeful Biroului Adjutanturii
Major,/ss/Peschir

P,Conformitate
Seful Biroului Mobilizării
Căpitan/ss/Florea Traian

PRESEDINTIA CONSILIULUI DE MINISTRI
REGISTRATURA GENERALA
Nr. 016114 10 MAR 1941
INTRARE

56

Domnule Președinte al consiliului
Conducătorul statului
Român.

Arhiva Sinaia

Kirth Adam

cu Kirth Adam cetățean român. iubesc pacea și liniștea. -
In vremuri grele e țărâta amenințarea și nu mai avui liniște. - mulți
și aproape toți oamenii și-au pierdut credința 68
în Dumnezeu. - Merg pe Dumnezeu. n'am nevoie de biserici și n'am
nici un prieteni între oameni. Nu nevoie de adunări false și de
conciliumi, unde vorbesc și se sfătuesc de ce cine vor face. - Chiar și
copii sunt învățați la furturi și omoruri. - La biserică nu se duce
pentru a asculta cuvintele Domnului.
Rog pe Domnul Președinte, să binevoiască a-mi permite a vorbi
în liber oamenilor pentru a-i aduce pe calea cea dreaptă. -
și vă mai rog să-mi îngăduiți a tipări în trei limbi cărticica
ce am scris și a o împărți oamenilor. -
În numele Dumnezeu joc fost căci el mi-a dat acest lucru. -
Vă rog primiți deosebitul meu respect Kirth Adam

OFTICAT LA FIRE

58

Omule dece te urăști așa de rău. fiindcă n-ai să trăești și vrei să fii rău
ca tine, rămâi unde ai fost și dute pe drumul cel drept
ca atunci n'ai să trăești. - Dece bârfești cu fratele tău ?
dece te certi și dece te bați ? lasă gândurile dușmănoase. -
Sus este Dumnezeu tatăl peste toți. - voi sunteți toți frați și
surori. - Tu ești evanghelist vecinul tău e ortodocs nu vă
bateți. - Duceți-vă amândoui la biserică și rugați-vă la
Dumnezeu atot puternicul. - El vă va ajuta și vă va asculta
rugă cu bucurie. - ești tu un catolic, și vecinul tău israelit,
faceți același lucru. - Iubiți-vă unul pre altul, - ca atunci îl
iubiți pe Dumnezeu, și Dumnezeu vă iubește pe voi. - Atunce
veți avea pace pe pământ. - Să nu spui că trăești numai pe
acest pământ și vrei să ai totul. - Va vine timpul când
ai să mori, și atunci unde vei locui. - cu ce te vei acoperi,
deaceea caută-ți un loc în ceruri unde vei locui, pentru
că ai să vii în fața judecății Domnului, care te va
judeca după faptele tale. - Omule, nu te ocupa cu chestiuni
politice cu chestiuni ce privește omenirea, ocupă-te
de Dumnezeu roagă te lui, el te va asculta îți va da
gânduri bune și vei fi fericit pe pământ. -

eu hirtk adam, am trăit o viață fără de credință.- Nu
credeam în Dumnezeu și nu ni am rugat niciodată.-
de când m'am născut în 1877, Decembrie 23.- Dar în ziua de 1
ianuarie 1932, duminecă la ora 8, Dumnezeu a făcut
minune cu mine.- în momentul acela am rămas pironit pe loc
cătrădinu- mă că sunt un păcătos și nu merit să calc pe acest
pământ.- și mă aruncat o frică mare.- M'am rugat
atunci pentru prima oară lui Dumnezeu să-mi îngăduie
să fac un pas pe pământ.- Dumnezeu mia ascultat
ruga.- M'am rugat celui ce a făcut să arunce dela mine
toate relele și să mă ia în mânile lui și să poarte după
voia lui.- De atunci am început să cunosc pe Dumnezeu.-
și scriu și vorbesc din ce mi-a dat Dumnezeu.-

în Numele Dumnezeu vorbesc.
în anul 1932, ianuare 1. Dumnezeu care a făcut lumea mă făcut profet
Pe Dumnezeu l'am văzut de 3 ori.- Jesus Christus în repetate
rânduri.- am auzit cuvinte sfinte și am auzit câte săptămâni
mai avem. l'am văzut nimicirea popoarelor pe tot pământul.-
oameni întoarceți-vă veniț înapoi la Dumnezeu a tot puternic.
țineți sfintele porunci a lui și va fi pace pe pământ. dacă
și nu ne răscumpărăm păcatele toți, vor fi numai morți
și sânge pe pământ.- Dumnezeu îi va arde pe toți în cenușe
și va curăți pământul de toate păcatele.
vorbesc în Numele lui Dumnezeu.

eu hirtk adam.

Nici odata n'am trăit așa vremuri grele ca acum.- De trei ani
mi-am orbit ochiul și de atunci nu mai pot munci.-
Mă ocup cu diferite greutăți am adunat și fier vechiu
și a venit un legionar și mi l'a luat, fără a-mi plăti cera
pentru el.- Ce fără frică de Dumnezeu sunt
oamenii și ce incanstrienți.-

57

359 147

Domnule Presedinte al consiliului de ministrii și
conducătorul statului Român.

eu hirth adam cetățean român, locuesc in Brașov. rodo negu-

Cu profund respect vin a vă ruga să binevoiți ma primi
in fața D voastră pentru a. vă putea vorbi ce bunul
Dumnezeu mi-a dat. numai in fața Presedintelui
statului Român pot să spun vorbele acelea.-
Primiți va rog. deosebitul meu respect

hirth adam.

OPERAT LA FISE

Dsale Domnului Presedinte al Consiliului de ministrii și
Conducătorul statului Român.
Brașov la 1941 martie n zua 4.

C.N.S.A.S.

OPERAT L

10. Martie 1941.

REFERAT

51

La ordinul Dvs. în rezoluţie pus pe scrisoarea D-lui C. Vârvoreanu, am onoarea a refera următoarele :

Intrebând pe D-l Vârvoreanu care este destinaţia precisă, ce doreşte să o dea sumei de lei 50.000, donată de D-sa, - prin scrisoarea din 4 Martie 1941 răspunde tot despre o operă de artă, fără însă a preciza (probabil D-sa înţelege să se facă un monument).

Cum suma de mai sus este prea mică pentru un monument, - şi cum nu s'au mai primit alte sume în acest scop, deoarece subscripţia a fost deschisă pentru ajutorarea familiilor ostaşilor căzuţi la datorie, iar nu pentru monumente, decoraţii, etc., cu onoare vă rog să binevoiţi a decide.

Locotenent, Gorescu Victor

Victor Gorescu

Craiova, 4 Martie, 1914.

Domnului Col. Mircea Cleftescu,
Directorul de Cabinet al Conducătorului Statului.
București.

Stimate Domnule Colonel,

Ca răspuns la onorata D.-voastre scrisoare, semnată de D-l Locot. Gorescu Victor, pe care am primit-o eri și ca urmare la scrisorile mele din 1 și 11 Februarie a.c. îmi îngădui a vă da următoarele lămuriri privitoare la destinațiunea, pe care o doresc să-i fie dată Sumei de 50.000.- lei, pe care am remis-o prin mandat telegrafic Domnului General Ion Antonescu, Conducătorul Statului, în ziua de 27 Ianuarie a.c.

Dorința mea este ca Suma remisă de mine să fie întrebuințată ca contribuție a mea la o operă de artă, pe care sper să o văd realizată, pentru ca prin aceasta să se amintească și să se preamărească sublima atitudine a armatei noastre în Zbuciumul din Ianuarie trecut.

Această dorință a mea este pornită din gândul că, suprema răsplată pentru un ostaș este ca fapta sa să fie amintită printr'o operă nepieritoare, spre a servi deapururi generațiilor viitoare ca exemplu de devotament și iubire de Patrie, după cum am spus în telegrama, pe care am avut cinstea să o adresez Domnului General Ion Antonescu, Conducătorul Statului.

Primiți, vă rog, Domnule Colonel, asigurarea consideratiunei mele distinse.

C. G. Vorvoreanu

59.60.

Ofiţer inferior
dela
Preşedinţia Consiliului de
Miniştri.

962

61

Nr.8

4 Martie 1941.

LOCOTENENTUL VICTOR GORESCU-

53

către

D-L LT.COLONEL MIRCEA ELEFTERESCU
Director de Cabinet al Conducătorului Statului.

Am onoarea, a vă raporta următoarele :

Gardienii ce fac serviciul de curieri la Cabinetul D-voastră, mi-au raportat în repetate rânduri, că agentul Dinaci Nicolae, îi ameninţă mereu cu mutarea dela Preşedinţie şi darea afară din serviciu.

In urma cercetărilor făcute de subsemnatul, am constatat următoarele :

Agentul Dinaci, s'a folosit în repetate rânduri, de curieri, în interes personal, astfel:

- Intr'una din zilele dela începutul lunei Februarie, a luat pe motociclistul Popescu şi a părăsit Preşedinţia - în timp ce era de serviciu- ducându-se la o doamnă în Str. Cameliei, şi spunând motociclistului, că dacă se întâmplă ceva la Preşedinţie, să se ducă să-l ia de acolo.

- In repetate rânduri s'a folosit de motocicletă, invocând că este trimis de D-voastră pentru a găsi o servitoare, sau că este trimis de D-l General să facă arestări.

In urma ordinului D-voastră, în sensul că, curierii să nu părăsească Preşedinţia fără ordinul şi aprobarea D-voastră, aceştia, au refuzat să mai servească pe agentul Dinaci, executând ordinul dat de Dvs., - fapt care a atras încercarea de a schimba pe motociclistul Popescu, sub pretext că este legionar.

Actualmente afirmă către curieri, că este însărcinat de către D-l Colonel Berescu, să-i înlocuiască.

./.

Cum, până în prezent, curierii s'au comportat în mod conştiincios, - şi cum agentul Dinaci nu are nici o calitate de a se amesteca în atribuţiunile curierilor, cu onoare vă rog să binevoiţi a decide.

LOCOTENENT, Gorescu Victor

Victor Gorescu.

368

Inter. inferior
detinut la Cons. de Patronaj -

DIV

3. III. 941

Cercăscu va atrage atenţiunea şefului Jandarmeriei Legiunei de poştă condamnată să facă cunoscut de superiori, iar de vină dacă se va mai repeta cazul ăl vei îndepărta din serviciu.

Ft.

1941 Martie 2

OPERATIUNEA

262 ++

62

54

Adm. P.C.Ţ. Tembelescu Y. Dumitru

către

Domnul Colonel Elefterescu
-Directorul de Cabinet al D-lui Gl. Antonescu -

Am onoare a raporta:

In ziua de 1 Martie a.c., am binevoit a da pentru garaj ord. No. 418 - pentru o camionetă - necesară Cons. de Patronaj. -

Cerând la telefon garajul şi înţelegând cu cine voiesc mi s'a răspuns: "Şoferul Nicolae". -

I-am arătat cine sunt, cerându-i să-mi trimeată el camioneta (Şeful garajului fiind la Prezidenţie). -

Şoarece a înţeles că fără ordinul Dvoastră nu trimete camioneta, i-am explicat că am obţinut această aprobare, fără a-i face vre-o observaţie şi fiindcă tot nu înţelegea, am întrebat din nou cu cine voiesc.

Şoferul mi-a replicat pe un ton arogant:

"Stai să mi se bricsi la mine, nu te priveşte cine este la aparat", trântind apoi telefonul.

Atitudinea şi felul cum acest şofer înţelege să vorbească unui ofiţer superior cu nimic justificate, am onoare a vă ruga să binevoiţi a dispune.

Adm. P.C.Ţ. Tembelescu

CASA M.S. REGELUI

Nr. 202

București, 1 Martie 1941

68

55

178

F. URGENT

Domnule General,

Am onoare a vă raporta că în urma încetării din viață a REGELUI ALFONS al XIII-lea, Curtea Regală a României a luat doliu pe timp de 6 zile cu începere din ziua de 1 Martie a.c.

MARESALUL CURTII REGALE
Colonel Adjutant
Mihail Rimniceanu

CASA M. S. REGELUI

Domniei Sale
Domnului General ION ANTONESCU
Conducătorul Statului Român și
Președinte al Consiliului de Miniștri

INTRAREA
No. 420/941

366

28. II. 941

Să se prezinte subsemnatilor în ziua de 1 Martie ora 8.30.

Domnule Președinte

56

Subsemnatii Nicolae Fulcu și Toma Nicolae cu serviciul la Președintia Consiliului de Miniștri serviciul Registraturei Generale ne supunem respectuos a va ruga să binevoiți a ne aproba câte o perechi de bocanci din care lisam aprobat și la colegi noștri de serviciu făcând serviciul de curieri și umblând foarte mult pe jos stricându-ni-se foarte repede încălțămintea / Fiind oameni săraci și ne având pe ce cumpăra am apelat la bunătatea Domniei Voastre pentru mica rugăminte

Primiți Vă rugăm asigurarea deosebitei noastre considerații cu care vă păstrăm supușii la ordine

Nicolae Fulcu

Toma Nicola

Domnule Șef
Domnule Președinte a Consiliului de Patronaj a Operilor
Ireiola

367

57

N O T A

In articolul de fond al Ziarului " Universul " din 27 Februarie 1941, coloana a 6 -a, este trecut " Führerul Marei Britanii ".

Am întrebat pe D-l Vişoianu subşeful Cenzurei, motivul pentru care s'a strecurat această greşală.

Mi s'a răspuns că această greşală pare a fi intenţionată, întrucât asemenea greşeli se repetă deseori, intenţionat fiind făcute de către lucrători legionari.

Roagă a se ordona o anchetă.

OPERAT LA FIŞE

Sa ordonat ancheta

-ooo-

Bucureşti, 28 Februarie 1941

Domnule Colonel,

Săptămânile trecute ziarele au publicat o scrisoare a Dlui Decebal Zelea Codreanu, avocat din Iaşi, adresată Conducătorului Statului. -

Am citit şi eu acea scrisoare.

Din tot cuprinsul ei nu se desprinde altceva decât o nouă aţăţare la dezordine şi ţinerea trează a mişcării legionare. -

Am aşteptat să citesc tot prin ziare o protestare, o combatere din partea cuiva, a celor susţinute prin acea scrisoare dar spre marea mea decepţie nu am văzut nici un răspuns la acea scrisoare. Explicaţia nu am găsit-o decât în teroarea ce a vărât aceşti legionari în reprezentanţii opiniei publice. Desigur că mulţi din cei cari ar fi vrut să răspundă le-a fost frică de glonţul teroriştilor legionari. -

Văzând că nu apare din nici o parte vre'o mişcare de protestare, în ziua de 14 Februarie a.c., am încercat să răspund eu Dlui Decebal Zelea Codreanu dar scrisoarea mea-răspuns n'a putut să vadă lumina zilei. -

Scrisoarea am prezentat-o Dlui Stelian Popescu, administrator-director al ziarului UNIVERSUL. Dsa îmi răspunde printr'o cartă postală, că a citit acea scrisoare-răspuns, cu interes, dar că nu o poate publica. In particular redactorul, Dl. Vion, m'a sfătuit s'o prezint cenzurii pentru a obţine viza. -

In urma acestui sfat m'am dus la serviciul cenzurii şi

969 135 87

m'am prezentat Dlui maior, şeful cenzurii, căruia spunându-i despre ce este vorba, mi-a răspuns că nu poate aproba publicarea acestei scrisori-răspuns pentru motivul că spiritele s'ar înăspri şi mai mult şi că Conducător-ul Statului, în urma celor petrecute, doreşte o destinere şi intrarea în viaţa normală. Dl. maior nu mi-a făcut nici măcar cinstea să citească scrisoarea, pierzând doar câteva minute cu citirea ei. -

ORLANDEA FIŞE

Faţă de acest răspuns am pus manuscrisul în geantă şi am plecat. -

Sunt şi astăzi subt impresia acestui refuz şi mă tot gândesc şi-mi pun întrebarea : cum se poate ca nişte descreieraţi, nişte revoluţionari, nişte teroriştii, au dreptul să scrie orice ar vroi ţinând încă trează mişcarea anarhică, iar cetăţenii de ordine nu pot scrie pentru a combate teoriile anarhice ale câtorva indivizi cari vor să răstoarne ordinea în ţară. -

Tineam mult să ştiu dacă dela Preşedinţie n'aş putea să obţiu o viză pentru publicarea acelei scrisori şi deaceia anexez scrisoarea în chestiune. -

Domnule colonel cred că, dacă în urma publicării acestei scrisori, Căpeteniile legionare vor reacţiona, fie prin suprimarea mea, fie prin diferite protestări sau mişcări, atunci veţi avea convingerea că încă este trează mişcarea legionară, în momentul de faţă şi că este numai înnăbuşită ca şi tăciunele acoperit de cenuşă şi aceasta datorită măsuriler drastice luate de Conducătorului Statului, dar că deabia aşteaptă momentul oportun pentru a izbucni şi mai violent. -

Cum explicaţi Dv. că nici până în prezent membri familiei legionare " Zizi Cantacuzino " care se spune că este formată din elitele legiunei (ofiţeri de rezervă, profesori, avocaţi, doctori,

370 174

etc.) n'au reacţionat, protestând şi dându-şi demisiile în bloc cerând înmormântarea legiunei cu toate că a intervenit de curând acel Decret-lege prin care interzice orice organizaţii subt orice denumire ar fi ? Nu este aceasta o dovadă că aşteaptă un nou moment favorabil pentru ca iar să încerce o nouă lovitură şi să pună stăpânire pe Conducerea Statului ?

POLIŢIA ARSENAL 60

Domnule colonel până când nu veţi da voie să se facă o contra-propagandă arătându-se nenorocirile pe care le-a adus ţării sămânţa anarhică aruncată pe pământul acestei ţări de acel Zelea Codreanu, sau Căpitanul cum le place legionerilor să-l numească, până când nu se vor arde pe pieţele publice acele broşuri răspândite în ţară ca iarba rea, aşa cum făceau odinioară studenţii naţionalişti arzând publicaţiile şi ziarele care erau contra mişcării naţionaliste, până atuncia nu se va stârpi sămânţa revoluţionară şi anarhică împrăştiată printre tineret şi oamenii care s'au entuziasmat de bazaconiile cuprinse în acele broşuri.

Oare programul naţionalist al profesorului Cuza, al poetului Goga erau mai prejos decât ale acestui Corneliu Zelea Codreanu care nu a făcut altceva decât să copieze pe aceşti mari naţionalişti. şi a fost nenorocirea acestei ţări că Regele Carol II nu a lăsat guvernul Goga să-şi aducă la indeplinire programul naţionalist pe care Corneliu Zelea Codreanu nu a făcut decât să-l copieze şi să-l propage printre tineret şi mai ales printre ţărani întrebuinţând o propagandă deşuchiată, folosindu-se chiar şi de cântece religioase în propaganda lor prin sate ca :"Doamne al puterilor fii cu noi, că pe altul afară de tine nu avem"şi "Înţelegeţi oameni şi vă plecaţi că cu noi este Dzeu"

Si câte n'ar fi de spus dar n'aşi vrea să vă mai fur din preţiosul Dv. timp.

Termin cu speranţa, că se va îngădui publicarea acestei scrisori. -

Primiţi vă rog Domnule colonel asigurarea deosebitei mele consideraţiun. -

I. Ilieiteanu
avocat
Bdul Take Ionescu
nr. 27

C.N.S.A.S.
OPERAT LA FIŞE

PREŞEDINŢIA
CONSILIULUI DE MINIŞTRI

Nr. 372

OPERAT LA ARHIVĂ

C O N T I N U T

D-l Honoriu Bănescu -Piteşti- fost Prefect, parlamentar şi fost Secretar General la Ministerul de Interne;

A depus armele de vânătoare de mare valoare (2 de alice şi una de glonţ)conform ordinelor în vigoare şi nişte arme de panoplie.

Solicitând restituirea măcar a armelor de vânătoare, i s'a răspuns că numai una se restitue, celelalte urmând a fi vărsate ca avere a Statului.-

Respectuos roagă pe Domnul General a da ordin de a i se restitui armele, care urmează a fi predate Corpului de Armată, întrucât aceste arme reprezintă munca D-sale de ani de zile.

-ooo-

C. 34.221. — M. O., Impr. Centr.

941/II/24 893
Siteria
71 130

Stimate Domnule General

Mă cunoașteți. am fost prefectul județului Argeș, parlamentar și Secretar General la Ministerul de Interne, când Ministru era marele Ion I.C. Brătianu.

Nu mi s'a adus nici odată, nici un fel de învinuire de nimeni. Am fost pus de rebeli pe listă celor ce urmau să fie arestați. Sunt deci și eu cel puțin un om de linie.

Cu toate acestea și în contra comunicatului Președinției Consiliului de Miniștri, publicat în 24/I/1941, care dispune categoric: „pot fi exceptați „de la obligațiunea depunerii armelor „oamenii de linie cari au fost și ar mai „putea fi amenințați de rebeli" mi s'a cerut și am fost nevoit să depun la Comandamentul Garnizoanei, toate armele ce am avut.

Sunt între ele arme (pistoale vechi) de fanaxie - fără nici o posibilitate de utilizare - cari dacă nu au o valoare materială, pentru vânători

ANIC.A.S.

și amatori de grafică, au valoare mare obiecte de colecționat.

Sunt și toate armele mele de vânătoare (două de oțel, una specială de glonț) de o mare valoare și care astăzi nu se mai pot găsi.

Solicitând restituirea - cel puțin - de armelor de vânătoare, mi se răspunse că numai una mi se poate restitui, cele alte urmând să fie vândute corpului de armată, ca avere a statului.

379

Dle pentru faptele mele odioase și nemernice, suntem pedepsiți noi oamenii de bine și de ordine, cu confiscarea averii - rezultatul muncii și agoniselei noastre de zeci și zeci de ani.

Este de sigur - cred - un exces de zel, care nu se poate încadra în intențiunile D-tale.

Respectuos vă rog să binevoiți a dispune de urgență, pâră cu interzicerea ieșirii din țară, trimiterea armelor la corpul de armată.

Cu profund respect.

N. Banescu avocat Pitești

TELEGRAMA

OPERAT LA FIŞE

COMANDAMENTUL GARNIZOANEI

PITESTI

Din ordinul Domnului General Antonescu, rog restituiţi ambele arme de vânătoare ale D-lui Avocat Bănescu.-

DIRECTOR DE CABINET
Lt. Colonel,

Mircea Elefterescu

171

Nr. 805/1941.

T E L E G R A M A

OPERATIUNI SPECIALE

Domnului

Avocat Bănescu

P I T E S T I

S'a dat ordin telegrafic Garnizoanei Piteşti de a vă restitui ambele arme de vânătoare.-

DIRECTOR DE CABINET
Lt. Colonel,

Mircea Elefterescu

Nr. 806 / 26 II 1941.

PREŞEDINŢIA
CONSILIULUI DE MINIŞTRI

Bucureşti 24 Februarie 1941

OPERAT LA FIŞE

Domnule Ministru,

Conform scrisorii D-voastră din 16 Februarie 1941,

Vă trimet alăturat două cereri pentru posturile vacante la Ad-ţia Porţilor de Fer.

Cu asigurarea profundului meu respect,

DIRECTOR DE CABINET
Lt. Colonel,

Mircea Elefterescu

C. 34.221. — M. O., Impr. Centr.

ADEVERIT

Telegrama Nr. ..... *din* .....

s'a primit în ziua de ....., *ora* ..... *m.* .....

Semnătura primitorului, ...

TELEGRAMĂ

Nr. 1

TYNBRATA LEGAL

DLUI GRAL ANTONESCU

CONDUCATORUL STATULUI BUCK :

PIATRA 1055,93,22,9/30 = *cl.* ..... *cuv.* ..... *data* ..... *ora* ..... *m.* ..... *timpul* .....

data ..... *ora* ..... *m.* ..... *timpul* .....

: DLE GENERAL , AST NOAPTE OSTASI INARNATI CU PUSTI MITRALIERE SI MITRALIERE NIAU INCONJURAT CASA IAR POLITISTII NIAU FACUT PERCHEZITIE PE BAZA UNUI ORDIN SEMNAT DE GENERALUL LEOVEANU ; CONSIDER ACEST ACT FATA DE UN FOST COMANDANT DE CORP DE ARMATA CARE NU A AVUT NICI MACAR TIMPUL SA DESBRACE UNIFORMA CA LIPSIT DE ORICE DREPTATE SI PRESTIGIU SI CRED CA NICI NA FOST ORDONAT SI NICI NU ESTE APROBAT DE DOMNIA VOASTRA GENERAL CORDANA PIATRA NIANTZ

1939

M. O., Imprimeria Națională

Draft

379 69 79

DOMNULE GENERAL,

Indrăsnesc a vă aduce la cunoştinţă că prin poşta de azi 21/II/1941 v'am expediat cu recomandata No. 2336 un memoriu privitor la nedreptatea ce mi se face de către D-l Primar al Oraşului Slatina-Olt, care făcând aceasta cred că nu lucrează în spiritul şi dorinţa celor pentru care Dvs. vă distrugeţi toată fiinţa.-

Sunt sigur că o rază din soarele dreptăţii, răsărit în Tara noastră prin venirea Dvs. la conducerea Statului, care era gata să se prăbuşească, se va opri şi asupra plângerii mele, evitând a fi aruncat în stradă un tânăr care a muncit până la 30 ani pentru aşi câştiga o existenţă în mod cinstit.-

Să trăiţi Domnule General,

Slatina Olt
Cuza cuza nr. 29.

Ing. [illegible]

INGINER MECANI ELECTRICIAN PETRE I. MITRAN

838.

Original Image

DOMNULE GENERAL,

71

Vrem să Vă vorbim despre 2 Miniştri necinstiţi c
dat la Ministerul de Lucrări publice. E vorba de Dnii Pomp
şi Ion Protopopescu.

Absurdităţile primului le cunoaşteţi, iar incorec
dovedit-o, protejând banda Fraţii Gh şi M. Nicolau-Filip Sin
cunoscută prin jaful practicat asupra drumurilor şi celor
publice. Pompiliu Nicolau n` a luat nici o măsură contra
felul cum operează este un scandal public. E o ruşine ce
asupra inginerilor.

Celălalt Ministru, este Ion Protopopescu care şi
trarea la Minister cu zgomot, după ce a reuşit să-şi lucr
Pompiliu Nicolau. A spus că va organiza totul după prec
de cinste. A minţit, N`a făcut nimic, fiind prizonierul
Nicolau şi al bandei.

Dovada acestui prizonierat, o face textele alăturat
din lucrarea "Naţionalismul constructiv" a lui Pompiliu N
Protopopescu este învinuit că a furat Scoala politecnică
pe când era Subdirector. Este învinuit că a păgubit-o. In
disciplinară din Ministerul Lucrărilor publice, cere punc
în disponibilitate, dar intervine fostul Ministru Manoilesc
scapă. Chestiunea trece la Parchet şi este retrasă de
Protopopescu care voiau să întindă muşamaua naţională. I
gistrat cinstit face instrucţia neregulelor şi găs
Se ajunge până la rechizitoriu aproape, dar interven
mai tare şi totul rămâne baltă.

Acesta era omul destinat să moralizeze Ministe
tălhari. Intr`adevăr este o complicitate şi o tăinuire in
cum poate nu există nicăeri. Directorii sunt nişte
tarii Generali n`au rămas m a i prejos, cu rare excepţi
rat sau au păgubit Statul şi se apără intre ei. Toţi
membrii bandei, Mihăache, Andriescu Cale, avocatul Stan, Ro
Consiliului tecnic Superior, Candid Popescu, Manoliu,
Stefan, Mladenivici, Fortunescu, mai toţi Directorii CHR, c
General Orezeanu, este un om naiv, nu cunoaşte serviciul

Domnule General, să Vă spunem cinstit, credem ca
opri furtul în administraţia vastă a Ministerului Lucrăr
Scutiţi-ne, Vă rugăm Domnule General, cel puţin să ne sc
de tipul Protopopescu.

Cu tot respectul.

DOMNIEI SALE

DOMNULUI GENERAL I ANTONESCU, CONDUCATORUL STATULUI S
CONSILIULUI DE MINISTRI.

SOCIETATEA DE BINEFACERE
„BUNĂTATEA SAMARITEANĂ"
Persoană juridică cutită de timbru dispensa M. F.
No. 488426|938 și C. F. M. Av. No. 108496|938.
Sediul: BUCUREȘTI
Calea Dorobanți No. 147

Societatea de Binefacere „Bunătatea Samariteană" București

Bucuresti 19 Februarie 1941

PREȘEDINȚIA CONSILIULUI DE MINIȘTRI
No. 11331 din 22/II 941
REGISTRATURA GENERALĂ

OFICIALA FISE

Domnule General,

Avem onoare a vă ruga să binevoiți a lua parte la inaugurarea clădirii cantinei societății de binefacere "BUNĂTATEA SAMARITEANĂ" ce a fost ridicată de noi pentru hrănirea scolarilor săraci și a altor cca.150 inși de ambe sexe din cartierele Floreasca, Tei etc.cu desăvârșire săraci-neputincioși și in imposibilitate de și câștiga existența.-

După o activitate neintreruptă de peste 12 ani săvârșită in spiritul milei creștine a bisericei noastre ortodoxe, cu ajutorul Bunului Dumnezeu, societatea noastră a putut infăptui cu ridicarea acestei cantine,-după cum veți binevoi a vedea,- prima parte din programul ei de asistență creștină și sociala.-

Cunoscând inaltele Dv.simțiminte creștinești și românești, suntem incredințați Domnule General, Conducător al Statului Român, că veți binevoi a consacra cu inalta Dv.prezență, solemnitatea sfințiri acestei clădiri a Domnului și milei creștine, care se va face Sâmbătă 22 Februarie a.c.orele 12 precis .-

Localul respectiv este situat in fosta Pista Floreasca (intrare prin Calea Dorobanților sau prin Bdul.Aviator Craiu pe Str.Dejugătoarei).-

Primiți vă rugăm, Domnule General, Conducător al Statului Român, inalta noastră stimă și devotamentul adânc ce vă păstrăm.

SOCIETATEA DE BINEFACERE
"BUNĂTATEA SAMARITEANĂ"
Maria Gl. Mosoiu Ion N. Angheleseu

Domniei-Sale
Domnului General Ion Antonescu, Conducătorul Statului Român
și Președintele

POMPILIU NICOLAU
PROFESOR LA ŞCOALA POLITEHNICĂ
TIMIŞOARA

382
73
OBEȘIT LA FISE

NAȚIONALISMUL CONSTRUCTIV

Lucrarea este dedicată tuturor intelectualilor români şi creştini ce n'au să-şi reproşeze niciun fel de complicitate morală sau materială cu vinovaţii stărilor rele de azi din România.

EDITURA „CUGETAREA“

391

ale realizării idealurilor de viață ale națiunii noastre.

Am expus pe scurt, ce reprezintă și ce trebue să fie în mecanismul statului nostru național, învățământul superior pentru a fi în măsură să-și îndeplinească misiunea în cadrele Naționalismului Constructiv.

Care este, azi, aspectul obiectiv și real al instituțiunilor învățământului nostru superior?

In diferite rânduri, figuri autorizate ale științei române, au arătat marelui public condițiunile precare, în care se găsesc multe din laboratoriile Universităților noastre, atât din punct de vedere material, cât mai ales din punct de vedere „al crizei morale" ce le bântue „mai teribilă decât cea dintâiu". *)

Situațiunea *Invățământului Tehnic Superior*, nu este mai satisfăcătoare. Poate în unele privinți, este și mai rea dacă ar fi să ne referim la starea de fapt dela una din cele două Școli Politehnice din țară și anume la acea din Timișoara, unde:

---

*) Prof. Dr. G. Marinescu: Pentru Știință și Laboratorii, Universul 7.IV.936.

392

catedre fundamentale sunt fără titulari sau nu sunt nici chiar trecute în buget;

catedre fundamentale sunt fără laboratorii sau cu laboratorii incomplete, sau fără adăposturi suficiente și unde, din lipsă de fonduri, nu mai poate fi vorba de desvoltarea niciunui laborator;

unde, cursurile secțiilor de specialitate sunt în imposibilitate de a se completa cu disciplini de foarte mare importanță;

unde, asistenții sunt în număr cu totul insuficient iar mijloacele materiale pentru cercetări și studii sunt aproape inexistente — sumele încasate din taxele studenților, ei înșiși lipsiți de mijloace materiale, abia ajungând demonstrațiilor didactice;

unde colecțiunile publicațiilor științifice sunt incomplete, dacă nu lipsesc cu totul, iar biblioteca a rămas staționară la cele câteva mii de volume achiziționate acum câțiva ani în urmă;

și unde—pentru ca tabloul să fie *relativ* complet — zidurile stau neterminate de ani de zile.

Situațiunea din punct de vedere moral, nu este diferită de cea de ordin material.

Numeroase și perseverente, pe cât de

384

tolerate și nesancționate au fost cazurile de neîndeplinire a îndatoririlor legale de către o parte din membrii corpului profesoral;

mari și grave, au fost și sunt, pagubele materiale și morale,*)

fie cele cauzate de *un profesor*, gestionar de fapt, și care ani de a rândul n'a vrut să știe, pentru zeci de milioane, ce este Legea Contabilității Publice, Legea de organizare a Școalelor Politehnice, ordinele și prescripțiile forurilor legale, și care, găsit, prin anchete judecătorești, și cu lipsă de bani în casa publică, nu numai că n'a fost sancționat, dar până acum nici măcar n'a fost invitat să pună la loc banii lipsă;

fie cele cauzate de *același profesor* care, judecat de comisia de judecată a Corpului Tehnic, și găsit vinovat de încheieri de acte publice neconforme cu realitatea, abuz de încredere, abuz de putere, administrație neregulată de bani publici, etc. etc. — motive pentru care, avizul dat în

*) Problema de un impresionant caracter documentar al timpurilor de acum, a fost prezentată pe larg la capitolul „Justiția".

C.N.S.

393

unanimitate a fost pentru punerea în disponibilitate pe timp nelimitat — *continuă totuși neturburat de nici cea mai mică sancțiune*, opera de educator și misionar al progresului și culturii!

fie cele cauzate de *un alt profesor*, în același timp și director de fabrică și directorul unui laborator al Școalei și care în îndoita sa calitate, își furnizează lui însuși, mașini, al căror preț îl încasează în persoană, contra chitanțe și facturi apostilate de el însuși, cu mențiunea „recepționate și trecute în inventar", dar care mașini nici măcar n'au fost puse în fabricație, necum să mai fi intrat vreodată și în proprietatea școalei!

Să mai adăugăm că toate astea au rămas fără nici o sancțiune?

Lipsurile, dar, în învățământul superior sunt mari și grave.

Impiedecând mai mult ca orice alt obstacol, opera de afirmație a specificului național—operă care are nevoie în primul rând de realizatori de frunte — aceste lipsuri sunt, în cea mai mare măsură, cauza pentru care nenumăratele probleme de considerabilă importanță și în strânsă legătură cu Economia Națională, Apă-

385

OPERAT LA FISE

d) Rezistența fermei de lemn n'ar fi fost suficientă chiar dacă barele de lemn ar fi avut dimensiunile prevăzute; și

e) S'a permis, timp de aproape doi ani, frecventarea unei săli de spectacol al cărei acoperiș și tavan nu prezentau nicio soliditate, primejduind neîndoios viața sutelor de spectatori, lăsându-se siguranța vieții acestora pe seama exclusivă a garanției materiale a antreprenorului și a asigurării verbale a acestuia că acoperișul va rezista!

Aceasta este starea de fapt.

Cercetările s'au întreprins și pe cale administrativă și pe cale judiciară, și după doi ani s'au încheiat. Rezultatul?

Nici administrativ și nici penal n'a fost găsit nimeni vinovat și în consecință nimeni n'a fost sancționat, nici penal și nici administrativ.

Al doilea caz.

In cursul anilor 1928 și 1929, observându-se nenumărate și grave nereguli și ilegalități în administrația Școalei Politehnice din Timișoara, este sezisat de cei în drept, Ministerul de Lucrări Publice, mi-

394

nister de care, pe vremea aceea, depindeau Școlile Politehnice.

Sezisarea Ministerului se face în Iulie 1929, prin indicarea tuturor capetelor de învinuiri și cu indicarea celor vinovați, cerânduse în același timp și o amănunțită cercetare de ordin administrativ și gestionar.

Cercetarea se efectuiază *peste opt luni*, în Martie 1930, și deși se limitează numai la unele din capetele de învinuiri, este totuși concludentă pentru Minister, deoarece se hotărăște darea în judecată disciplinară a celui anchetat, în speță subdirectorul școalei de pe atunci.

Ca urmare, în Iulie 1930, comisiunea de judecată, judecă pe acel acuzat, îl găsește vinovat de grave abuzuri și ilegalități și, *în unanimitate, dă avizul pentru a fi sancționat cu punerea în disponibilitate pe timp nelimitat.*

Intre timp persoana ministrului se schimbă. Ministrul cel nou, sezisat de hotărîrea comisiunei de judecată, pune hotărîrea la dosar, având grije ca în prealabil s'o apostileze cu aprecierile domniei-sale personale, aprecieri, în treacăt fie zis, *pe cât de inexacte tot pe atât de deplasate.*

386

Chestiunea devine, însă, curând publică și *iată cum toată lumea poate să ia cunoștință că cel găsit vinovat de grave nereguli și abuzuri prin judecata unei comisiuni de judecată disciplinară, în fața căreia s'a găsit fiind trimes chiar de Minister, nu primește de fapt nicio sancțiune, pentrucă așa vrea și așa îi place domnului ministru!*

Ceea ce dă, însă, un aspect deosebit de nesatisfăcător întregei situațiuni, *este faptul că subdirectorul de atunci al Școalei Politehnice, găsit de comisia de judecată vinovat de încheiere de acte publice neconforme cu realitatea, abuz de putere, abuz de încredere, gestiune neregulată a fondurilor Școalei, a fost, cum este și azi, profesor al Școalei Politehnice.*

In paralel însă cu cercetările administrative, cercetările judiciare își depănau și ele firul. Gravitatea, frecvența și caracterul neregulelor și ilegalităților *au făcut pe cei în drept*, să se adreseze și Justiției represive, în speță, Parchetului Timiș-Torontal.

Prin denunțul din Mai 1930, Parchetul este sezisat de ilegalitățile și neregu-

335

lile din administrația Școalei cu indicarea autorilor și este solicitat în același timp să ordone o cercetare amănunțită a întregei gestiuni.

Trebue notat faptul extrem de important că neregulele semnalate nu se raportau decât la un bun public iar demersul către Parchet un era de cât actul cel mai elementar pentru apărarea, de către cei în drept, a acestui bun.

Expertiza ordonată de organele judiciare *se efectuează incomplet și neconcludent din cauza lipsei materialului de documentare, lipsă pe care însuși expertul o semnalează în mai multe rânduri în raportul său de expertiză.*

Parchetul, totuși, clasează chestiunea. Clasarea se face în Septembrie 1931.

Parchetul este, însă, sezisat din nou, de data asta mult mai amplu și cu multe elemente de detalii, printr'un nou denunț, în Sept. 1931.

Cum Parchetul *nu mai reacționează de data asta în niciun fel*, este sezisat deadreptul d. ministru de Justiție.

Cum nici d. ministru de Justiție nu reacționează, este sezisat d. Președinte al Consiliului de Miniștri, care deși in-

387

format de toate demersurile făcute la celelalte foruri în subordine, prin copiile denunțurilor și rapoartelor trimise, *și care deși nu este solicitat decât să dispună ordonarea cercetărilor reclamate de cei în drept pentru apărarea unui bun public,*

nici Domnia-Sa nu dă absolut nicio urmare demersului făcut.

Față de această situațiune, în adevăr extrem de curioasă, în Martie 1932, *sunt sezisați toți domnii Șefi ai organizațiunilor politice din țară și din localitate;* li se aduce la cunoștință starea de fapt a demersurilor de până atunci și în consecință, sunt solicitați de a face și Domniile-Lor intervențiunile legale cuvenite, *pentru ca cercetărilor, reclamate de atâta timp, de cei în drept, la autoritățile create și obligate special în acest sens, să li se dea curs odată.*

Nici aceste demersuri nu au urmarea dorită.

In sfârșit, ca urmare la o nouă sezisare a Parchetului, în Mai 1932, se hotărăște efectuarea cercetărilor *cerute atât de perseverent și — repetăm încă odată — cu scopul exclusiv de a apăra un bun public.*

386

Cercetarea se face abia în cursul anului 1933. Prin expertize scrise, descinderi, audieri, confruntări, anchete *se stabilesc precis și amănunțit neregulile și ilegalitățile comise în administrarea Școalei în tot intervalul dela 1920 la 1930, pagubele rezultate din aceste nereguli și ilegalități, lipsurile de bani și mașini, precum și autorii lor printre cari se găsesc, din nefericire, și câțiva profesori ai școalei.* Câteva din aceste „nereguli" și „ilegalități" au fost menționate în capitolul în care ne-am ocupat puțin mai înainte de lipsurile învățământului superior.

Ca urmare, rectorul școalei, evident altul decât cel din intervalul 1920-1930, intervalul cu nereguli și ilegalități, se constitue parte civilă și face toate demersurile pentru ca Școala să poată să-și recupereze pagubele și să reintre în posesia mașinilor și banilor găsiți lipsă.

Suntem în toamna anului 1933, când se produce schimbarea guvernului.

Judecătorul de instrucție, care tocmai își terminase instrucția și înaintase dosarul parchetului pentru concluziuni, *este schimbat.*

In același timp, printr'un demers colectiv al unui grup din corpul profesoral,

388

grup cuprinzând și pe cei găsiți ca autori ai lipsurilor de bani și mașini și cu administrația neregulată, rectorul școalei, cel ce se instituise parte civilă, este pur și simplu înlăturat dela conducerea Școalei. Indepărtarea se efectuează *telegrafic* de către Ministerul de Instrucție în Decembrie 1933.

Puțin timp în urmă, în Ianuarie 1934, *organele judiciare clasează chestiunea, iar școala, cu rectorul înlocuit, nu și-a mai urmărit drepturile nici la Camera de punere sub acuzare, nici la Tribunal și nici la celelalte instanțe, mai puțin la Curtea de Conturi sau la administrația tutelară a Ministerului de Instrucție, pagubele și lipsurile de bani și mașini rămânând și astăzi tot pagube și lipsuri de bani și mașini, iar autorii lor — din nefericire profesori de grad universitar — absolut fără nicio sancțiune.*

Rezultatul?

Și în acest caz, cu toate pagubele materiale aduse bunului public, pagube precis și neîndoelnic stabilite—fără să mai amintim nimic de pagubele morale — *nimeni, dar absolut nimeni* n'a fost sancționat nici penal, și de fapt, nici administrativ.

*
**

397

Amândouă cazurile arătate mai sus, au caracteristice comune ce merită să fie, în deosebi, subliniate.

In amândouă cazurile, este vorba exclusiv numai de bunuri și servicii publice;

în amândouă cazurile, leziunile aduse bunului public sunt mari și grave și elemente de pe treapta de sus a ierarhiei sociale și publice sunt vinovate de crearea acestor leziuni;

și, în amândouă cazurile, *ar fi fost necesar ca Justiția să se fi manifestat cu o cât mai promptă și implacabilă sancționare.*

Și cu toate astea:

Nu numai că sancționarea n'a fost promptă și implacabilă — numai cercetările au durat ani! — *dar n'a fost în realitate, niciun fel de sancționare;* și

nu numai că leziunile aduse bunului public n'au fost considerate mari și grave, dar *lucrurile s'au desfășurat în așa fel, ca și cum n'ar fi fost, de fapt, nici un fel de leziune!*

In consecință:

Deși, *cinematograful s'a prăbușit;*

deși, *din cauza aceasta, s'au produs distrugeri de mult material și s'au înregistrat*

și alte pagube considerabile din cauza întreruperii spectacolelor;

deși prăbușirea nu s'ar fi putut întâmpla fără încălcarea prescripțiunilor ce privesc lucrările publice în general și caietele de sarcini speciale;

deși, *numai datorită unei simple întâmplări,* nu s'au înregistrat și sute de morți cu această nefericită împrejurare*);

deși lipsa de bani din Cassa Școalei Politehnice ținută de un profesor universitar, ca și lipsa de mașini din laboratorul unui alt profesor universitar — lipsuri care, stabilite prin anchete întreprinse cu mult în urmă după comiterea neregulelor, sunt triste realități;

și, deși, *acum mai mult ca oricând, sancționările fără milă și prompte sunt cerute de întreaga conștiință românească, tocmai ca o reacțiune contra valului de slăbiciuni și de netrebnicii manifestate în administrația bunurilor și serviciilor publice,*

totuși organizațiunile publice chemate să reprime și să sancționeze, penal sau disciplinar, *s'au manifestat în aceste două cazuri de excepțională importanță, ca și cum n'ar fi existat.*

---

*) Vezi cazul catastrofal al tribunei dela Cotroceni!

PE LA FISE

390

CĂILE FERATE ROMÂNE

119

OPERAT LA FIŞE

DOMNIEI SALE

DOMNULUI COLONEL M ELEFTERESCU, DIRECTORUL CABINETULUI
DOMNULUI GENERAL I. ANTONESCU.

PREŞEDINŢIA CONSILIULUI DE MINISTRI
Piaţa Victoriei.
Bucureşti.

Nr. _____
Cd. 1184/937. XX. 3194.

PREŞEDINŢIA
CONSILIULUI DE MINIŞTRI

CONTINUT

Prefectura Judeţului Vlaşca, a găsit în Ziarul Timpul din 13 Febr. o telegramă trimisă D-lui General în numele legionarilor din Jud. Vlaşca, semnată de I.Voinea fostul prefect şi Călin fostul primar de Giurgiu.

Prefectura face cunoscut că atât D-l I.Voinea cât şi D-l Călin, au fost capii rebeliunii ce a avut loc în oraşul Giurgiu, baricadându-se şi refuzând să predea Prefectura Autorităţilor Militare.

Că din ordinul lor au fost aduşi rebeli din Judeţ pentru rezistenţă şi că acum se găsesc în cercetarea Parchetului Civil şi Comandamentului Garnizoanei.

A comunicat aceasta şi D-lui Ministru de Interne.-

-ooo-

C. 34.221. — M. O., Impr. Centr.

Ţinutul Bucegi

PREFECTURA JUDEŢULUI VLAŞCA

SERVICIUL ADMINISTRATIV

Nr. 179

1941 Februarie 15

Confidenţial Personal.

DOMNULE G E N E R A L ,

Am onoare a vă raporta următoarele:

In ziarul "Timpul" cu data de 13.II.1941, am găsit publicat printre telegramele de devotament adresate Dlui General Antonescu şi următoarea telegramă:

"Legionarii din Judeţul Vlaşca şi oraşul Giurgiu conştienţi de momentele grele prin care trece ţara, sunt gata de a Vă urma în marea operă de reconstrucţie a scumpei noastre Românii.

"Să trăiţi Domnule General !

I. Voinea, farmacist fost prefect

Călin, fost primar Giurgiu"

Această telegramă de devotament a fost difuzată şi la Radio odată cu celelalte.

Cu ocaziunea actului de rebeliune din zilele de 21-23 Ianuarie a.c., atât Dl I. Voinea fost prefect al Judeţului Vlaşca cât şi Dl Călin fost primar al oraşului Giurgiu, au fost capii rebeliunei ce a avut loc în oraşul Giurgiu.-

Din ordinul lor un număr important de rebeli au fost aduşi cu ordin telefonic din Judeţ, pentru a organiza rezistenţa.

Ambii au fost baricadaţi în Prefectură, cu un grup important de legionari armaţi, refuzând să predea Prefectura autorităţilor militare. Fiecare personal, au fost armaţi cu câte un revolver. Ambii au ieşit în balconul Prefecturii şi au vorbit răzvrătiţilor.

Nu au depus armele până când nu au fost ameninţaţi cu intervenţiunea energică a armatei, asigurându-li-se în acelaş timp libertatea.

../..

Domniei-Sale

Domnului General I. Antonescu, Conducătorul Statului şi PREŞEDINTE AL CONSILIULUI DE MINISTRI

BUCUREŞTI.

Dl Voinea, fostul prefect, prezentându-se după dezarmare, în faţa rebelilor, le-a ţinut o scurtă cuvântare în care printre altele le-a spus: "Încetăm lupta pentru rezultă deci că încetau o luptă pe care desigur o în se din ordinul său.

Din declaraţiunea Dlui Căpitan Stegaru, Comanda Pieţii, care se găsea lângă ei în timpul somării de a preda, Dl Călin fostul primar al oraşului Giurgiu, s'a primat că; "Ei se predau însă aşteaptă ordine dela H Sima".

Ambii în prezent se găsesc în cercetarea Parch Civil şi Comandamentului Garnizoanei, pentru a stabil dul de vinovăţie al fiecăruia şi consecinţele ce vor

Aduc la cunoştiinţa Domniei Voastre toate aces rugându-vă să binevoiţi a aprecia până la ce punct s pune bază pe această telegramă de devotament. exprima aceşti doi şefi legionari, care în zilele de 21-23 Ia au fost în fruntea rebelilor din oraşul Giurgiu.-

Acest fapt s'a adus şi la cunoştinţa Dlui Mini al Afacerilor Interne.-

P R E F E C T,
COLONEL,

V. PASCU.

Bucureşti, 20 Martie 1941

394 H1

COA

77

D-lui

RADU I. NICOLAE

Comuna Cornu-Câmpina
Jud. PRAHOVA

Confirmând primirea scrisoarei ce ţi-ai trimis Domnului General Antonescu, am onoarea a vă transmite mulţumirile D-lui Conducător al Statului pentru lucrarea în piatră ce ţi-ai făcut şi totodată a vă înştiinţa că vi s'a aprobat un ajutor de Lei 5.000 (cinci mii) care vă va fi trimis prin Casieria Preşedinţiei Consiliului de Miniştri.

Cu toată stima

DIRECTOR DE CABINET
Lt. Col. Adj,

N. Elefterescu

OPERAT L[illegible]SE

C.N.S.A.S.

Domnule General

Din comunicatul difuzat aseară de postul nostru de radio, publicat și în gazetele de astă-zi, aflu cu surprindere citat numele meu pe o listă a guvernului propusă de foști conducători legionari.

Declar solemn că nu am făcut și nu fac parte sub nici o formă din mișcarea legionară, că nu am cunoscut și nici nu cunosc pe nimeni dintre aceștia, afară de câți-va ofițeri generali și superiori pensionați din activitate și că deci nu am putut avea nici-un fel de contact cu nici unul dintre ei nici direct nici indirect.

Nu-mi pot explica cum de s'a putut face uz de numele meu fără să fi fost întrebat. Simplul fapt că am fost Președintele Comitetului de Direcție al Pirotechniei Armatei nu îndreptățea pe nimeni să facă acest uz, fără consimțământul meu.

Chiar de aș fi fost solicitat, este de la sine înțeles că nu puteam să primesc o asemenea propunere pornită de la cei ce în acele momente se găseau în capul unei mișcări de răsturnare prin forță a ordinei legale.

Domnule General mă cunoașteți bine. Am fost și sunt același astăzi credincios și

devotat Regelui și Țării mele.

Plecat de la plug, mi-am croit singur drumul în viața ostășească numai prin muncă, cinste și răbdare.

Nu puteam să fiu eu acela care la o răscruce grea a neamului meu să părăsesc calea ordinii, a disciplinei și a legalității.

În această situație de sinceră și cinstită mărturisire a sufletului meu, cred Domnule General că și Domnia Voastră nu veți admite nici o clipă ca să rămână asupra numelui, cinstei și loialității mele vre-o umbră de îndoială. De aceea vă rog să binevoiți a ordona să se aducă pe aceeași cale la cunoștința țării că protestez cu toată energia împotriva felului cum s'a făcut uz de numele meu și că desaprob din adâncul inimei mele acțiunea neîngetată și dureroasă încercată asupra țării și ordinei ei legale.

Cu credința nemărginită și cu cel mai profund devotament pentru Rege și Țară, sunt alături de Domnia Voastră Domnule General, unde de altfel mă găsesc sufletește din capul locului, de oarece acolo unde sunteți este și legalitatea.

Primiți vă rog asigurarea sentimentelor mele de bine rămân și de credincios și devotat ostaș.

f/ General Țințeș

București 14 Februarie 1941

Bucureşti 15 Februarie 1941.

Domnule General,

Am fost însărcinat de către D-l General Antonescu să vă comunic de a nu lua asupra D-voastră nimic, întrucât cele difuzate şi publicate, în presă, priveau pe D-l Colonel Linteş.

Cu profund respect,

DIRECTOR DE CABINET
Lt.Colonel,

Mircea Elefterescu

Lt. Făgăraş Nr 14.

348 18. II. 941 comunicat la vechia mi prieă

81

In memoriul familiei soldaților legionari "General Gh.Cantacuzino", publicat în ziare s'a amintit și numele domnului General Linteș, care ar fi fost propus ministru pe o listă legionară prezentată Consiliorului Statului. Se preciza că în realitate nu a fost vorba de D-l General Linteș, ci de domnul Colonel Linteș.

OPERAT LA FISE

—

C.N.S.A.S.

LIGA NAVALĂ ROMÂNĂ

Sub Augusta Preşedinţie de Onoare a
M. S. REGELUI MIHAI I

91

Bucureşti, 14 Februarie 1941

No. 259

82

OPERAT LA DOSARE

DOMNULE GENERAL,

Avem onoarea a vă aduce la cunoştinţă următoarele:

LIGA NAVALA ROMANA, în opera sa de propagandă, s'a bucurat de încrederea şi solicitudinea tuturor, dela cel mai umil om, până la cele mai înalte instituţii de stat.

Printre altele, Opera Română, în fiecare an ne-a pus la dispoziţie o seară, pentru un festival de gală. Beneficiul realizat era acordat de Ligă marilor opere naţionale de actualitate: nava-şcoală "Mircea", monumentul Eroilor marinari, etc.

Anul acesta comitetul Ligii Navale a hotărât ca beneficiul reprezentaţiei de gală din seara de 21 Martie, să fie oferit pentru sporirea fondului de ajutorare a familiilor ostaşilor căzuţi la datorie.

Pentru aceasta Liga a întocmit alăturatul apel şi nu ne îndoim că rezultatul va fi la înălţimea devotamentului ostaşului nostru şi a dragostei cu care toţi bunii români îl înconjoară.

Comandamentul militar al capitalei ne-a înştiinţat că reprezentaţia intrând în cadrul obişnuit al Operei, nu este nevoe de o autorizaţie specială.

LIGA NAVALĂ ROMÂNĂ Comitetul Central

VICE PRESEDINTE L.N.R.,
C. Amiral Adjutant N. Păiş

SECRETAR GENERAL L.N.R.,
C-dor A. Negulescu

Domniei - Sale
Domnului General ION ANTONESCU, Conducătorul Statului Român şi Preşedinte al Consiliului de Miniştri

Loco

C.N.S.A.S.

LIGA NAVALĂ ROMÂNĂ

PERSOANĂ MORALĂ ŞI JURIDICĂ
Sub Augusta Preşedinţie de Onoare a
M. S. REGELUI MIHAI I

SECRETARIATUL CENTRAL BUCUREŞTI

No......

Scutită de timbru, conf. ord. Ministerul de Finanţe No. 255653/933

Bucureşti II,
Str. Spiru Haret nr. 6
TELEFON 5.71.08

400 181

83

OPERAŢIUNEA

Ostaşul român a dat totdeauna dovadă că a păstrat înaltele virtuţi de disciplină şi jertfă de sine moştenite dela strămoşii săi

După cum plini de avânt, alături cu părinţii şi fraţii morali, ofiţerii, ne-au dat Independenţa şi Intregirea Neamului, tot astfel, cu inima sângerândă, şi-a făcut datoria în 1907 şi în ultimele încercări de turburare a ordinei interne.

Credincios, în orice împrejurare, el şi-a ţinut jurământul făcut pe sfânta cruce de a apăra Ţara contra duşmanului „dinafară şi dinăuntru".

Liga Navală Română, sub a cărei flamură sa'u adunat toţi marinarii şi cei ce iubesc marea, adânc recunoscătoare camarazilor cu cari cot la cot au suferit, au sângerat şi au murit în vâltoarele trecute ale neamului, a hotărât să contribue la ajutorarea familiilor celor căzuţi la datorie, printr'un festival de gală la Opera Română în ziua de Vineri 21 Martie, când se va cânta „Vasul Fantomă".

Liga face un călduros apel la dragostea pe care ori ce adevărat român o are pentru oştirea ţării şi vă roagă a-i da cel mai larg concurs pentru ca festivalul să aibă succesul moral şi material la înălţimea sentimentelor Dvs. şi a organizatorilor.

VICE PREŞEDINTE L.N.R.
C. Amiral Adjutant N. Păiş

SECRETAR GENERAL L.N.R.,
C-dor A. Negulescu

C-dor A. Negulescu

DOMNULE GENERAL, (84)

Din motivul că eraţi foarte ocupat în ziua de 18 Ianuarie crt. când am fost chemat în audienţă la Dvs.,rămăsese ca să mă prezint Dvs., Marţi 21 Ianuarie ora 18,30.-Ori între timp începând în Capitală agitaţiile şi eu având scos deja bilet pentru avion,spre a merge la Oradea prin Budapesta,Dl.Colonel Elefterescu mi-a spus că ar fi mai potrivit să mă prezint Dvs.,la reîntoarcere.-

Eu am sosit în ţară la 6 Februarie crt.şi voind să telefonez la Preşedenţie spre a lua contact cu Dl.colonel Elefterescu,n'am putut obţine legătura cu D-sa.-

Reîntors în C-lung,după ce am stat în Budapesta 3 zile şi Oradea 12 zile,am trăit,am văzut şi auzit multe lucruri.-

1.-Domnule General,începe cu impresia care a produs-o în Ungaria şi Teritoriul cedat,rătăcirea dementă a atrupamentelor eterogene de inconştienţi.-

Cum era şi natural,ungurii s'au bucurat.La Budapesta,unde am unele cunoştinţe,cât şi la Oradea unde am stat 6 ani şi care astăzi este al doilea oraş unguresc ca importanţă politică,am putut observa precis acest sentiment al lor.-

In parlamentul maghiar un deputat a întrebat,cu subînţelesuri,ce atitudine înţelege să ia guvernul. Contele Teleki a răspuns că desigur este preocupat în cel mai înalt grad de evenimentele din România şi că va aviza la timp.-Ce însemnează a aviza, am văzut,căci prin 25-26 Ianuarie au fost concentrate 8 contigente de soldaţi.-

Domnule General!Nu cred că spun o prostie când afirm că rebeliunea dela noi nu numai că a folosit enorm cauzei ungureşti,dar eu am date că ar fi avut filiaţiuni şi în Ungaria.-Cel puţin anumite premize mă fac să trag această concluzie.-

Dimpreună cu alte date,de altă natură,pe care nu le pot pune acum pe hârtie,le-aşi supune personal cunoştinţei Dvs.,atunci când,veţi dispune Dvs.-

Românii au primit aceste evenimente nenorocite,cu durere şi ruşine.-Nu ştiam ce faţă să fac şi ce să răspund,când pe stradă,în cluburi sau localuri publice eram întrebat de ce a isbucnit revoluţia la noi în ţară.-Dl.Profesor Emil Haţieganu care în cazul asasinatului Iorga-Madgearu a scris articolul:"Oare ne-am pierdut minţile?" a găsit formula ce caracteriza demenţa inconştienţilor.-"Par'că suntem bogomili-nu ştim ce voim".-

Mi-aduc aminte că în aceste zile, Oradea era plină de ţărani români,ce auzind despre cele întâmplate,veniseră la oraş să ştie precis care este situaţia.-I-am văzut îndureraţi,luând ziarele ungureşti pline de insinuări şi minciuni grosolane şi neaflând ceiace doreau inima lor le aruncau cu dispreţ,înjurând una printre dinţi.-

I-am văzut,Domnule General,pe aceşti anonimi români adevăraţi dând târcoale Consulatelor române,unde salonarzii noştri vin la biurou

după 10 şi pleacă înainte de 12, când poliţistul maghiar care-i păzeşte-ca o ironie a sorţii-nu mai permite intrarea la Consulate.-

In 2 săptămâni cât am stat în Ungaria, nici Legaţia nici Consulatele noastre n'au binevoit să dea un singur comunicat pentru liniştea conştiinţei celor 1 1/2 milion de români robiţi, deşi situaţia se cunoştea din radio, cum şi din apelurile şi comunicatele Dvs.-

Mai mult chiar, Domnule General! Eu am văzut personal localurile Legaţiei şi Consulatelor române din Budapesta şi Oradea.-Nicăeri nu se găseşte portretul Conducătorului Statului Român.-Par'că am fi aşa nişte heimatloşi.-Biurourile sunt frumoase, locuinţele chiar elegante, pe pereţi tablouri, nuduri, mersul trenurilor, dar nici o urmă de afirmare românească.-

Domnule General! Eu sunt un biet românaş ce simţe cu neamul lui, am învăţat puţină carte-fiind licenţiat al Academiei Comericiale-sunt tânăr încă, neavând decât 32 ani, dar mi-a fost ruşine când am văzut cum suntem reprezentaţi tocmai în ţara duşmanilor noştri milenari.-

Au grije de asta însă ungurii.-Am citit în ziarele ungureşti, de multe ori, cum sunteţi prezentaţi Dvs., uneori până la maticulozitate, alte ori fantezist, dar totdeauna cu respect şi mi s'a părut chiar cu frică.-Un jurnalist a reprodus, făcând biografia Dvs., un fragment din memoriile Mareşalului Averescu.-Un altul a scris că Dvs. întruchipaţi spiritul revanşard, deoarece aţi făcut un plan de înarmare gigantic: România să aibă 4000 de avioane şi 4000 de tancuri.-In legătură cu fortificaţiile noastre despre cari, ungurii au vorbit cu respect dar şi cu ironie, s'a scris iar că Dvs. aţi fost pentru armata motorizată şi nu pentru fortificaţii.-

Aceste sumare informaţii arată însă că vecinii noştri se ocupă serios de noi, constituind pentru ei o problemă de viaţă şi de moarte. Propaganda noastră în Ungaria este zero, sau inoperantă. Un exemplu. La Consulatul din Oradea am găsit ca material de propagandă, discursul dela Braşov al lui Horia Sima, în italieneşte, unde supune, într'un loc, că în Oradea, ungurii au spânzurat 15 români şi că spectatorii au plătit câte 1 pen ca să asiste la spânzurare. Aceasta nu este adevărat. Un ziar orădan a comentat, această afirmaţie inexactă şi astfel propaganda noastră ne-a făcut un prost serviciu: a dovedit că minţim.-

Ori adevărul este că atrocităţile ungureşti au fost mult mai numeroase şi mai sălbatice, dar noi nu le ştim, pentrucă n'a fost cine să le caute cu temeiu.-

N'a fost sat românesc, Domnule General, în care să nu se fi petrecut maltratări, arestări, crime şi jafuri. Sistematic, s'ar putea întocmi „o carte neagră" a crimelor maghiare, bazată pe date precise şi fapte consumate, iar nu pe fantezii, pe cari duşmanii noştri le pot dărâma uşor.-

2.-Domnule General! In memoriul anterior am atins o chestiune pe care am căutat acum s-o verific şi s-o aprofundez: înrolarea de voluntari unguri pentru Anglia şi America. Acum am aflat date precise. Este vorba în primul rând de lucrătorii calificaţi cari sub pretext că n'au de lucru sunt angajaţi de uzinele de armament din suszisele ţări. Câştigând pentru ei o pâine, oficialitatea face un joc diplomatic: ajută Anglia. Dela fosta

turnătorie de fier Phöbus din Oradea au plecat toţi muncitorii specialiş-
ti.Deasemenea şi dela o fabrică de muniţiuni Weiss Manfred din Budapesta.
Drumul lor este prin Jugoslavia.Personal am stat de vorbă cu un astfel de
muncitor,fost strungar în fier la noi,în uzinele Malaxa,care fiind repa-
triat în Oradea şi negăsind de lucru,fusese angajat pentru o uzină ameri-
cană.Despre acest lucru se vorbeşte acolo fără nici o jenă,ca de ceva
natural.-

Eu cred,Domnule General,că acest joc ar putea fi uşor demascat,
având material şi date precise şi atunci se va vedea că adeziunea Ungari-
ei la Axă este în fond o mare minciună.-

3.-Dealtfel Ungurii se orientează acum şi spre Rusia.Am constatat
aceasta din importanţa care s'a dat în presa lor,evenimentului restituirii
steagurilor luate de armatele ruseşti cari au înăbuşit răscoala din 1848.
Au fost chiar serbări.La Moscova au fost trimise diferite misiuni.Toate
acestea se bazează pe o scontată victorie a Angliei în care ipoteză Rusia
este chemată-cred ungurii-să joace un rol prim.-

Este o fantasmagorie maghiară-dar ei proclamă,peste tot,că în ca-
zul când câştigă Anglia,Ruşii vor lua Moldova şi Ungaria va primi restul
Ardealului.Nu fac nici un secret că Axa nu le mai poate da nimic; cel mult
le poate lua înapoi.-Idealul lor naţional nu mai poate fi realizat lângă
puterile Axei.Ei văd şi ştiu acest lucru.-

Aceasta este sentimentul lor şi dacă formal nu pot arăta acest
lucru,îl manifestă foarte elocvent în culise şi activităţi neoficiale.-

4.-Curentul popular,plutocraţia evreiască-în Ungaria sunt 1.200000
evrei;Budapesta 300000 - şi chiar cercurile oficiale,însă în surdină,sunt
contra Axei.-Chiar şi înfrângerile italiene în Libia sunt primite cu sen-
timente de bucurie pe cari nu le pot ascunde,ceace dovedeşte câtă de interesa-
tă a fost prietenia cu Italia.-

La Radio Budapesta se dau şi acum comunicatele engleze.-

In timpul ce mă găseam la Budapesta,fusese chiar arestat un artist
ungur Bekeffy-un fel de Tănase unguresc-care într'o causerie,făcuse glume
prea decoltate pe seama italienilor şi germanilor.-

Aceşti oameni,Domnule General,megalomani,egolatri,plini de ei însu
şi,cari au reuşit din cauza indolenţei noastre vinovate să câştige ceiace
nu este dreptul lor,încearcă să facă o nouă politică.-

După părerea mea umilă,demascarea acestei politici,bazate pe
date şi informaţii concrete ar sluji enorm cauzei româneşti.-

5.-In ceace priveşte viaţa în Ungaria,este de constatat o criză
puternică.Nu este de lucru şi banii sunt rari.Mărfurile sunt scumpe şi nu
se găsesc.De 2 ori pe săptămână,se serveşte la restaurante 1 singur fel de
mâncare.Pentru foarte multe articole sunt introduse cartele.-Surprinzător,
benzina nu este scumpă,deşi raţionalizată.-

Toţi,până şi ungurii,regretă era românească.-

Pentru români se observă o îmbunătăţire a tratamentului,dar numai
pe hârtie.Maltratări nu se mai fac.Ba,prin diferite ordonanţe şi ordine
ministeriale se recunosc anumite drepturi,cari însă sunt inoperante în
fapt şi se dau numai ca să se poată susţine că şi românii au drepturi.Cunosc

cazul unui medic reputat din Oradea, Dr. Costa, expulzat, care venind să-i
dacă mobilele a încercat totuşi să rămână la Oradea. A vorbit bietul om cu
preşedintele partidului maghiar Dr. Sobs, care i-a spus verde în faţă că
nu-i poate aproba cererea.-

Domnule General, în cee priveşte intelectualii, prin expulzările
ce s'au făcut, stăm mai prost chiar decât în 1916.-

In Ardealul cedat mai este o plagă: aşa zişii "regăţeni" unguri, care
au venit de peste Tisa. Aceştia ocupă posturile cele mai importante şi sunt
foarte intoleranţi; faţă de români îndeosebi. Nu sunt agreaţi nici de unga-
rii din Ardeal. Numai în judeţele Bihor au venit peste 2000.-.

Având loc recensământul s'a lansat un chestionar cu nenumărate în-
trebări din care se caută a se scoate în evidenţă punctul de vedere ma-
ghiar. Origina etnică a recenzaţilor fiind de multe ori amestecată sau in-
certă, s'a introdus la întrebarea : care este limba maternă, explicaţie că
prin limba maternă se înţelege limba pe care o vorbesc cu predilecţie cei
chestionaţi. Dacă mai adăugăm şi sentimentul de frică, foarte natural, al
cuitorilor din Ungaria, desigur că recensământul lor va fi o capodoperă de
falsificări şi inexactităţi, care va fi interpretat conform intereselo
maghiare.-

Aceste sunt metodele lor de lucru. Tot aşa sunt şi metodele lor
de viaţă. Cu cât îi vom cunoaşte mai bine, cu atât mai uşor va fi să-i
învingem.-

Aşi foarte fericit, Domnule General, să ştiu că prin relatările
mele sumare am contribuit cât de puţin la informarea Dvs., servindu-mi
astfel cu luminile mele modeste, Tara, Regele şi Conducătorul.-

Să trăiţi Domnule General,

Gh. I. Popescu

Şef de serviciu Ad-ţia Financiară
Câmpulung-Muşcel

P.S. După cum V'am mai scris, Domnule General, cunosc unele lucruri
pe cari am socotit că nu le pot pune pe hârtie. In ultimul meu
drum în Ungaria le-am verificat şi completat.-

Sunt permanent la dispoziţia Dvs., Domnule General, spre
a Vi le comunica personal, când veţi ordona.-

(86) Câmpulung 14 Febr. 1941

Stimate Domnule Colonel Elefterescu!

Deputând fi primit de General Ion Antonescu, Marți 21 Ianuarie, din cauza evenimentelor ce se precipitau, eu am plecat Miercuri, a doua zi, la Oradea-mă Budapesta-cu avionul, rămânând ca după ce mă reîntorc să mă prezint la Dvs., spre a fi introdus la Domnul General.

Reîntorcându-mă în țară în ziua de 5 Februarie am căutat să vorbesc cu

Dvs., însă n'am putut obține legătura telefonică. (87) ~~85~~ ~~104~~

Am venit la Câmpulung și n'am gândit că până când voiu putea fi primit de Domnul General, să fac un memoriu, pe care vă rog să-l prezentați Domniei Sale.

Să trăiți Domnule Colonel,

Popescu

ROMANIA

MINISTERUL
PROPAGANDEI NAȚIONALE
DIRECȚIUNEA CINEMATOGRAFICĂ

BUCUREȘTI, STR. WILSON, 8
Adresa telegrafică: CINAT
Telefon: 4-64.60

01615 * 13 FEB 1941

OPERAȚ LA FIȘE

O N O R.

PRESEDINTIA CONSILIULUI DE MINISTRI

=======

Conform aprobării D-voastră și a Consiliului Superior de Patronaj al operelor sociale, avem onoarea a vă face cunoscut că echipa technică a Direcțiunii Cinematografice, urmează să filmeze, în ziua de 13 Februarie a.c., la Președinția Consiliului, depozitul pachetelor cu alimente și îmbrăcăminte, donate de către autorități și populație, pentru a fi distribuite ostașilor.

Totdeodată, avem onoarea a vă ruga să binevoiți a aproba și dispune să se acorde tot concursul pentru a se filma și distribuirea, la o unitate indicată de Dvs., în prezența Doamnei General Antonescu.

Vă rugăm să binevoiți a cunoaște că echipa technică pentru această lucrare se compune din următoarele persoane :

- O.N.Gologan;
- I.Bertok ;
- St.Dominikowsky;
- Russu Petre;
- Rătan Gheorghe;

====

D I R E C T O R

Dr.I.Cantacuzino

Seful Serviciului
Ilie Melinte

C. 65.560. - M. O., Imprimeria Națională. - Md. I.

OPERAT LA FIŞE

407

No. 65

1941 Luna Februarie Ziua 13

Regimentul 1 Care de Luptă

PREŞEDINŢIA CONSILIULUI DE MINISTRI

D-l Colonel Elefterescu.

Am onoare a raporta următoarele :

In garajul Preşedinţiei Consiliului de Miniştri din Str. Zoe Râmniceanu, unde sunt garate şi Carele Reg. 1 C.L., la etaj în dreapta se găsesc două camere ocupate până acum de jandarmi, iar în prezent sunt libere.

Rog să binevoiţi a aproba ca aceste două camere să fie ocupate de ofiţerii Bat. de Care de Luptă, ne fiind loc suficient în camerele ce ne-au fost repartizate.

p.Comand. Reg. 1 C.L.

Maior Gh. Matei

Gh.Matei

13. II. 941

Voi lăsa să văd după comuna ați vorba -

911 N: 7. 408

din 13. II 1941.

13. II. 941
Aprob ortăș toată
după amiaza

Locotenentul Gorescu Victor

către

Domnul Colonel M. Eleftereseu

Am onoarea a vă ruga să
binevoiți a-mi aproba o ieșire
de <u>o oră</u>, în timpul când
magazinele sunt deschise, când
veți crede dvs. de cuviință, pentru
a-mi cumpăra unele lucruri.

Lt. Gorescu Victor

C.N.S.A.S.

UNIVERSITATEA DIN BUCUREȘTI
INSTITUTUL DE LINGUISTICĂ ROMÂNĂ
STR. EDGAR QUINET - BUCUREȘTI, 1

București, 11 ianuarie 1941

41

13.3.941

Domnului
Lt. Colonel Mircea Elefterescu
Președinția Consiliului de Miniștri
L o c o

Odată cu aceasta am onoarea a vă remite un exemplar din BULLETIN LINGUISTIQUE, VIII, anul 1940, publicat de Institutul de Linguistică Română, pentru a fi înmânat Domnului General Ion Antonescu, Conducătorul Statului ș Președinte al Consiliului de Miniștri.

Primiți, vă rog, Domnule Lt.Colonel, asigurarea deosebitei mel considerațiuni.

(Al. Rosetti)
Profesor la Facultatea de Litere

DAN G. POPESCU
INGINER

101

Bucureşti, 11 Februarie 1941
Str. Pia Brătianu, 14.

410 48

92

OPERAT LA ARHIVĂ

Mult Stimate Domnule C o l o n e l

Am onoare a vă aduce la cunoştiinţă următoarele:

In ziua de 5 Februarie a.c. am depus Onor.Presidenţiei Consiliului de Miniştri sub nr.6176 un memoriu detaliat asupra subsemnatului adresat Domnului General I.A n t o n e s c u Conducătorul Statului.

Pentru detalii complimentare am solicitat o audienţă la D.Vs.pe care n'am obţinut-o până acum.

Pe lângă plăcerea ce a-şi avea de a vă putea reaminti o veche cunoştiinţă,dorinţa mea de a vă vedea îmi este dictată de însăşi natura memoriului meu.

I-mi permit deci să reînoesc şi pe această cale cererea unei audienţe la DV.în credinţa unui răspuns afirmativ

Primiţi Vă rog Domnule C o l o n e l asigurarea deosebitei mele stime

mp. Dan Popescu

297.74.

G-L C. MANOLACHE
Fost Magistrat și Inspector G-ral al
Justiției Militare
AVOCAT

102

București 9 II 194
Str. Luigi Cazzavillan 8 Telef. 3.71.33

Pădu cu spiritul cel bun.

OPERAT LA FIȘE

Iubite Elefterescu

Mi s'a pus în vedere de către Președintele trib. mil. nota informativă și rezoluția Domnului General Antonescu și am referat pe ea, arătând întreaga mea uimire și indignare despre cuvintele ce mi se puse în gura mea.

Cred că mă cunoști de mult și bine și cred că mă cunoști într'o altă lumină, decât aceea de a bârfi pe oameni în contra Justiției țării, pe care am servit-o și o servesc cu cinste și loialitate astăzi, ca și altădată.

Am trimis și dlui General câteva cuvinte, arătându-i linia dreaptă și prestigioasă pe care înțeleg a mă menține ca avocat. Te implor, ca bun camarad ce știu că ești, să fii interpretul meu pe lângă Conducătorul Statului, căruia îi port o necondiționată admirație devotată; și a-i transmite respectuasa revoltă mea contra relelor ce cuprinde informația ce i s'a adus, căreia îi rog să fie așa de bun a nu-i acorda nici un credit. Este opera unui vrăjmaș pe care va trebui să-l afli.

Te rog prin cele anticipat mulțumirea mea pentru oficiul camaraderesc ce-ți solicit azi și-ți strâng căldurosa mână

General dr. ing. C. Manolache
avocat.

10% 4/19
CR
OPERAT LA FIŞE
94

București 11 Februarie 1941.

Domnule General,

Domnul General I. Antonescu a luat cunoştinţă de scrisoarea D-voastră şi a rămas încredinţat că la mijloc a fost o infamie pusă la cale de răuvoitori.

Vă asigur că Domnul General vă păstrează aceleaşi bune sentimente ca şi în trecut, astfel că n'a putut triumfa insinuarea făcută.

Cu profund respect,

DIRECTOR DE CABINET
Lt.Colonel,

Mircea Elefterescu

7 Februarie 940.

OPERATIUNI

Domnule General,

Deseară, si personal, am înmânat Locotenentului Gorescu Victor o scrisoare pentru Dvs voastră, în care se găseau 5.000 lei; cu o destinație specială și bine definită și anume pentru a se face un fond special pentru baterea unei „Medalii-Comemorative" a piloților de 21-23 Ianuarie pentru intervenirea armatei care a salvat țara, - iar nici-de-cum de a se vărsa la fondul de ajutorare a familiilor celor căduți, deoarece acest fond și la acea epocă, era de o proporție care întrecea trebuințele. -

Am dorit să se bată o „Medalie-Comemorativă" pentru răsplata tuturor ostașilor rămași vii, care au apărat țara; o răsplată din partea țării - nu din o popor anumit - căci, o medalie reprezintă o mândrie și o amintire care se păstrează în familie după moartea celui care a primit-o; ea se așază lângă icoane și se moștenește din neam în neam; pecând un plug sau un bou, deși sunt de mare folos, ele nu vor vorbi nici când „Sufletului", scop, pe care am voit să-l ating propunând „Medalia". -

-/.

Dacă propunerea a plecat de la un obscur ca mine, puteați prea bine să-i dați ursite,- sau dacă ea merită respingerea, urmă să mi se facă cunoscut hotărîrea Dvoastre, așa cum se răspunde celora mai obscuri ca mine, la telegramele ce primiți, deși Eu v'am trimis la 14 Ian: o telegramă omagială, dar... a cărui răspuns, s'a... perdut.-

Obișnuit, dacă o sumă se trimite unui seop, ea nu poate - cu nici un chip - afectată altui fond, altui seop fără autorizarea trimițătorului, - și în care caz, suma se restituie.-

Procedeul aplicat nefiind etic, bănuesc că - Dvoastră personal - nu ați luat cunoștință de cuprinsul scrisorii mele, și sub presiunea acestei bănueli, atașez copia fidelă, pentru ca să treceți la răspundere pe cel care a neglijat să aprofundeze cu-

/

primul ei, și ca apoi, să procedeze după regulele eticheței și a bunului simț.

Păstrez pentru Dvoastră cele mai alese sentimente de bun patriot, și de bun ostățan.-

General Moșoiu.

Intrarea Episcopul - Radu 5.
Ieși.
Tel: 2.58.76.—

117 OPERAT L.

Domnule General,

De laudă este mărturisirea de recunoștință ... dovedită de cei care au donat sume spre mângâierea și ... rarea familiilor nevoiașe, a celor căzuți pentru restabilirea ... eliberată de călcătorii de jurământ și de Patrie, de cana ... au râvnit să pună mâna lor criminală și prădalnică pe a ... ției voastre. Fatalitatea a făcut ca printre gloanțele trimise ... loșii neamului, să se găsească numele ostașilor loviți, și ... răpă firul vieții lor tinere.-

Așa a fost Destinul!... Onoare lor! Dar ...

Nu socotesc că nu Trebue să uităm nici pe camarazii ... Feți, căci și ei au fost expuși gloanțelor infame și care, ... mai multe zile au îndurat primejdia, foame și frigul, -

Socotesc, ca Societatea, - Poporul - să le fie recunoscătoare ... că Trebue să se gândească și la cei pe care soarta i-a crutat ... alte grele încercări ce vor să vină, când vor materializându-... o formă oarecare, să le fie un Stimulent pentru exitarea și ... potențialului lor sufletesc, atât de necesar și azi, și mai ... viitor.

Odată cu acest gând, vă alătur suma de 5000 lei, ... nădăjduesc că se vor mai adăuga și altele de cei care vor ... simți ca mine.

Dacă gestul meu va fi urmat și de alții ce vor gândi ... ca mine, sper că se va aduna destul pentru a se bate o ...

un comemorativ, cu care să se răsplătească cei care au as-
cat cu o asa mare blândețe pe nemernicii care nu meri-
tă soarta, decât lanțurile ocnei.

Iar pe Dumnia-Voastră, cel care în două rânduri,
energia și curajul Dumnezeu-Voastre, ați înfruntat vi-
fortuna, ieșind victorios, semnul pe care vi-l va acorda
Românu, să fie de proporții amplificate și de aur, iar
să fie încrustat cu platină:

9/IX/940 — 23/I/941

Trăiască România!
Trăiască Regele!
Trăiască Generalul Antonescu, conducătorul la biruință
a Patriei Românilor!

ss.) General Ostaș Boiaru.

București 13 Februarie 1941.

Domnule General,

La scrisoarea D-voastră adresată D-lui General I.Antonescu, am fost însărcinat să vă răspund, că întrucât sunteți singurul cu propunerea baterei unei "Medalii-Comemorative", pentru care ați contribuit cu Lei 5.000 ; - propunerea D-voastră n'a putut fi transformată în fapt, întrucât suma depusă este mult prea mică, iar noi nu dispunem de alte fonduri.

Urmează deci să dați donației Dvs. destinația ce o credeți de cuviință.- Vă stă la dispoziție.

Referitor la răspunsul pretins de Dvs., vă comunic următoarele :

A fost cu neputință față de numărul mare al donatorilor să se răspundă până în prezent măcar la jumătate, astfel că răspunsul Dvs., nu"s'a.....pierdut", ci nu s'a trimis.

Primiți vă rog Domnule General asigurarea profundului meu respect și încredințarea că-mi fac datoria conform "regulilor etichetei și a bunului simț".

DIRECTOR DE CABINET
Lt.Colonel,

Mircea Elefterescu

(099)

Primite
Generalul Boiaru
Insp: Spitalelor Radu 5
loco

BUCUREȘTI 1
-6.FEB.41.12
R

URGENT

Domnului General Ion Antonescu.
Conducatorul Statului.
Str: Paharnicului 23.

loco.

BUCUREȘTI 1

Bucuresti 7 X 1940

418

1018

OPERAT LA ARHIVE

Domnule General,

199

Astăzi ca și eri răspunzând Înaltului Domniei-Voastre apel, respectos vă asigur de tot devotamentul meu, de gândurile și sentimentele mele cele mai înduioșite, ca unul ce am înțeles „Chemarea", fiind crezent în acel „Spirit de credință și jertfă" ce va călăuzi totdeauna viața Domniei-Voastre.-

Trăesc în speranța reabilitarea memoriei părintelui meu, acuzat prin manifestul Mișcării Legionare dela 6 Septembrie 1940, și sunt sigur că cei ce l-au cunoscut și iubit în viață, vor stinge minciuna răspândită asupra sfârșitului Vieței Sale..

Vă asigur, Domnule General încă odată, că sunt al Domniei-Voastre la ordine.-

Să trăiți Domnule General.

Ion L. Caranfil

Cpt. Inf. de St. Maj - din rezerva Marinei Regale.-

68

Înaintează Domnului General Adjutant

419
191
119

J. S. 941
Se va întoarce.

REFERAT.

La ordinul Domniei Voastre asupra scrisorii D-lui C.G. Vârvoreanu, am onoarea a refera următoarele:

Din scrisoarea trimisă nu reese clar ce destinaţie doreşte să dea banilor.

Citez; "...contribuţiune a mea pentru opera ce sunt sigur că se va înfăptui"..... ...."spre a perpetua atât memoria celor căzuţi cât şi preamărirea sentimentelor patriotice.

Propun a se întreba pe D-l Vârvoreanu cerând să lămurească precis destinaţia ce doreşte să dea banilor.-

Locotenent, ?

Craiova, 1 Februarie 1941.

420

111

3. II. 941.
Referat
12

Domnului Director al Cabinetului
al Domnului Conducător al Statului
și Președinte de Consiliu
București

112

În ziua de 25 Ianuarie a.c. am remis Domnului General Ion Antonescu, Conducătorul Statului, — alături de suma de mulțumiri ei din partea Mamei mele Paulina G. Vorvoreanu, ce a fost trimisă cu rugămintea de a fi distribuită familiilor ostașilor căzuți la datorie, — suma de cincizecimii lei, rugând cu această ocazie pe Domnul General Ion Antonescu ca, sumei remisă de mine, să îi se dea cu totul altă destinație. Iată textul telegramei adresată de mine Domnului General Ion Antonescu:

" . . . . . .
" În acest scop vă remit alăturat suma de
" cincizecimii lei spre a se întrebuința ca
" contribuțiune a mea la opera, care sunt
" sigur că se va făuri, socotind că suprema
" răsplată pentru un ostaș este ca pomul să
" să fie amintită în veacurile, ce vor veni.

Reese, cred, destul de clar din textul telegramei, că dorința mea este ca suma, pe care am remis-o telegrafic în ziua de 25 Ian. să fie întrebuințată ca „contribuțiune a mea

112

pentru opera, care sunt sigur că va
fiuri", spre a perpetua atât memoria
[redacted] luptă servindu-și Patria în momente aș
hotărâtoare, pe cât de tragice, cât și pres
sentimentului de înalt patriotism, de car
dat dovadă întreaga armată română ata
scumpă nouă.

Cum reiasă din relatările apărute în
am văzut că s'a dat o greșită interpreta
dorinței mele arătată în telegrama mea,
din o neînțelegere de seamă ușor de înțele
vă rog, să bine-voiți a face cuvenita rect
redând sumei remisă de mine destinați
pe care am dorit-o.

Odată cu mulțumirile mele, vă rog,
primiți asigurarea considerațiunei mele
distinse.

c. a. Vorvoreanu

Craiova
Str. Bujeștilor 34.

422
112

Domnului General Ion Antonescu
Conducătorul Statului și
Președintele Consiliului de Miniștrii.
București.

OFF. TELEGR.
103

Domnule General,

Azi am primit onorata Domniei-Voastre scrisoare, prin care îmi confirmați primirea sumei, pe care v'am remis-o prin mandat telegrafic, rugându-vă, prin telegrama, ce mi-am îngăduit a vă adresa, ca suma aceasta să îi se dea o cu totul altă întrebuințare, de cât acea, pe care, probabil din o greșită interpretare a telegramei mele, îi s'a dat.

Spuneam anume în telegrama mea că: „Sublima atitudine a Semnpei noastre armate române, sub conducerea și înțeleapta îndrumare a Domniei-Voastre în zbuciumul din ultimile zile, este unul din faptele mari din viața mei națiuni, cari merită și trebue să rămână săpată în piatră nepieritoare, spre rămâne deapururi ca îndrumare.

generațiilor viitoare exemplu de [illegible]
[illegible]ebire de Patrie.

Fu acest scop vă remit alăturat
130 de cincizecimii lei spre a se întrebui
ca contribuțiune a mea la opera,
sunt sigur că se va făuri, socotind
suprema răsplată pentru un ostaș
ca fapta sa să fie amintită în ve
ce vor veni."

Așt-fel fiind, vă rog, Domnule
să bine-voiți a dispune, să se facă
ficarea cuvenită, spre a se da sum
remisă de mine destinațiunea, p
am dorit-o.

Primiți, vă rog, Domnule G-ru
încredințarea înaltei mele cosid

Craiova
11 Februarie 1941.

c. g. Vorvoreanu

ROMANIA

PREŞEDINŢIA
CONSILIULUI DE MINIŞTRI

Nr. .....

Bucureşti, 5 Februarie 1941

424 84

1114

OPUS T LA FILE

Stimate Domnule Vârvoreanu,

Relativ la scrisoarea D-voastră din 1 Februarie 1941 trimisă împreună cu suma de 50.000 lei, şi cea din 11 Februarie cor;

D-l Col. Mircea Elefteeescu (Directorul de Cabinet al Conducătorului Statului) m'a însărcinat să vă rog a binevoi să ne daţi lămuriri precise cu privire la destinaţia specială ce doriţi a se da sumei trimisă de D-stră, întrucât dinccele 2 scrisori nu reese clar dorinţa D-voastră.-

Cu distinse salutări,

Locotenent,

Gorescu Victor

C. 34.977. — M. O., Impr. Centr. — Md. 1

Fotografiile lipsă, probabil la cenzura germană...

Oranje Nassau Oord, 3.II.1941.

425 8

DESCHIS LA ÎNSE

DOMNULE GENERAL,

Reînoiesc sincera mea mulţumire pentru scrisoarea prietenoasă din 29 Octombrie 1940.

De-atunci am urmărit foarte atent, zi cu zi, evenimentele politice din ţara Domniei Voastre. Simt o nevoie sufletească de a-mi exprima admiraţia şi simpatia pentru înfăptuirile minunate săvârşite în ultimele săptămâni.

In acest an va fi întemeiată o nouă Europă. România poate să nădăjduiască într'un viitor mai fericit.!

Din fericire sănătatea mea a aproape restabilită şi astfel sper să pot activa din nou în mişcare.

Impreună cu această scrisoare, trimit pentru Domnia Voastră câteva fotografii din războiul nostru şi închei cu asigurarea deosebitei mele stime şi cu obişnuitele salutări.

Trăiască România !

ANTON P. HERMANN
Sanatoriu
Oranje Nassau Oord
RENKUUM.

Oranje Nassau bord

den 3. Februari 1941.

OPÉRATIE LÉ FIDÉ

426 109

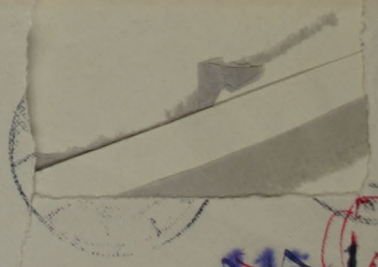
Generaal!

116

Hierbij noch mijnen oprechtigen Dank für Ihr freundliches Schreiben vom 19 Oktober v.J.

Mit Aufmerksamkeit habe ich sindsdem von Tag zu Tag die politischen Ereignisse in Ihrem Lande gelesen und es ist mir nun ein inneres Bedürfnis Ihnen für Ihre grootsartige Arbeit der letzten Wochen meine unbedingte

Bewunderung und Sympathie
zu versichern.
Dieses Jahr wird das neue Europa
gegründet und auch Rumänien
darf dann in eine glücklichere
Zukunft glauben.
Glücklicherweise ist meine
Gesundheit schon viel verbessert
und so hoffe ich bald wieder
in unser Bewegung mitarbeiten
zu können.
Mit gleicher Post sende ich Ihnen
einige Bilder aus unserem
Kampf und schliesse mit der
Versicherung meiner Hochachtung
und mit kol. Grüssen

Rumänien

An den rumänischen Militärattaché
General Antonescu
Bucuresti.

Să trăiți Domnule Colonel

Vă mulțumesc respectos pentru înalta atențiune ce mi s'a dat, asemeni și pentru înalta încredere ce mi se ordonă de a mă prezenta în audiență Domnului general Conducător al Statului.

Imediat ce voi primi autorizația Onor Prefecturei dela Deva

Să trăiți Domnule General Conducător al Statului Român

Sunt Plut. Lăzărescu Ath. din ref. marinei Regale fost sub ordinele Dvstre. ca secretar la M.C.G. al armatei și astăzi aștept supus ordinele Dvs. pentru a fi întrebuințat acolo unde interesele superioare ale Patriei-Neamului

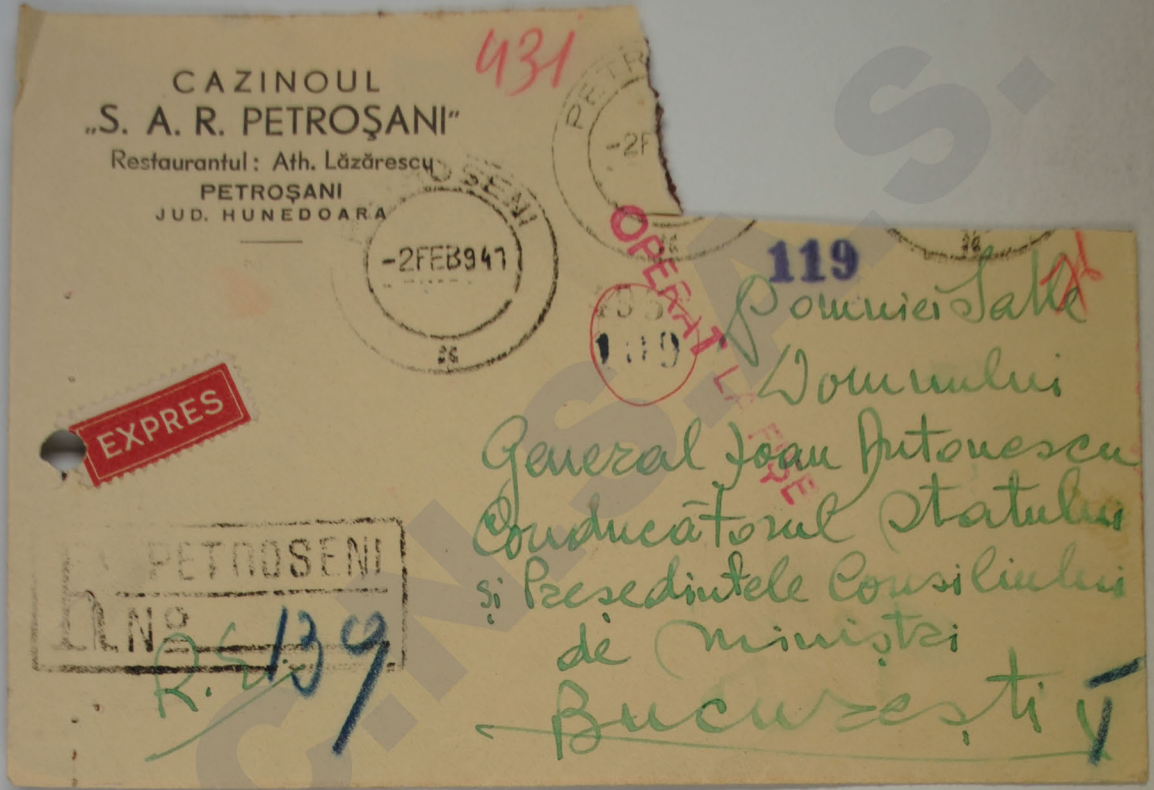
de a putea călători pe C.F.R.
în afara județului mă voi
prezenta Supus la ordine
Chăzărescu

13.II-941

287

Și Tronului va ocroti.. 430
Conducătorul - Salvatorul
Și Părintele Românei Mari
să trăiți la mulți ani cu
sănătate

Pentru o familie săracă pun
la dispoziție, căsuța mea înconjurată de o grădină de 3000 m.p. la
dorească ca s'o locuiască și înmulțească
Supus la ordine Chăzărescu
1.II.941

CAZINOUL
„S. A. R. PETROŞANI"
Restaurantul: Ath. Lăzărescu
PETROŞANI
JUD. HUNEDOARA

431

-2FEB941

EXPRES

PETROSENI
Nr. 139

119

Domniei Sale
Domnului
General Ioan Antonescu
Conducătorul Statului
și Președintele Consiliului
de Miniștri
București

DIRECTORUL CABINETULUI
Lt.Colonel N.Nicoforescu

110

Dorniei - Sole
Proprietar de pescării

-PETROSANI

(110 bis)

120

Domnul General Antonescu a mai primit următoarele scrisori :

"Să trăiţi Domnule General, Conducătorul Statului Român !

Sunt Plut. Măzărescu Ath. din reg. Marinei Regale fost sub ordinele D-voastre ca secretar la Marele Comandament General al Armatei şi astăzi aştept a-mi pune ordinele Dvs. pentru a fi întrebuinţat acolo unde interesele superioare ale Patriei, Neamului şi Tronului vă cere.

Conducătorul - Salvatorul şi Părintele Românieî Mari să trăiţi la Mulţi Ani cu sănătate.

Pentru o familie sărac pun la dispoziţie, casuţa mea înconjurată de o grădină de 3000 m.p. la Dinoasa ca s'o locuiască şi muncească.

Supus la ordine. 121.

M. LĂZĂRESCU -Petroşani"

OPERAT

București, 7 Februarie 1941

433

78

121

111

Stimate Domnule Lăzărescu,

Domnul General Antonescu a primit cu multă plăcere scrisoarea D-voastră plină de patriotism și de spirit de abnegație.

Vă rog să vă prezentați în audiență la Conducătorul Statului, prezentând această scrisoare.

Primiți asigurarea stimei mele.

DIRECTORUL GABINETULUI
Lt.Colonel M.Kleftorescu

OPERATIUNEA

11 bis

Domnule - Sale

Proprietar de restaurant

-PETROSANI

C.N.S.A.S.

București, 7 Februarie 1941

434 - 41

Stimate Domnule I.Antonescu,

Domnul General Antonescu a primit cu multă plăcere scrisoarea D-voastră plină de patriotism și de spirit de abnegație.

Vă rog să vă prezentați în audiență la Conducătorul Statului, prezentând această scrisoare.

Primiți asigurarea stimei mele.

Să trăeşti Domnule GENERAL,

Am expediat o scrisoare cu conţinutul de mai jos, D-lui Doctor Ilie Rădulescu Directorul Ziarului Porunca Vremii; cum cred că ea nu va fi nici măcar comentată, am socotit că e bine să v'o trimi şi Domniilor-Voastre, ca să o apreciaţi şi să ordonaţi, dacă veţi crede de cuviinţă măsurile de rigoare:

OPERAT LA FIŞE

113

D O M N U L E D O C T O R,

Am în faţă Porunca Vremii de azi cu data de 1 Februarie 941, unde pe prima pagină a-ţi găsit cu cale să mai puneţi portretul "Căpitanului", acest portret care ne-a obosit atât în ultima vreme şi pe cari orice bun român ar dorii să nu-l mai vadă nicăeri şi niciodată în această ţară necăjită.

Acest om, cari dacă ar fi trăit nu ştiu de nu eram prăvăliţi de mult în nenorocire, a ucis şi a propăvăduit crima, urmaşii lui nefăcând decât să-i urmeze sfaturile. Deci nu înţeleg ce rost mai are acest "Căpitan" cu legiunea lui cu tot.

In articolul ce însoţeşte acest portret citesc: "Legionarii de sânge n'au putut participa la aceste sinistre spectacole." Vă rog D-le Doctor răspundeţi cari mai sunt acei legionari? cari ar mai puteafi când la toate sediile au fost găsite arme, manifeste şi lucruri de furat, când acelaş lucru s'a găsit în Cămine şi Facultăţi ca şi în cele mai umile căsuţe dela mahala, şi cândtot ce ere fruntea -sau ce credeam noi că este fruntea-a fost amestecată în această murdară şi neînchipuită pentru o minte sănătoasă, răscoală?

Bestii ca : Sima, Petrovicescu, Gjr, D-r Petre Nicolescu Care a iscălit un manifest, în ziua rebeliuni, etc. şi toţi ceilalţi capi au fost amestecaţi, deci T O T I dela mare la mic. Nu există nevinovat, nu există scuză, pentrucă dacă reuşeau, vă asigur nu ar fi fost unul care să-i renege.

Intorc pagina aceleiaşi Gazete şi citesc în COMUNICAT OFICIAL: "Marea lor majoritate a declarat că au fost înarmaţi de către comandanţii legionari, spre a se apăra contra comuniştilor sau pentru a apăra sediile legionare"; D-le Doctor dacă ai citit cum mai rămâne cu această legiune care miroase pestilenţial şi care legionar mai este curat?.

Lăsaţi la oparte toate fleacurile cari ne-au dus de râpă, lăsaţi morţii că ne-am făcut destul de râs, e timpul să devenim serioşi ca să nu mai târâm şi restul de tineret, scăpat neîntinat, pe calea crimei şi a dezordinei, propăvăduită odată de un bolnav şi trupeşte şi sufleteşte.

Si pentru încheere te mai întreb ce simţi D-ta când auzi: "trăiască legiunea şi căpitanul"? ei bine D-le Director eu simt nevoia să scuip şi ca mine tot ce e român în această ţară.

O intelectuală româncă, etnică şi naţionalistă.

31 IAN. 941

CASA
A.S.R. PRINCIPESEI ELISABETA

Nr. 7.

București 30 Ianuarie 1941

1941

124

31. I. 941

Le voi rămâne va primi personal lamă

OPERAT LA ARHIVE

Domnului
Lt.-Colonel Mircea Elefterescu
Director de Cabinet a Domnului General Antonescu
Conducătorul Statului.

Loco.

Domnule Colonel,

Alăturat am onoarea a vă remite o scrisoare adresată Conducătorului Statului Dl. General Antonescu din partea Alteţei Sale Regale Principesei Elisabeta a României, cu rugămintea de a i-o înmâna.

Tot odată vă fac cunoscut că ţinem la dispoziţia Preşedenţiei Consiliului de Miniştrii suma de 250.000 lei.

Primiţi vă rog, Domnule Colonel, asigurarea deosebitei mele consideraţiuni.

CASA A.S.R. PRINCIPESA ELISABETA A ROMANIEI

C.N.S.A.S.

OPERAT LUCRARE

Irina M. Constantziu
Bucureşti
str. Silvestru No. 36
Tel. 4.16.19 / 39 birou
" 2.75.78 casa.

Bucureşti, 27 Ianuarie 1941

125

442

OPERAT LA FIŞE

Domnule General,

Auzind în dimineaţa zilei de 24 Ianuarie la Radio imnul " Pe al nostru steag", am fost cuprinsă de o vie emoţie şi mare bucurie regăsindu-mi - după aceste luni de grea încercare - scumpa Românie !

Am înţeles atunci, înainte să ascult comunicările la Radio că aţi isbutit să înfrângeţi pe cei cu mintea rătăcită şi că ne-aţi salvat de revoluţie.

Dacă mulţi s'au îndoit şi au rămas uimiţi, in aceste cinci luni, eu, care vă cunosc de atâţia ani, nu m'am îndoit o singură clipă de Dvs., ci aşteptam.

Vă cunoşteam ca un om dintr'o bucată, cu voinţă de fier, cu o putere de muncă supra omenească, de un patriotism care ar putea fi imitat de toată lumea, un om ne influenţabil, drept, dar nu cunoşteam pe omul care v'aţi revelat în aceste cinci luni din urmă.

Modul cum aţi răbdat aceste luni, tactul şi dragostea cu care v'aţi purtat cu acei nemernici, pe care în bunătatea Dvs. supra omenească ia-ţi numit " copii Dvs.", cuvintele cu care v'aţi adresat lor, în special ultimele apeluri, mi-au relevat un suflet şi o bunătate care nu cred să se mai întâlnească. Pentrucă trebuia ca cineva să fie cu mintea complect rătăcită şi cu sufletul împietrit, să nu vrea să vadă şi să simtă toată înţelegerea, toată dragostea, toată durerea ce aţi încercat văzând că nu sunteţi ascultat, toată lupta ce aţi dus cu Dvs. înşi-vă pentru a ajunge la măsuri drastice.

Domnule General, ar trebui tipărit tot ceiace ce aţi scris de la Septembrie in coace, in aceste luni de cumplită durere, şi nu trebue să lipsească din nici o casă şi din nici o şcoală aceste rânduri minunate.

Nenumăratele dovezi ce aţi primit în ultimele săptămâni, din toate unghiurile ţării, de la toate păturile sociale, v'au arătat care este sufletul şi aspiraţiile ţării, care sunt la fel cu ale Dvs.

../..

11 68

OPERAT LA FIZE

126

Experienţa dureroasă ce am încercat a fost necesară pentru ca să puteţi alege grâul,de neghină.Insă,din nefericire,se mai ascunde multă neghină în grâul românesc !

Vă rog să credeţi că toţi bunii români au suferit alături de Dvs.in acel an 1940 rămas de pomină în istoria neamului nostru.

Am suferit cu resemnare,răpirea Basarabiei,ciuntirea frumoasei Bucovine,sfâşierea Ardealului nostru scump,înjumătăţirea Cadrilaterului, nutrind speranţa că neamul nostru nu piere şi că ne va ajuta Dumnezeu să trăim ziua fericită a reîntregirii României Mari; insă suferinţa ce am încercat văzând rătăcirea tineretului,vărsare de sânge românesc,asasinarea bravilor ostaşi,care au suferit destul văzând că au trebuit să asiste la sfâşierea Patriei,fără să clintească,strângând cu putere arma la piept,sperând ziua revanşei;ameninţări la viaţa Dvs.,care nu aţi fost lăsat să lucraţi şi aţi perdut aceste 5 luni,a fost mai mult decât vă puteţi închipui.

Vă rog,şi aici exprim rugămintea tuturor adevăraţilor români, cruţaţi-vă viaţa,pentrucă viaţa Dvs.ne este tot atât de scumpă ca insăşi existenţa scumpii noastre Românii.

Avem nevoie de Dvs.de la cel mai mare până la cel mai mic cetăţean al acestei ţări.Avem nevoie de mintea Dvs.luminată,de puterea Dvs.de muncă,de ordinea pe care numai Dvs.o puteţi menţine,avem nevoie de Dvs.Sfetnicul în aceşti ani grei ai tânărului şi iubitului nostru Rege Mihai I.

Dumnezeu să vă ocrotească ,să vă dea sănătate şi putere de muncă pentru a duce la bun sfârşit opera începută pentru binele şi salvarea tuturor.

Vă rog să primţi,Domnule General,expresiunea neschimbatelor mele sentimente.

Ion N. Constantin

127 4444

Bucureşti 11 Februarie 1941

OPERAT LA FIŞE

Mult Stimată Doamnă,

D-l General Antonescu vă mulţumeşte pentru rândurile primite şi pentru distinsele aprecieri ce le faceţi la adresa D-sale.

Sentimentele evidenţiate, dovedesc devotamentul unui bun român care-şi iubeşte Patria şi Conducătorul.

Cu respectuoase sărutări de mâini,

DIRECTOR DE CABINET
Lt. Colonel,

Mircea Elefterescu

GAZETA
REACȚIUNEA
TEHNICĂ, ECONOMICĂ, SOCIALĂ
B-DUL ELISABETA, 73, ETAJ II
TELEFON 4.51.85

1289

București, 21 Ianuarie 1941

445

OPERAT LA FIȘE

119

DOMNIEI SALE
DOMNULUI GENERAL I. ANTONESCU
CONDUCATORUL STATULUI ROMAN
L O C O

Am onoarea a vă confirma telegrama mea de astăzi cu următorul conținut :

" Sub conducerea Dumneavoastră nu trebuie să [illegible]
"curgă sânge românesc. Gestul Dumneavoastră dela 3
"Septembrie de eliberarea neamului românesc din stă-
"pânirea iudeo - masoneriei trebue desăvârșit prin a-
"ducerea unui guvern pur legionar, altfel va fi [illegible]
"războiu civil și robie străină. Aveți răspundere
"în fața istoriei. Nu sunt legionar. Vorbesc ca [illegible]
"român.-
"Trăaiască Generalul Antonescu liberatorul
"românismului.- "

La cele de mai sus, am onoare a adăuga :

- Sunt un mare admirator al Dumneavoastră și vă consider ca un trimis al lui Dumnezeu pentru salvarea neamului românesc .-

- Fac această intervenție dintr'un semtiment de bun român, fără vre un interes personal.- Nu vreau nici-un post sau mărire .- Simt că țara se prăbușește, dacă nu urmați calea indicată.-

- Domnia voastră rămâneți Conducătorul Statului, cu puterile de Regent .-

- Un guvern de amestecătură ca cel de astăzi nu poate face treabă bună.- Mai bine oameni fără experiență, dar uniți.-

- Un guvern de dictatură militară fără adeziunea poporului, va fi o nenorocire în împrejurările actuale când trebue să mergem la războiu.-

- Chiar dacă ar fi rău un guvern legionar, totuș

. / .

158
448

înapoi nu mai puteţi da, căci ar trebui să curgă valuri de sânge şi rezultatul ar fi robia străină.-

- Sunt un om paşnic care şi-a făcut datoria unde a fost pus .- Rog întrebaţi pe Domnul Colonel Dragomir, Ministrul Coordonării.-

-Vorbesc în numele Gazetei şi Asociaţiei REACTIUNEA a cărei activitate pe teren moral şi n naţional este cunoscută cum se vede din anexe .-

.- In Septembrie v'am trimes deasemenea alăturata telegramă.- Dacă aduceaţi de atunci guvern legionar pur, nu mai treveam acum prin aceste convulsiuni.-

Dumnezeu să vă arăte calea ce bună !

Să trăiţi, Domnule General !

Ing. Victor Frigură

Directorul Gazetei REACTIUNEA

V- preşedintele Asociaţiei Reacţiun

Locotenent rezervă

Splaiul Independenţei 56 A.
Bucureşti

Tel. 4.51.85

P.S. Rog a-mi fixa o audienţă

GRUPAREA „REACȚIUNEA"

PERSOANĂ MORALĂ și JURIDICĂ

DEPARTAMENTUL ... ISE

1 2 4

129

STATUT

TIPOGRA... DOAMNEI.

C.N.S.A.S.

GRUPAREA „REACȚIUNEA“

Persoană morală și juridică. — Inscrisă în registru pentru persoanele juridice al Tribunalului Ilfov, secția I. c. c. Nr. 34326 din 29 Aprilie, 1936, Dos. 569/936 și publicat în Monitorul Oficial Nr. 103. II din 6 Mai, 1936.

STATUT

TIPOGRAFIA „ATENEU-MOTOR“ DOAMNEI. 1
BUCUREȘTI

C.N.S.A.

451

1449

GRUPAREA „REACȚIUNEA"

Persoană morală și juridică. — Înscrisă în registrul pentru persoanele juridice al Tribunalului Ilfov, secția I. c. c. Nr. 34326, din 29 Aprilie, 1936, Dos 569/936 și publicat în Monitorul Oficial Nr. 103. II din 6 Mai, 1936.

CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE AL GRUPĂRII

Președinte: G. G. CHELĂRU, Inginer C. F. R.

D. Mârșanu, Funcț. C.F.R.

A. Nicolau, Controlor C.F.R.

D-na M. Ionescu

D-nii: V. Frigură, Ing. «Credit carbonifer»
C. Pătrașcu, Ing. P. T. T.
B. Pașcanu, Dr. Chimist Metalurgist.
M. Anghelescu, Meseriaș C. F. R.
M. Tănăsescu, Meseriaș Arsenal.
S. Mărculescu, Meseriaș «
A. Dumitrache, Fochist C. F. R.

Cenzori: G. Lambru
Is. Niculescu
C. Cristea

Cenzori Supl.: N. Ciolan
I. Ardei
N. Rotaru

Numerotați Pagina 5-6

C.N.S.A.

452

STATUT

CAP. I

TITLUL, SEDIUL, DURATA

ART. 1. — Se înfiinţează o asociaţiune cu denumirea „REACŢIUNEA tehnică, economică, socială", denumită prescurtat „REACŢIUNEA".

ART. 2. — Sediul acestei asociaţiuni va fi în Bucureşti.

ART. 3. — Durata asociaţiunii „REACŢIUNEA" va fi nelimitată.

CAP. II

SCOPUL ASOCIAŢIUNEI

ART. 4. — Scopurile asociaţiunei, sunt:

a) Solidarizarea profesională a tuturor factorilor de muncă tehnică, dela lucrător la inginer, pentru apărarea intereselor profesionale comune, atât ale muncitorilor, cât şi ale profesiunilor componente.

b) Ridicarea şi propăşirea tehnică, economică şi socială a elementelor româneşti.

c) Armonizarea şi soluţionarea intereselor asociaţiilor profesionale din care fac parte membrii asociaţiunii.

d) Promovarea ideii naţionale în massele muncitoreşti, într'un cadru de ordine şi legalitate.

450
OPF. T. FISE

CAP. III

MIJLOACELE ASOCIAŢIUNEI

ART. 5. — Mijloacele pentru atingerea scopurilor de mai sus ale asociaţiunii „REACŢIUNEA" sunt:

a) Propagarea prin publicaţiuni, conferinţe întruniri, congrese, manifestaţiuni publice, radio, etc. a soluţiunilor de îndreptare stabilite de asociaţiune sau asociaţiile profesionale; solidarizarea tuturor acestor organizaţii profesionale cu aceste soluţiuni; prezentarea şi susţinerea acestor soluţiuni factorilor conducători ai ţării şi urmărirea realizării lor, în termenul cel mai scurt posibil.

b) Creiarea de case de ajutor şi economie; creiarea de instituţiuni de asistenţă socială, culturală, sanitară; înfiinţarea de cămine, cooperative muncitoreşti, precum şi orice alte întreprinderi care pot contribui la ridicarea tehnică, economică şi socială a membrilor asociaţiunei, a profesiunilor componente, sau cari pot contribui la atingerea scopurilor asociaţiunii.

CAP. IV

MEMBRII GRUPARII

ART. 6. — Membrii asociaţiunei pot fi: 1) fondatori, 2) activi, şi 3) onorifici.

a) Membrii fondatori sunt acela care au semnat actul constitutiv.

b) Membrii activi pot fi numai **cetăţeni români de origină română**, care îndeplinesc o muncă tehnică şi cari prin pregătirea lor pot contribui la promovarea scopurilor asociaţiunei şi care nu fac parte din asociaţiile secrete cu caracter internaţional.

c) Membrii onorifici, sunt aceia care pentru merite unanim recunoscute în promovarea intereselor asociaţiunei, sunt proclamaţi astfel, de către Consiliul de Administraţie.

ART. 7. — La înscriere, fiecare membru va da o declaraţie scrisă prin care se obligă, că se supune statutelor de faţă.

Condiţiile de înscriere se vor stabili prin regulamentul de aplicare al prezentului Statut.

ART. 8. — Inscrierea sau excluderea unui membru se face de preşedintele asociaţiunei, sub rezerva ratificărei Consiliului de ad-ţie şi adunării generale.

ART. 9. — Membrii au următoarele îndatoriri:

a) Să se supună în totul prezentului Statut, regulamentului şi deciziunilor organelor de conducere.

b) Să susţină în orice ocazie interesele asociaţiunei.

c) Să contribue cu fonduri, în limita posibilităţilor lor, la susţinerea asociaţiunei. Să achite regulat cotizaţia pentru grupare şi abonamentul la organul de publicitate al grupării.

d) Să nu lipsească fără înştiinţarea prealabilă dela şedinţele asociaţiunei, la care sunt datori să vină ori de câte ori sunt convocaţi.

ART. 10. — Pentru abateri dela prezentul Statut şi regulament, membrii pot fi sancţionaţi după cum urmează:

a) Cu avertisment.

b) Cu eliminarea temporară din asociaţiune.

c) Cu eliminarea definitivă, cu sau fără descalificare.

ART. 11. — Membrii se pot retrage ori când din asociaţiune, însă retragerea nu devine valabilă, decât după 6 luni dela sfârşitul anului social şi dacă cererea de retragere s'a făcut cu 6 luni înainte de sfârşitul anului social.

CAP. V

FONDURILE ASOCIAŢIUNEI

ART. 12. — Fondurile asociaţiunei se compun din:

a) Taxa de înscriere: 20 lei.

b) Cotizaţii lunare după posibilitatea fiecărui membru: minimum 5 lei lunar.

OPERAT LA FIŞE

4.5.4

SĂ NU FACĂ BO

c) Incasări provenite dela cărţile de membru, Statute, insigne, serbări, publicaţiuni, etc.

d) Donaţii şi subvenţii.

ART. 13. — Modul cum vor fi manipulate şi întrebuinţate fondurile grupării pentru diferite scopuri vor fi specificate în regulamentul de aplicare al prezentului Statut.

CAP. VI

ORGANELE DE DIRECŢIUNE, ADMINISTRAŢIUNE ŞI CONTROL

ART. 20. — Asociaţiunea „REACŢIUNEA" va fi condusă de adunarea generală, Consiliul de administraţiune, comitetul de direcţiune şi comisia cenzorilor.

ART. 21. — **Adunarea generală** se compune din toţi membrii asociaţiunei şi are următoarele atribuţiuni:

a) verifică şi aprobă bilanţul, contul de profit şi pierdere şi toate conturile de gestiune.

b) descarcă Consiliul de ad-ţie de gestiunea sa.

c) stabileşte prestaţiile şi cotizaţiunile la care vor fi supuşi membrii săi.

d) aprobă bugetul anual al asociaţiunei.

e) hotărăşte asupra convocării Consiliului de administraţiune.

452

OPERAT LA FIŞE

f) alege pe cei 12 membri ai Consiliului de administraţiune prevăzuţi la art. 30 al. b.

g) alege Comisiunea cenzorilor.

h) ratifică înscrierile şi excluderile de membri.

i) decide asupra modificării Statutului, schimbarea obiectului asociaţiunei şi dizolvarea asociaţiunei, după propunerea Consiliului de administraţie.

ART. 22. — **Adunarea Generală** lucrează cu majoritatea simplă a membrilor prezenţi cu excepţiune când decide asupra chestiunilor dela art. 21, al. e şi j, când se cere o majoritate de 2/3 a membrilor prezenţi şi absenţi.

ART. 23. — Adunarea Generală ordinară se va ţine obligator odată pe an, în cursul lunei Mai şi se va convoca de Preşedintele asociaţiunii.

ART. 24. — Adunarea generală extraordinară se va ţine oridecâteori interesele asociaţii o cer şi se va convoca la cererea Consiliului de administraţiune, sau a preşedintelui asociaţiunei, sau cel puţin o cincime din membrii asociaţiunei.

ART. 25. — Adunarea generală ordinară şi extraordinară se convoacă prin invitaţiuni personale adresate membrilor, sau prin publicarea în Monitorul Oficial şi organul asociaţiunei, cu cel puţin 10 zile libere înainte de ziua fixată.

Publicaţiunea de convocare va cuprinde obligator locul, data şi ordinea de zi.

455

ART. 26. — Adunarea generală ordinară sau extraordinară este legal constituită dacă vor fi prezenți cel puțin jumătate plus unul din numărul membrilor, iar în caz că în prima ședință nu se întrunește acest număr, adunarea se ține a doua zi, la aceiaș oră, în acelaș loc și cu aceiaș ordine de zi.

ART. 27. — Membrii absenți dela adunarea generală pot da procuri de prezentare la alți membri.

Semnătura celor ce dă procură va fi certificată de doi membri ai asociațiunei.

ART. 28. — Votarea în adunarea generală se va face prin aclamațiuni, afară de cazul când adunarea cere altfel.

ART. 29. — Adunarea generală se compune din toți membri prezenți personal sau prin procură, care sunt la curent cu obligațiunile prevăzute în Statut și regulament și dacă s'au conformat deciziunilor organelor de conducere.

ART. 30. — **Consiliul de administrație** se compune din:

a) 12 membrii de drept, aleși de adunarea generală de constituire, prin actul constitutiv, dintre membrii fondatori.

b) 12 membrii aleși de adunarea generală ordinară în fiecare an.

453

OPERAT LA FISE

Primul Consiliu de administrațiune va fi compus din cei 12 membri de drept, aleși prin actul constitutiv și care vor coopta până la prima adunare generală, pe ceilalți **12 membri aleși.**

ART. 31. — Consiliul de administrațiune are asupra sa toate atribuțiunile — ce nu sunt prevăzute prin Statute adunării generale, — și în special următoarele:

a) Stabilește directivele generale și programul asociațiunei.

b) Alege comitetul de direcțiune.

c) Alege pe președintele asociațiunei.

d) Înființează și conduce filialele și organizațiunile subdivizionare ale asociației.

e) Întocmește și modifică regulamentul de funcționare al asociației.

ART. 32. — Consiliul de administrațiune lucrează cu majoritatea membrilor prezenți. In caz de paritate, votul președintelui decide.

ART. 33. — Consiliul de administrațiune este convocat de președinte, iar în lipsă, de delegatul președintelui.

ART. 34. — Președintele asociațiunei este ales pe timp de 4 ani, de Consiliul de administrație.

ART. 35. — In caz de demisia președintelui, sau de vacanță din orice alt motiv, Consiliul de administrație, la cererea majorității Consiliului, este convocat și prezidat de cel mai în vrâstă

456

dintre membrii consiliului care au cerut convocarea şi se alege un nou preşedinte.

ART. 36. — Consiliul de administraţie, la cererea majorităţii consiliului, poate retrage oricând însărcinarea preşedintelui consiliului, fiind în acest caz convocat şi prezidat de cel mai în vârstă dintre membri care au cerut retragerea preşedintelui. Deciziunea se va lua cu 2/3 din membrii prezenţi.

ART. 37. — Până la alegerea noului preşedinte, conducerea asociaţiunei o va avea fostul preşedinte.

ART. 38. — Reprezentarea asociaţiunei, în orice ocazie, o are preşedintele, sau delegatul său.

ART. 39. — Semnătura socială, care angajează asociaţiunea, o are preşedintele, sau delegatul său, împreună cu un membru din consiliu, sau cu unul din funcţionarii grupării, desemnaţi de Consiliu. Pentru anumite acte izolate, se poate da delegaţie şi la alţi membri ai asociaţiunei sau persoane din afara asociaţiunii.

ART. 40. — Sancţiunile membrilor asociaţiunei prevăzute la art. 10 al. a şi b, se aplică de preşedintele asociaţiunei, iar cea dela art. 10, al. c se aplică tot de preşedinte, însă cei excluşi au drept de apel la adunarea generală, care decide dacă pot fi reprimiţi.

454

OPERAT LA CISF

ART. 41. — Consiliul de administraţie poate ceda parte din puterile sale comitetului de direcţiune.

ART. 42. — Un membru al comitetului de ad-ţie, poate fi oricând demis din Consiliul de ad-ţie, cu o majoritate de 2/3 din numărul consilierilor prezenţi.

ART. 43. — In toate cazurile de interpretare a Statutului sau regulamentului, va decide Consiliul de administraţie, iar până la hotărîrea acestuia, va decide preşedintele.

ART. 44. — Consiliul de ad-ţie alege din sânul său un Comitet de direcţiune compus din trei membri, din care unul va fi preşedintele.

ART. 45. — **Comitetul de direcţiune** poate ceda parte din atribuţiile sale, preşedintelui.

ART. 46. — **Comisiunea cenzorilor** este organul de control al asociaţiunei şi va avea ca atribuţiuni verificarea casei şi gestiunei asociaţiei, dresând cuvenitele procese verbale ce le va supune Consiliului de ad-ţie spre a lua măsuri. Raportul general al cenzorilor este supus adunării generale.

ART. 47. — Comisiunea cenzorilor se compune din 3 cenzori activi şi 3 cenzori supleanţi, aleşi de către adunarea generală.

CAP. VII

DISPOZIŢIUNI GENERALE

ART. 48. — Anul social începe la 1 Ianuarie al fiecărui an, dată la care începe şi bilanţul general.

ART. 49. — Prezentul Statut va fi desvoltat printr'un regulament de aplicare de Consiliul de administraţiune, întocmit cu aprobarea Ministerului Muncii.

ART. 50. — Cei 12 membri de drept ai Consiliului de administraţiune prevăzuţi la art. 30, al. a, s'au ales astfel:

1. Ionel Demetrescu, inginer inspector general; 2. Gh. Chelaru, inginer; 3. V. Frigură, inginer; 4. I. Gh. Demetrescu, profesor; 5. Emil P. Mareş, inginer; 6. Nicolae Vasilescu, profesor; 7. I. St. Popa, inginer; 8. Gh. Teodorescu, şef de staţie; 9. Gh. Trifan, maestru; 10. M. Anghelescu, meseriaş; 11. Marin Tănăsescu, meseriaş; I. Gh. Lambru, meseriaş.

ART. 51. — Prima comisie de cenzori care va activa până la 1 Aprilie 1937 s'a ales astfel:

Cenzori activi: 1. Isaia Niculescu, inginer; 2. Cezar Cristea, inginer; 3. Nicolae Ciolan.

Cenzori supleanţi: 1. Eugen Pătraşcu, inginer; 2. N. Ardei, inginer; 3. N. Rotaru, meseriaş.

ART. 52. — Pentru îndeplinirea formalităţilor şi pentru obţinerea ca persoană morală şi juridică a Asociaţiunei „REACŢIUNEA" se deleagă şi se dau depline puteri d-lor ingineri G. Chelaru şi V. Frigură să reprezinte Asociaţiunea şi să accepte orice modificări ce s'ar aduce Statutului de Tribunal.

ART. 53. — Prezentul act, împreună cu Statutul a fost constituit, aprobat şi semnat de noi astăzi, 26 Noembrie 1935, în adunare generală de constituire, urmând a i se da cuvenita autentificare de Tribunalul Notariat Ilfov.

Autentificat de Tribunalul Ilfov, Secţia Notariat, cu procesul verbal No. 38134, din anul 1935, luna Noembrie, 26.

Publicat în Monitorul Oficial No. 103 din 6 Mai 1936

Tribunalul Ilfov, secţia I Civilo corecţionară

Prin sentinţa acestui Tribunal cu No 25 din 6 Martie 1936, rămasă definitivă, s'a acordat **Personalitatea Juridică** *asociaţiunei* **„Reacţiunea"** *cu sediul în Bucureşti, Bdul Elisabeta No. 77 şi conform Art 84 din legea persoanelor juridice, s'a înscris în registrul pentru persoanele juridice ale acestui Tribunal având Consiliul de Administraţie compus din D nii: Ionel Dumitrescu, Gh. Chelaru, V. Frigură, I. Gh Dumitrescu, Emil P. Mareş, Nicolae Vasilescu, I. St. Popa, Gh. Teodorescu, Gh. Trifan, M. Anghelescu, Marin Tănăsescu, I. Gh Lambru; Cenzori, D-nii: Isaia Niculescu, Cezar Cristea, Nicolae Ciolan; Cenzori supleanţi: D-nii C. Pătraşcu, N. Ardei, N. Rota...*

458

Echipele de lucru ale „Reacțiunei“

1. Echipa de propagandă.
2. „ ajutorare reciprocă.
3. „ medicală.
4. „ cămin pentru muncitori.
5. „ cooperativă.
6. „ presă.
7. „ conferințe, cor, teatru, etc.

Organizarea grupării

Punctul, — format din 10 reacționiști.
Grupa, — formată din cel puțin 3 puncta
Ceata, — organizația pe întreprindere.
Centru, — „ tutulor cetelor din acelaș oraș.
Județul, — „ tutulor centrelor din acelaș județ.
Regionala, — organizația tutulor județelor din aceiași provincie.

GRUPAREA

---

* Numerotarea articolelor a suferit o gregală ... (art. 13 — art. 20).

C.N.S.A.S.

456

Telegrama din 3 Septembrie 1940

121

OPERAT LA FIŞE

Domniei Sale
Domnului General I. ANTONESCU
Prim-Ministru
L o c o

130

In numele Gazetei şi Grupării profesionale muncitoreşti naţionaliste REACTIUNEA ne bucurăm de fericita alegere pe care Majestatea Sa Regele a făcut-o în persoana Dumneavoastră, omul de curaj spre a salva destinele Neamului românesc în aceste vremuri grele şi a croi drum spre isbânda ideii naţionale .-

Muncitorii din întreprinderile de Stat şi particulare, încadraţi de mult în spiritul naţionalist al Grupării noastre, sunt alături de Dvs.

Vă rugăm a înlătura şi sancţiona pe cei ce ne-au adus în dezastrul de astăzi şi a forma guvernul pe cât posibil numai din legionari, singurii cari pot da scheletul unui guvern durabil în împrejurările de faţă.-

Să trăiţi Domnule General !

ss/. Ing. Victor Frigură
Dir. Gazetei REACTIUNEA şi
V- Preşed. Asoc. REACTIUNEA

128.129

ROMANIA

MINISTERUL EDUCAŢIUNII NAŢIONALE

DIRECŢIUNEA ÎNVĂŢĂMÂNTULUI SUPERIOR

Adresa poştală:
Strada Spiru Haret Nr. 12, s. II

Telefon: 4.24.00

Preşedinţia Consiliului de Miniştrii

PREŞEDINŢIA CONSILIULUI DE MINIŞTRII
No. 1109 din 10 I 941
REGISTRATURA GENERALĂ

-8 JAN. 1941

Dosarul şi Nr. dv.	Data dv.	Dosarul şi Nr. nostru (a se repeta în răspuns)	Data
Priveşte:		391/1941.	

OPERAT LA ...SE

Avem onoare a vă trimite in copie adresa No.4.099/1940 a Universităţii din Sibiu, impreună cu manifestul in original primit la aceasta Universitate, cu rugămintea de a lua cunoştinţă.-

Primiţi, Vă rugăm, Domnule General, asigurarea Inaltei noastre consideraţiuni.-

MINISTRU,

I. Păcăoaru

DIRECTOR,

Domnului

ARAD 2
27 DEC 40 * 10

Rector al Universităţei Sibiu

Sibiu

(1) CIFRAT LA ...

ROMANI !

Tara noastră suferă !

olitice.

Noul Stat pactizează cu masonii, ca şi vech

Legionarii, în frunte cu Generalul Antonesc
ubesc ţara şi vor s'o scape de tirani. In schimb, guvern
ovează decât pe comunişti şi pe masoni.

Armata, care trebuie să fie stâlpul de apăr
ilor, este condusă de masoni. Toţi ofiţerii, cari deţin
amente în armată, sunt masoni.

Ofiţerii cinstiţi, curaţi şi iubitori de ţa
caţi în provincie, iar la centru, sunt opriţi, avansaţi şi
ile de comandă, hoţii notorii şi masonii cu grade mari,
naţi duşmani ai neamului.

Aceştia întreţin încă legături cu serviciul
glezilor, grecilor şi Moscovei.

Români ! Fiţi atenţi ! Nu daţi ascultare l
ului Antonescu şi ale colaboratorilor săi ci uitaţi-vă

Nu e adevărat că ei apără marile interese

Suntem în mâinile masonilor şi jidăniţilor.
al, în frunte cu "marele ostaş", apără interesele masoni

Oare nu masoneria este aceea care a dus ţa

Oare nu masoneria ne-a lăsat dezarmaţi ?

Oare nu masoneria ne-a lăsat în sapă de le

Oare nu masoneria ne-a făcut de râs la gra

Guvernul Generalului Antonescu, este oare u
vare, dacă promovează masoneria şi nu pedepseşte pe hoţi
cut averi din armamentul ţării ?

Pentru edificare, dăm mai jos câteva cazuri

1) Jienescu, Subsecretar la Ministerul Aerului,
2) Comandor Gheorghiu Ermil, mason, căsătorit cu
s on al sovietelor.
3) Popp Nicolae, Secretar General, mason.
4) C. Dimitriu-Struţu, mason.
5) Giossanu H., mason, căsătorit cu o jidancă.
6) Scarlat D. Rădulescu, mason.
7) Cernescu Alexandru, mason.
8) Vasiliu Gh. General, mason.
9) General Celăreanu, mason.
10) General Stoicescu, mason.
11) Gheprghiu Alexandru, fost Secretar General, m

Aceştia sunt numai câţiva din cei pe mâna c
sată apărarea ţării şi vieţile celor ce vor lupta pentru

Români ! Armata noastră, este condusă în re
soni, comunişti şi de acei cari şi-au făcut averi din săr
şi din tragedia graniţelor.

Acesta este guvernul noului Stat chemat să
rilor probleme ale neamului românesc.

Români ! Scuturaţi jugul jidanilor şi masoni
acţiune, alături de tineretul, care se deşteaptă la adev
naţionalistă.

Cu Dumnezeu înainte !

CENTRUL LIBERTATII NATION

136

ROMÂNIA

MINISTERUL REGAL AL AFACERILOR STRĂINE

DIRECŢIUNEA POLITICĂ

Nr. 84450

Anexe : .....

București, 10 JAN 1941

459 K

125

OPERAT LA FIȘE

Domnule C O L O N E L,

Drept răspuns la adresa Domniei Voastre Nr.26/21 Septembrie 1940, am onoarea a Vă aduce la cunoştinţă în urma comunicării Legaţiunei noastre din Moscova că Domnul Colonel Miron va fi eliberat şi repatriat.

Primiţi, Vă rog, Domnule Colonel, asigurarea deosebitei mele consideraţiuni.

MINISTRU,

DIRECTOR,

Domniei Sale
Domnului Lt. Colonel Mircea ELEFTERESCU
Director de Cabinet
al
Preşedinţiei Consiliului de Miniştri

C.N.S.A.S.

C. 19.490. — M. O. Imprimeria Centrală

460

135

UPERAT LA FIS

125

N O T A

Constatări.

In ziua de 5 Februarie 1941 D-l Prefect Lt.Col. Martinescu a inspectat locuinţa D-lui Generalul Antonescu dela Predeal, timp de una oră jumătate.

- Locot. Vergoti se găsea plecat la Braşov.
- Inlocuitorul : idem
- Reangajatul nu era în situaţie.
- In locuinţă la datorie numai personalul casei (servitoarea, omul şi santinelele.

La corpul de gardă, numai un jandarm.

D-l Prefect a dat alarma, dar nu se cunoştea planul de apărare.

La Canarache 6 reangajaţi absenţi nemotivaţi.

Puşca-Mitralieră îndiglăită, având cartuşe lipsă fără justificare.

Vizita fiind anunţată, neglijenţa este mai condamnabilă.

Propuneri.

- Să fie instalat un ploton de jandarmi cu ofiţerul respectiv sub formă de personal.

Informaţiuni.

- Un administrator dela domeniile "Azuga" cu numele de Varnoski, care a fost în serviciul D-lui General şi are acces în casă a fost în rândurile rebelilor (de verificat).
- D-l Colonel Grigoriu este foarte fricos şi nu este respectat.
- La Busteni şi Azuga mai sunt rebeli.

Măsuri luate.

- S'au instalat posturi de jandarmi pe comunicaţii.
- S'au pus cordoane de jandarmi la Sinaia şi Comarnic.

11 .ooo. 68

136

Jurnal

127

OPRIT LA ESE

Domnule General,

Domnia-voastră mă cunoașteți din luptă, când – în luna lui Octombrie 1917 – Domnezeu mă învrednicit să scriu cu aur topit din soare, în fruntea Regimentului 32, cea mai frumoasă pagină a războiului nostru de întregire.

Legionarii Căpitanului mă cunosc din zilele de prigoană ale Legiunei, din scrisul și din apostolatul meu.

Căpitanul însuși m'a onorat cu gradul de senator - onorific și m'a consultat în vremuri grele.

Trecutul, rostul meu în Legiune, și noaptea de ostaș, mi-au poruncit, așa dar, în noaptea aceea de surprindere și de rătăcire - între 21-22 Ianuarie 1941 - să ies din rândurile și să alerg lângă Domnia-voastră (așa cum mai alergasem și în noaptea de 5-6 Sept.) ca împreună cu alți bătrâni ai Legiunei, să punem la cale soarta de părinte și autoritatea Conducătorului, cu sfatul și stăruința noastră ca să 'ntoarcem, la calea cea dreaptă, pe rătăciți.

Dar toate demersurile noastre, ale bătrânilor Legiunei – în mare parte Senatori Legionari și – ca luptători – Cetățeni ai Romînie mari – de a găsi pe comandantul Legiunei sau pe altcineva care să-l înlocuiască și prin mijlocirea căruia Domnia-voastră să puteți trata o înțelegere, în mod deschis, sincer, brevetător, așa cum doreați și cum doredit'o – în stop de a evita vărsarea de sânge – n'au dus la nici un rezultat, deși ne străduirem, cu riscul vieții noastre, toate noaptea, în acest scop.

În zorii zilei, nisa, s'a tras, fără motiv, asupra [illegible]

...mi-voastre de comandă, asupra ostaşi-Vâre, asupra noastră,
...împlare. 135
...spoi s'a prădat şi s'a jefuit; s'a 'mpuşcat lume nevinovată,
...ers ostaşi de vii.

De cine? De ce şi pentru ce?

...tivele, în orice caz străine de Legiune, de Legiunea cea adevărată
...ştiinţa să-le descopere viitorul.

De aceea, Domnule General, îmi permit să vă scriu, nu pentru
...i cinsti atitudinea Domnie-voastre, fiindcă sunteţi deasupra oricăror
...ţiuni, ci pentru a fixa adevărul istoric asupra celor petrecute în
...noaptea aceea, adevăr pe care trebuie să'l cunoască Ţara şi anume că:
Legiunea a fost înşelată, trădată şi părăsită!

De cine? De ce şi pentru ce? Iarăşi întrebări capitale la care
trebuie să răspundă numai Justiţia.

Hotărîrea Domnie-voastre, de a apăra cu orice preţ fiinţa şi pe...
Statului Român, în aceste vremuri grele, apare pentru noi —
...iriaşelor sforţări pe cari le-aţi făcut în noaptea istorică de la 21-22
...ca o aureolă de legendă pe care se profilează adevăratul şef Legionar.

Iubitul Comandant, aşa cum l'am văzut şi cunoscut
...e comandă, este şi rămâne pentru noi, pentru Ţară, pentru
Românism, unica şi singura noastră nădejde.

Aşa îmi porunceşte Crucea albastră să vă scriu.

Să trăiţi Domnule General

Colonel Mălăncuceanu

Cavaler al ord. Mihai Viteazul

138

68

PREŞEDINŢIA
CONSILIULUI DE MINIŞTRI

129

OPERAT LA FIŞE

CONTINUT.

D-l Colonel Malamuceanu, senator onorific legionar, aminteşte D-lui General noaptea de 21 - 22 Ianuarie, când împreună cu ceilalţi senatori legionari au căutat să readucă Legiunea pe drumul bun, fără rezultat însă, -arată că Legiunea a fost înşelată, trădată şi părăsită,- şi se alătură D-lui General în care vede pe adevăratul ei Comandant.-

-000-

O.P.

129

BUCUREŞTI 3 FEB 1941

Excelenţei Sale.

Domnului General Antonescu

Conducatorul Statului Român

La Cabinetul Consiliului de Miniştri

BUCUREŞTI 1941

Lovar

Tovarăș General

Pământeanu toată ziua, ocoleam
hainele, lucrul, pretutindeni, pătrunde
ființa ființei semenului copil, pentru
toate acea forma corpului lui și minunat
colorici ce înfrumusețează. Toată ziua a
fost un chin - mai greu de cât
cel din toate zilele noastre.

În gemenii țânga lucrului lui
auzindu-le și repetându-le toate
vorbele de mângâiere ce îi le

4.c 3333

Superiorem mai mult ieri caci... ar și împlinit sufletul mamii drag 36 de ani.....

Seara pe la 6 a venit o rudă cu o floare și o pun la candela lui lângă fotografia ca să mă uită la mine ghine cu acești priviri dureroase care mă priva să trăiesc, ava și eu jurnal, mi a întrebat, au sînt? mei cititori, mei mămăcuri, doar superiorem oribil de ginu nașterii lui și în aceasta împrejurare: ..... Mi-a cîrîit diseara L. Ștefa! ..... I'ați pomenit și pe el pentru mărțișor, el care a fost cel mai cumsecade cumva.

De ginua lui de naștere sufletul mamii drag a avut un cuvînt în amintirea lui

OPERAT LA FISE

lui plina de ceea mai curata
dragoste de Tara.

Ave cerul si pecetit numele
lui si ceea mai chinuita dintre
mame a pecetit-o altuiare
fiul ei bolnav..... Baia!.....

Si multumesc ca nu l'ai
uitat. La Baile Domnului Jeneral
Mariella Claudiau Eelly

Oltea

132

TELEGRAMA

1965 * - 8 FEB. 1941

Nr. _____

TAXA II

/ RP 12 C - TIMBRATA 9 -

FISCAL SI UNU AVIATZIE DLUI GENERAL

ANTONESCU BUCURESTI -/

OPERAT LA FISE

BOTOSANI 442 27 8 11 - cl. _____ cuv. _____ data 8/2 ora 11 m. 30 timpul _____

dat _____ ora _____ m. _____ timpul _____

/ ROG APROBATZI ELIBERAREA ARMEI POSED PIERMIS VANATOARE № 5785

- CANTARETZ D' MANDRIC -/ EXACT PIERMIS VANATOARE № 5785 -/-

p. Conformitate,

Bon

617

8/2

141

Form. [illegible] 1 0 × 250) 1939

[illegible] O., Imprimeria Națională

TELEGRAMĂ

Nr. ____

D = excelentzei sale maria ion =
generalul antonescu bucuresti =

2120 x - 3.FEB.1941

frbucuresti 0115121,- t 58,-6,/2,-,-12,/10-,/, ora ___ m. ___ timpul ___
ora ___ m. ___ timpul ___

= excelentza ?

cu sfasietoare durere am luat parte la sbuciumul sufletesc al excelentzei voastre ,- dumnezeu sa daruiasca viatza indelungata pentru linistea si prosperitatea tzarii noastre intregi familii al primului si marelui conducator al statului excelentza sa domnul general ion antonescu =
= teofana mihail , olympia petculescu , invatzatoare scoalei d
copii mici suburbana militari =

p. Conformitate,

Formular 5 (1,6 × 250) 1939.

M. O., Imprimeria Națională

142

DIRECŢIUNEA GENERALĂ P. T. T. Oficiul KP 12

Nr. 96 617 Luna [illegible], ziua [illegible], 193

BON DE CASĂ

Emis pe baza telegramei Nr. 442 Botoşani

din 12, prezentată la Oficiul [illegible]

Prezentul bon, reprezentând taxa unei telegrame în sumă de

Lei 32 Treizeci şi doi

dă dreptul prezentatorului de a expedia, în termen de 6 săptămâni pentru telegramele prezentate în ţară şi de 9 luni pentru cele prezentate în străinătate, o telegramă răspuns dela oricare oficiu din ţară pentru un alt oficiu din ţară sau străinătate, în limitele sumei susmenţionate.

DIRIGINTE

M. O., Imprimeria Centrala.

OPERAT LIPSE
C.N.S.A.

P R O G R A M

JOI 13 FEBRUARIE 1941

Ora 13. Dejun la Sinaia :

MAJESTATEA SA REGELE

MAJESTATEA SA REGINA MAMA ELENA

Invitaţi

Dl. General E. Zwiedinek, Subsecretar de Stat

Dl. General Constantin Voiculescu, Subsecretar de Stat

Dl. E. Oteteleşanu "

Dl. Mircea Vulcănescu, "

Dl. Prof. Ion Sandu "

VINERI 14 FEBRUARIE

469

Nr. 1. din 6. II. 1941.

OPERATIA

145

Locotenentul Gorescu Victor

către

Domnul Lt. Colonel Efleriescu M.

Am onoarea a vă ruga să bine-
voiți a-mi aproba o învoire de 12
ore, cu începere de astăzi 6.II. după
predarea bateriei.

Solicit această învoire fiind bolnav
având o rană la picior și temperatură.

Lt. Gorescu Victor

Aprobat
6. II. 941
Comandant

~~470~~ 146

1 : 8

N O T A

D-l General Niculescu raportează:

1. D-na Călinescu solicită să i se dea bustul soţului ei făcut din bronz şi găsit aruncat la Guttenberg.-

2. Crucea aflată pe locul unde a fost asasinat Armand Călinescu să fie ridicată, întrucât dă loc la pelerinaj şi deci la loc de adunare pentru rebeli.-

OPERAT LA FIŞE

-

Sunt numerotate

C.N.S.A.S.

482 1

168

Domnule General

OPERAT LA FISC

139

Prin înalta intelegerea Majestei Sale Regelui Domniei voastre ca bun Român ați restabilit liniștea și ordinea în țară, pentru aceia poporul vă mulțumește și se roagă cu bunul Dumnezeu să vă țină sănătos, și pentru a nu bucura de această rugăminte, vă rog respectos Domnule General am ascultă sfatul meu, ca atunci când din interes de stat trebuie a vă deplasa în mijlocul Poporului să fiți apărat și de un piedestal ce Otel special Calit și poleit, pe care noi ofer a vă construi în mod confidențial, în așa fel ca să vă fie comod și suportabil de purtat la nevoie pe sub tunică, întru cât am mai construit până de bronze, chiar și azi am un model pe care vă pot prezenta la așezarea Domniei Voastre

Supus la ordinile Domniei Voastre

Gh Dumitrescu

Gh Sorbon Vodă 20
la Societatea Veteranilor
1913

483
145

Dosar
15

OPERAT LA ...

140

DOMNULE GENERAL,

Subsemnata MARIA V.UMBRARESCU, cu nemărginit respect vă aduc la cunoştiinţă următoarele:

In ziua de 23 Ianuarie a.c. soţul meu VASILE UMBRARESCU pensionar militar (Sub Ofiţer), căzând victima unei nefericite întâmplări, a fost arestat şi dus la Consiliul de Răsboiu (Tribunalul Militar), unde se află reţinut şi astăzi.-

Intrucât soţul meu nu a făcut nici odată nici un del fe politivă, fiind unul dintre supuşii Dvs. ostaşi, ce avea un singur crez : iubire de Patrie şi Rege, este astăzi, victima unor răufăcători care au uneltit împotriva lui.-

Respectuos Vă rog Domnule General a salva un om bătrân de 54 ani şi suferind ordonând cercetarea cazului cât mai urgent posibil.-

Astfel salvaţi dela nenorocire o femee şi doi copii cari rămân fără nici un sprijin.-

Să trăiţi Domnule General,

Maria V. Umbrărescu

DOMNIEI SALE
DOMNULUI GENERAL ION ANTONESCU
CONDUCATORUL STATULUI ROMAN
L O C O.-

485
OPERATIA
158

Domnule General

Rugăm pe Dumnezeu să trăiți mulți ani, pentru salvarea Țării Românești pe care tot Dumnealor ați făcut-o mare!

Rugăm însă și pe Doamna, soția Dumneavoastră, să nu vă mai lase să ieșiți în lumea fiindcă o să vociți și vă pierdem —

Domnule general desființează tot ceea ce este legionar. Nu mai vrem să auzim de acest cuvânt. Dacă este vorbe de un partid, organizați-vă Dvoastră unul, dar nu din legionari. Aceștia sunt oameni criminali — Faceți apel în fiecare județ, la oameni cari n'au făcut o politică de stradă, ci o idee — Recrutați, în deosebi oameni tineri, oameni muncitori, nici prea tineri, nici prea bătrâni și vă asigurăm că veți găsi destui — Organizați satele pe bază de asociații agricole, nu recrutați din nici din meseriași, că sunt comuniști — De meseriași organizați pe bresle și îngrijiți-vă și de ei — Scoateți politica din biserică din școli —

Pedepsiți pe cei ce au făcut asasinatele dela județe. Căutați pe cei ce au asasinat pe Iorga, Madgearu etc — Nu lăsați să se răstălmăcească ideea: „ochi pentru ochi ..." că e periculoasă —

Pedepsiți imediat pe rebelii din zi. 23 Ianuarie gți, căci dacă nu procedați energic, liniștea Voastră poate fi tulburată fără voi molicțiune — Nu uitați pe Colonelul Zavoianu care a înarmat pe legionari și a dezlănțuit teroarea —

Dați ordin să dispară portretul lui Corneliu Codreanu din instituțiile publice. Nu mai poate fi decât Tabloul M. S. Regelui și al Conducătorului Statului, de se încetește cu „Traiască Legiunea și Căpitanul". Cum o să trăiască un om care a murit ?!! —

Nu mai numiți pe legionari „fii mei" — Voastră nu puteți înșira pe cei ce au omorât pe Manciu, Vernichescu, Stelescu, Duca, Iorga, etc — Ucigașii sunt ucigași și nu-i mai iubiți, căutați să-i beatificați —

Feriți-vă, feriți-vă Domnule General — Talhării de Duma, Grozea, Trifa, vam pentru moarte —

Eliminați pe funcționarii numiți de legionari mai ales cei cari n'au studii —

Să trăiți Domnule General ani mulți pentru binele Țării — Mai mulți cetățeni din partea pieței Confederației Balcanice Bucureștii —

29 Ianuarie gți —

Consulul 3 Buc. 3 459
12 XI 40

Excelenței Sale
Dlui Gen. Ion Antonescu
Conducătorul Statului Român.

Domnule General,

Încredințat că Italia și Germania și-ar schimba părerea și deci și atitudinea dacă i-ar cunoaște, îmi fac o datorie din a vă trimite alăturatul foarte vorbitor document, care ar trebui să fie vast răspândit atât la noi cât și în presa mondială, mai ales aceia a Axei.

Cu vie dorință de a fi folositor, devotat

Prof. Dr. I. Gh. Ștefanovici-Sveuski
(Acad. Comerc. Cluj)
Ph. D. „University of London
Trad. lui Eminescu în Engleză etc.

154

Anul III. Nr. 38 — 4 pagini 3 Lei — 4 Noembrie 1940

BCU 140

Cuvântul Nou

Dasi Geolia Sterisovici «Tot Românul Îl Gîndul 9

APARE IN FIECARE LUNI DIMINEAȚA

Inregistrat la Trib. Cluj, S. III. No. 90.938.
Redacția și Administrația:
Cluj, Piața Unirii 11 | Brașov, Str Regele Carol 6 Tel. 2748

Redactor șef și redactor responsabil:
EMIL. COROIU

Durerile Ardealului sunt durerile neamului

Peste noianul vieții noastre, s'au așternut cernitele falduri ale durerii. Din trupul țării noastre s'au jupuit de către străinul venit de dincolo de granițele jertfei și iubirei omenești, tocmai locurile cele mai dragi ale românismului. Clujul ca simbol al creației noastre, a existenței noastre peste cutele veacurilor, Năsăudul, cu cătanele negre ce reprezinta forța afirmată mereu în lupta pentru existența națională — Maramureșul cu nobilul popor creator de soat — Sălajul cu istoria lui, Sătmarul lui Lucaci, Bihorul lui Vulcan etc.

Noi am fost piatră de hotar la răspântia istoriei, și înfipți în veacurile viitoare vrem să creem o cetate a românismului care să dureze peste timp. Această cetate trebue creată cu dalta călită în suferința vremii. Ardealul este gândul nostru. Ardealul va fi și gloria noastră. Durerile lui sunt durerile românismului.

Cine crede altfel se bălăcește în efemerele comodități ale prezentului. Cine nu înțelege, acela nu are antene sufletești pentru a pricepe istoria. Străinul care ne disprețuește, să nu uite că peste durerile noastre au trecut o mie de ani, și n'am renunțat la viață; și va veni și timpul ca tot ce ste străin de rezonanțele sufletuii nostru și a fost aciuat aci, să-i găsească drum invers prin istrie.

Un ppor al gliei, nu este o hoardă albatecă care parcurge spațiile u sentimentul identic cu al animului, ci este infipt în glia strămoșească, ca o amenințare și cforța creatoare pe care i-o dă pămădeala gliei pe care o întoae mereu cu plugul.

Un ppor al gliei nu este o efemeră aglomerare de exploatatori oportuniști, ci este expresia vie și pastică a realității corelației dire pământ și om, dintre sevă i sânge.

Acest ppor, va rămâne vertical în istria vremii. Acest popor va crea isoria și va dărâma carapacea ore vrea să-l sugrume.

Prin pojor și pentru el Ardealul întreg unit cu România, într'un spirit nou, va deveni cetatea românismului

Cuvântul Nou

Ungaria dușman al Axei

Ungaria are pretenții revizioniste față de Germania și Italia!

Am susținut într'unul din articolele noastre, că Ungurii nu au simțul realității. Vom ilustra astăzi această afirmațiune prin reproducerea hărții maghiare intitulate „Cred în reînvierea Ungariei", harta editată de „A Magyar Nemzeti Szövetség" (Comunitatea Națională Maghiară).

Această hartă este **expusă** în cele mai importante vitrine ale Clujului, de unde ne-am procurat-o cu mare greutate.

Teritoriile reprezentate în alb, constituesc pretențiile poporului unguresc. Logica iți dictează că în fața unei asemenea probe orice comentar este inutil. Totuși, de dragul asupritorilor, vom face câteva observații.

Ne întrebăm: mai poate fi considerat normal un popor care este în stare să expună în văzul tuturor la două săptămâni după hotărîrea de la Viena, o atare hartă? Crede cineva că se mai poate discuta omenește cu un popor care are asemenea aspirații, complect contradictorii cu cele mai elementare realități etnice și politice? Ungaria crede și vrea — nici mai mult, nici mai puțin — decât refacerea situației înmormântate definitiv în anul 1918. Douăzeci și doi de ani nu sunt o veșnicie, dar cine se gândește cât de cât la evoluția curentelor ideilor ce-au frământat în acest timp omenirea, numai cine nu trăește cu capul în nouri, își dă seama de neseriozitatea unei mentalități întârziate.

Ce se ascunde în spatele acestei hărți? Ce dorințe nemărturisite pândesc din înfățișarea antipatică?

Are Budapesta pretenția nerușinată să stăpânească în secolul XX, după calapodul sângeros ce-l aplică astăzi în Ardealul ocupat fără glorie, atâtea milioane de oameni străini de tot ce este maghiar?

Să presupui tu, care nici azi n'ai catadixit să faci o cât de echitabilă dreptate socială în regatul sfântului tău Ștefan, să capeți pe mână și să stăpânești samavolnic atâtea popoare care te-au întrecut cu un secol în așezarea lor de stat!

Intreg Ardealul! Nordul Iugoslaviei! Intreaga Slovacie! Burgenlandul! Fiume! Iți stă mintea'n loc. Să fie oare posibil ca acestea toate să mai aparțină vreodată celei mai neproductive, netolerante și medievale spețe de indivizi? In numele cărei dreptăți? Astăzi, când trăim timpuri de atâta viguroasă vrere de muncă, de atâta asanare morală, astăzi, când se rupe definitiv cu tot ce a fost putred și dăunător până mai ieri? Și toate regiunile acestea, stăpânite odinoară pe nedrept, și dintre care unele aparțin Italiei și Germaniei, iar două (Slovacia și Ardealul) sunt garantate de Axă, să-i revină [illegible] Ungarii?

Ce zice Germania despre Burgenland? Ce zice Italia despre Fiume? Ce zice Axa despre poftele lacome ale Ungariei, îndreptate tocmai în contra țărilor componente ale Axei?

Din parte-ne, rugăm pe cititori să contempleze harta reprodusă, și să-și facă judecata ce o vor crede. In special, recomandăm acest lucru amicilor noștri germani și italieni.

D. B.

Pe dosul hărții se găsește următoarea inscripție:

„A Magyar Nemzeti Szövetség, Budapest V, Géza-utca 4 felkéri a magyar társadalmat, hogy e gyászkeretű emlékeztető lapot feltünő helyen elhelyezni szíveskedjenek, hogy ezzel is kifejezésre juttasuk a Magyar Feltámadásba vetett törhetetlen hitünket.

E plakátokért téritést nem kérünk."

Ceeace se traduce:

„Uniunea Națională Maghiară, Budapesta circ. V. strada Geza 4 roagă Comunitatea maghiară să binevoiască a afișa în locurile cele mai vizibile această hartă îndoilată, ca și în acest mod să aducem la cunoștință publică credința noastră nesdruncinată în Reînvierea Maghiară.

Pentru aceste placate nu pretindem nici o rambursare de cost."

Felelős: LIPTHAY BÉLA — KIADJA A MAGYAR NEMZETI SZÖVETSÉG — Nyomatott Ifjabb Pál Ferenc Lorántnál, C.

PETE DE CERNEALĂ

„Traista Mea" de Ion Al. Bran-Lemeni. Din pleiada poeților care prin scrisul lor frumos au știut să provoace în cetitor emoții adevărate și adânci, face parte și poetul Ion Al. Bran-Lemeni. Poet visător, căutător de frumuseți, de culmi, entuziast, el scrie din isbucnirile năvalnice ale sufletului, jertfind uneori forma, dar mergând pe același drum: în căutarea sublimului, sbuciumat de dorul eternului frumos, robit visului de înălțare, renaștere, înviere, însetat de lumină, cer, Dumnezeu. Poetul reușește în adevărat să ne redea în spiritul românesc accentul caracteristic al versului ardelean.

Titlul revistei brașovene al cărei director este, exprimă plastic ideea care-l obsedează: Prometeu. Il urmărește ideea prometeică: Aducerea focului sacru din cer pe pământ. Pentru realizarea acestei idei conducătoare, poetul începe cu un șir de poezii religioase. El nu este însă un bard eclesiastic; este un convins, un fanatic al unei idei: „Ad Astra", „Excelsior", „Inviere". Și lângă acest ideal copleșitor, glasul neamului adorat creiază un șir de poezii patriotice. Două preocupări continui: cerul și țara, Dumnezeu și neamul alcătuesc sufletul de poet al scriitorului.

Sbuciumul său lăuntric este cu deosebire evidențiat în ciclul „Talaz". Poetul se simte purtat cu sufletul spre „potopul sfânt al cerului divin". In „Valea sufletului său" el „vede, simte, aude... freamăt de păduri, chemări din codrii noștri seculari, muget din Carpați, tânguirea celor mulți, nostalgicul îndemn spre depărtări...

Lupta acesta între josnica realitate și culmile visate, setea aceasta de înălțimi curate, ne-o redă poezia „Descătușare" Destinul poetului a fost un vârtej, o vântoasă.

Dar m'am smucit vânjos din ghiara hidrei
Impins de-un neastâmpăr crunt, năvalnic...
. . . . . .
Aici în crugul sferelor albastre
Pe'ntinsul de cleștar al atmosferii
Mă ning fiorii pulberii din astre
In armonia sfântă a'nvierii.

Ce-i mână pe poet necontenit spre aceste înălțimi de cleștar? De-o parte inima lui în veci neastâmpărată, de alta firea lui de visător, făurit parcă din imaterialitatea altor sfere.

Și cât de insistent invoacă poetul nostru înfăptuirile sufletului și ale inimii: Credința și Iubirea:

Când sufletul ți-ar vrea în largul lumii.
Iar sufletul naturii în tine l-ai primit,
Și atunci te simți aproape de Dumnezeu...
[Il vezi...]
E lângă tine-aevea... în tine chiar... și
[crezi...]
Și 'nfiorat de taina realității vii,
Te regăsești în templul eternei armonii
. . . . . .
Iubirea e viața, iubirea e ideea.

Dus de puterea credinței, purtat de această sacră iubire universală, poetul are axente extatice:

Rămâi la noi Iisuse, și vorba-ți milostivă
Arunc-o drept sămânță în sufletele noastre
Ca să intrăm în sfera tăriilor albastre.

Credință, iubirea înfinită, nădejde, Iisus, Dumnezeu, eterna armonie, renaștere, înviere, iată lumea visurilor poetului, iată semificația spirituală:

Mai sus, spre culmi, mai sus, într'una
In crugul cerului cu stele...
Ne vom scălda în ploi de raze
Și vom renaște toți în ele..."

Mircea Bogdan.

Curentul No. 4563 al celui de al 13-lea an, aduce în rubrica mo-

Drumul Crucii

Ce crudă, haină și oarbă, — cu brațu-i nedrept,
Lovitu-ne-a soartea. Azi, hrana trudituluí piept
E vifor și clocot, și sbucium, — furtună și geamăt,
Căci jale și plânset de frate, al zărilor freamăt
Ne-aduce mereu, — iar vântul îngână, cucernic, tropare,
Când flutură steagul cernit, la noile noastre hotare.
In ritmul din sânge, șoptește-a mustrare-al strămoșilor glas,
Indemnuri și imnuri mărețe, cu care, slăvitu-le pas,
Ți duse pe-a gloriei cale. Și în suflete clocotul crește,
Cascada pornirilor prinse'n zăgazuri, mereu s'adânceste ...

Iisuse, — când omul din Tine, slăbind, căzut-a învins
De-a Crucii povară, o mână miloasă s'a 'ntins
Să-Ți dea ajutor. Și Tu ai primit. A forței sleire
O piatră mai mult a zidit întru-a Ta nemurire.
Ca și Simion din Cirene, Tu, astăzi, o mână ne'ntinde, cu drag,
Sădește-ne'n suflet credința'n izbânda dreptății, — toiag
Să ne fie în zilele aspre ... Golit'am, cu drojdiile toate, paharul
Ce veacul ne-a'ntins. Și crunt ni-e, Stăpâne, calvarul:
Prin răni fără număr, deschise în trupul copiilor săi,
Țâșnit-a neamului sânge ... Durerea încins'a 'n văpăi,
Și suflet și gând ... Dar astăzi, noi zicem, Iisuse, ca Tine;
„Fă Doamne să treacă mai grabnic, paharul acest' dela Mine",
[illegible]-apasă greu, Crucea ce soartea pe umeri ne-a pus,
[illegible]nunchiul s'apleacă învins ... și gâtul se'ndoaie, supus ...
[illegible]fruntea s'umbrește... și pleoapa se'nchide. Vom ști pătimi în tăcere,
[illegible] plină de glorii și'n veci prea slăvită, — să fie a noastră ' nviere

Octavia Cosciuc.

dest[illegible]tulată „Carnetul zilei" următo[illegible]e versuri de o vetustă savoare [illegible]ge care le reproducem în întreg[illegible]re, și care sunt datorite cunoscu[illegible]ui scriitor moldovean D. Iov:

Vorovă

Cu cru[illegible] și cu paloșu[illegible]mână
Cel ca[illegible]a veacuri a răsolt Sucevinul,
Vă 'ntreb Io Ștefan Voevod ot Putna,
Hatmanii mei, au unde ni-i Hotinul?
Io car'n patruzăci și șapte lupte
Am pus cu voi acestei țări temeiul
Vă 'ntreb Io Ștefan Voevod ot Putna
Mazâli mei, au unde ni-i Orheiul?
Și curs-a sângele în râuri până când
Am întărit hotarele ca roca
Vă 'ntreb Io Ștefan Voevod of Putna
Răzeșii mei, au unde ni-i Soroca?
Prin vițejie am rămas Cel Mare
Așa cum scrie 'n Letopiseț slova.
Vă'ntreb Io Ștefan Voevod ot Putna
Urmași mei, au unde ni-i Moldova?
Urmași mei!.. De nu sunteți voi vrednici
Voi deștepta pe Tătut, pe Duna
Pe Bolgur, pe Mohilă, pe Tutora
Pe toți acei ce-avură'n leaturi rost
Și spre rușinea-voastr'a tuturora
Voi întregi cu ei Moldova cum a fost.

Gazeta de la Turda. Am remarcat în totdeauna, în vraful de gazete ce ne sosesc la redacție, cele patru pagini de format mic dar cu conținut mare ale „Gazetei de la Turda". Eclipsată câtva timp de sumedenia de ziare care apăreau la Cluj simpatica foaie turdeană apare acum în adevăratul ei rol de propagatoare a ideilor românești în ținuturile de vechi tradiții naționale ale Turdei și Munților Apuseni. Având în rândurile sale o seamă de ziariști talentați și plini de un înfocat naționalism, Gazeta de la Turda ne aduce din regiunea noii granițe suflul de vecinică persistență al Românilor de totdeauna.

Sprijiniți-ne
în lupta noastră!
Răspândiți-ne ziarul!

Un document despre atrocitățile făcute de Unguri

Atrocitățile maghiare continuă, și ele sunt o rușine a veacului nostru în mijlocul civilizației europene. Se vede că poleiala de creștinism cu care se laudă mereu urmașii Hunilor [illegible] voit să le schimbe firea.

Sunt atât de grozave aceste atrocități, și atât de neînchipuite, încât pentru a le putea crede ne [illegible] nevoiți să verificăm de la caz la caz, urmând ca să fim copleșiți și scârbiți până în adâncul sufletului nostru latin de cele făptuite din partea asisticilor din apusul țării noastre.

Reproducem, cu durere în suflet, o parte dintr'o scrisoare sosită în zilele trecute la Deva:

„Nela a sosit Luni la Hunedoara, cu primul transport de vagoane de vite, într'un hal cum nu vă puteți închipui. Valer a venit imediat de la București, cu mașina, și a dus-o, ca să-i cumpere haine, că n'are ce îmbrăca pe ea. A sosit așa de slăbită și nervoasă de-i tremurau mâinile, nici să ridice un pahar cu apă nu putea. Valer de aceea nici n'a dus-o pe la Deva, să n'o mai vedeți, știind că o să vă necăjiți tare. Are de gând s'o țină vre-o săptămână, două la București să-și mai revină, și apoi o aduce aici la Hunedoara. Atunci o să mergem la Deva să vă povestească prin câte a trecut, lucruri pe care nu vi le puteți închipui. Noi suntem cu toți aici foarte supărați; mai bine ar fi lăsat tot acolo și ar fi venit de la început; n'ar mai fi îndurat atâtea..."

Credem inutil orice comentar, dar este evident pentru oricine, odată mai mult, că faimoasa „sacra coroană" a sfântului Stefan este o coroană de spini apăsată cu sălbăticie pe fruntea neamului Romano-Dac transilvănean.

Brașoveni,

aprovizionați-vă numai de la firme românești. Iată-le:

Agenturi: Mediana, Carol 6, schimbă și vinde imobile.
Ape gazoase: Nicolau Stelian, căp. Ilie Birt 24.
Arhitecți: Suraru Nicol., Romană 12.
Articole tehnice: Barbu Aurel & Căciulă Ioan, Piața Libertății 17.
Asigurări: Asigurarea Românească, Hirscher 4.
Ateliere de vulcanizare: Voina Gheorghe, Iuliu Maniu 2.
Automobile accesorii: Avrigeanu Ioan, Brătianu 64, Căpățână Vasile, Alex. Vaida Voevod 2.
Birouri tehnice: Iuliu Ioan, Hirscher 2, Pasu D. Popovici, Duca 31.
Blănărie: Pestrea Constantin, Libertății 27.
Bodegi: Ursu N. Cătănoiu, Voevodul Mihai 28.
Camionaj: Gociman E., Toamnei 9.
Celuloză: Zârnești, Voevodul Mihai 6.
Cherestea: Bran, I. G. Duca 188, Puiu Aurel, I. Maniu 67.
Coloniale: Ovesea Ioan, Hirscher 2, Prosan Ioan, I. G. Duca 25, Stinghe, Hirscher 3.
Croitori: Vlăsceanu Gică, Victoriei 41.
Construcții: Ing. Nicolau Corneliu, Brâncoveanu 21, Ing. Puiu Petre, Enescu 4.
Drogherii: Apollo Fl. Iordăchescu, Voevodul Mihai 4.
Farmacii: Cuteanu Gheorghe, I. G. Duca 1.
Fructării: Ardeleanu Maria, Libertății 14.
Geamuri, oglinzi: Tonca Ioan, I. G. Duca 14.
Încălțăminte: Alexandrescu Grigore, Libertății 23, Mociorniță D, Voevodul Mihai 14.
Librării: Cartea Românească, Libertății 17, Suraru Gheorghe, Carol 43.
Manufactură: Berbecariu Dumitru, Voevodul Mihai 20, Niculescu Luca, Libertății 11.
Mezeluri: Belindescu, Hirscher 1.
Oțet: Vinea, I. G. Duca 110.
Radio: Mircan Ioan, Voev. Mihai 27.
Restaurante: Badea Arsenie, Piața Unirii 11, Ionescu Iacob, Morii 52, Luther: Ioan Moșoiu, Libertății 10, Mosloc Gogu, Reg. Maria 67, Muscă Nicolae, I. G. Duca 257, Rusu Cârlan, Libertății 22, Ursu Cătănoiu, Voevodul Mihai 28, Transilvania, Ferdinand 13.
Tapițerii: Daru Grigore, Victoriei 9.
Zarzavat: Bidu Vasile, Reg. Maria 67, Rozea Alexandru, Pompierilor Baraca 6, Zamfir Gheorghe, Pompierilor Baraca 5.

„Ajutorul Legionar" Organizația Brașov

Comunicat

„Ajutorul Legionar" Secția Brașov funcționează cu începere de azi 15 Octombrie 1940, la sediul central din Piața Libertății No. 8.

Se primesc darurile în natură sau în bani între orele 8—11 a. m. și 3—6 p. m.

Brașov, la 15 Octombre 1940.

Șeful „Ajutorului Legionar"
Dr. Tiberiu Bădiu.

„Ajutorul Legionar" Organația Brașov

Apel

Serviciul Ajutorului Legionar din Brașov face apel la Familiile creștine din oraș, să ofere locuință gratuită pentru copii refugiaților cari urmează cursuri la școle din localitate și cari nu au adpost, internatele școlilor fiind încăpătoare.

Brașov, la 17 Octombrie 1940.

Șeful „Ajutorulu Legionar"
s. s. Dr. Tiberiu Badiu.

DEPECHAT LA
12 XI.940
16
BUCUREȘTI
12. XI.940
16
924

451 / 158

Unterrohn-Mittelrohn, 24 Noemvrie 1940.
Bad-Salzungen Land.

EXTRAS LA FISE

145

Către CONDUCATORUL STATULUI ROMÂN
General Antonescu
în prezent la B E R L I N

România a suferit cutremur catastrofal. Toate cutremurele se explică psihologic şi fizic.

Eu sunt încredinţat de Dumnezeu şi deci sunt gata să explic la faţa locului motivele acestui cutremur.

Cu deosebită stimă.

K. BAUP
Arhitect şi psiholog.

C.N.S.A.S.

Translucere

459 9.1. 157

OPERAT LA RSE 146

Unterrohn- Mittelrohn, den 24. 11. 40
Bad-Salzungen Land

An den Rumänischen Staatschef General Antonescu
ZUr Zt. Berlin!

Der Rumänische Staat ist bedauerlicherweise von einer schweren Erdbebenkatastrophe heimgesucht worden, über dessen Ursache er sicher unterrichtet sein möchte.

Alle Erdbeben sind nur auf psychologischer-physikalischer Grundlage erklärbar, die für alle Nationen von größten Jnteresse sein dürften-da ihre Zahl zunehmen wird.

Jch bin göttlich ermächtigt und bereit, die Angelegenheit an Ort und Stelle zu erklären.

Mit freundl. Ergebenheit zeichnet

K. Bauer
Architekt & Psycholog

C.N.S.A.S.

- 1391 x 24 NOE.

TELEGRAMA

Nr. _____

453

DOMNIEI SALE DLUI GENERALI IOAN ANTONESCU

CONDUCATORULI STATULUI ROMAN LOCO -

PRESEDENTZIA CONSILIULUI DE MINISTRI

BUCURESTI 01 8453 55 24 — cuv. _____ data _____ ora _____ m. _____ timpul _____

_____ ora _____ m. _____ timpul _____

= ADUNAREA GENERALA EXTRAORDINARA TINUTZA IN ZIUA DE 24 NOEMBRIE

1940 A ASOCIATZIEI „ CERCETASII ROMANIEI DIN RASBOIUL 1916-1919

„ ISI EXPRIMA CONDUCATORULUI STATULUI NETARMURITULUI EI CONCURS PENTRU

MAREA OPERA CE O INTREPRINDE

= PRESEDINTELE ADUNARII AVOCAT EDMOND VAN SAANEN

158

p. Conformitate,

Form. 315 (170×250) 1939.

M. O., Imprimeria Națională

C.N.S.A.S.

TELEGRAMA

Nr. —

Către = Maiestatea Sa Regele Ferdinand I Întregitorul = Bucuresci

Prezentată la — Bucuresci 0155497 Ct 60 - 1930/11.- 23. — m. — timpul —

Transmisă de — — timpul —

Cu 1.- decembrie 1918 a însemnat împlinirea visului milenar al neamului nostru. Suntem umiliţi şi sfâşiaţi dar să nu disperăm ci să luptăm pentru drepturile şi noua lui unire. Deva Nistru la Tisa = Inginer Enea Grapini fost membru în consiliul naţional central 1918 acum refugiat din Bistriţa.

p. Conformitate,

Form. 325 (170×250) 25

M. O., Imprime. Naţională

1 DEC 1930 TELEGRAF

OPERAL

453

159

148

Dr. KLAUS SCHICKERT
VERTRETER DES DEUTSCHEN NACHRICHTENBÜROS
FÜR RUMÄNIEN
BUKAREST, STR. 11 FEBRUARIE 4.
TEL. 5-4171

160

București, 7 Decembrie 1940.

Cabinetul Primului Ministru
Intrare No. 530.-
1940 Luna Dec. Ziua 11.

454

149

OPERAT LA FIR

11. XII. 940
Romîn - Diverse

Domnule General,

Am onoarea a vă trimite numărul special închinat României naţional-legionare a revistei tineretului german "Wille und Macht". D-voastră aţi avut amabilitatea de a-mi da un articol, pe care revista l'a publicat în loc de frunte.

Vă mulţumesc, Domnule General, şi rămân cu deosebită stimă şi consideraţie

al D-voastre

Klaus Schickert

Sale
Domnului General Jon Antonescu,
Conducătorul Statului Român şi
Preşedintele Consiliului de Miniştri,
Bucuresti.

C.N.S.A.S.

ROMANIA

MINISTERUL AGRICULTURII ŞI DOMENIILOR

FUNDATIA CULTURALĂ „I. C. MICHAIL"

Nr. 01006 12 DEC. 1940

PREŞEDINŢIA CONSILIULUI DE MINIŞTRII
No. 19609 din 14/XII 940

Cabinetul Primului Ministru
Intrare No. 552.
1940 Luna Dec. Ziua 14

161

DOMNULE GENERAL,

Avem onoare a vă aduce la cunoştinţă că potrivit înţelegerii ce a avut loc între D-v. şi D-l Ministru al Agriculturii şi Domeniilor, s'a hotărât ca şedinţa Consiliului de Administraţie a acestei Fundaţii - al cărui Preşedinte sunteţi - să aibă loc la Preşedinţia Consiliului de Miniştri, mâine Vineri 13 Decembrie orele 16.

Ordinea de zi fixată de D-l Ministru al Agriculturii, se înaintează alăturat.

DIRECTORUL FUNDATIEI,

SECRETAR,

Domniei-Sale,
D-lui General I. Antonescu, Conducătorul Statului Român şi Preşedinte al Consiliului de Miniştrii.

C. 76.325. - M. O. Imprimeria Centrală

461
162
95
151
OPERA LA FIŞE

MINISTERUL AGRICULTURII ŞI DOMENIILOR.

FUNDATIA CULTURALA "I.C. MICHAIL".

ŞEDINTA CONSILIULUI DELA 13 DECEMBRIE 1940.

O R D I N E A D E Z I.

1) Chestiunea Construirii Maternităţii.

2) Diverse.

DIRECTORUL FUNDATIEI,

C.I.S.A.S.

SUBSECRETARIATUL DE STAT
AL PROPAGANDEI

DIRECTIA PRESEI
No.5877

Bucureşti, 9 Decembrie 1940

Cabinetul Primului Ministru
Intrare No. 564
1940 Luna Dec. Ziua 17

DOMNULE COLONEL,

De câteva zile se află in ţară D-ra ILSE STEINHOFF, ziaristă şi totodată reporteră-fotograf la o serie de importante reviste ilustrate germane şi japoneze. Scopul călătoriei Domniei Sale este de a aduna personal materialul documentar şi de ilustraţie pentru o serie de articole pe care le va publica despre ţara noastră, in toate domeniile de producţiune şi de activitate.

D-ra ILSE STEINHOFF solicită prin noi favoarea de a fotografia pe Domnul General Ion Antonescu, Conducătorul Statului şi Preşedintele Consiliului de Miniştri, pentru ca astfel să poată avea o fotografie inedită a Domniei Sale pentru articolul politic ce va consacra României de astăzi.

In cazul când Dl General Antonescu va binevoi a da urmare favorabilă solicitării D-rei Ilse Steinhoff, avem onoare a vă ruga să binevoiţi a dispune să ni se comunice data şi ora pe care Domnia Sa va binevoi a le fixa in acest scop. Pentru cazul că aţi dori să inştiinţaţi direct pe D-ra Steihoff, vă facem cunoscut că locueşte la Athenée Palace.

Primiţi, vă rugăm, Domnule Colonel, asigurarea deosebitei noastre consideraţiuni.

MINISTRU
SUBSECRETAR DE STAT

DIRECTOR GENERAL

DOMNIEI SALE
DOMNULUI COLONEL ELEFTERESCU
DIRECTOR DE CABINET AL DOMNULUI
GENERAL ION ANTONESCU, CONDUCATORUL
STATULUI SI PRESEDINTE AL CONSILIULUI
DE MINISTRI.

165

164

Biroul Presei Legionare
Str. Roma 32-34

4 Decembrie 1940

D.Y.

Gl. Leonardescu
Șeful Presei.

13. XII. 940

Sau vom sutăți mai multe probe pozant fiind și Gl. Andreas Schmidt.

153

JPEGURILE LA FIȘE

Domnule General,

Cà trimis special al Reichsführerului S.S. și activând în prezent în România, Vă rog a-mi da posibilitatea de a întocmi un reportaj fotografic în legătură cu persoana Domniei Voastre.

Vă mulțumesc anticipat și vă salut,

Heil

Fz Höch

3.88.20.-

Șeful Biroului Presei Legionare

Biroul Presei Legionare

Bildberichter R.F.S.S. Franz Höch
Hotel Splendid, camera 82.

C.N.S.A.S.

ROMÂNIA

MINISTERUL REGAL AL AFACERILOR STRĂINE

DIRECŢIUNEA PROTOCOLULUI

Nr. 80984

Anexe: 3 fotografii

București, 13 DEC. 1940

465 39

PREŞEDINŢIA CONSILIULUI DE MINIŞTRII
No. 19888 din 13/XII 940
REGISTRATURA GENERALĂ

165

154

Cabinetul Primului Ministru
Intrare No. 565.
1940 Luna Dec. Ziua 17

Div

Domnule G E N E R A L,

Primind de la Legaţiunea noastră pe lângă Sf. Scaun, am onoarea a Vă înainta, aci-alăturat, trei fotografii luate în Vatican, cu prilejul vizitei făcute în ziua de 16 Noembrie trecut, Suveranului Pontif.

Primiţi, Vă rog, Domnule General, asigurarea prea înaltei mele consideraţiuni.-

MINISTRU

Al. Cretzianu

Director

N. Stareţu

Domniei Sale
Domnului GENERAL ION ANTONESCU,
Conducatorul Statului Român,
Preşedintele Consiliului de Miniştri.-

OPERAȚIA FIDE

C.N.S.A.S.

C. 31.706. — M. O. Imprimeria Centrală

ROMÂNIA

MINISTERUL REGAL AL AFACERILOR STRĂINE

DIRECŢIUNEA PROTOCOLULUI

Nr. 81546

Anexe: 1

București, 466 30

Cabinetul Primului Ministru
Intrare No. 566
19 40 Luna Dec. Ziua 17

OPERAT LA FIŞE

166

185

K. XII. 940 Ambasada Atenas
Scrisoarea 1'a predat-o Dlui General

Domnule G E N E R A L,

Primind de la Consulatul nostru General din Istambul, am onoarea a Vă transmite, aci-alăturata scrisoare ce Vă este adresată.

Primiţi, Vă rog, Domnule General, asigurarea prea înaltei mele consideraţiuni.-

M I N I S T R U

p. Gafencu

Director

M. Stănescu

Domniei Sale
Domnului General ION ANTONESCU,
Conducatorul Statului şi Preşedintele Consiliului de Miniştri.

C.N.S.A.S.

C. 31.703. — M. O., Imprimeria Centrală.

REVISTA CURSURILOR ŞI CONFERINŢELOR UNIVERSITARE

DIRECTOR I. GR. PERIEŢEANU
AVOCAT, FOST MINISTRU

FONDATOR-PROPRIETAR: PROFESOR, GH. PREDUŢ

No. 4329

BUCUREŞTI VI. 13 Decembrie, 1940 194
Redacţia şi Administraţia: Str. Nifon, 33
TELEFON: 4-41-48

1546

Cabinetul Primului Ministru
Intrare No. 567.
1940 Luna Dec. Ziua 17.

15. XII. 140

DOMNULE COLONEL,

Viu recunoscător de binele ce ne-aţi făcut în urma greşelii ce s'a strecurat, pe coperta revistei, în lipsa mea- amăutat să repar greşeala imediat, făcând o nouă copertă- aşa cum o vedeţi- şi din care reese clar că Domnul general ANTONESCU nu este colaborator ci publicăm şi noi aceste apeluri şi conferinţe ca presa mare.-

Cum am dori să publicăm, în numărul ce se află sub tipar, Cuvântarea Domnului general ANTONESCU, pe care a rostit-o la marea întrunire din parcul,,CAROL'' a foştilor luptători- Vă rog respectos să bine voiţi a supune şi obţine aprobarea Domnului general pentru publicarea acestei cuvântări pe care o vom pune sus, în afara colaboratorilor, astfel în cât să reese că nu nea fost trimisă de către Domnul general ci o publicăm noi ca toate revistele şi ziarele din ţară.-

Vă mai rgăm să bine voiţi a ne comunica dacă în numărul viitor putem să punem clişeul (planşe) al Domnului general aşea cum l-am pus în numărul de faţă.-

Îmi permit a Vă încunoştiinţa, Domnule Colonel, că revista ce edităm, de cinci ani în limba română şi în principalele limbi de circulaţie universală- se mândreşte cu colaborarea atâtor personalităţi de înaltă cultură şi cugetare, din ţară şi străinătate unde este unanim recunoscută că face reală operă de propagandă culturala şi naţională- dovadă marele număr de colaboratori străini, aproape de pretutindeni.-

Suntem în relaţii cu principalele foruri de cultură din: Cele 2 Americi, Europa, Egipt, Africa (Alger) şi chiar îndepărtata JAPONIE- în care trimitem, gratuit, în semn de propagandă culturală, un mare număr de exemplare, din ediţia de lux.

Suntem organul de publicitate al Asociaţiei,,NIPPONO-ROMANA'' al cărei preşedinte este Domnul general GH. BAGULESCU; Domnul ministru al Japoniei care a plecat-MACHIDA- a luat cu Dsa. 25 exemplare din ultimul număr, pentru marele Biblioteci din Japonia unde revista se trimite regulat, prin valiză diplomatică, în 25 exemplare. DL. KIKUSABURO FUKUI, Preşedintele Asoc. culturale (Academia Imperială) KOKUSAI BUNKHA SHINKOKAI este colaboratorul revistei.-

Încredinţaţi că ne vom bucura şi în viitor de bunătatea şi sprijinul Domniei-Voastre-Vă rog să primiţi, DOMNULE COLONEL, asigurarea profundului meu respect şi sincer devotament.-

profesor, Gh. Preduţ

Revista Cursurilor şi Conferinţelor Universitare Bucureşti 1936

...niei-Sale

...NULUI COLONEL MIRCEA ELEFTERESCU, Directorul de Cabinet al ...mnului general ANTONESCU

Bucureşti

LIGA NAVALĂ REGALĂ ROMÂNĂ

PERSOANĂ MORALĂ ŞI JURIDICĂ
Sub Augusta Preşedenţie activă a
M. S. REGELUI MIHAI I

SECRETARIATUL CENTRAL BUCUREŞTI

No. 2151

Scutită de timbru, conf. ord. Ministerul de Finanţe No. 255653/933

Bucureşti II, 17 Decembrie 1940
Str. Spiru Haret nr. 6
TELEFON 5. 71. 08

469 P

157

LIGA NAVALA REGALA ROMANA
către
PRESEDINTIA CONSILIULUI DE MINISTRI
-Cabinetul Militar al D-lui Conducător al Statului-

Diverse

OPERAT LA DSEE

Avem onoarea a vă înainta, odată cu prezenta, un calendar L.N.R.R. pe anul 1941 şi un exemplar din revista "Marea Noastră", Nr. 11-12/1940, cu rugămintea de a fi înmânate Domnului General Ion ANTONESCU, Conducătorul Statului Român şi Preşedinte al Consiliului de Miniştri.

Deasemenea, conform dispoziţiunilor Dvs., înaintăm încă 3 exemplare din acelaş număr al revistei noastre de propagandă, împreună cu suplimentele Nr. 17 şi 18, pentru tineret, ce se găsesc broşate în corpul celor 3 reviste.

VICE PRESEDINTE L.N.R.R.,
C. Amiral Adjutant N. Păiş

LIGA NAVALĂ REGALĂ ROMÂNĂ Comitetul Central

SECRETAR GENERAL L.N.R.R.,
C-dor A. Negulescu

ROMANIA

PREŞEDINŢIA
CONSILIULUI DE MINIŞTRI

Nr. 169

Bucureşti, 6 Ianuarie 1941

Copie Dlui

DEPUTAT FIGG

Domnule Vlădescu

Domnul General I. Antonescu a luat cunoştinţă de manuscrisul Dvs., "Europa Stat Totalitar".

Apreciind lucrarea şi bunele Dvs. intenţii, vă roagă s-i da curs, fiind sigur că vă veţi atinge scopul urmărit.

Cu amicale salutări,

DIRECTOR DE CABINET
Lt.Colonel,

Mircea Elefterescu

Se alătură manuscrisul

C. 32.186. — M. O., Impr. Centr. — Md. 1

6.I.941
Dl. Gl. Antonescu ofer

179

159

OPERAT LA FIŞE

Domniei Sale
Domnului General I.ANTONESCU,
Conducătorul Statului Român şi Preşedinte al Consiliului de Miniştri,
L o c o

Domnule General,

Dată fiind conjunctura internaţională a Statelor europene, în a cărei politică, ROMÂNIA s'a integrat categoric, aliniindu-se în primele rânduri ale bătăliei Axei pentru viitoarea organizare a vieţii politice, sociale şi spirituale în Europa de Mâine, ca bun român frământat sincer de destinul şi viitorul Neamului şi al Ţării, mi-am îngăduit să scriu cartea: "EUROPA, STAT TOTALITAR", aci alăturată în manuscris.

"Europa, Stat Totalitar" - încearcă să cuprindă, să rezume şi să ilustreze configuraţia - sau mai precis: coordonatele politice, spirituale, sociale şi economice ale Statelor actuale europene într'un singur Stat în accent şi stil totalitar, - perpendiculară care cade pe revoluţia tineretului german, italian şi român, baza Europei de Mâine, de acesta şi prin acest tineret determinată, făurită şi evoluată.

Ca suprem omagiu al acestei mari revoluţii sociale produsă exclusiv de către şi prin tineret, cea mai mare şi cea mai autentică revoluţie socială pe care a cunoscut-o vreodată Istoria Lumii, am hotărât să închin lucrarea mea "Europa, Stat Totalitar" ctitorilor săi : Führerului Adolf Hitler, Ducelui Benito Mussolini şi Conducătorului Statului Român.

Scopul lucrării de faţă este strict naţional, perfect juxtapus realităţilor superioare ale Statului Naţional Român şi intereselor permanente ale Neamului românesc şi are un caracter esenţial de propagandă românească, mai ales că în acest sens şi stil intrisec etatic sunt extrem de puţine

./.

scrieri şi acestea, în trăsături de generalizare şi unilaterale, scrieri care nu însumă Tot-ul organic al conştiinţei naţionale româneşti de integrare în realităţile imediate şi eficiente.

De aceea, cu profund respect vă rog să binevoiţi a-mi îngădui ca, în semnul unui suprem omagiu adus făuritorilor Europei de Mâine, să pot trece şi numele Domniei Voastre alături de cei doi mari revoluţionari sociali ai Istoriei europene moderne, cărora le închin lucrarea mea.

Ţin să subliniez că "Europa, Stat Totalitar" va fi trimisă D-lui Dr. Göbbels, Ministrul Propagandei Reichului, pentru prefaţare şi că va apare, în acelaş timp, în trei limbi: germană, italiană şi română.

Încredinţat că Înalta Domniei Voastre judecată îmi va aprecia just bunele mele intenţii de bun şi însufleţit român şi că voi primi deslegarea oficială solicitată prin aceasta, îmi îngădui, cu profund respect, a mă considera al Domniei Voastre, prea supus şi prea devotat,

1 Ianuarie, 1941.

Th. Vădeseanu

Ziarist şi Publicist
Membru al Federaţiei Naţionale a Presei
din Provincie
Bucureşti, I.-Str. Carol I, No. 10

OPERAT LA FASE

475
172
OPERATIA FISE
161

Domnule General,

In ziua de 5 Septembrie 1940 am fost arestat la locuinţa lui Horia Sima, dar in mai puţin de o lună eram retras din legiunea in care se infiltrase condamnabilele elemente anarhiste ce au provocat luptele fratricide.

Răspunsând vibrantului Dv. apel, mă desolidarizez pentru a doua

oară de lașul trădători de neam și legiune, asigurându-Vă de devotamentul meu care merge până la jertfă spre a-mi îndeplini datoria cetățenească de a contribui la zidirea unui stat legionar din granit, așa cum a vrut Căpitanul.

171

162

OPERAT LA EISE

Să trăiți domnule general!

Frăiască ostireo română!

Ll Costel Gheorghiu
Bulv. Alex. Ioan Cuza nr. 13 bis
București.

27/1/1941.

KLAUS SCHICKERT

OPERATIUNEA

174

Domnule General,

Cu mare bucurie am primit astăzi fotografia cu dedicaţia Dvs. şi sunt adânc mişcat, că tocmai în momentele aceste grele V'aţi gândit la mine. Vă mulţumesc călduros pentru onoarea, pe care mi-aţi dat-o.

Mă cunoaşteţi, Domnule General, şi sentimentele mele faţă de România, pentru care am depus întotdeauna toată energia mea. Voi lucra şi mai departe pentru un viitor fericit al acestui popor şi pentru prietenia nedesmînţită între Germania şi România. Sunt sigur că sub conducerea Dvs., România se va consolida şi va contribui la stabilirea ordinei în Europa de mâine.

Primiţi, vă rog, Domnule General, distinsele mele consideraţiuni,

al Dvs. devotat

Klaus Schickert

Bucureşti, 27 Januarie 1941.

D-Sale
Domnului General Jon Antonescu,
Conducătorul Statului Român şi
Preşedintele Consiliului de Miniştri,
Bucureşti.

OPERAT LA

447 X1

C O N T I N U T PE (164) 175

Serviciile Primăriei, împreună cu întreprinderile comunale S.T.B., U.C.B. şi Soc.Gaz şi Electricitate au fost organizate de către cei doi ajutori de primar V.Mailat şi I.Negulescu cu concursul Primarului General Vântu - nelegionar însă extrem de slab.

Activitatea D-lui Vântu :

La S.T.B.- în luna Decembrie la intervenţiile D-lui H.Sinea şi Mailat, s'a procedat ilegal la scoaterea membrilor Consiliilor de Administraţie, introducând pe D-nii V.Mailat, V.Negulescu, Cosmin Ilariu, Gomnescu Radu, cunoscuţi estremişti.

patronat scoaterea cu forţa a Directorului General Neamtu, înlocuindu-l cu un tânăr legionar fără experienţă Ing. Constantinescu.

La Uzinele Comunale. A venit împreună cu V.Mailat şi V. Negulescu cu un grup de 20 oameni de serviciu şi cu noul Director Financiar al Primăriei - Costache - şi sub ameninţări a silit pe membrii consiliului precum şi pe Directorul General să demisioneze - fiind înlocuit cu Ing.Dorin Pavel şi Dimache Radian, mic funcţionar la taxare, care a preparat rebeliunea.

Soferul noului Director Dorin Pavel împreună cu teroristul Buda au fost numiţi şefii centurilor de autovehicule.

In timpul rebeliunii au fost trase focuri din localul Direcţiunei Generale U.C.B., - iar Directorul General Dorin Pavel a dat ordin prin telefonistul Macarie ca toţi "camarazii" să plece în Str. Roma.

La centrul U.C.B. din Str. Pantelimon au fost depozitate mărfuri furate.

La uzina de apă - sub conducerea Ing.Aricescu, - (numit de V. Mailat) au fost date ordine să închidă apa cu ocazia rebeliunii.

Actiunea D-lui Vântu la Soc.Gaz şi Electricitate:

Din ordinul lui V.Mailat în ziua de 9 Decembrie o echipă comandată de Chestorul P.Nicolau şi Dimache Radian o schimbat Consiliul de Administraţie, numind pe:V. Mailat V.Negulescu şi extremiştii : Bartolomeu Lipeşeanu, Ing.Poeriu, Ing.Dorin Pavel, etc., cari au organizat şi armat pe funcţionari, şoferi, camerişti, lucrători, trimiţând o parte

./.

în Str. Roma (în timpul rebeliunii), iar alta sub conducerea Ing. Boeriu în Palatul Societăţii, de unde s'a tras câteva focuri.

La uzina de lângă Parcul Carol Ing. Păldghită şi Constantinescu, trimeteau ajutoare la devastări, aducând şi camioane cu mărfuri.

Concluzii :

Este absolut necesar ca Primaria Capitalei să treacă sub o mână fermă şi hotărâtă, eventual una militară, fiind un punct vital.

Să fie numite noui Consilii de Administraţie.

-ooo-

ROMÂNIA

MINISTERUL AFACERILOR STRĂINE

DIRECŢIUNEA CABINETULUI MINISTRULUI

Nr. 33878

Una anexă

03 Personal
I. Antonescu
1372

10 DEC. 1945

478

176

165

OPERAT LA FIŞE

S.S.I.
Evidenţă

Domnule P R E S E D I N T E,

Ca urmare la adresa mea Nr.31.492 din 22 Noemvrie 1945, am onoarea a Vă aduce la cunoştinţă următoarele :

1/ Dosarul Nr.1o ("Rezoluţiile D-lui Mareşal") cuprinde exclusiv material relativ la Românii de peste hotare care nu intră în prevederile adresei C.A.C. Nr.R/4.457/945, anexată în copie adresei Dvs. Nr.3o7.657/945.

2/ Din Dosarul "Chestiuni importante rezolvate de Dl.Mareşal dela 1 August 1941 la 15 Septemvrie 1943" : se trimite materialul care se încadrează în prevederile adresei C.A.C. menţionată la alin. 1 de mai sus.

Primiţi, Vă rog, Domnule Preşedinte al Consiliului, încredinţarea prea înaltei mele consideraţiuni.

Ministerul Regal al Afacerilor Străine — Direcţiunea Cabinetului

V.STOICA
Secretar General-al
Ministerului Afacerilor Străine

Domniei-Sale
Domnului Dr.PETRU GROZA
PRESEDINTELE CONSILIULUI DE MINISTRI

C. 50342. — M. O. Imprimeria Centrală. — Md. 3.

CHESTIUNEA	REZOLUTIA
40/. Intelegerea intervenită între Dl. Profesor Alexianu şi reprezentantul intereselor populaţiei de origină etnică germană din Transnistria, cu privire la regimul ce urmează să se aplice comunelor germane.	Se va discuta în Consiliul de Colaborare după sărbători. Singura problemă care va da naştere la proteste este aceia a firmelor germane autorizate a exporta şi importa. Se vor produce fracţiuni, proteste, evaziuni. Chestiunea deci trebue revăzută şi pusă pe aceleaşi principii ca în Regat.
41/. Referatul Dlui Ministru al Finanţelor prin care cere: a/ să nu se mai facă înaintări pentru funcţionarii Ministerului, repartizaţi în Basarabia, decât potrivit dispoziţiunilor Codului Funcţionarilor Publici. Pentru cazurile excepţionale, unde se derogă dela Codul Funcţionarilor, să se ceară avizul Ministerului; b/ să se revizuiască avansările făcute până acum.	Da.
42/. Dotarea unităţilor poliţieneşti cu foi de drum pentru transportul arestaţilor.	Da.

Chestiunea	Rezoluţia
57/. Guvernământul Transnistriei cere ca funcţionarii din acea Provincie să fie lăsaţi sub dependenţa lui, fără amestecul altor autorităţi, motivând că D-l Mareşal a dat asemenea dispoziţiuni în Consiliul de Miniştri.	Nu am dat această autorizaţie şi nu puteam să o dau. Cu modul acesta toţi funcţionarii fug în Transnistria pentru a fi avansaţi şi după aceia revin cu drepturi. Nu se poate.
58/. Guvernământul Transnistriei cere să fie detaşaţi la acel Guvernământ un număr de funcţionari ca fiind cunoscuţi de Guvernământ, cărora să le acor de toată încredere necesară.	Da. In administraţia Transnistriei este angajat tot prestigiul ţării. Trebue să facem dovada că suntem capabili să administrăm şi o ţară mai mare. Pentru aceasta trebuesc oameni aleşi şi siguri cu energie, pricepere, conştienţi şi cinste.
59/. Se semnalează cazul de specula şi controlul preţurilor,	Să fie puşi la piatră speculanţi. Cine vinde cu preţ de specula sub cuvânt că nu are marfă şi ascunde marfa, să fie imediat ridicat şi dus la cariera de piatră. La fel în Bucovina şi în ţară. Legea va urma ulterior. Prăvălia să fie redeschisă de cel mai destoinic mai departe, pentru a asigura continuarea comerţului.
6o/. Inlocuirea debitanţilor C.A.M. străini.	Ordin Ministerului Finanţelor.

OPERAT LA FIŞE

CHESTIUNEA	REZOLUTIA
1/. D-l. General Voiculescu cere a se aproba indemnizaţia de muncă de maximum 5o % din salariul ce se acordă în exerciţiul 1942/43 şi funcţionarilor din serviciul exterior al Guvernământului.	Da.
2/. D-l. General Voiculescu intervine pentru majorarea cotei de investiţii pe anul 1942/43 de-la 1.o5o.ooo.ooo la 1.57o.4oo.ooo.	Să se potolească. Este o incoştinenţă sau o uşurinţă să tot ceri fără să ţi seamă de situaţie.
3/. Guvernămpntul Transnistriei să se introducă un leu special de război de aceiaşi valoare şi cu aceiaşi acoperire ca şi R.K.K.S.	Ministerul de Finanţe şi Banca Naţională şi D-l. Alexianu să studieze împreună problema pe multiplile ei feţe şi să facă o propunere în acordul tuturor.
4/. Creditul Naţional Industrial raportează creditele acordate până la 29 Aprilie 1942 în Basarabia şi Buoovina.	Este numai un început anemic. Faţă de inventarul viu şi mort existent şi faţă de 9.ooo.ooo ha. arabile în Basarabia, Creditul acordat nu reprezintă aproape nimic.

180

42 25

Chestiunea	Rezoluţia
5/. Ministerul Apărării Naţionale cere Guvernământului Transnistriei să predea delegatului Direcţiunei Intendenţei, care se află la Odessa, loo vag. fuior de cânepă. In ceeace priveşte lână ce va rezulta din noua tunsoare, să fie colectată pentru nevoile armatei.	1. Să se grăbească prin orice mijloc evacuările dela Odessa. De îndată ce marea se va desgheţa este posibil ca ruşii să încerce o debarcare. In acest caz toată munca ce se depus acolo pentru strângerea capturilor s'ar nărui pentru că vom pierde din nou toate. Deci armata şi D-l Alexianu să facă supra eforturi în acest scop. Am dat necontenit instrucţiuni în acest sens. Să mi se arate pe categorii, în vagoane, ce s'a strâns la Odessa, ce s'a evacuat, tot pe categorii şi în vagoane şi ce se evacuează zilnic. Ordinea de preferinţă a evacuărilor trebuie să fie determinată de importanţa capturilor faţă de nevoile şi lipsurile noastre. 2. Cu lâna trebue să se organizeze din vreme tunsoarea, colectarea şi evacuarea ei în ţară. 3. Punctele 1 şi 2 să se soluţioneze fără întârziere, în acord de cei interesaţi.

OPRIT

169

Chestiunea	Rezoluţia
1/. Provincia Bucovina înaintează situaţia tractoarelor agricole capturate.	Să se facă la fel în Basarabia Inventarul tractoarelor Transnistria
2/. Guvernământul Bucovinei face cunoscut că potrivit legii de mobilizare agricolă se va putea face faţă lucrărilor dacă nu se vor face rechiziţii masive de vite de muncă în timpul campaniei.	Să nu se facă nicăieri în ţară. Să se atragă atenţia Marelui Stat Major.
3/. Raportul Guvernământului Bucovina prin care se propune să se repartizeze acelei Provincii un număr de tractoare să se deschidă un credit de 25 milioane lei, să se încadreze serviciile veterinare şi personalul necesar precum şi mobilizarea lor pentru lucru.	D-l. Vlădescu va aduce chestiunile în discuţia Consiliului de Miniştri la care participă Guvernatorii, în prealabil toate problemele ridicate prin acest raport vor fi discutate şi soluţionate şi vor fi prezentate la Consiliul de Miniştri tabel în care se va arăta ce s'a făcut sau ce dificultate este şi cum s'a soluţionat.
4/. Propuneri privind încadrarea serviciilor tehnice ale Directoratelor Agriculturii din Basarabia, Bucovina şi Transnistria.	Personalul tehnic existent, inginerii silvici, inginerii agronomi şi medicii veterinari, să fie repartizaţi proporţional pe provincii potrivit nevoilor fiecărui Guvernământ.

CHESTIUNEA	REZOLUTIA
43/.Intocmirea unui plan pentru asigurarea carburanţilor în provinciile desrobite. Să se stăvilească pe cât se poate înlocuirea lemnelor cu petrol.	In primul rând nevoile pentru cultură. Altfel murim de foame la anul. Da.
44/. Să se evite rechiziţionarea vitelor în timpul campaniei de însămânţări.	Da.
45/.Guv. Bucovinei solicită ca să se dea dispoziţiuni ca toţi paznicii de păduri şi CFR. să obţină armele de care au nevoie în exercitarea funcţiunei lor.	Da.
46/.Rolul experţilor agricoli germani.	Nici un rol oficial. Sunt utilizaţi ca technicieni.
47/.Propunerea Dlui expert agricol german Wilke cu privire la organizarea de gospodării mari model după modelul german.	Da, la latitudinea şi posibilităţile provinciei.

/./.

182

Chestiunea	Rezoluţia
19/. Guvernământul Transnistriei cere ca tot personalul Direcţiunii Agriculturii din acel Guvernământ precum şi personalul garniturilor de treer şi conducătorilor de tractoare să fie scutiţi de concentrare - mobilizare, până la terminarea campaniei agricole.	Desigur. Am dat de atâte ori ordine categorice. Nu se desorganizează sub nici un pretext o funcţiune (acţiune în curs). Produce pagube. Aşa s'a desorganizat Statul. Se apucă unii de treabă şi alţi o întrerup.
2o/. Inspectoratul Regional de Poliţie Chişinău raportează că în oraşul Bălţi a luat fiinţă lagărul de prizonieri Nr.7, care înglobează un număr de 6.14o prizonieri. Lagărul este cazat pe străzile din centrul oraşului, fapt ce constitue un pericol pentru siguranţa Statului. Propune să fie mutat în altă localitate sau la periferia oraşului.	Să fie imediat mutat în barăci sau într'un conac părăsit. In nici un caz în sate sau oraşe. Cine este autorul acestei nemaipomenite prostii? Să fie întrebat Generalul Pantazi. Să mi se raporteze în 1o zile de executare.
21/. Guvernământul Basarabiei raportează că unităţile militare aduc din Transnistria cantităţi apreciabile de vite, pe care vor să le treacă peste Prut. Cere a se stabili dacă poate aproba asemenea treceri.	Dacă s'a complectat stocul de vite existente în Basarabia la 1 Iunie 194o, vitele vor fi trecute în Vechiul Regat. Din lipsa de îngrijire şi de hrană, din faptul că nu convine bine regiunea, vitele mor. Se fac abuzuri, se taie viţei tineri, se aduce febra aftoasă. Intendenţa Armatei şi Ministerul Agriculturii să ia măsuri ca aceste rele să fie stârpite, cu ori ce preţ. Vor răspunde faţă de mine.

CHESTIUNEA	REZOLUTIA
1/.Propunerile Cabinetului U.B.T. ca autorizaţiile de trecere în Basarabia şi Bucovina să fie eliberate de Prefecturile de judeţ.	Aprob. Să se organizeze însă operaţiunea astfel ca ea să nu se transforme în şicane, în pierdere de timp, în acte de contabilitate şi de jefuire.
2/. Înţelegerea între Guvernul German şi Român în legătură cu instalaţiile petrolifere din Portul Odessa. Propunerile Soc. Distribuţia.	Nu există. Instalaţiile petrolifere intră sub administraţie românească.
3/. Pentru a se cunoaşte activitatea funcţionarilor din provinciile desrobite, s'a cerut Ministerului de Justiţie să întocmească situaţii de toţi funcţionarii judecaţi sau cercetaţi, motivul pentru care au fost judecaţi, precum şi hotărîrile.	Să se pregătească şi un comunicat în această privinţă.
4/.Provincia Transnistria cere să se aprobe ca funcţionarii, care ex roită o autoritate de comandă să poarte o uniformă.	Da.

185

Chestiunea	Rezoluţia
10/. Subsecretariatul de Stat al Armatei de Uscat raportează timpul, în care se va face expedierea în interior a tancurilor, banchetelor şi auto-blindatelor rămase în Transnistria.	Să se urmărească expedierea când timpul şi celelalte nevoie vor îngădui. Să se asigura conservarea lor în starea în care se găsesc, în special tractoarele. Generalul Dobre să urmărească chestiunea când va fi făcută.
11/. Serviciul de Capturi Odessa cere avizul Marelui Stat Major asupra predării cantităţii de 80.000 kg. hârtie tapete către Primăria Municipiului Odessa, din cantitatea blocată la Odessa.	Va fi adusă toată în interior. Distribuţia o voi ordona eu.
12/. Ministerul Apărării Naţionale dă relaţii asupra întrebuinţării a 47 vagoane hârtie capturată dela Odessa.	Să se oprească orice repartiţie. Este operă de prevedere.
13/. La Controlul executat la Uzinele Banloc, s-ăa constatat: Au fost aduse dela Odessa 71 vagoane conţinând cauciuc, care au fost luate în primire fără a fi cântărite. O parte au sosit fără sigilii şi violate pe timpul transportului.	D-l. General Dobre să stabilească vinovaţii şi să-mi arate ce sancţiuni a aplicat. Să ia măsuri de îndreptare şi de control a primirii, înregistrării, păstrării şi întrebuinţării pentru toate materialele capturate şi distribuite (indiferent de ma-

Chestiunea	Rezoluţia
1/. Dl.Guvernator Alexianu face cunoscut că Armata în retragere din Transnistria, a ridicat 17.5oo oi şi 7.ooo vaci.	Să se stabilească unde sunt. Cine le va tăia va fi tăiat. Gralul Dantazi să ia măsuri drastice.
2/. Propunerea Ministerul Apărării Naţionale ca toată lâna ce se află în Provincii, provenită din capturi, să fie expediată la Depozitul Central de Echipament, iar lâna dela producător să fie vândută Uniunii Sindicatelor Agricole.	Da.
3/. Raportul Dlui Gral Dăscălescu, în care arată dificultăţile pe care le întâmpină în executarea aprovizionărlor.	Să înceteze această stare de lucruri. Gralul Dumitrescu, împreună cu Dl. Alexianu, vor raporta în 5 zile ce au realizat.
4/. Divizia 8-a Cernăuţi înaintează tabelulcu persoanele trimise în judecata Crţii Marţiale din ordinul Nr.6odin 9 Ianuarie 1942.	Atrag atenţiunea că Curţile Marţiale judecă cu foarte mare întârziere aceste procese. Orice tărăgănare este dăunătoare.
5/.	

OPERAT LA FIŞE

186

480

Chestiunea	Rezoluţia
16/. Se constată că ritmul distribuirii materialelor dela Serviciul Capturi Odessa, merge încet.	Colonelul Davidescu va face un control la depozit şi va vedea care sunt cauzele încetei distribuirii. In acord cu Generalul Dibre va soluţiona problema.
17/. La controlul executat la Casa Scoalelor pentru a se vedea modul de conservare, întrebuinţare şi administrare a materialelor primite dela Serviciul Capturi Odessa, s'a constatat că se depună foarte mare grijă şi atenţie în conservarea acestor materiale.	Să se facă acelaş control şi la celelalte instituţii cărora li s'au distribuit materiale capturate.
18/. Autorităţile vamale din Tighina au reţinut 6 vagoane cu materiale încărcate de către Serviciul Capturi Odessa pentru depozitul capturi Bucureşti, fără a se cunoaşte cauzele.	Să fie imediat aspru pedepsit autorul. Să mi se comunice rezultatul. Controlul trebue făcut. Neregulile co statate să fie semnalate prin proces verbal Comisiei de Recepţie Bucureşti, care este datoare să comunice personalului de control, care a făcut controlul, ce măsuri s'au luat.

(176)

COPERAT LA FISE

9

Chestiunea	Rezoluţia
	terial şi autorizate). A trebuit să fac cu controlul ca să constat ce a ce s'a constatat. Iată unde a dus sistemul Vasiliu de distribuţie. In viitor să meargă torul în antrepozite. Deacolo să se distribuie cu acte, să se rostuească întrebuinţarea şi să se controleze ce s'a primit. Statul trebue să fie beneficiarul, nu tâlharii. Generalul Dobre şi D-nii Generali Stoenescu, Pantazi şi D-l. Marinescu să discute cu mine această chestiune.
14/. Guvernământul Transnistriei cere aprobarea ridicării pavelelor de granit de pe aerodromul Berezovca, pentru pavarea şoselei Tiraspol - Berezovca.	Nu.
15/. Se semnalează că în depozitele Etapelor de Est se află 5o mii cutii conserve de peşte, la care se mai adaugă încă llo mii cutii conserve, ce urmează a se trimite la Odessa.	Să nu carecumva să se strice. Dacă nu sunt necesare armatei să se introducă pe piaţă la un preţ convenabil sau pentru funcţionarii mici şi muncitori.

CHESTIUNEA	REZOLUTIA
1/. Guvernământul Bucovinei trimite situaţia autorizaţiilor eliberate între 1 August ş 1 Noemvrie 1941, pentru cumpărări de vite necesare aprovizionării municipiului Bucureşti.	Să se controleze ce destinaţie li s'au dat şi dacă această destinaţie a corespuns scopului.
2/. Subsecretariatul de Stat al Aprovizionării a pus la dispoziţia Ministerului Agriculturii întreaga cantitate de orz şi ovăz aflată în depozitele Armatei pentru însămânţările de primăvară.	Ce este de preferat ca înţelepciune, să însămânţăm sau să consumăm toată sămânţa acum când am ieşit din iarnă şi la anul să pierim din toamnă.
3/. Armata 3-a raportează situaţia subzistenţelor repartizate în cote lunare dela Noemvrie 1941 laaFebruarie 1942 de către Guvernământul Transnistriei.	De discutat. Porumbul trebue pentru hrana oamenilor.
4/. Măsura de a se rechiţiona parte din grâul provenit din colhozuri care a fost împărţit ţăranilor în toamna trecută, descurajează ţărănimea.	A fost luată de mine. Ea a produs prost efecte contrarii. Mare dobitoc este acela care a cules date contrarii. De mirat este că a găsit ecou şi la organele care au trimis informaţia.

CHESTIUNEA	REZOLUTIA
31/. Propunerea M.St.M. ca eliberarea permiselor pentru Transnistria, să se facă de Presedinţia Consiliului de Ministri, Cabinetul B.B.T.	Nu. Să se facă de Guv. respectiv care împreună cu al Basarabiei vor stabili şi mijlocul de a împiedica ca tâlharii să treacă dintr'o provincie într'alta luc urile jefuite sau din acelea a căror circulaţie dela Est la Vest sau dela Vest la Est nu este îngăduită.
32/.Detaşări de personal dela diverse Instituţii de Stat, necesari Guvernământului Transnistriei.	Da. In administrarea Transnistriei este angajat tot prestigiul ţării. Trebuie să facem dovada că suntem capabili să administrăm şi o ţară mai mare. Pentru aceasta trebuiesc oameni aleşi şi siguri că energie, pricepere, conştiinţă şi cinste.
33/.Provincia Basarabia raportează situaţia şi starea de spirit a populaţiei polono-ucraineană colonizată de ruşi în Basarabia. Aceştia insistă să plece la casele lor şi nu cer nimic pentru deplasare, nici tren, nici căruţe.	Să fie lăsaţi să plece individual şi pe riscul lor prin Transnistria. Să se intervină şi prin Externe la germani, deşi am mai făcut una. Dacă nu s'a primit să se urmărească.

/./.

Chestiunea	Rezoluţia
22/. Raportul D-lui General Dumitrescu Petre referitor la dificultăţile pe care le întâmpină în executarea aprovizionărilor.	Toate dispoziţiuni biurocratice. Mie să mi s arate ce s'a făcut nu cereri ş păreri. Deci D-l.General Dumitrescu cu D-l. Alexianu şi D-l.General Pantazi să soluţioneze problema şi să-mi raporteze de executare.
23/. Notă asupra evacuării de materiale făcute de germani în gara Vapniarca.	- Să se arate Generalului Hauffe. - Toate sunt materiale capturate de germani în înaintarea lor. - Trebue stabilit de o comisie mixtă. - Incărcările să fie oprite până la stabilirea situaţiei.
24/. Organizaţia Z.I Crimeea raportează realizările efectuate până la 31 Iulie 1942.	- Foarte bine. - Chestiunea transporturilor se va soluţiona. - Să se continue cu energie la strângerea, inventarierea, clasarea şi conservarea capturilor. - Toate Diviziile în luptă să fie complectate la maximum.

102
OPERAT LA FISE
499
141

CUPRINSUL	REZOLUTIA
5/. Guvernământul Basarabiei raportează că, piaţa este suficient aprovizionată, iar preţurile articolelor de primă necesitate cu tendinţă de urcare.	Nici o urcare nu trebuie îngăduită. Cine nu se supune în lagăr şi confiscarea mărfei. In toată ţara la fel. Ordin de executare.
6/. Raportul Serviciului pentru Comercializarea produselor din Guvernământul Transnistriei asupra organizării, aprovizionării şi greutăţilor întâmpinate.	Executare imediată. General Constantin va vorbi astăzi la telefon cu mine. Colonel Zaharia. Să merg să vizitez când mă voi reîntoarce la Bucureşti. Asta nu se poate. Armata germană nu putea închiria. Am dat ample instrucţiuni în Consiliul de Colaborare de eri. Să se execute. [illegible] dacă corespund scopului sau alimentele trec la evrei sau la speculanţi. Funcţionarii, militarii, trebue să ia untul cu 2oo - 25o lei. Ouălele cu lei. Să se strângă depozite mari pentru a iarnă la Bucureşti şi alte centre: Sibiu, Ploeşti, Braşov (pentru români) Galaţi, Brăila, Constanţa, Piteşti. Să nu se dea la jidani. In nici un caz. Să se vândă mai eftin şi să se facă stocuri mari de iarnă. Constantin să-mi spună ce a făcut.

193

CHESTIUNEA	REZOLUTIA
9/. Obligaţia I.N.C.O.O.P.-ului de a vărsa la Stat diferenţa dintre preţul maximal de vânzare şi cost la toate colectările de cereale şi oleaginoase făcute din Basarabia.	Să se procedeze legal. Trebue să se găsească forma legală ca beneficiile INCOOP-ului să fie folosite de Instituţie, în investiţii producătoare de venituri pentru ca într'un timp foarte scurt să poată trăi şi progresa fără intervenţia Statului. A vărsa necontenit Statului veniturile produse din inima şi ideile altora, înseamnă a ţine Statul la infinit în starea în care se găseşte şi a face să trăiască continuu din expediente şi din osânza trecutului.
1o/. Ministerul Economiei Naţionale şi Oficiul Fabricelor de ulei vegetale, cer ca tot uleiul brut ce nu va putea fi rafinat de către rafinăriile din Basarabia, să fie trimis în Vechiul Regat spre rafinare.	DR.
11/. ORAP-ul intervine pentru extinderea aplicabilităţii legii Nr.2o4/941 şi asupra Guvernământului Transnistriei, acesta urmând să primească pentru fabricele existente o cotă proporţională cu capacitatea de lucru, precum şi o cantitate de lucruse de pielărie semifabricate.i	

OPERAT LA FIŞE

CHESTIUNEA	REZOLUTIA
22/. In Guvernământul Basarabiei s'au întâmplat numeroase cazuri de imixtiune a organelor militare sau civile germane în treburile lăuntrice ale Provinciei.	Acei germani care face acestea să fie poftiţi să plece imediat din Basarabia. Să se pună ordonanţe şi să se arate locuitorilor că acei cari se adresează străinilor pentru reclamaţii sunt trimişi la muncă la piatră 2 ani şi să fie imediat trimişi.
23/. O parte din prefecturile de judeţ din Transnistria nu respectă dispoziţiunile referitoare la cotele de furaje cuvenite Armatei. Comunele germane refuză să dea cota Armatei cu toate intervenţiile făcute de Guvernământ.	Vor fi ridicare cu forţa Armatei. Cine se opune să fie internat în lagăr.
24/. Ministerul Afacerilor Străine german roagă a se da putinţă tătarilor din Dobrogea să contribue la opera de ajutorare în alimente şi îmbrăcăminte, pentru unităţile de tătari din Crimeea.	Nu.

CHESTIUNEA	REZOLUTIA
7/. Guvernământul Transistriei înaintează situaţia poducţiei.	1/. Tot porumbul cincantin şi timpuriu care se va recolta în toamna acestui an să fie interzis consumaţiei şi să fie adunat şi păstrat în cele mai bune condiţiuni pentru a se împărţi ca sămânţă în primăvara viitoare în regiuniledde munte. Deasemenea, grâul de primăvară se va păstra în cazul în care toamna acestui an nu va îngădui însămânţări suficiente. 2/. 2/. Ministerul Economiei Naţionale şi Subsecretariatul de Stat al Aprovizionării să înfiinţeze fabrici de săpun după modelul celor din Transnistria. In acest scop departamentele amintite mai sus au fost invitate să ia legătura cu Guvernământul Transnistriei şi să aducă specialiştii necesari pentru organizarea acestor fabrici şi pentru deprinderea procedeelor de fabricaţie.
8 8/. Valorificarea recoltei din Transnistria pentru Armată în general; surplusul pentru ţară.	Văzut.Săse execute în ordine şi cu energie. Depozitările se vor face înaintea venirii iernii, Generalul Constantin şi D-l.Alexianu îmi vor raporta de 2 ori pe lună situaţia.

CHESTIUNEA	100 REZOLUTIA
1/. Guvernământul Transnistriei cere o autorizaţiune permanentă pe numele Primăriei Tiraspol necesară la trasportul din ţară a mărfurilor pentru magazinul depparfumerie şi galanterie, deschis de primărie, în acel municipiu.	Nu. 185 OPERA
2/. Ministerul Economiei Naţionale cere să se intensifice controlul la frontieră, oprind ieşirea mărfurilor prin intermediul camioanelor militare germane şi române. Deasemenea cere ca printr'un comunicat prin presă şi radio să se anunţe că numai Guvernământul.sau I.N.C.O.O.P.-ul pot aduce mărfuri în Transnistria din interiorul ţării.	Da. Imediat măsur Nistru. Să mi se
3/. General Voiculescu cere a se întocmi un Decret Lege aplicabil în Basarabia referitor la firmele comerciale şi industriale	Da. Imediat în niştri Finanţe ţionale şi Dr

126 B 499

Chestiunea	Rezoluţia
6/. Serviciul de Capturi Odessa înaintează situaţia cauciucului capturat şi recuperat.	Imediat să fie trimis în ţară tot cauciucul. Anvelopele bune să fie inventariate special. Generalul Dobre să se ocupe personal.
7/. Ministerul Apărării Naţionale, în legătură cu Marele Stat Major, face propuneri cu privire la transportul materialelor strânse de Comisia de Capturi Odessa.	Trebue procedat mai activ astfel trebuesc patru ani pentru evacuare. Generalul Bobre cu Marele Stat Major şi Generalul Orezeanu vor studia şi arăta ce au stabilit.
8/. Serviciul de Capturi Odessa având o misiune foarte importantă, cere a i se mobiliza şi a i se trimite personal special.	Da.
9/. Guvernământul Bucovinei solicită ca bumbacul întrebuinţat de ţesătorii pentru armată, să fie oferit gratuit.	Da.

OPERAT LA FISE

Chestiunea	Rezoluţia
25/. Darea de seamă: a/. Cum s'au organizat secţiile Z.1 Odessa, Donet, Crimeea.	Se va discuta şi pune la punct în Consiliul de Colaborare de azi. Va fi chemat şi D-l.Alexianu şi General Rozin.
b/. Realizările de Donet şi Crimeea au fost foarte mici.	Nu se poate. Generalul Dragalina mi-a raportat că are 2 mari depozite cu foarte multe capturi, dintre care unele în bună stare.
c/. Nevoaia de a se evacua urgent materialele căci astfel se distrug din cauza intemperiilor şi a localurilor unde se găsesc.	In înţelegere cu D-l.Alexianu se interzică total sistemul. Generalul Dobre să nu lase să se petreacă cum s'a petrecut cu materialele ridicate din Ungaria.

CHESTIUNEA	REZOLUTIA
9/. Ancheta relativ la vinderea unor alimente din Transnistria pe piaţa Capitalei; operaţie condusă de D-l. Pantor şi Dragopol.	Atrag atenţiunea D-lui Alexianu asupra: - începuturilor de scandal şi de neregulă, - întrebuinţării personalului cu nume străin, - încurajării speculei. Dacă Transnistria înţelege să scumpească viaţa nu s'o îmfrâneze mă lipsesc de măsurile ei şi ale tuturora. Ii rog să revizuiască total acţiunea, să contribuie la uşurarea vieţii în mod masiv, să vândă mult mai ieftin şi să evite câştigurile pe care o să înceapă să le realizeze Pantorii şi Dragopolii. Să nu mi se mai trimită vin negru şi peşte fiindcă sunt şi rămân la brânză şi ceapă.

lo/.

CHESTIUNEA	REZOLUTIA
4/. Ofiţerii şi gradele inferioare trec din ţară peste Nistru cu bagajele lor însemnate cantităţi de fabricate C.A.M. care întrec cu mult necesarul unei consumaţii personale.	Să se interzică cu desăvârşire. Aprovizionarea să se facă pe căi legale. M. A. N. şi M. St. M. să dea instrucţiuni explicative şi să ia măsuri în acord cu Guvernământul şi Ministerul Finanţelor.
5/. Debitele de băuturi spirtoase să nu se acorde decât cu avizul obligatoriu al Camerelor lor de Comerţ şi Industrie.	Da. D-l. Vlădescu, dispoziţii de executare în acord cu toţii.
6/. Serviciul special de informaţii face cunoscut că se observă trecând Nistrul diferiţi funcţionari cu ordine de serviciu eliberate de Guvernământul Transnistriei, cu menţiunea că au voie să transporte peste Nistru mărfuri şi băuturi spirtoase, scutite de taxe şi fomalităţi vamale.	Să înceteze imediat şi total sistemul. D-nii Alexianu şi General Voiculescu să raporteze de executare.

Chestiunea	Rezoluţia
5/. Guvernământul Transnistriei cere aliberarea din lagăr a 3 artişti calificaţi necesari Operei din Odessa.	Să fie eliberaţi.

C.N.S.A.S.

Nr. 1372.

Nota

Costul și ochelari ne s'au ținut.
Lt. I. Roseau

191

15 costume din haine de piele complete pentru motocicliști compuse din

- Sarici piele
- pantaloni piele
- Cisme piele
- mănuși piele.
- Căști și ochelari piele.

Deci nu sunt complete nu sunt complecte din costumele duse de Comand. Militar al Capitalei.

26. I. 941.

Se va libera ele sus prezentatorului pentru precautie.

Comd. Motor Motociclistilor
Lt. I. Roseau.

Direcția Generală Cabinet
Consiliul de Ministri

Ofițer superior
din
Comp. Jand. Cazaci.

Personal
Nr. 137
Autoturism

OPERAT în FISE

Locot. Ioan Roșescu
către
Doamna Lt. Col. Eleftiescu M.
Director de Cabinet
al
Conducătorului Statului.

Am onoare a vă raporta că pentru buna funcționare a Sectiei Moto, am nevoie de următoarele:

- 4 carabine Z.B. ~~sin~~
- 600 cartușe Z.B.
- 5 Pușți. Instalare Z.B. în-trucât cele ce care le am sunt luate cu împrumut dela Sc. Ofițerilor de Jand. și nu mai are altele, fiin-du-le necesare pentru instru-irea elevilor.
- 5000 cartușe pentru P.M.

. Schimbarea suporturilor în număr de 4 și confecționarea unui suport pentru motocicleta Nr 5 la ~~Arsenalul~~ Armatei.

Comand. Sectiei Moto
Locot. I. Roșescu

1204

306

Ofiter inferior
din
Comp. Jand. Cap. OPERATIUNI

Locot. Ioan Roșescu

193

25. I. 941.

1/ Motocicletele vor fi primite de la garajul U. de Vulturi. Ele vor a primit ordin în acest sens.

2/ Celelalte efecte vor fi primite prin șeful garajului Vulturi (Vasile).

3/ De executare mi se va raporta.

Locot.

La ordinul Dumneavoastră verbal, am onoare a vă raporta că sentu Secția Moto, care va face paza mașinii Domnului General Antonescu pe traseu, îmi este necesar următorul material, sentu a asigura bună funcționare și îndeplinire a misiunei:

- 5 Motociclete „Zündes" cu atas care se pot lua dela Ministr. de Interne, din cele găsite în garaj.
- 15 mantăi de piele lungi, care se pot încheia jos pentru a se transforma în combinezoane.
- 15 perechi mănuși piele tip „Muschetar".
- 15 căști de piele.
- 15 perechi ochelari.

Toate aceste materiale îmi sunt absolut necesare sentu a începe funcționarea serviciului și pe măsură ce mă voi isbi de alte impedimente vor raporta la timp, sentu a fi soluționate.

Comand. Plotoc Moto
Locot. I. Roșescu

394

Ora 12.55 29 Ianuarie 1941

1744

Bucureşti, Legaţia Italiei cu Roma, Ministerul Culturei Populare.

Buc. Buletin 87 :

Ziarele aduc omagii şi adeziunile sunt tot mai strânse în jurul Conducătorului Statului, Generalul Ion Antonescu, care a salvat patria.

In toată ţara sunt reproduse rezultatele parţiale ale descinderilor militare şi ale constatărilor de morţi şi răniţi, ce au rezultat de pe urma rebeliunei.

Tribunalele militare au început să-şi rostească sentinţele de condamnare pentru rebelii militari.

Pentru unii elevi ai şcoalei de pilotaj s'au rostit între 3-10 ani muncă silnică.

Conducătorul Statului a trimis o telegramă lui Hitler de admiraţie şi recunoştinţă pentru contribuţia pe care au dat-o germanii la salvarea patriei.

Criticul militar al "Universului" scrie, că războiul Angliei în Mediterana, este un serviciu adus Italiei.

Iar Grecia este neutralizată prin flota aviatică a Italiei, în Canalul Siciliei.

"Curentul" nu prevede în buna voinţa Statelor-Unite pentru Anglia un ajutor efectiv din cauza distanţei ce-i separă.

Ziarele sunt revoltate de atitudinea presei bulgare, care a ţinut să difuzeze ştiri false şi tendenţioase cu ocazia ultimelor evenimente din România.

La Radio şi presă se difuzează marea manifestaţie dela Milano şi Torino contra presei anglo-americane.

Alte oraşe din Italia vor organiza manifestaţiuni similare, începând cu Roma şi Verona. Se prevăd evenimente importante pe frontul italian în curând, deoarece cele mai mari personalităţi s'au deplasat pe principalele puncte

206 -
195

Buc. ale frontului.

Printre aceste personalităţi este şi Contele Ciano.

110
OPERAT LA FISE
C.N.S.A.S.

ROMANIA

MINISTERUL JUSTIȚIEI
CABINETUL MINISTRULUI

Nr. 009137 * 1.FEB.1941

din ..... 194..

OPERAȚIUNEA LA FIȘE

207 - 207 - Bucureşti

1.II.941

1/ Se va comunica că sunt de acord cu propunerea făcută.

2/ Şoferul Jobeş va fi pus pe maşina Packard, de care rămâne răspunzător.

196

ANEXE:

Domnule Director de Cabinet,

Cu onoare vă confirm primirea adresei Dvoastră No.703 din 31 Ianuarie 1941, prin care ne înaintaţi automobilul Pakard No. 623 B pentru uzul acestui Departament.-

Soferul Bobeş Nicolae s'a prezentat astăzi dimineaţă la ora 9 cu maşina.-

După cum v'am arătat în convorbirea din 30 Ianuarie 1941, Ministerul Justiţiei are doi secretari generali şi numai două maşini mici, şi cum intenţionez să destin o maşină pentru serviciul Ministerului şi al Domnilor Procuror General şi Prim Procuror, vă rog să reveniţi asupra cererii de restituire a uneia dintre automobilele ce le aveam, dispunând ca toate acestei trei automobile să rămână la dispoziţia Ministerului de Justiţie.

M i n i s t r u,

Consilier, C. I. Boerescu

REGATUL ROMÂNIEI MINISTERUL JUSTIȚIEI

Domnului Locotenent Colonel Mircea Elefterescu, Director de Cabinet al Conducătorului Statului

C. 33.989 — M. O., imprimeria Centrală.

~~252~~ 12

208

DIRECTIA SIGURANTEI

4 Februarie 1941

3067

197

Cercurile cuziste pun la îndoială localitatea legionarilor cari fac act de supunere. - serioasă

OPERAT LA FIȘE

Cercurile cuziste comentează că dl.General Ion Antonescu nu trebue să aibă încredere în legionarii cari fac declaraţii de credinţă.

Cuzigtii pretind a fi informaţi că unii dintre fruntagii legionari au primit cuvânt de ordine de a face "mea culpa",dezaprobând rebeliunea cu scopul de a slăbi vigilenaţ autorităţilor,iar la momentul oportun să reîncerce lovitura ratată la 21 Ianuarie s.c.

Cercurile menţionate mai pretind că "dacă dl. General Antonescu se va lăsa influenţat, va face jocul legionarilor,care îi va fi fatal".

CNSAS

1483

ROMANIA IN PREAJMA REVOLUTIEI

OFITERII ROMANI ŞI CONDUCATORII PARTIDELOR OPOZIŢIONISTE ARESTATI

Hitler în căutarea unei slugi mai eficiente decât Cătălul Antonescu.

Istambul.- Guvernul Generalului Antonescu, dându-şi seama, în ajunul căderii sale, că Romînia nu era preparată din punct de vedere militar şi avînd cunoştinţă de faptul că un război contra Uniunei Sovietice era nepopular printre masele romîneşti, a cerut lui Hitler să-i garanteze că armata romînească nu va trebui să lupte mai mult de trei săptămîni.

Antonescu a insistat deasemenea că acea parte din Transilvania, ce a fost cedată Ungariei, să fie înapoiată Romîniei, ca recompensă pentru participarea Romîniei în războiu. Hitler, se spune, s'ar fi consimţit.

Însă, războiul "fulgerător" a fost un fiasco şi Romînia fiind absolut nepreparată pentru o campanie de lungă durată, se găseşte într'o situaţie critică.

Romînii declară că Germanii încearcă să pună toată povara războiului pe spinarea lor şi că ei nu sunt obligaţi să lupte pentru interesele germanilor.

Sub presiunea ambasadorului german Killinger.

./.

Antonescu a dat ordin ca ofiţerii români de pe front să fie arestaţi în massă şi depuşi în garnizoanele dela Bucureşti,Braşov,Iaşi şi Galaţi,eăt şi membrii partidelor opoziţioniste,- liberal şi naţional-ţărănist. Se raporteazâ că Mihalache şi alţi conducători proeminenţi ai partidului naţional ţărănist de sub conducerea lui Maniu au fost arestaţi.

In ultimele două săptămâni au fost arestaţi 7.000 persoane la Bucureşti,2.000 la Iaşi, 3.000 la Braşov, 1.500 la Craiova, 800 la Timişoara,400 la Brăila şi alte oraşe.

Deasemenea s'au făcut arestări în massă printre ţărani.

Incidenţi româno-ungare

După ce s'a aflat că Hitler a promis Ungariei că restul Transilvaniei va fi desmembrată şi dată Ungariei,relaţiile între Unguri şi Români au devenit mai acute.

Germanii au fost siliţi să ţină trupele româneşti la o distanţă considerabilă de cele ungureşti,din cauza numeroaselor încăerări ce au loc între ele.

Germanii îl ţin pe Antonescu responsabil de neliniştea ce există în România. Ambasadorul Germaniei la Bucureşti,Killinger,e preocupat acum în căutarea unei alte persoane, care să-l înlocuiască pe Antonescu.

A

213

G

C

COPIERAT LA FISE

Dos Presidente

Poza documentar

Gl. Antonescu

212

Lt. COLONEL AL. V. IONESCU

2 111

Tabel 214

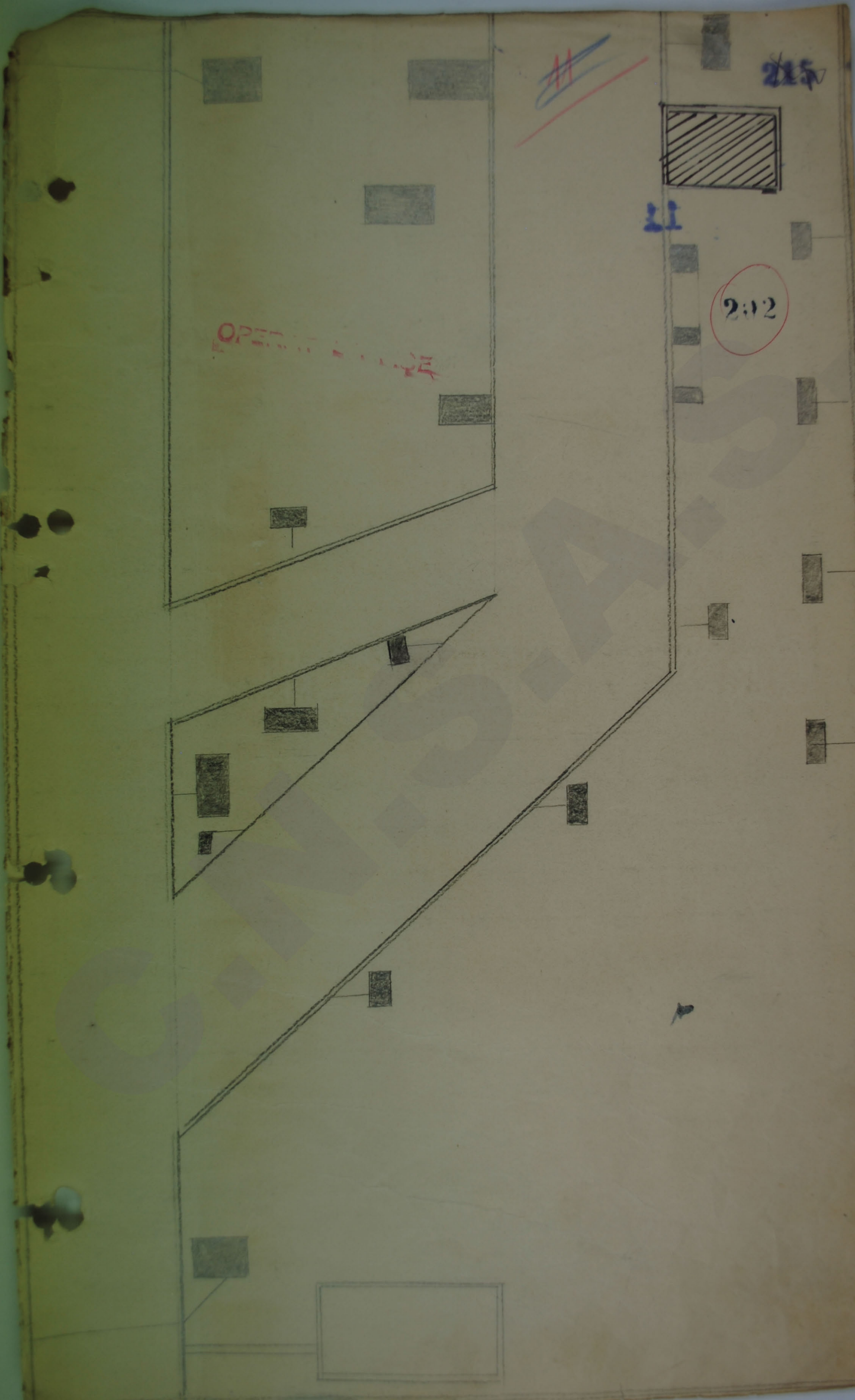
De proprietarii vilelor de pe str. General Dobrescu - Predeal.

OPERAT LA FILE (201)

Nr. crt.	Numele și prenum.	Profesiunea	Domiciliu	Observațiuni
1	Ion Simion	Pensionar		chiriaș: otto Ivanu, C.F.R. Ionescu Ion C.F.R. Predeal. Carciu Gh. și socol Nicolae gardienni poliția Predeal Soldați Germanii
2	Alex. Baicoianu	Pensionar B.N.R.	București	
3	Petre Ghitescu	Insp. școlar	"	
4	Constantinescu Milea		"	
5	Ivan Ionescu	Funcționar	"	Îngrijitor Toma Smeaca
6	Vila Gabriel Marinescu	Fost Prefect	"	nelocuită
7	Alter Max	Colonel	"	locuită de germani
8	Vila Nicleta, Ioanna Făcurariu		"	" " proprietar
9	Vila Ștefănescu		"	nelocuită
10	" Lizica		"	"
11	" Constantinescu	Funcționar C.F.R.	"	chiriaș Gh. Teodorescu Șef al poliției Predeal
12	" Avramescu		"	nelocuită
13	" Mihailescu	proprietar Prof. Atanasiu	"	Prof. Atanasiu locuește
14	" Ing. Vandele	Inginer	"	Îngrijitor Nicolae Toma
15	" Filipescu	Cisnier	"	nelocuită
16	" Seribau	Inginer	"	ing. Trimite Gheorghe Serban
17	" Olimpia		"	nelocuită
18	" I. Bliziu		"	nelocuită
19	" Col. Fătăranu	Colonel		"
20	" Elena			"
21	Ctin Dima			"
22	" Frățilă			"
23	C. Florian	Fost deputat		"
24	N. Serban	Ceferist	Predeal	locuește proprietar
25	Vila Gral Manu	General	București	locuește trupa germană
26	" C. Dumitrescu			" " "
27	" Lidioara			nelocuită
28	" Emilia	prop. Ana	Calargef	chiriaș Ioan Ionescu și Ana Procopiadat
29	" Saluza			Loc[illegible] germană

30	Vila Manoilescu			nelocuită
31	Vila Leg. Braziliei		București	Ministru Brazilia
32	Hanul Dr. Constanta		Constanța	Trupă germană
33	Vila Ing. Milinescu	Ing. Ploești	Ploești	Ing. Zeha Ion
34	2:1/1 Jean Schiopescu			Ing. Eftemie Cojocaru
35	Gheorghe Bârsa	Rest. și Hotel		Trupă germană
36	Vila Felea	industriaș	București	nelocuită
37	Vila Mioriția			nelocuită
38	" Dr. Nicolescu	avocat	Buc.	nelocuită
39	" Emilia	prop. Iordache	Satu Lung.	Ing. Mănăilescu
40	" Chiriloaie	avocat	București	nelocuită
41	" Isopescu		București	Ing. Bechir Trupă Germană
42	" Ing. Olmazu	prop. Soreseu	"	(Trupă Sovietică) Ing. Nicolae Ferea
43	" Victoria		"	nelocuită
44	" Nicoara		"	"
45	" Michaela	Ing Atanasiu	"	Ing. Smilarzic
46	" Filea	leg. Americană		Ministru U. S. A
47	" Elveția			nelocuită
48	" Ioana	prop. N. Ipsoseu	Buc.	nelocuită
49	" Ecaterina			"
50	" Lauka			"
51	" Gral Glatz			Ing. Dimancea
52	" Margareta Nicolescu			nelocuită
53	" Ing. Teodoru			"
54	" Moise Ioan	Funcționar C F R.		Trupă germană
55	" " "	"	"	locuește prop.
56	" Emil Silachy			nelocuită
57	Leha Ctin	Factor	Predeal	Hirios Vaier ? sf mănăstire V. stânga Vasile Serg. stânga Ctin. Co
58				
59	Vaier Dimu	Comerciant		

ANIC

11
11
2:12

Legionari arestati si depusi la Curtea Marțiala pentru participare la rebeliune

216

1941

1) Popescu Ilarion
2) Angelescu Dtru
3) Bodeanu Nicolae
4) Tiu Simeon
5) Ioan nevăzăt. Duiesen
6) Ene Margareta
7) Prestul Pantea Nicolae si soția
8) Popa Ioan
9) Ionuteanu Vasile
10) Borbu Scorteanu

213

SI

OPERAȚ LA FIȘE

Legionari in localitate capabili de o fi periculoși

1) Jipa Alex. muncitor stg. fos nat.
2) Pădureanu Stelian " "
3) Coman Ioan " spre colegiul national
4) Ioan Gh. Lucel fiu Somesu " Gl Dobresen
5) Elena Stoian casnică fos Național
6) Tereza Stoica " "
7) Pampa Elena " " —
8) Fretu Ioan ciosc tutun fos nat. spre gară
9) Tamas Gh. stg. de vatoză la vila Gl Ziăreseu.
10) Căpitan rezervă Scărlatescu vila Cârcui
11) Locot rez. Căpitanu la vila —"—
12) Pascu Gheorghe ag. percepție la percepția Predeal
13) Ana Dimon pe Valul Ursului
14)

217

204

Februarie 1941.

OPERAT LA FIRE

Tabel

De serviciu personalul străin în Sectorul Broșteni.

Nr. crt.	Numele și prenumele	Profesiunea	De unde vine	La cine vine.
1)	Socolescu Grigore	Inginer	Bucureşti	Vila Robinson
2)	Dincă Gheorghe	Pensionar	"	
3)	Vasilescu Alexandru	C. A. M.	"	Vila Sect. Verde
4)	Frida Kerner	Casnică	"	
5)	Teodor Balaghia	-	" St. Bostei 2.	
6)				

218

23. Februarie 941.

(205)

OPERAT LA FISE

Tabel

Desocirea persoanelor sosite în Gara Predeal în ziua de 22-II-941.

Nr. crt.	Numele și prenumele	Profesiunea	Domiciliul	La cine vine.
1.	Cojocaru Maria	casnică	Comarnic	La Română.
2.	Damian Tudor	pensionar	Breaza	" Bat. A. V. R.
3.	Constantin I. Lucrat-muncitor	Slănic-Prahova	Liceul Militar	
4.	Maria Pavelescu	casnică	Bucureşti	La Colegiu
5.	Elena Poporici	"	"	La fata Anuntiata
6.	Costelucu G.	-	Floreşti	
7.	Zingler Ecaterina	-	Bucureşti	La Vila Zizi
8.	Ioan Lăcătuş	-	"	-
9.	Voltescu Ioan	-	"	-
10	Teodorescu V.	-	"	-
11.	Constantinescu V.	Funct. C.F.R. pensionat	-	-
12.	Dima Maria	casnică	-	La Villa Cozmuta
13	Heliodam Ghenghina Maria	com.	Bucureşti	"
14.	Angelj	Doctor	"	"
15	Aurica Tănase	comerciant	"	"
16.				
17.				
18.				

215

21 Februarie 941.

206

OPERAT LA FIȘE

Tabel

De sosirea persoanelor străine în gara Predeal la 21 II 941

Nr.	Numele și prenumele	Profesiunea	De unde vine	La cine vine	Observațiuni
1	Elena Ursarui	casnică	București		
2	Lusaman Nimlat	secretar	Buzău		
3	Bucur Stan	lucrător	"		
4	Victor Ducu	"	"		
5	Toma Ion	"	Brașov		
6	Elisabeta Ionescu - casnică din Brașov				
7	Pistonescu Vasile	funct.	București	Villa Cozmuța.	
8	Vicule Ileana	casnică	Brașov	" Babeș.	
9	Babeș Aurelia	"	"	" "	
10	Oprea Victoria	"	"	" Matilda "	
11					

Notă.

Alo! Alo! dublu V 3.

Alo! alo! aici dublu V 4. C. gr. re. Sf. căpitan, am dat radiograma. Nu a primit-o d-l Troeruatu. A spus că la dat la institut, a spus d-l căpitan că le trimite la institut prin poștă. Complimente dela d-l Șerbănescu; a spus că o să vină cât de curând pe la ei.

Alo! alo! mite termin. Recepție e gata.

Se zice la 9 și 12. Pe 45, partea stângă.

Lt. v

TELEGRAMA C.F. R.

Observațiuni

221

Alo Alo Dubln V 3

2:18

OPERATIA FISE

Bine ați venit
Acțiune vă rog să mi
spuneți cum e pe acolo
Aici Alo Alo dublu V 3
Eu vă aud bine ka
și altă dată vă rog
să gata

Transmisă de telegrafist

Transm. pe fire ... cuv. ... taxa ... lei ... ore ... min.

XIX. 1723. 46

Copia

Telegrama de Estat

Operațiunea C. F. R.

Dosar

Hlo dublu V. B. aici dublu V. G.

D-nu Georgheanu, nibe nu se pune and bine, nu se and bine dar nu se and bine se pune punct dar nu se and bine. prime parte si gasesc nu stiu bine, adauga si gasesc dar nu stiu bine, nu este depesa recepta e gata

OPERAT LA 4 ISE

222

Brigada Mobilă 223 22 Februarie 941

Nr. [illegible] PERAT LA FISC 211

La dimineața Zilei de 22 cr. a sunt loc la cimitirul din Predeal, un pomenire pentru legionari căzuți în timpul rebeliunei din această localitate printre preoții care au luat parte o fost și unu vorcove Inspector Jurcu din predeal.

În Ziua de 23 Februarie 941 la slujba religioasă ce sa oficiat la biserica din Predeal a luat parte și Tănăsel Stanică Ctin de profesiune, ajutor sudor la Societatea din Moreni, venit la fratele lui Stanică vasile Leg. mpgr din Reg. 4 păstori, de munte, din împrej. Stanică Ctin este legionar și este venit în localitate după Ziua de 22 cit. și stă în proprietatea d-lui Popa Petre fostul P.C. la mașinăția din Predeal

Transmisă de telegraf

Nota.

OPERAT LA FIR 211 22/

Cerc se trebue la poliția Rațeul:
Mai 3. impiegați - cari să fi întrebuințați
cu lucrarile de birou - cu: Contor de
imobil - Circulație - pregătiți Dyarioliști.

În present sunt 3. ofițeri mai è nevoe
mai de 3 " —

Un fond lunar - pentru informații
" " pentru cheltuieli de cancelarie

Mobilare necesar - cari ☆ actual
mente să facă pe mese - 3 scaune
împrumutate.

Completarea numerului de gardieni
pană la un numer de 60.

Gi

Brigada Mobilă 22. Februarie 1941

212

225

Notă

OPERAȚIA FIȘE

În ziua de 22 Februarie a.c. Postul de Jandarmi Buștenii, semnalează Comandamentului Militar Predeal că la trenul personal No. 301 București - Arad, este atașat un vagon penitenciar cu 38 legionari și un comunist, condamnați de către Tribunalul Militar Buzău, cari urma să fie transportați la Penitenciarele Deva și Aiud —

În timpul parcursului între Sinaia - Predeal acești legionari au aruncat din vagon mai multe manifeste legionare căutând căutăcă legionare.

Autoritățile militare din Predeal s'au sesizat luând măsuri ca vagonul să fie detașat, reținut în Stația Predeal și percheziționat.

Între acești condamnați se aflau câțiva din Predeal printre care unul anume Burlacu Ion Iacătuș de profesie originar din Predeal. cu serviciul în Stația Predeal, condamnat la 2 ani închisoare -

Legionarii din Predeal fiind văzuți de către unele din pasageri au încercat să ia contact, încercare care a fost înlăturată de către autoritățile militare

La plecarea vagonului penitenciar, legionarii condamnați au fost salutați de către următorii: Anicu Petre Impiegat de mișcare în Stația Predeal, Georgescu casierul Stației și Gheorghiu Meltiade Impiegat de mișcare fiind acestia cu domiciliul în Clădirea C.F.R situată lângă stația Predeal. —

23. Februarie - Iași.

OPERAT LA FIȘE

Voiu 213 226

Se citește la proprietarul Petre Constantin. Faptele la oficerul Procesul locuește incolividul Voicu Dumitru - muzicant la Bat. 4. V. 4. care are ca chiriaș pe Stângă Vasile Serg. Stagiar la Bat. 4. V. 4.

La Serg. Stagiar muzicant Stângă Vasile a adus cu sine pe de Bucuroșți frații săi Stângă Constantin - agenți - secretar la Soc. Columbia Lid Inovenii -

Constantin Stângă declarează de aproape 24. ore nu s'a anunțat la Poliția locală și din cele constatate nici nu avea de gând s'o facă -

Începe la cobârâre pe prunele Gării. Procesul a scăpat și de sub supravegherea organelor militare are

C.N.S.A.S.

855

ducat nimic nu știu ce s-a făcut
în localitate.

Văz. divizia a 2-a zilei de 22. cor.
mea mi-a dat ordin la Primăria
comunei legionar unde este
găzduit. Când de vorbă cu mai mulți
cetățeni de unde este luat în filaj.

La ora 13. plecând pentru dela
Primărie mergând acasă unde s-a stabilit
cele de mai sus. 17

Prin faptul că în divizia Stăinoi
Cond. sosită în localitate în ziua de
22. l.c. când s-a aflat în localitate
Vl. General Antonescu - Conducătorul
Statului; că care în cea locuesc cei
de mai sus s-a aflat la aprox. 120 m. de
vila Vl. General Antonescu în mașina
fiind / cercetat și face cu locuința lor
să fie mai vizitată de amănunt cu ordinul /
ca Stăinoi Constantin a mers chiar
a doua zi la Primăria comunei
legionar unde a avut convorbiri
cu amănunte

se va cere comandamentului
german garantarea [illegible]
ce ocupă un [illegible]
persoane de naționalități [illegible]
camuflați în uniforme
germane. — ~~Să locuiască~~
~~în~~ vile. — Și care să locuiască în vilele pe care le ocupă armata germană.

227
81
214
OPERAT LA FIȘE
C.N.S.A.S.

23 Februarie 1941 -

OPERAT LA FIȘE

228

Notă

La Ciopleа la Petre Constantin factor al oficiului Predeal locuește individul Vaicu Dumitru - sub șeful muzicei Bat y V. Mț are chiriaș pe Stângă Vasile Serg. stagiar la muzica Bat y V Mț -

La Serg. stagiar muzicant Stângă Vasile a sosit cu trenul la ora 20 în ziua de 22 crt. fratele său Ctin Stângă ajutor sudor la soc. Columbia din Moreni Ctin Stângă deși sosit în localitate de aproape 24 ore nu sa anunțat la poliția locală, și din cele constatate nici nu avea de gând să se anunțe - deasemenea la coborâre pe peronul gării Predeal a scăpat de controlul organelor civile și militare așa încât nimeni nu știa de prezența lui în localitate.

În dimineața zilei de 23 crt ora unu noaptea este văzut în biserica ciminitirului legionar stând de vorbă cu

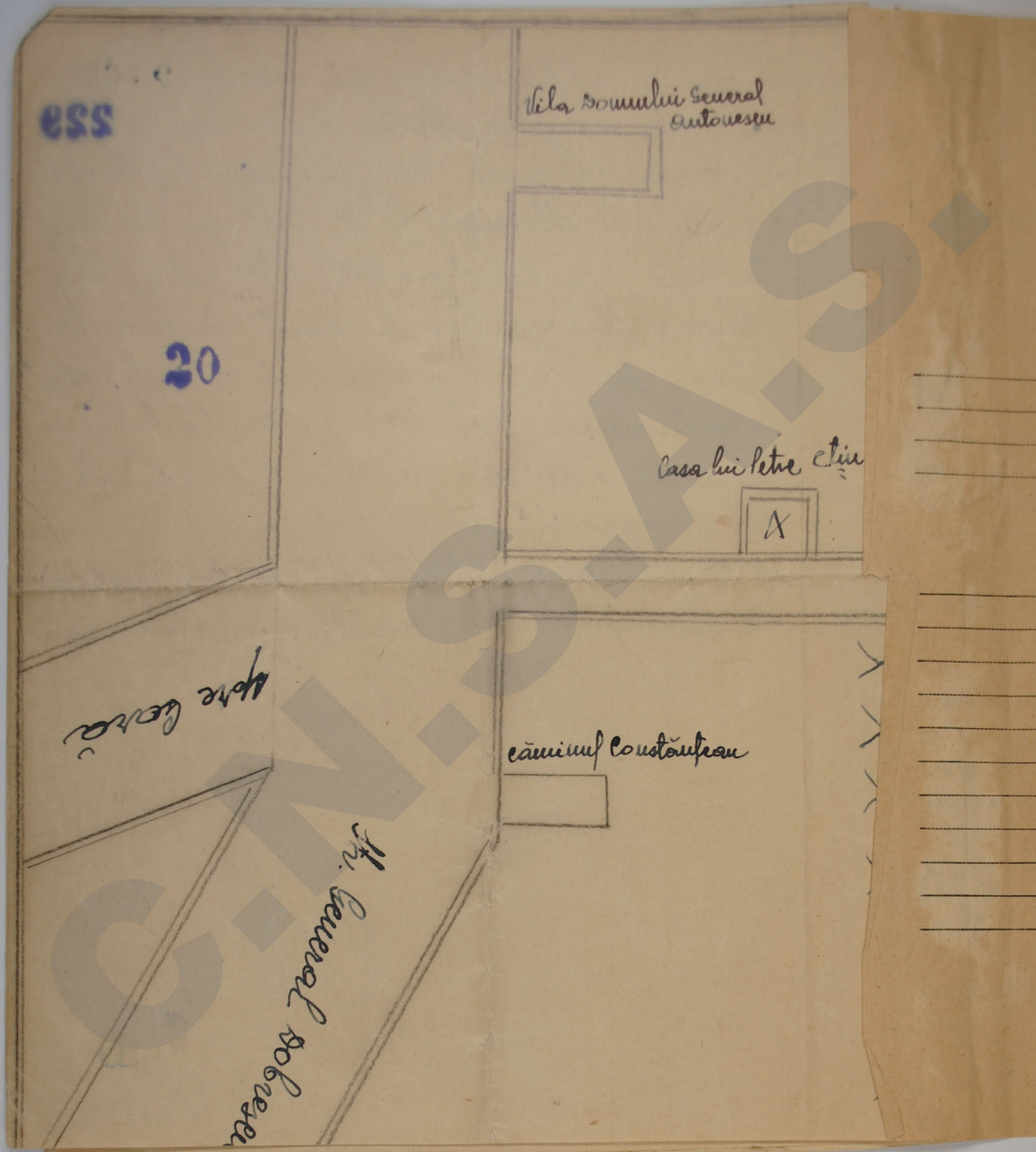
226.227. V 229

↓ 226.227.229

mai mulți indivizi. La 9 16 pleacă singur dela biserică, 229 merge acasă. Din informații se află că atât Stângă C-tin cât și Voicu Grigore, factorul poștal C-tin Petre, Ing. Stagiar Stângă Vasile sunt dintre cei mai activi legionari. De asemenea adaug menționăm că cei numiți locuesc la cca 120 m. de Dl General Antonescu în marginea unei păduri, de unde ar avea posibilitatea să își adune la îndeplinire eventuale planuri.

OPERAT LA FIȘE

C.N.S.A.S.

ess
20
Vila Domnului General Antonescu
Casa lui Petre Ștefu
A
căminul Constănțean

Brigada Mobilă

24 Februarie 941

Nota

In Ziua de 22 Feb. 941 a venit dela Bucuresti la Predeal Vasilescu Alexandru, care a descins la Căminul Lit. IV verde, din Bucuresti la Predeal, la Unchiul lui Vasile Vasilescu, fost administrator al căminului în cursul ~~Iulie~~ Lunei de 23 crt. a preyatat bagajul, pentru plecare la Buc. cu Auto Camionul Nr 19504.B. la ora 13.

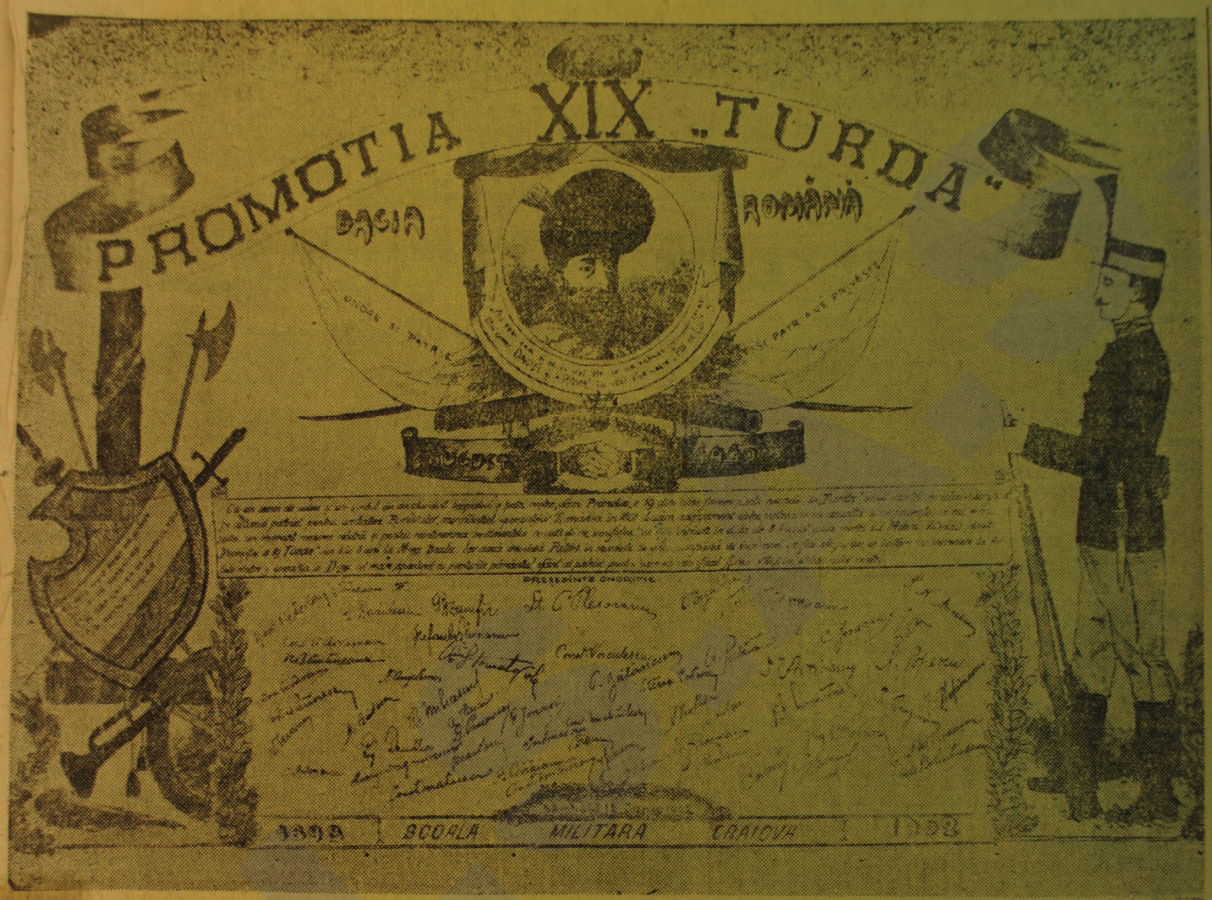
OPERAT LA FISE

UNIREA
6 APR. 1941

218

AGAPA DEL

CONDUCĂTORUL STATU
SĂI DIN PR

Reproducerea legământului semnat de promoţia „XIX Turda"

Acum 39 de ani tinerii absolvenţi ai şcoalei militare dela Craiova, printr'o intuitivă viziune, şi-au botezat promoţia lor a **„XIX-a Turda"**, semnând, pe legământul lor, sub chipul lui Mihai Viteazul, următorul angajament:

„Ca un semn de unire şi un simbol de dovotament scopului şi ţintei noastre, dăm Promoţiei a 19-a, din care facem parte, numele de „Turda", locul morţii eroului sacrificat pe altarul Patriei pentru unitatea românilor, mormântul speranţelor Românieî în 1601. Luăm angajament către Pala ce ne ascultă şi ne priveşte, că nu vom uita un moment menirea noastră şi pentru reîntinerirea sentimentelor ce astăzi ne înfiorează, ne vom întruni în ziua de 8 August, ziua morţii lui Mihai Viteazul, ziua „Promoţiei a 19-a Turda", din 8 în 8 ani la Mânăstirea Dealu. Iar dacă vreodată Patria în momente de grea cumpănă va face apel la fiii săi, jurăm să luptăm cu încredere în forţele noastre şi speranţă în Dumnezeu cel mare, apărând cu piepturile pământul sfânt al Patriei pentru care s'a sacrificat floarea vitejilor strămoşilor noştri".

Printre semnatari, tineri elevi pe atunci, figurează şi d. general I. Antonescu, Conducătorul Statului şi Preşedintele Consiliului de miniştri.

După atâţia ani, — fără unul, patru decenii, — 23 din cei aflaţi în Bucureşti s'au adunat la Preşedinţie, în jurul fostului lor camarad, spre a depăna amintirile trecutului, din şcoala unde se oţeleau pentru a făuri Intregirea Neamului.

A fost o întâlnire emoţionantă. Erau de faţă d-nii generali: Gr. Cornicioiu, Hariton Dragomirescu, Barbu Pârâianu, Teodorescu Ion, Aurel Iliescu, Alex. Filiti; d-nii coloneli: Corneliu Negulescu, C. Vâlcu, Alex. Pastia, Const. H. Popescu, Const. Bolintineanu, Const. Dianu, Ion F. Georgescu, C. Stamatopol, Ion Racoveanu, Alex. Linaru, G. Ionaşi, Const. Ionescu, N. Teianu, Teodorian, D. Acriveanu, Zamfir Petre şi d. cpt. Milicescu.

Reuniunea a decurs în cea mai caldă apropiere, amintirile copilăriei [illegible] ce timpul şi viaţa au trebuit să aducă elevilor de acum aproape patru decenii.

Cuvântarea d-lui col. Corneliu Negulescu

De aceia, pentru a se păstra această notă camaraderească, s'a dat însărcinarea de a mulţumi Marelui lor coleg, în numele tuturor, pentru clipele fericite ce le trăiau în acea seară d-lui **colonel Corneliu Negulescu,** care într'o scurtă cuvântare, a evocat duioasele vremuri când copiii de atâţia ani în urmă, desprinşi din familiile lor, au trăit în liceul dela Craiova viaţa aspră a deşteptărilor de goarnă, în locul mângâierilor părinteşti; a meditaţiilor grele în cari abia îşi înfrânau gândurile să nu sboare din cărţile învechite, departe... spre închipuiri mai fericite. Cum îşi ispăşeau micile greşeli la ceasornicul neuitat, în fine atâtea şi atâtea amintiri din cari mai fericite nu erau de cât cele ale drumurilor spre casă, plecările în vacanţă.

Totuşi astăzi, când albiţi de vremea care s'a scurs, sunt cu toţii spre scoborâşul vieţii, toate acele amintiri îndepărtate le apar pline de farmec şi atât de frumoase!

D-sa a încheiat urând în aclamaţiile tuturor, ca Marele lor coleg să ducă la bun sfârşit istorica misiune la care a fost chemat.

Răspunsul d-lui general Ion Antonescu

Reproducerea legământului semnat de promoţia „XIX Turda"

Acum 39 de ani tinerii absolvenţi ai şcoalei militare dela Craiova, printr'o intuitivă viziune, şi-au botezat promoţia lor a „XIX-a Turda", semnând, pe legământul lor, sub chipul lui Mihai Viteazul, următorul angajament:

„Ca un semn de unire şi un simbol de devotament scopului şi ţintei noastre, dăm Promoţiei a 19-a, din care facem parte, numele de „Turda", locul morţii eroului sacrificat pe altarul Patriei pentru unitatea românilor, mormântul speranţelor României în 1901. Luăm angajament către Patria ce ne ascultă şi ne priveşte, că nu vom uita un moment menirea noastră şi pentru reîntinerirea sentimentelor ce astăzi ne înfăţişează, ne vom întruni în ziua de 8 August, ziua morţii lui Mihai Viteazul, ziua „Promoţiei a 19-a Turda", din 8 în 8 ani la Mânăstirea Dealu. Iar dacă vreodată Patria în momente de grea cumpănă va face apel la fiii săi, jurăm să luptăm cu încredere în forţele noastre şi speranţă în Dumnezeu cel mare, apărând cu piepturile pământul sfânt al Patriei pentru care s'a sacrificat floarea viteji-lor strămoşilor noştri".

Printre semnatari, tineri elevi pe atunci, figurează şi d. general I. Antonescu, Conducătorul Statului şi Preşedintele Consiliului de miniştri.

După atâţia ani, — fără unul, patru decenii, — 23 din cei aflaţi în Bucureşti s'au adunat la Preşedinţie, în jurul fostului lor camarad, spre a depăna amintirile trecutului, din şcoala unde se oţeleau pentru a făuri Intregirea Neamului.

A fost o întâlnire emoţionantă. Erau de faţă d-nii generali: Cir. Cornicioiu, Hariton Dragomirescu, Barbu Pârâianu, Teodorescu Ion, Aurel Iliescu, Alex. Filiti; d-nii coloneli: Corneliu Negulescu, C. Vâlcu, Alex. Pastia, Const. H. Popescu, Const. Bolintineanu, Const. Dianu, Ion F. Georgescu, C. Stamatopol, Ion Racoveanu, Alex. Linaru, G. Ionaşi, Const. Ionescu, N. Teianu, Teodorian, D. Acriveanu, Zamfir Petre şi d. cpt. Milicescu.

Reuniunea a decurs în cea mai caldă apropiere, amintirile copilăriei împrăştiind orice diferenţe ce timpul şi viaţa au trebuit să aducă elevilor de acum aproape patru decenii.

Cuvântarea d-lui col. Corneliu Negulescu

De aceia, pentru a se păstra această notă camaraderească, s'a dat însărcinarea de a mulţumi Marelui lor coleg, în numele tuturor, pentru clipele fericite ce le trăiau în acea seară d-lui **colonel Corneliu Negulescu,** care într'o scurtă cuvântare, a evocat duioasele vremuri când copiii de atâţia ani în urmă, desprinşi din familiile lor, au trăit în liceul dela Craiova viaţa aspră a deşteptărilor de goarnă, în locul mângâierilor părinteşti; a meditaţiilor grele în cari abia îşi înfrânau gândurile să nu sboare din cărţile învechite, departe... spre închipuiri mai fericite. Cum îşi ispăşeau micile greşeli la ceasornicul neuitat, în fine atâtea şi atâtea amintiri din cari mai fericite nu erau de cât cele ale drumurilor spre casă, plecările în vacanţă.

Totuşi astăzi, când albiţi de vremea care s'a scurs, sunt cu toţii spre scoborâşul vieţii, toate acele amintiri îndepărtate le apar pline de farmec şi atât de frumoase!

D-sa a încheiat urând în aclamaţiile tuturor, ca Marele lor coleg să ducă la bun sfârşit istorica misiune la care a fost chemat.

Răspunsul d-lui general Ion Antonescu

D. general Ion Antonescu a răspuns următoarele:

DOMNILOR,
IUBIŢI COLEGI
ŞI SCUMPI FRAŢI !

Sunt pentru mine un moment de mare emoţie clipele acestea pe care le trăesc azi în mijlocul tinereţii mele de eri.

Să credeţi, că nici un om de Stat n'a avut vre-o dată pe umerii lui, greutăţile ce apasă astăzi pe umerii mei.

Să creţi, că nu poate să existe nimă de român şi suflet de om, care să vrea să facă atâta bine pentru Neamul lui, cât doresc să fac eu.

Să credeţi, că gândul meu este totdeauna îndreptat în jos, alături de toţi cari au suferit şi suferă pentru Neamul românesc, atât cât am suferit eu şi am învăţat să sufăr dela părinţii mei.

Să credeţi iarăşi, că nu este clipă în viaţa mea pe care să n'o trăesc decât pentru salvarea prezentului şi pregătirea viitorului acestui neam.

Nu cred că am să mor înainte de a înfăptui idealurile mele, ale noastre şi ale tuturor.

Să nu credeţi că Generalul Antonescu, fratele vostru de eri şi robul tuturor de azi şi-a părăsit idealurile acestui neam. Toată lupta mea, toată străduinţa mea şi toate eforturile mele, merg în direcţia în care mergeţi cu toţii.

Doresc să ridic acest neam şi-l voiu ridica prin muncă, prin ordine şi prin cinste pe culmi de

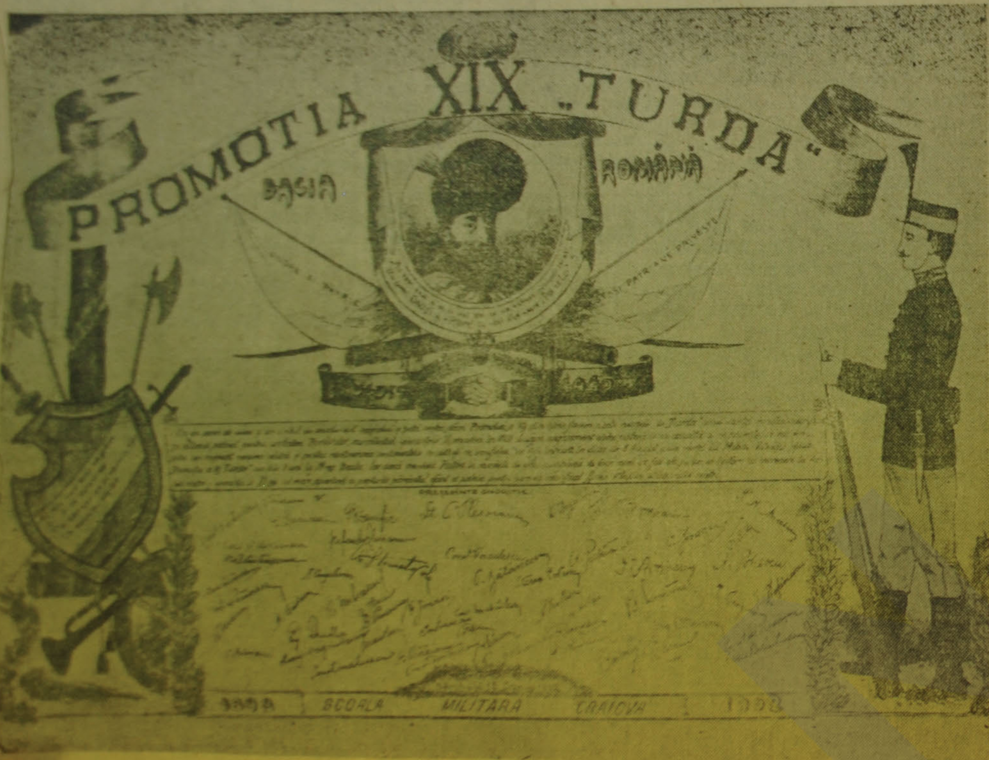

D. general I. Antonescu în mijlocul foştilor săi colegi

6 APR. 1941

AGAPA DELA PREŞEDINŢIE

CONDUCĂTORUL STATULUI IN MIJLOCUL CAMARAZILOR SĂI DIN PROMOŢIA „XIX TURDA"

Reproducerea legământului semnat de promoţia „XIX Turda"

„Acum 39 de ani tinerii absolvenţi ai şcoalei militare dela Craiova, printr'o intuitivă viziune, şi-au botezat promoţia lor a **„XIX-a Turda"**, semnând, pe legământul lor, sub chipul lui Mihai Viteazul, următorul angajament:

„Ca un semn de unire şi un simbol de dov[illegible]tament scopului şi ţintei noastre, dăm Promoţiei a 19-a, din care facem parte, nu-pe atunci, figurează şi d. general I. Antonescu, Conducătorul Statului şi Preşedintele Consiliului de miniştri.

După atâţia ani, — fără unul, patru decenii, — 23 din cei aflaţi în Bucureşti s'au adunat la Preşedinţie, în jurul fostului lor camarad, spre a depăna amintirile trecutului, din şcoala unde se oţeleau pentru a făuri Intregirea Neamului.

Ion, Aurel Iliescu, Alex. Filiti; d-nii coloneli: Corneliu Negulescu, C. Vâlcu, Alex. Pastia, Const. H. Popescu, Const. Bolintineanu, Const. Dianu, Ion F. Georgescu, C. Stamatopol, Ion Racoveanu, Alex. Linaru, G. Ionaşi, Const. Ionescu, N. Teianu, Teodorian, D. Acriveanu, Zamfir Petre şi d. cpt. Milicescu.

Reuniunea a decurs în cea mai caldă apropiere, amintirile coni-

mândrie, pe vârfuri de stânci veşnice.

Dacă poporul acesta românesc va înţelege, va asculta, va şti să sufere şi se va întări, România va fi salvată.

Am spus-o aceasta răspicat şi mă cunoaşteţi că din fragedа mea copilărie şi până astăzi nu am spus decât ceea ce am gândit şi am făptuit tot ce am gândit.

Să nu cereţi Domnilor, dela mine mai mult decât un om şi un suflet de român poate să dea.

Să aveţi încredere, pentrucă lupt pentru toţi şi nu lupt pentru mine.

Nu sunt un ambiţios; n'am fost niciodată.

Am trecut prin clipe foarte grele în războiul trecut; ştiţi foarte bine care a fost lupta mea de atunci. După victorie m'am dat voit la o parte, fericit că se înfăptuise cu sacrificiul şi cu meritul tuturor ceea ce s'a înfăptuit. Am făcut o greşală.

Astăzi providenţa a vrut ca sămi dea în mână conducerea totală a acestei ţări. Fiţi siguri că cu toate greşelile cari s'au făcut şi se fac, voiu reuşi. Se fac [illegible]greşeli. Nu uitaţi că am [illegible] conducerea singur, [illegible]-am luat şi iau [illegible] [illegible]i dintre acei [illegible] sufletul lor

românesc să mă ajute. Am plecat la luptă fără o organizaţie în spate, fără nici un ajutor de nicăieri şi având împotriva mea toate forţele oculte, cari au lucrat la dărâmarea acestui neam şi l-au dărâmat. Sunt conştient de greutăţile care-mi stau în faţă. Nu dau însă înapoi şi voiu învinge.

Cu aceste cuvinte, Domnilor, vă mulţumesc din tot sufletul pentru atenţia care aţi avut-o, de a face un gest de apropiere către mine. Am lovit pe unii din Dvs.; m'a durut cumplit, am făcut-o fără răutate, am făcut-o pentrucă era o necesitate. Cred că m'aţi înţeles.

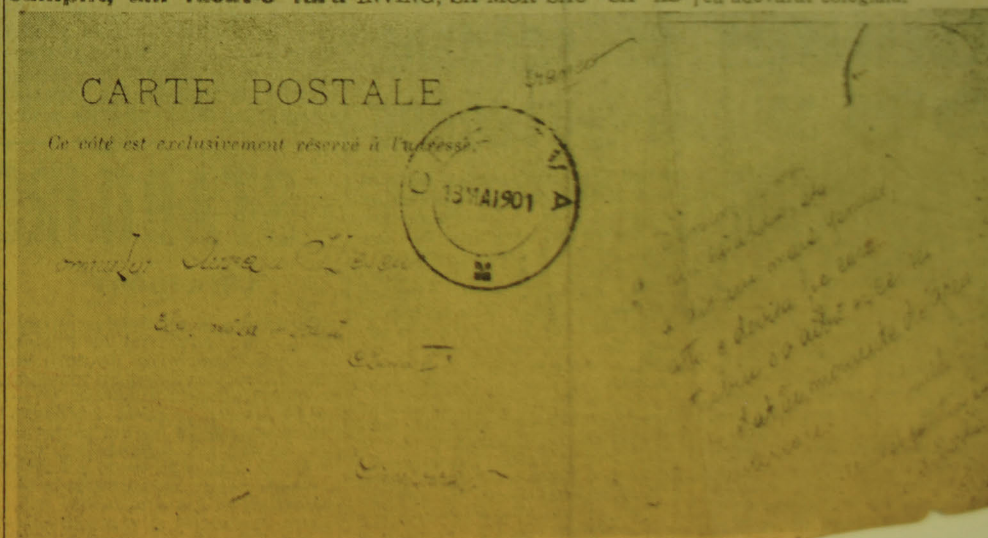
Inchin deci paharul meu în sănătatea Dvs., şi vă urez să trăiţi, ca să vedeţi înfăptuit, ceea ce dorim să înfăptuim.

Reîmprospătarea trecutului

Colegii săi de odinioară au răspuns, cântându-i din tot sufletul „Mulţi ani trăiască", după care au urmat mici şi frumoase povestiri din copilăria îndepărtată şi au arătat din micile lor amintiri de pe atunci: corespondenţe, etc. din care cea mai impresionantă a fost o carte poştală trimeasă 3n 1901 de elevul de pe atunci Ionel Antonescu, colegului său Iliescu Aurel (azi general), în care după cum se vede din facsimilul reprodus aici, îi scria: „SA INVING, SA MOR SAU SA ABDIC, AŞA A ZIS UN MARE GENERAL; ASTA E DEVIZA PE CARE TREBUE S'O AIBE ORICE ŞEF DE STAT IN MOMENTE DE GREA INCERCARE".

De sigur că nu mai e de adăogat nici un comentariu la ciudata şi impresionanta viziune ce a avut încă de pe atunci, — sunt 40 de ani! — Marele nostru Conducător de astăzi.

Reuniunea camaraderească a luat apoi sfârşit într'o despărţire cu adevărat colegială.

Facsimil după o scrisoare de acum 40 de ani, a d-lui gen[illegible]

Nr.25

30 Iulie 1941

232

APERAT LA FIŞE

2;9

In ultimul timp s'a remarcat în rândul legionarilor un vădit curent de simpatie faţă de acţiunea militară a Domnului General Antonescu,ce comandă trupele în Basarabia.

Verificându-se prin anumiţi informatori această atitudine s'a stabilit că o seamă dintre conducătorii legionari ce nu au participat la rebeliune,au întreprins o acţiune în sânul mişcării captând de partea lor întreg senatul legionar,care au hotărât ca actuala conducere să dea dispoziţiuni şi să ia măsuri să înceteze orice activitate ce ar periclita actuala situaţie internă,în care scop în ziua de 10 Iulie fruntaşii legionari ar fi avut o adunare la Bucureşti,hotărând ca toate organizaţiile din judeţ să contribuie la menţinerea moralului de război,să contribuie la propaganda prin presă, evidenţiind victoriile germane,făcând propagandă în favoarea războiului dus de Germania contra Rusiei comuniste,urmărind în mod tactic redresarea situaţiei lor politice în raport cu Germania,faţă de care au pierdut toate simpatiile. Pe de altă parte, legionarii susţin că în curând se va proceda la remanierea guvernului,făcându-se un guvern civil de largă colaborare şi în felul acesta vor putea să regăsească locul pierdut,susţinând că după lichidarea conflictului militar din Rusia,în România va conduce în mod indiscutabil un partid naţionalist şi cum ei au şi dispun de puternice cadre în rândul masei populare vor putea pretinde conducerea

./.

politică a României.

Deviza acestora este următoarea:"Să fie lăsat Generalul Antonescu să ducă opera la bun sfârşit şi să nu se creeze din partea legionarilor nici o piedică".

OPERAT LA FIŞE 220

Ca o consecinţă a acestor hotărâri luate de conducerea mişcării,în ultimul timp s'au manifestat în public primele simptome de propagandă pentru campania războiului germano-româno-rus,ca: reprezentarea la librăria legionară din Turda a diferitelor hărţi cuprinzând operaţii militare din Rusia, evidenţiind prin diferite inscripţii succesele germano-române,expunând fotografii a diferitelor fapte de arme ale soldaţilor români pe frontul din Basarabia,expunând printre acestea fotografii cuprinzând pe Domnul General Antonescu şi Statul Său Major pe câmpul de luptă. In plus la restaurantul le legionar din localitate se comunică prin radio toate emisiunile cuprinzând relaţii militare,prilejuindu-se în mod ostentativ adevărate audiţii pentru publicul vizitator,care frecventează localul.

Cu ocazia manifestaţiilor din 21 Iulie a.c., organizate în întreaga ţară,au fost semnalaţi în rândul conducătorilor demonstraţiilor o seamă de fruntaşi legionari,cari manifestau pentru victoria armatelor române exclamând pentru Generalul Antonescu.

Iliescu Ioan

Românul American

Prin Infrăţire şi Organizare — la Pace, Libertate şi Prosperitate

Vol. XXVIII; No. 20 — 19 — The Roumanian-American, Detroit, Mich., Saturday, August 16, 1941 — Exemplarul: 5 Cents

România în Preajma Revoltei; Ofiţeri Români şi Conducătorii Partidelor Opoziţioniste Arestaţi

Hitler în Căutarea Unei Slugi Mai Eficiente Decât Călăul Antonescu

ISTANBUL. — Guvernul generalului Antonescu, dându-şi seama, în ajunul căderii sale, că România nu era preparată din punct de vedere militar şi având cunoştinţă de faptul că un război contra Uniunei Sovietice era nepopular printre massele româneşti, a cerut lui Hitler ca să-i garanteze că armata românească nu va trebui să lupte mai mult de trei săptămâni.

Antonescu a insistat deasemenea ca acea parte din Transilvania, ce a fost cedată Ungariei să fie înapoiată României, ca recompensă pentru participarea României în războiu. Hitler, se spune, c'ar fi consimţit.

Insă, războiul "fulgerător" a fost un fiasco şi România fiind absolut nepreparată pentru o campanie de lungă durată, se găseşte într'o situaţie critică.

Românii declară că Germanii încearcă să puie toată povara războiului pe spinarea lor şi că ei nu sunt obligaţi să lupte pentru interesele germanilor.

Sub presiunea ambasadorului german Killinger, Antonescu a dat ordin ca ofiţerii români de pe front să fie arestaţi în massă şi depuşi în garnizoanele dela Bucureşti, Braşov, Iaşi şi Galaţi, cât şi membrii partidelor opoziţioniste — liberal şi naţional ţărănist. Se raportează că Mihalache şi alţi conducători prominenţi ai partidului naţional ţărănist de sub conducerea lui Maniu au fost arestaţi.

In ultimele două săptămâni au fost arestaţi 7.000 persoane la Bucureşti, 2.000 la Iaşi, 3.000 la Braşov, 1.500 la Craiova, 800 la Timişoara, 400 la Brăila şi alte oraşe.

Deasemenea s'au făcut arestări în massă printre ţărani.

INCAERAR[illegible]ANO-UN[illegible]

După ce s'a [illegible] Hitler a promis Ungariei [illegible]ul Transilvaniei va fi desmembrată şi dată Ungariei, relaţiile între Unguri şi Români au devenit mai acute.

Germanii au fost siliţi să ţină trupele româneşti la o distanţă considerabilă de cele ungureşti, din cauza numeroaselor încăerări ce au luat loc între ele.

Germanii îl ţin pe Antonescu responsabil de neliniştea ce există în România. Ambasadorul Germaniei la Bucureşti Killinger a preocupat acum în căutarea unei alte persoane, care să-l înlocuiască pe Antonescu.

Avram a Luptat si Murit Pentru o Lume Mai Buna

de GEORGE VOCILA

Pe piatra mormântului, unde e aşezat corpul militantului antifascist Avram Avram la cimitirul Pine Lawn, L. I., e scris în limba engleză, pe lângă numele tovarăşului şi fratelui Avram Avram, anul 1892 când s'a născut şi anul 1941 când a decedat.

Născut în comuna Neagra, judeţul Turda din Munţii Moţilor cu cântecul popular:

"Munţii noştri aur poartă,
Noi umblăm din poartă 'n poartă"

Avram a venit în America de tânăr copil. După ce lucrase un timp în Indianapolis şi alte locuri, se stabili în Akron, Ohio.

A fost în vara anului 1917, de [illegible] întâlnit pe tovarăşul Avram pentru prima dată în acest oraş.

Şi de atunci până 'n ziua când a închis ochii — în 24 Iulie — am păstrat legături strânse de prietenie şi de tovărăşie cu el.

IN MISCAREA MUNCITOREASCA

Aceste legături deveniseră cât mai strânse, în speci[illegible] după ce în toamna anului [illegible] am înscris şi eu [illegible] listilor Români[illegible] tovarăşexe[illegible] Abru şi

Fratele Avram în Casa Funebră din New York

Cununi de flori trimise dela diferite societăţi, districte, dela ziarul nostru şi dela Comitetul Secţiunei Române din IWO exprimă ultimul tribut pentru scumpul nostru Avram, care a decedat în 24 Iulie, în urma unei boli contractată în lupta contra fascismului pe frontul Spaniei Republicane.

Moţii de Azi Demni Urmaşi ai Lui Avram Iancu; Duc Lupte [illegible] Contra Nazistilor

Dela Marea Neagra Pana la Baltica un Front de Transee

de IONEL STEJARU

Situaţia frontului, dela Marea Neagră până la Marea Baltică a devenit un front de tranşee.

Au trecut patru săptămâni de când lupta se duce la vechea frontieră sovietică, de când armata germană e ţinută în loc.

Fasciştii au fost siliţi să oprească "blitzkriegul" şi să lupte pentru fiecare petec de pământ.

Toţi experţii, supra-experţii militari au trebuit să recunoască că ei n'au înţeles forţa şi capacitatea Armatei Roşii.

Preşedintele Roosevelt a spus cu dreptate "că cei mai mari strategi germani nu s'au aşteptat la o asemenea rezistenţă."

Toate popoarele — 200 milioane — din Uniunea Sovietică, bărbaţi, femei, copii, toţi sunt angajaţi în această luptă sfântă pentru apărarea ţării lor de naştere şi pentru distrugerea hitlerismului.

Numai istoria va fi în stare să descrie aceste lupte eroice, scrise cu sânge.

VICTORIILE SENZATIONALE N'AU VENIT

Picioarele lui Hitler au început să tremure; statul major german

(Vezi STEJARU—Pag. 4, Col. 5)

O Campanie de Abonamente în Memo[illegible] Fratelui A. Avra[illegible]

Românul American

THE "ROUMANIAN-AMERICAN"
Published by The
Roumanian-American Publishing Association
(Incorporated)
Entered as Second Class Matter at the Post Office at Detroit, Mich., under the Act of March 3, 1879.
Redactată de un Comitet
H. FAINARU, Managing Editor
Published Weekly
In Statele Unite Pe an $2.00; ..... 6 luni $1.00
In streinătate Pe an $3.00; ..... 6 luni $1.50
"ROMANUL AMERICAN"
4726 St. Aubin Street — Detroit, Michigan
Telefonul: TEmple 2-4901

O Campanie de Abonamente în Memoria Fratelui A. Avram 500 Abonenţi Până la 31 Oct.

(Continuare de pe Pag. 1)

listă cu numele şi adresa prospecţilor. Activitatea aceasta să fie condusă în mod sistematic şi în fiecare săptămână echipele să se întrunească şi să raporteze asupra activităţii, făcând planul pentru săptămâna ce urmează.

Directorul campaniei să trimită în fiecare săptămână un raport asupra progresului campaniei şi experienţele ce au întâmpinat activiştii. Tot odată rugăm ca numele şi adresa voluntarilor în această campanie să fie trimise la administraţia ziarului.

Comitetul de Directori oferă pentru acoperirea speselor solicitatorului 25 cents de fiecare abonament.

La sfârşitul campaniei, Comitetul de Directori va oferi trei premii speciale la aceia cari au făcut cei mai mulţi abonenţi. Premiile vor fi anunţate ulterior. Dar asigurăm pe activiştii că nu vor regreta, dacă vor fi printre acei norocoşi, care vor primi premiile.

La timpul cuvenit, societăţile vor primi literatura corespunzătoare unei astfel de campanii.

UN CUVANT ABONENTILOR RAZLETI SI LA FRATII CANADIENI

Apelăm în mod special, de data aceasta, la abonenţii noştri răzleţi, adică în oraşele sau regiunile, unde nu avem societăţi, ca să ieie iniţiativa şi să se considere un comitet de unu şi să cerceteze pe fraţii noştri [illegible]ani din acele regiuni, pentru a-i abona la ziarul nostru.

Deasemenea apelăm la fraţii noştri din Canada să se întrunească şi să discute un plan, prin care să mărească numărul abonenţilor la ziarul nostru în Canada. Cota pentru Canada e de 100 abonenţi noui. Costul unui abonent în Canada e $3.00 anual şi $1.50 pe 6 luni, iar solicitatorului i se oferă 25 cents pentru spese.

Pe de altă parte, pentru munca ce o vom duce cu toţii, Comitetul de Directori promite că la terminarea campaniei cu succes, ziarul va apare în format mai mare.

Scopul pentru care a fost lansată campania e nobil. Timpul e prielnic. Sansa de reuşită nici când n'a fost mai bună. Să mergem înainte, în spiritul luptei dusă de fratele nostru Avram şi în memoria lui, spre succesul deplin al acestei campanii şi spre apariţia săptămânală într'un format mai mare al ziarului!

Un Milion de Pachete de Tigarete Pentru Trupele Anti-Hitleriste

Consiliul Executiv Naţional al Ordinului Inter[illegible]

Unităţi de carabinieri ai Armatei Roşii defilează pe Piaţa Roşie, cu ocazia zilei de 1 Maiu. Astăzi apără patria lor contra hoardelor naziste.

CUM AR PUTEA MAREA BRITANIE INVADA CONTINENTUL EUROPEAN

de COLONELUL T.

Statul Major german s'a temut întotdeauna de un război pe două fronturi. Hitler a atacat Uniunea Sovietică, pentrucă a subestimat valoarea Armatei Roşii şi sentimentul poporului sovietic. In acelaş timp a crezut că Anglia de azi e aceiaş ca Anglia sub Chamberlain şi de aceea a lansat războiul contra Uniunei Sovietice sub lozinca "un război pentru apărarea lui Dumnezeu." . . .

In acest plan, Hitler a dat greş, dar pentru a-l pune faţă 'n faţă cu ceeace Statul Major german a considerat c'ar fi o pacoste pentru armata germană, e necesar ca să înceapă o campanie militară pe două fronturi.

PATRU PLANURI DE INVAZIUNE

Asta se poate face dacă Anglia invadează continentul european ACUM, şi invaziunea o procură cele patru peninsule europene: Scandinavia, Spania, Italia şi Balcani. Aceste patru peninsule pot fi invadate, dacă excludem din acest plan Franţa, Belgia şi Tările-de-jos.

Invaziunea Norvegiei ar putea fi efectuată (dacă strângem moralicește vorbind şi pe Suedia) din trei baze: Scoţia, Islanda şi Spitzberg. Asta ar fi un avantaj, pentrucă forţele engleze s'ar rezema pe Armata Roşie la Petsamo şi ar întâlni în cale o populaţie simpatizatoare cauzei democratice. In felul acesta, ar lăsa pe Germani fără nickelul dela Petsamo din Finlanda şi fără fierul dela Galivare din Suedia.

Impingând mereu spre sud, Ma[illegible] vegia nordică nu-i o jucărie (deşi Germanii au făcut-o în Aprilie).

Intr'o astfel de situaţie, Suedia ar trebui să fie "convinsă moralicește", tocmai aşa cum a făcut-o Germania când a trimis prin această ţară două divizii lui Mannerheim.

Si dece nu? La urma urmei acesta e un război, nu o serbare militară în care se luptă călare şi cu arme neascuţite.

INVAZIUNEA SPANIEI

Din experienţa nazistă, englezii ar putea fi la Christiansund şi Oslo pe la sfârşitul lui August. Se înţelege că această acţiune, în sine, n'ar aduce o deciziune definitivă pe uscat. Ar incomoda pe nazişti, dar nu ar fi bătuţi cu desăvârşire. Totuşi asta ar aduce războiul la Germani acasă, în Prusia de est, la Berlin şi peste întreaga Germanie nordică.

Danemarca ar putea fi invadată din direcţia Norvegiei dinspre sud, aşa cum au făcut-o Germanii din direcţia nordică. O astfel de operaţie militară ar costa mai puţin în fiinţe omeneşti şi o victorie eventuală a Armatei Roşii.

Pentru invaziunea Portugaliei şi a Spaniei s'ar putea folosi aceiaş tactică. Deşi Pirineii ar constitui un obstacol serios pentru armata de invaziune engleză, totuşi nu trebue să se considere de neînvins. E bine, în această privinţă, să ne amintim de ce s'a spus despre invaziunea naziştilor în peninsula balcanică. Dar cu toate acestea, trupele naziste au invadat cu succes peninsula balcanică.

Iar cât priveşte armata lui Franco, asta ar putea să se facă foarte uşor. Cinci corpuri de armată engleză ar putea-o aresta în sensu

Participati la Picnicul Soc. Romanesti din IWO din Detroit in 17 Aug.

Duminică, 17 August e ziua societăţilor româneşti din IWO din acest district. In această zi, membrii societăţilor şi prietenii lor vor veni în mare număr să salute pe fruntaşii naţionali şi Secţiunei noastre Române, pe fraţii George Pojar şi George Vocilă.

Picnicul, ce va lua loc la Roosevelt Park, 11 Mile Rd., între Ryan şi Mound Rds., va fi o adevărată manifestaţie de solidaritate cu forţele ce luptă astăzi pe front pentru distrugerea militară a Hitlerismului. Participarea poporului român, în deosebi a membrilor, e o datorie morală, faţă de organizaţia lor şi faţă de fraţii noştri de din[illegible] şi de celelalte popoare, care, în ciuda terorei şi a pericolului, luptă neclintit şi vitejeşte contra monstrului barbar, ce e HITLER şi HITLERISMUL.

Veniţi, deci, fraţi români şi surori române, la această manifestaţie de frăţietate şi solidaritate, Duminică în 31 August la frumosul Roosevelt Park!

Moţii de Azi, Demni Urmaşi ai Lui Avram Iancu; Duc Lupte Guerile Contra Naziştilor

(Continuare de pe Pag. 1)

Ei au semne speciale pentru a cauza explozia unui tunel de cale ferată folosit pentru traficul de trupe, un alt semn pentru a arunca pietre şi stânci peste camioanele încărcate cu arme sau tancuri şi în faţa acestor guerile de Moţi, naziştii sunt impotenţi, fiindcă nu pot fi prinşi, şi dacă unii sunt prinşi, sute de Moţi vin şi le ia locul.

In România, ţăranii au intensificat sabotajul în producţia agricolă. In multe regiuni, ţăranii seamănă cu seminţe sterile (ce nu dau roade), pentru a da impresia inspectorilor guvernamentali, că ei, cel puţin, încearcă a semăna.

In Moldova, unde regimentele naziste sunt cantonate în bordeele sărace ale satelor, patrioţii români coboară în întunericul nopţii şi fac praf şi pulbere din corpurile năvălitorilor.

Intr'un sat, lângă Iaşi, vechea capitală a Moldovei, 112 soldaţi naziştii ai companiei de infanterie a Locotenentului von Prittwitz, au fost ucişi prin strangulare sau cu baionetele, în timp ce dormiau.

Poliţia militară, care a făcut ancheta, n'a reuşit să rupă solidaritatea populaţiei ţărăneşti din acest sat.

Comandantul poliţiei militare, furios de această încăpăţinare a ţăranilor, a ordonat ca tot satul, compus din 5.000 bărbaţi, femei şi copii să fie decimat. Aşa au murit 5.000 ţărani români din Moldova, care au refuzat să trădeze pe sătenii lor!

Astfel de cazuri se întâmplă zilnic, în regiu[illegible] unde trupele naziste sunt cantonate.

Ce Se Poate Face prin Unire

de FLORIAN KAPATA

Din cauză c'am fost organizator voluntar la UAWA, am fost dat afară din fabrica lui Ford, în 9 Maiu 1935. După 6 ani şi 52 de zile, datorită unităţii muncitorilor, compani[illegible] fost silită să mă pună înapoi la lucru şi fr[illegible] departament, unde am lucrat în 1935.

S'a întâmplat acum că[illegible]

Rubrica Femeii

Auxiliarele Femeilor UAW-CIO Formuleaza Program de Actiune

Odată cu convenţia uniunei automobiliste UAW-CIO, ce e în curs la Buffalo, delegatele Auxiliarelor Femeilor în Conferinţa lor Naţională sunt confruntate cu câteva probleme de primă importanţă cari afectează bunăstarea familiei americane.

Un program de acţiune pe [illegible] naţională contra scumpetei traiului este prima perspectivă a delegatelor.

Entuziasmate de o creştere de 44 procente în membre dela Conferinţa Naţională ce s'a ţinut la St. Louis în 1940, ele au plănuit lansarea unei campanii de a clădi auxiliare în toate localele din fabricile Ford, cari sunt în perioada de unionizare, conform contractului încheiat cu compania la Detroit.

PERICOLUL HITLERIST

Delegatele femeilor muncitoare sunt conştii de pericolul Hitlerist ce ameninţă omenirea, şi care astăzi este mai aproape de teritoriile Americei ca oricând.

Prin atacul neprovocat asupra Uniunei Sovietice, Hitler a demonstrat lumii că urmăreşte subjugarea omenirei — inclus America — dacă poporul nu ia măsuri să înfrâneze acest monstru în marşul lui.

Femeile sunt gata să fie părtaşe şi instrumentale la formarea frontului naţional de acţiune comună, care prin graiu şi fapte concrete să ajute popoarele din Uniunea Sovietică şi Anglia — cari astăzi duc greul luptei — să distrugă fascismul.

Consiliul Districtului Detroit a fost în special aclamat pentru progresul făcut pe diferite terene şi pentru munca depusă în timpul grevei istorice dela Ford. Auxiliarele Femeilor cu drept pot fi mândre de rolul decisiv ce l'au jucat.

PROGRAMUL AUXILIARELOR

Rezoluţii au fost pregătite pentru toate chestiunile menţionate mai sus, plus, un program de 6 puncte asupra luptei contra scumpetei traiului care e următorul:

1. Suport deplin uniunilor în cererile de mărirea plăţilor.

2. Ca Auxiliarele în fiecare local să aibă "comitete asupra costului traiului," cari să adune şi să dea publicităţii informaţii asupra creşterii, calităţii şi scăderii stindardului articolelor de consumaţie.

3. Să se ţină conferinţe spre a mobiliza publicul în suportul cererilor de plată ale uniunilor.

4. Să protejeze câştigurile ce le-a obţinut muncitorimea, prin distrugerea planurilor de ridicare a costului de trai.

5. Să se trimită delegaţii la Consiliul Oraşului, şi la Reprezentanţii locali, protestând orice creştere în costul traiului.

6. Să se formeze comitete contra scumpetei traiului, consistând din unionişti, consumători şi consilii de oraş.

In spiritul unionismului, femeile vor lupta alături de bărbaţi în linia de pichete, contra scumpetei traiului, contra Hitlerismului aici şi dincolo de ocean, pentru un proiect de locuinţe şi de sănătate pentru popor, etc.

Cu confidenţă că rândurile lor vor creşte păşesc înainte alături de bărbaţii lor unionişti spre o viaţă mai bună.

Conventia UAW Aplauda Conducerea Lui Murray

(Continuare de pe Pag. 1)

rezolvat, după trei zile de desbateri. Comitetul de plângeri a adus trei rapoarte separate, ceeace scoate în evidenţă, că nu există o opinie unanimă asupra acţiunei grevi[illegible] şi conducătorilor lor. Convenţia a adoptat raportul cel mai favorabil conducătorilor grevei. Directorul regional, Lew Michener, care a fost atacat de grupul lui Reuther şi de alţii a fost pedepsit ca să nu aibă dreptul pe timp de un an să candideze la postul de membru în comitetul executiv [illegible]ional al uniunei. Celelalte rapoarte ale comitetului de plângeri au cerut ca să fie dat afară sau să i se ia dreptul de a fi vre-odată angajat de uniune.

Cele două rapoarte din urmă au fost cu totul respinse de convenţie. Asupra deciziunei menţionate mai sus, votul a fost:

1.550 ca să i-se ia dreptul de a candida pe [illegible]ap de un an la postul de [illegible]ru în comitetul [illegible] al uniunei şi să [illegible]

Ultimul Tribut Plătit de Membrii Societăţii "I. C. Frimu" din New York Fratelui Avram Avram

REGRETARE

AKRON, OHIO

Cu regret aducem la cunoştinţă, încetarea din viaţă a fetiţei Silvia Rogojan, fetiţa fratelui şi sorei Rogojan, 1253 Dietz Ave., Akron, Ohio.

Mormântarea a fost dela casa părintească. Moartea i-a secerat viaţa la etatea de 8 ani. Părinţii şi sora Clăriţa o deplâng cu durere precum şi membrii societăţii "Ecaterina Arbore", a cărei membră a fost.

Membrii societăţii îşi exprimă, pe această cale, simpatiile cu părinţii răposatei.

Inmormântarea a avut loc în 31 Iulie şi serviciul divin a fost oficiat de preotul A. Cucu.

Societatea noastră a dăruit flori, cât şi prietenii părinţilor.

Fie-i ţărâna uşoară!

Membrii Societăţii "Ecaterina Arbore" din IWO.

* * *

Părinţii fetiţei, aduc pe această cale, mulţumirile sincere societăţii "Ecaterina Arbore" pentru florile dăruite cât şi prietenilor şi simpatizatorilor pentrucă s'au prezentat cu maşinile d-lor, şi au luat parte la ultimul respect dat fetiţei noastre.

PARINTII ROGOJAN

Citiţi, Răspândiţi "Românul American", Abonaţi-vă la El

In Ziua Inmormântării Fr. Avram

AKRON, Ohio. —Iembrii societăţii "Ecaterina Arbore" s'au adunat în ziua înmormântării fratelui nostru Avram Aam, Duminecă în 27 Iulie, la ele 11 dimineaţa, deplângând ca unul din cei mai buni tovaşi ai clasei muncitoare, un in prieten al nostru şi harnic şi devotat membru al organizaţiei noastre "Ecaterina Arbore", re a dovedit prin fapte, credin nestrămutată în cauza dem[illegible]aţiei şi a muncitorimei.

Fie-i ţărâna [illegible] memoria neuitată.

Sculându-se în s membrii societăţii şi prietenu glăsuit Rămas Bun scumpului nostru tovaraş şi frate.

Cu toţi am prom[illegible]i vom urma faptelor sale şi n vom uita nici odată.

[illegible]ntă u

Membrii Soci[illegible]n Ecaterina Arbore", din tle[illegible]

Membrii S[illegible] "M. Frunză" că Vor Per[illegible] Munca Fr[illegible]

[illegible]stare s[illegible]"Rom[illegible]e. scrisânes[illegible] după a[illegible]NALE în "R[illegible] nou [illegible] începu[illegible]ere [illegible] german[illegible] alt[illegible] (Col. 5)

WARRE[illegible]

Noi membrii [illegible]e de Al[illegible] Frunză," din Wa[illegible]

Cum Ar Putea Marea Britanie Invada Europa

(Continuare de pe Pag. 2)

Invaziunea Italiei ar putea fi realizată prin debarcarea armatei engleze la Riviera franceză în urma ocupării Corsicăi, Sardiniei şi Siciliei, de către trupele engleze cărate prin forţa aeriană. La urma urmei, dece nu s'ar face asta, după ce Germanii au făcut-o în Creta?

Timpul cel mai prielnic, precum am spus mai sus, e ACUM, pentrucă Armata Roşie a distrus mitul că armata germană e de ne[illegible]. O [illegible]ANO[illegible] n'ar permite Germaniei de a pune mai mult de 50 divizii în calea armatei de invaziune engleză. Natural că se va aduce pe scenă şi armata italiană. Dacă însă ne amintim de ce a păţit armata italiană în Grecia şi de experienţa generalului Wavell cu această armată în Libia, atunci ea poate fi cu totul exclusă de pe scena unui contra-atac.

Si al patrulea plan e invaziunea peninsulei balcanice. Aceasta se poate înfăptui cu ajutorul Turciei, via Strânmtorile ei şi de [illegible]lo peste Adriatică. Noi insistăm prin Turcia şi nu prin Salonic, adică dealungul Mării Negre, direct spre Dunăre în Bulgaria şi România. In felul acesta, flancul drept al armatei Engleze va rezema de Armata Roşie [illegible]osară, ca şi îşi va avea faţa

INVITARE

[illegible] Fratelui A. Avra[illegible]

Ziua Societăților Românești din I. W. O.

INVITARE

Publicul Român din Detroit și Jur Este Cordial Invitat Să Ia Parte la

MARELE PICNIC

CE VA AVEA LOC

Duminecă, 17 August, 1941

INCEPUTUL LA ORELE 10 A. M.

LA FRUMOSUL ROOSEVELT PARK

11 Mile Road Intre Ryan și Mound Rds.

Pentru prima dată poporul nostru va fi onorat cu prezența Conducătorilor Naționali ai Secțiunei Române a Ordinului,

Frații George Pojar, Preș., și George Vocilă, Secr.

cari vor adresa publicul.

Muzica Ghimboașe Va Distra Onoratul Public

Barul și Bucătăria Vor Fi Bine Aprovizionate Cu Toate Cele Necesare.

Biletul în Avans 25c. La Poartă 35c. (Tax Included)

Sperând că vom avea suportul celorlalte organizațiuni românești, Vă Așteptăm Cu Dragoste Frățească,

COMITETUL ARANJATOR

Cartea 'The Soviet Power' Trebue Sa Ajunga in Mana Poporului Nostru

In numărul trecut, am scos în evidență, printr'o citație, din cartea Decanului din Canterbury "The Soviet Power" confidența și încrederea neclintită ce o are înaltul prelat anglican în poporul sovietic și în Armata lui Roșie vitejească.

Că Uniunea Sovietică e acum subiectul de discuție nu mai încape nici o îndoială. Tocmai de aceea, trebue să distribuim această carte pretutindeni. In special, că acum cartea, tipărită sub formă de revistă foarte atrăgtoare, se vinde cu 5 cents bucata.

Am primit un comunicat dela oficiul Ordinului nostru Internațional al Muncitorilor că și-a luat însărcinarea să distribue din ediția de 1 milion, 100.000 exemplare printre membrii Ordinului.

ZECE EXEMPLARE DE FIECARE MEMBRU

Lozinca lansată de forurile de conducere ale Ordinului și ale Secțiunei noastre Româno-Americane din IWO e **"ZECE EXEMPLARE DE FIECARE MEMBRU."**

Deci d-v frați și surori, adresați-vă societății, iar pe societăți le rugăm să-și trimită comanda la oficiul nostru de district și NU la oficiul național, pentrucă distribuția se face prin oficiile noastre de district.

Acum mai mult ca ori când, poporul vrea să cunoască Uniunea Sovietică. Și cartea Decanului din Canterbury, conține această informație prețioasă.

Datoria noastră e să o punem în mâna poporului!

DEAN OF CANTERBURY

Jugoslavii Ard Grâul

GENEVA. — Rapoartele transmise din Jugoslavia spun că mișcarea contra cutropitorilor naziști crește și se răspândește zilnic.

In Banatul jugoslav, țăranii serbi au dat foc unui câmp bogat de grâu, pentrucă întreaga recoltă a fost intenționată pentru naziști.

In numeroase districte, recolta grâului și a secarei a fost arsă.

In pădurile din Bosnia s'au ivit numeroase detașamente de guerile, care conduc războiu contra trupelor de ocupație.

Germanii au înmulțit diviziile germane de ocupație dela 10 la 15 divizii. Această măsură a fost luată, după ce trupele de ocupație au fost alungate de guerilele sârbești.

Teroare în Ungaria; Mii Sunt Arestați

GENEVA. — Se raportează din surse autentice, că în ultimile două luni, guvernul lui Horthy a intensificat campania brutală de teroare și represiuni contra [illegible] citorimei.

STEJ

(Continuare d

a schimbat mereu gia militară, dar fost aceleași.

Pentru fiecare ce au cucerit ei, și mii de morți neutrali spun că pierdut 1.500.000

Goebbels a pr torii senzaționale venit!

Si agitatorul lu viat vechea tactic gură lovitură a o tru milioane și pe lioane de ruși . .

Dacă l'am fi cre șie n'ar mai fi exis cum se vede, e m o minciună mare o victorie mare p tic.

Desigur că min bels au avut scop

Intâiu a voit s porul german, ca de pierderile colo în al doilea rând, D. Roosevelt avea deva cu Churchill s'a reîntors dela

HITLER A VOIT DOI EI

Hitler a voit s epuri într'o singu să liniștească po prin propagandă e în buzunar . . . că America și A ajutorul Uniunei cum pot ele să Uniunei Sovietice, Roșie nu mai exi

Insă mitul răspân hitlerist singur că te să-l învingă, di

America și Angli ajute în mod concr șie. Alianța între a puteri devine din o ternică. Ele au în civilizației depinde

Hitler, din parte ză ca să aducă pe boiu, nu numai c Sovietice dar și c Unite. El — Hitler Statele Unite să fie tr'un războiu cu Ja lul acesta să nu ajutor Angliei și U ce.

»Dar creșterea ală merica și Uniunea S ce pe Japonia să fie rată" în visurile sale

Un lucru devine mai clar. Datorită eroice a Armatei Ro pentru "axă" ... ta nu înseamnă

CRIFICIAT TOTUL, INCLUSIV VIATA, ITI VOM RESPECTA MEMORIA TA PENTRU TOT-DEAUNA!

Avizați-ne pe noi imediat Si includeți un timbru de 5c

Avram A Luptat si Mult Pentru o Lume Mai Buna

(Continuare de pe Pag. 1)

cu toate fazele ei prin care a trecut — dar timp de un număr de ani am locuit în aceiaș casă cu el.

Deci toate acestea, mi-a dat posibilitatea ca să cunosc bine pe acest [illegible] și într'un mod cât se poate de intim.

Avram n'a știut ce-i ura față de semenii lui. El a avut o singură ură — aceea față de cauza mizeriei și nesiguranței economice a poporului — sistemul de profit, sistemul capitalist.

Si la distrugerea acestui sistem — singura cale prin care poporul se poate scăpa de mizerie și-și poate pe deplin asigura [illegible] Avram a lucrat și a luptat până la ultima scânteie de viață.

EL A FOST NECLINTIT

Mișcarea noastră muncitorească din țara aceasta — cum a fost cazul și cu celelalte grupuri naționale — a trecut printr'un [illegible] măr de faze și schimbări, c[illegible] de timpurile prin care au tre[illegible]

In aceste schimbări și fr[illegible] tări unii s'au alipit d[illegible] S. P., S. P. etc., ca ma[illegible] să rămână nimic. Apoi [illegible] delegat de poare, înscriind în campania d[illegible] intea acelei convenții nu ma[illegible] ținut de 38 membrii noui în so[illegible]ate.

ACTIVITATILE LUI IN VIAT GENERALA

Dar ca o[illegible]are muncitor conștient și milit[illegible], tovarășul Avram [illegible] activ și în alte organizațiuni [illegible]e masă — ale românilor ameri[illegible]ani, în adaus de mișcarea m[illegible]torească.

Intre altele, a fost membru în societatea "Neamul Românesc" din Akron, membră în Liga S. R. A., făcând parte și din Comitetul Executiv al acelei organizațiuni. După u[illegible]rea Ligei cu Uniunea s'au u[illegible]t și societățile din Akron, ale ac[illegible]or două organizațiuni, devenind o singură societate — "România Liberă a Neamului Românesc" de azi.

După această unire, eu, ca membru în "România Liberă" am avut din nou ocazia să lucrez de a[illegible]ape cu Avram.

[illegible]dent de pe tim[illegible]estor două organi[illegible]te în evidență cu [illegible]și ceilalți militanți

[illegible]estor două socie-

rășul Avram, de a-și sacrifica totul, chiar și viața dacă va fi de lipsă, se poate vedea din faptul că pe la începutul anului 1937, a plecat în Spania — unde a luptat aproape doi ani contra nazismului și fascismului.

In Spania a contractat (căpătat) el tuberculoza (oftică), care i-a răpus viața de prea de timpuriu.

Fiind trimis înapoi, din cauza boalei, dela reîntoarcere în August 1938 și până când a murit, a fost internat în spital. Dar dela el n'a auzit nimeni, nici când, măcar un cuvânt de descurajare.

El mereu a fost vesel, mereu avea cuvinte de îmbărbătare și nici când nu s'a plâns de suferințele cauzate de boală, și de acele 6 operații prin care a trecut.

El mereu, chiar pe patul spitalului, a colectat dela ceilalți bolnavi, nu numai pentru ziarul nostru "Românul American", dar și pentru ziarul "Daily Worker", revista "New Masses" și pentru Partidul Comunist din Statele Unite, al cărui membru a fost de mulți ani.

Si dus putinul lui avut, el a lă-

c'am lucrat în greve. Michene carea muncitorească e corneis-

(Continuare pe Pg. 4)

Conventia UAW Aplauda Conducerea Lui Murray

BUFFALO. — Convenția uniunei automobiliste a votat în unanimitate deplină încredere în conducerea lui Philip Murray, președintele lui CIO și a promis tot suportul pentru realegerea lui la convenția viitoare anuală a lui CIO.

Lăudând programul și ținuta lui Murray, rezoluția și-a exprimat solidaritatea cu eforturile sale, ce au contribuit la organizarea muncitorilor neorganizați.

Cazul cu greva de la North American Aviation Corp. a fost

(Continuare pe Pag. 3)

Ca

...lor ...pați, țăran... Moți, înarmați cu arme și cuțite de altă dată conduc lupte guerile permanente contra năvălitorilor naziști.

O scrisoare dela un avocat ardelean, care a scăpat din

mâinile Siguranței și Gestapo-ului s e astăzi în Turcia, scrie cum gupe de Moți, ascunși în fundul pădurilor, atacă regulat trenurile cu trupele naziste sau unitățile mecanizate, când trec prin drumurile înguste ce duc spre frontiera bucovineană.

Tradițiile de luptă ale Moților contra opresorilor Austro-Ungari e bine cunoscută. Aspirațiile național-revoluționare ale lui Avram Iancu și ale celorlalți eroi Moți trăesc și astăzi în vinele urmașilor lor.

Opoziția ilegală "de sub pământ" crește din zi în zi, scrie acest corespondent.

"Activitățile guerile ale Moților sunt coordonate cu ale soldaților, cari au dezertat din armata română și au fugit în Munți.

Aceste guerile folosesc semnele strămoșilor lor, ca cod de înțelegere între ele. Această armată partizană e răspândită peste Munții Carpați dela partea de apus până la partea de nord a Transilvaniei și mențin legături strânse prin semnele primitive ale strămoșilor lor."

(Continuare pe Pag. 2)

RUGARE

Apelăm la conducătorii societăților, cărora le-am trimis lista abonenților restanți, care au fost scoși afară, ca să fie vizitați pentru a fi reabonați.

500 Abonenți Pâna la 31 Oct.

Ca semn de respect față de fratele Avram și în spiritul ultimei sale dorințe, Comitetul de Directori al ziarului "Românul American", a decis în ședința din 6 August să lanseze o campanie de abonamente noui, ce va începe în mod oficios la 1 Septembrie și se va termina la 31 Octombrie, anul curent.

TINTA NOASTRA E CINCI SUTE ABONENTI NOUI.

Nici o altă acțiune luată de noi și dusă cu succes, n'ar fi bucurat mai mult pe scumpul nostru frate, tovarăș și prieten, ca o campanie ce va contribui la răspândirea ziarului și ideilor sale, care au fost până la ultima clipă a vieții fratelui Avram și ideile și aspirațiile lui.

Fratele Avram a luptat și a murit pentru idealul ce urmărește ziarul nostru. Ce alt tribut, deci, i-am putea plăti lui, decât ceeace i-a fost atât de drag și pentru care a fost gata să-și dea și viața!

Sub lozinca "In Memoria Fratelui Avram" noi suntem ferm convinși că fiecare conducător, activist, membru și cetitor își va face partea sa pentru a contribui la reușita campaniei pe deplin.

Pentru ca să se facă preparativele necesare de către fiecare societate, recomandăm ca membrii să se întrunească în ședință specială, dacă au avut deja ședință și să aleaga echipe și un director al campaniei care să supravegheze progresul și să ne țină în curent cu activitatea.

Fiecare echipă să aibă pregătit, când pornește la muncă, o

(Continuare pe Pag. 2)

panie printre membrii organizației, pentru a colecta $100.000 pentru a cumpăra 1 milion de pachete de țigarete și a le trimite trupelor, cari se luptă pentru distrugerea militară a lui Hitler și a Hitlerismului.

Herbert Benjamin, secretarul executiv național a anunțat că toți banii colectați pentru acest scop să se trimită la oficiul național al Ordinului, 80 Fifth Avenue, New York, N. Y.

* * *

Din moment ce vor sosi banii, cu care să se cumpere țigaretele, se vor lua măsuri imediate pentru a le expedia "pe diferitele fronturi, unde trupele britanice, sovietice, poloneze, cehe, franceze (Free Frnch) și abisiniene se luptă contra forțelor fasciste."

Benjamin a spus că țigaretele constitue numai o fază a programului lui IWO în sprijinirea și participarea mișcărilor organizate pentru ajutorarea forțelor antifasciste.

Benjamin a adăogat că toate organizațiile au fost învitate să ajute în această campanie pentru a trimite 1 milion de pachete de țigarete.

* * *

Noi salutăm cu bucurie această deciziune și promitem tot sprijinul în această campanie. Apelăm la toate organizațiunile noastre și la toate organizațiile româno-americane să participe în această campanie, ca expresia cea mai concretă de luptă contra fascismului și pentru cauza democrației.

—REDACTIA

...te încoa... modă pentru marina germană și pentru căile de apă germane din interior.

Invaziunea asta ar putea fi efectuată cu 500.000 oameni, 1.-500.000 tone de material, o mică parte a flotei navale britanice și o treime din forța aeriană engleză. Timpul cel mai prielnic e ACUM. Căci în Septembrie, Nor-

...l polițienesc) și arma-o, pentru simplul m... armata spaniolă nu ar o... o rezistență în astfel de circumstanțe. Republicanii spanioli au ținut armata lui Franco, cu tot ajutorul ce i s'a dat de către Hitler și Mussolini, și cu toate că armata republicană se luptă aproape cu mâinile goale.

(Continuare pe Pag. 3)

Mare Picnic al Natiunilor la "Finnish Camp" in 31 August

In 31 August, muncitorimea din diferite grupe naționale din Detroit și împrejurimi, va avea un picnic și o mare adunare antihitleristă la vestitul Finish Camp, pe Loon Lake.

Atracții desosebite se prepară pentru această ocazie. Diferite jocuri atletice, dansuri și mâncări naționale și concursuri variate, dintre care e și una de frumsețe. In privința concursului de frumusețe, femeile vor avea prioritatea.

Printre vorbitorii distinși vor fi Robert Minor, secretarul în funcție al partidului comunist și Pat Toohey, noul secretar al acestui district.

Biletul de intrare e 25 cents.

Comitetul asigură publicul român de cea mai bună satisfacție și-l învită să ia parte și să-și manifesteze solidaritatea cu forțele care luptă pentru distrugerea hitlerismului.

Ascultați la radio WJLB în fiecare Vineri dela 5:45 până la 6:00 P. M.

...ru ... de noapte ... Committee Man ... muncitori din ambele ture (shifts) și restul de muncitori să lucreze 5 zile pe săptămână.

INCERCARILE COMPANIEI

Vine reprezentantul uniunei (committee man) la mine și-mi spune ce vrea bosu. Il întreb când i-a spus să facă lucrul acesta și reprezentantul uniunei mă înformează că de câteva minute. Mai erau 5 minut până trebuia să mergem acasă. Eu și reprezentatul mergem la muncitorii cari au fost avizați e această deciziune și le spunem ca Vineri dimineța să fie toți în departament. Vineri dimineat, toți muncitorii de zi au intrat în departament, însă au refuzat să lucre și nici o mașină n'a putu porni, până ce compania n'a consimțit să respecte contractul ce l'a semnat cu uniunea noastră.

Văzând că muncitorii sunt determinați să respecte ceeace au iscălit reprezentanții lor, compania a decis cam pe la 4 după amiază, când a doua tură era deja la lucru să se supună voinței muncitorilor.

Contractul specifică în mod precis că nici un om nu-i este dat să fie dat afară până când lucru ajunge la 32 ore pe săptămânaă.

Așa că, a fost silită compania să cheme pe toți muncitorii napoi la lucru.

Așa dar, puteți vedea, fraților, că unirea face puterea și nimeni nu poate lua drepturile noastre dacă suntem uniți.

...drept... EA

Conducătorii grevei Michener și Mortimer, apărându-se contra atacurilor, au arătat că a existat un element subversiv în această grevă, dar elementul subversiv a fost "cei 50 cents pe ceas plătiți muncitorilor de compania North American Aviation Corp. Michener a denunțat pe Sidney Hillman, dela OPM, și pe compania, a cărei ținută anti-muncitorească e bine cunoscută, care sunt responsabili de această grevă.

Michener a arătat că ondițiile de muncă la fabricile acestei companii sunt teribile și purtarea lui a fost susținută de 85% din muncitori. Deasemenea a arătat că în procesul de organizare, muncitorii în industria automobilistă, adeseaori au fost siliți să iasă în grevă sau să utilizeze greva mâinilor încrucișate pentru a obține satisfacție dela stăpâni.

Michener a denunțat pe Reuther, agentul lui Hillman, care a căutat să creeze o ceartă între el și Frankensteen, înainte de convenție, ca pe urmă Reuther să profite de asta și să poată manevra pentru scopurile lui politice.

CANTON, OHIO

Societatea "George Stroiciu" învită cu drag pe toți membrii și membrele ei, ât și publicul român în general din loc și împrejurimi, de a lua parte la

ULTIMUL PICNIC DIN SEZON

ce va lua loc

DUMINICA, 24 AUGUST, 1941

la Farma Boldi din Georgetown Road, N. E.

în folosul ziarului nostru "Românul American"

Cu această ocazie, publicul e rugat de a-și arăta respectul față de fratele nostru Avram Avram, al cărei dorință a fost să sprijinim ziarul, ce apără interesele poporului român de pe aceste plaiuri.

Muzica va fi ceva nou. Ați auzit cu toții pe Milan din Cleveland la plăcile de gramafon. Acum veți avea ocazie să-l întâlniți și să-l auziți în persoană.

Barul și bucătăria vor fi ca ocazional.

Intrarea pentru adulți e 25 cents. Pentru copii e gratuit.

Vă așteptăm cu drag,

Comitetul Societății George Stroiciu

...tami pierderea... frate Avram Avram. Odihnească-se în pace, suflet blând, democrat și loialist.

In schimb, noi promitem că nu vom lăsa ca munca lui să se piardă. Prin activitățile noastre vom înregistra pentru totdeauna caracterul și devotamentul fratelui nostru Avram Avram.

Membrii Societății "Mihail Frunză" din IWO.

ANUNT

NEW YORK, N. Y.

Societatea noastră "I. C. Frimu" va avea o petrecere aniversară, Sâmbătă în 25 Octombrie, a. c., în cunoscuta sală "Irving Plaza", colț cu Irving Place și East 15th St., N.Y.C.

Prin acest anunț, rugă toate organizațiunile românești din loc să nu pregătească petrecere pe ziua sus numită, asigurându-i, în schimb de cooperarea noastră, când d-lor vor proecta petreceri.

Comitetul Soc. "I. C. Frimu"

...cesta, peninsula balcanica ar erupe deodată ca un vulcan chiar în obrazul Mareșalului List.

In concluzie, putem spune că o combinație a planului 1 și 4 ar fi din cele mai bune. In privința aceasta, să ne amintim că Germania a făcut-o cu succes. Ori, Germania are acum la dispoziția ei, numai o fracție a armatei sale. Fiecare din aceste operații sau o combinație între ele (preferabilă una bazată pe Anglia și cealaltă pe Cairo) ar pune destulă măduvă în "Frontul-V".

ANUNT

CANTON, OHIO

Prin aceasta, comunicăm că societatea "George Stroiciu" a luat la ședința din 1 August, 1941 următoarele deciziuni, cari au fost aprobate în unanimitate:

1. Cota lunară locală pentru fiecare adult va fi de 25 cents.
2. Copii nu vor plăti nici o cotă lunară locală.
3. Aceste două deciziuni intră în vigoare dela 1 Septembrie, 1941.

E. GRUSEA, Sec. Fin.

236

223

OPERAT LA FISE

Domnule General.

Sunt roman și cetățean. Drept de vot și pesă liberă, nu mai există. Deaceia scriu, spre a-mi spune părerea, când Soarta neamului este ame[illegible]

Domnule General, încă din 1936, începuse să se anunțe războiul de azi. Romania, condusă de fostul rege Carol și toate vechile par[illegible] de, era alături de Anglia și foarte tolerantă față de jidani. Co[illegible] reanu, conducătorul legionarilor, cunoscuți prin lupta lor dârză [illegible] ntra jidanilor, se declară categoric pentru Germania și Axa. In Decembrie 1937, după căderea guvernului Tătărăscu, toți s'au convins că Legionarii constitue o forță politică serioasă. După acest succes, popularitatea lor fiind în evidentă creștere, vechiul regim n'a mai avut curagiul să înfrunte lupta în noi a[illegible] legeri. A urmat lovitura de stat din Februarie 1938; apoi prigoana, omorârea lui Codreanu și a celor mai distinși legionari. Cei cari au scăpat din conducători s'au refugiat în Germania; iar cei[illegible] lalți s'au strecurat cum au putut, prin țară.

Prin urmare, înainte de 6 Septembrie 1940, erau în țară două forțe [illegible] politice serioase: 1. Vechile partide, strânse în jurul fostul rege Carol, cu excepția câtorva personalități izo[illegible] late, cari nu aprobau pe fostul rege; dar numai în ceea ce privește viața lui privată și metodele de guvernare. Toți susțineau însă aceiaș politică externă și aceiaș atitudine față de jidani, fără rezerve în ceeace privește pe George Brătianu.

D-ta, personal, n'ai reprezentat niciodată nimic, din punct de vedere politic. N-ai avut partid; n-ai susținut un program, ai fost un simplu simpatizant al legionarilor.

2. A doua forță politică serioasă a fost însă, legionarii conduși de Horia Sima, după moartea lui Codreanu, organizație politică care susținea o politică externă și internă diametral opusă cu aceia susținută de vechile partide și de fostul rege Carol.

Au urmat apoi victoriile Germaniei și Pierderea unei treimi din țară. Adică falimentul politicei vechiului regim [illegible] și triumful politicei legionare. Nemții au intrat în țară [illegible] și toți au amuțit. Legionarii, organizați de Horia Sima, fără [illegible] tonoarsal d-tale, au făcut revoluție. S'au schimbat focuri de armă; câțiva legionari au murit în zilele de 3 Septembrie; Carol n'a avut curagiul să rămână în [illegible]

mod sângeros, revoluția, cu ajutorul armatei. Revoluția a învins. Vechiul regim a căzut. Carol a plecat din țară.

Normal, logic și drept era ca, în locul vechiului regim, să se instaleze, la cârma țării, legionarii cu Horia Sima, ministru efectiv și d-ta prim ministru în timpul revoluției.

Aceasta nu s'a întâmplat pentruca, în timpul revoluției, Carol te-a chemat pe d-ta la Palat. Ce-ați vorbit, ce-ați plănuit atunci, nimeni nu știe. Rezultatul a fost că d-ta ai fost decretat Conducător al Statului, cu anumite prerogative regale, deși rămăsese pe tronul țării Regele Mihai I! Este ceva despre care nu vorbește nimeni, un tratat de drept constitutional. Ca la noi, la nimeni!

D-ta ți-ai luat însă rolul în serios, și ai numit miniștrii pe cine ai voit. Din 11 miniștrii, numai 3 au fost legionari - Tr. Brăileanu, M. Sturza și V. Iasinschi — și 2 simpatizanți - d-ta și generalul Petrovicescu; iar din 9 subsecretari de Stat, numai 3 au fost legionari. Și aceasta cu toate că d-ta însăși ai decretat România, Stat Legionar.

Domnule General, atunci când ai constituit acest prim guvern al statului român legionar, nimeni nu a învinuit pe Horia Sima și pe legionari că sunt ucigași, comuniști, borfași, jefuitori de rând, deși făcuseră, atunci ca și astăzi, revoluție. Atunci te-ai înfrățit cu ei și ai îmbrăcat cămașa verde, susținând politica lor. Ai avut deci încredere în ei. E bine, dacă a fost așa, de ce n'ai constituit atunci un guvern pur legionar, așa cum era normal logic și drept?

Nu știm ce s'a întâmplat în timpul celor 5 luni de guvernare legionară bicefală; dar, brusc, aflăm că legionarii au făcut o nouă revoluție, de data aceasta, contra d-tale. De ce?! Ce au vrut legionarii și n'ai voit d-ta? Care a fost conflictul, căci fără un conflict, nu se poate concepe o revoluție. Dacă au cerut un guvern pur legionar, erau în dreptul lor să o ceară, după cum ai arătat mai sus. De ce te-ai opus d-ta? Aceasta trebuia explicat țării înainte de a da ordinul blestemat de a trage în legionari.

Și apoi cum a început revoluția? D-ta vorbești mult, foarte mult; dar nu dai voe legionarilor să-ți răspundă. Auditur et altera pars. Până atunci cetățeanul imparțial nu se poate pronunța. Un adevăr apare însă foarte clar din cele mai sus expuse! Legionarii au luptat și au murit ca să te aducă pe d-ta la putere; și tot ei au fost apoi omorâți de d-ta, ca să te menții la putere!

În asemenea condiții n'ai dreptul [illegible]

semnează d-l distruge pentru d-l Iuliu Maniu. In caz de conflict, armata trebuia să susțină pe legionari contra d-tale, nu pe d-ta contra legionarilor. Ce ai făcut d-ta este cea mai curată anarhie, căci dacă mâine armata nu te mai susține pe d-ta, ci pe alt general - Răgulescu de exemplu - acesta, după teoria d-tale, ar putea constitui un guvern din prieteni personali - fie ei chiar chinezi - ar lua arta guvernării - și dacă țara, prin reprezentanții ei legitimi (215) exemplu d-ta cu cei ce te înconjoară azi - ar protesta, generalul Răgulescu, pentru că să se mențină la putere ar avea dreptul să dea ordin armatei să tragă în acești reprezentanți! Este de sigur o teorie periculoasă și absurdă. Să lăsăm deci armata. Numai cu sprijinul ei nu poți susține că ai dreptul să conduci țara.

Dar, poate pretinzi că țara însăși este cu d-ta, pentrucă ai primit, după terminarea revoluției, nenumărate scrisori și telegrame de felicitare și aprobare și că deci guvernul d-tale este guvernul legitim al țării.

Cetățeni, cu drept de vot, sunt câteva milioane; d-tale ți-au scris numai câteva mii. Dar nici acestia toți - sunt sigur, nu susțin politica d-tale. Ca să te convingi, te rog, să ceri tuturor acestor oportuniști și amatori de șiretlicuri, să dea următoarea declarație: „Pe cuvânt de onoare declar că doresc să învingă Germania, deoarece știu că interesul României. Nu am fost mason și nici în Consiliul de ad. tale al vreunei întreprinderi jidănești. Urăsc pe jidani și vreau să scap țara de ei". Verifică apoi sinceritatea acestor declarații și te vei convinge că cei mai mulți, dacă nu sunt sinceri; iar cei cinstiți vor refuza să o dea.

Un partid politic, care are pretenția să conducă țara nu este o adunătură de oameni, fără nici o legătură între ei. Pe toți cei cari ți-au trimes telegrame de scrisori și bani, îi apropie numai ura lor contra [illegible]. Tocmai pentrucă - sunt sigur - nu aprobă politica adică politica care o susții d-ta.

Este adevărat că sunt și oameni de bună credință și poate chiar legionari adevărați - cari [illegible]. Aceștia sunt mistificați de cele ce dau citesc în ziare, că, adică, Horia Sima legionari sunt comuniști, că ei au [illegible] lăcomia, că au jefuit, au furat și câte [illegible]

Da pentrucă cetățeanul serios și imparțial să se 239
în deplină cunoștință de cauză, trebuie să lași pe le-
nari să răspundă. D-ta acuzi, dar nu-ți vine ochii de
zat să se apere. În felul acesta nu se poate face o jus-
cată dreaptă. Ci numai o mistificare ridă. (226)

În definitiv, ce au făcut legionarii înainte de revol-
ție? Ce să omoară pe unii din oamenii vechiului regim
cari au comis, au dat ordin să se comită, sau au patro-
crimele odioase contra legionarilor. Ce au luat, prin con-
strângere, magazinele jidănești și au persecutat [illegible]
toate amănuntele, pe jidani?!?

APERAT LA TISE

Aș putea răspunde că și Hitler a executat, fără ju-
decată, un număr, multă oameni ;că și el a persecutat
pe jidani ; și totuși aceasta nu l-a împiedicat să facă
din Germania, ceeace vedem astăzi. Deasemeni d-ta
ai urmat, cu capul descoperit și în mâinile verde,
cortegiul cu Nicadorii, cari au omorât pe Duca, și
cu Decemvirii, cari au omorât pe Stelescu. Implicit ai aprobat crima politică. Eu numai refer însă la toate acestea ; dar te întreb : Cum adică, d-ta vrei să treci în fața țării drept apărător al bieților de la Jilava, cari au omorât pe adversarii legionari, fără judecată și fără nici o rană ?! Și vrei să îți faci un merit că aperi pe jidani ?! Și aceasta într'un regim legionar ?! În orice caz pentru aceasta te-au adus legionarii la putere ; și nu acest titlu poți invoca să guvernezi țara legionară.

Se mai face că legionarii propagă lupta de clasă. Inexact! Ei vor dreptate socială. Național-socialismul aceasta luptă. așa cum au făcut-o și nu se poate lipsi în Germania. Fără dreptate socială nu se poate creă unitatea sufletească a poporului, care este astăzi de necesară în timpuri grele ca cele de astăzi, contra inimicului.

În fine se zice că legionarii sunt împotriva înfrățirii generațiilor. Inexact! Nu se împotrivesc ca să călăii cu victimele lor ; nici că au jefuit banul public, au ucigașii cinstiți cari vor da socoteală pentru crimele și pedepsirea hoților.

Pentru ca să vadă țara de ce vor legionarii, trebuia să-i lași să guverneze era dreptul lor legitim. Dacă și Hitler ar fi adus pe Hitler la putere în 1933 opus la venirea lui [illegible]

[illegible] cunoscut astăzi opera lui genială și măreață [illegible] acesta fără ca să compar pe Iuda cu Hitler, [illegible] te compar pe dta cu Hindenburg. Ei [illegible] dacă ai fi lăsat pe legionarii să guverneze conform [illegible] d-tă ocupându-te numai de armată și de propă[illegible] pentru ceasul cel mare.... Și — contrariu de ceea ce s-a [illegible] întâmplat în Germania cu National-Socialiștii — Legionarii s-[illegible] dovedit incapabili și chiar periculoși ordinei publice și socie[illegible] apoi țara i-ar fi gonit cu pietre și atunci d-ta — după ce [illegible] părăsea guvernul — ai fi avut dreptul să conduci o revolu[illegible] ție și să [illegible] gonirea lor. Așa ai fi fost în adevăr salva[illegible]

Septembrie nu aveai nici o calitate să împiedici pe [illegible] să guverneze, conform programului lor, numai [illegible] în majoritate nelegionari, cari i-au sabotat și [illegible] împiedicat să aplice acest program integral, pentrucă în[illegible] făptuitor al statului nu te-a numit țara, ci tocmai expo[illegible] nentul vechiului regim — fostul rege Carol — [illegible] adică acela care și-a opus prin toa[illegible] te mijloacele, mergând până la crimă, să vină legiona[illegible] și la putere. Și atunci se pune întrebarea: În numele [illegible] cui te opui d-ta să guverneze legionarii, în numele [illegible] țării, reprezentată prin acei cari îți scriu și îți trimet [illegible] telegrame și bani, sau în numele regelui Carol și [illegible] al vechiului regim?

Cei cari îți scriu însă nu pot reprezenta țara pentrucă [illegible] sunt prea puțini și pentrucă chiar aceștia, unii sunt intere[illegible] sați sau de rea credință, iar alții mistificați. Spun că sunt [illegible] puțini, bineînțeles, față de numărul total al cetățenilor cu [illegible] drept de vot al acestei țări. Ei sunt poate chiar aceiași [illegible] care au scris și lui Armand Călinescu, după ce a omorât pe [illegible] Codreanu. Ei bine, în numele acestora, este evident că [illegible] nu ai dreptul să guvernezi țara legionară. Prin urmare [illegible] guvernul d-tale nu poate fi guvernul legionar al țării, [illegible] În rezumat, nici sprijinul armatei, [illegible] nici scrisorile și telegramele, nu pot justifica guver[illegible] narea d-tale. Este deci un uzurpator și — conștient [illegible] sau inconștient — continuatorul politicei nefaste a fos[illegible] tului rege Carol, distrugând și ceeace a mai rămas nedis[illegible] trus de el, din forța aceasta pur românească și gin[illegible] cer naționalistă, formată din floarea tineretului [illegible] român: Legiunea lui Codreanu.

Rămânem însă noi, cetățenii împărtiați cari [illegible] facut ouciodată politică, dar cari suntem [illegible] Noi, cari suntem convinși că interesul [illegible] este să fim [illegible] Germani

241

legiune[illegible] nice, ci prin fapte, adică să nu-i facem difi-
cil[illegible] contra Angliei, asteptând impasibili să vedem
cine[illegible] si apoi să ne apropiem de învingător, indiferent
[illegible]el. Si aceasta pentruca daca Germania va fi
[illegible] pentru România, învingător nu va fi Anglia si Ame-
rica, care sunt la mii de kilometri, ci Rusia care este
lângă noi si asteaptă să ne bolșevizeze. Nu cred să
existe vre-un român întreg la minte care să dorească
aceasta.

Noi, cari suntem convinsi că nu se va mai prezenta
odată o ocazie atât de favorabilă pentru a scăpa țara de
jidani decât acum prin victoria Germaniei, care urmăreste
același scop, în ceeace priveste Europa de mijloc. România
va deveni iarăsi paradisul jidanilor si iadul românilor,
dacă Germania va fi învinsă, pentrucă noi, singuri,
nu vom putea lupta niciodată — fără riscul de a fi stri-
viți — contra Iudeomasoneriei, această forță formida-
bilă mondială.

Noi, în fine, cari suntem convinși că interesul Germaniei este ca la
gurile Dunării să existe un stat mare si puternic — România
Mare, nu cuntită — dar cu conditia, sine qua non, ca a-
cest stat să fie un aliat sincer si cinstit, nu oportunist
si suspect; noi, cari din această cauză, desi nu suntem le-
gionari, împărtășim politica lor, pentrucă numai ei au susți-
nut-o cu tărie până la jertfa propriei lor vieți si au do-
vedit prin aceasta că sunt sinceri filogermani si anti-
semiți.

Noi, toți acestia, îngrijorați de soarta țării, avem drep-
tul să-ți spunem răspicat:

Nu mai avem încredere în d-ta. Nu credem nimic din
cele ce ne spui — prin radio si gureșă înțesată — după
revoluție. Nu credem că Horia Sima sau vreunul din
conducătorii legionari sunt comuniști. Cei cari în țară
Românească au încă atâtea privilegii, confundă ușor
comunismul cu național-socialismul. Lasă-
legionari să-ți răspundă. Lasă-i să

O Rezervă presei germane față de atitu
răspunsul rezervat al lui Hitler la tele
sluginică; discursul ministrului Germa
rești, de la 30 Ianuarie: ne îngrijorează
Carol II, cari teroarea îndreptată contra
satisfacția jidanilor, ne-a dus la de
D-ta, unde vrei să duci țara, [illegible]

6.II.941

Gr. III

Identificare 2?2?

APARTINE LA FISA 235

Domnule Ministru,

Cred că bine să citiți și
această scrisoare tri-
misă d-lui General Antonescu
ce difuzează zilnic la radio
din scrisori primite de la ad-
mirători, mai amărâți de situație.

Eu sunt un cetățean impar-
țial și dezinteresat.

Nu semnez căci votul este
secret.

Gefangenschaft
Bukarest
FEB. 1941
Zensur

C. Iuliu

262 · 31

D.C.P.

14 Noembrie 1941

SPERAL LA FIŞE

101

229

) Funcţionari publici

nalul inferior dela Direcţiunea Porturilor
anţa a întocmit un memoriu adresat D-lui
onescu.

iul a fost semnat de 340 persoane şi cu
estinaţie a fost delegat funcţionarul Io-
tin.

xt se arată că suma de 1.200.000 lei, afecta-
e acorde prime personalului meritoas, care
orie în timpul bombardamentului, a fost
în elemente care nu meritau. In concluzie
area unei anchete.

exează în copie memoriul.

- sigură.
- sursă Inspectoratul de poliţie Constanţa.
- comunicat Ministerului Comunicaţiilor .

.....

243

S.S.I. 2311

3 Ianuarie 1942

SECRET

32484

OPERAT LA FISE

N O T A

Cuvântul adresat ostaşilor de către Domnul Mareşal Antonescu, cu ocazia anului nou, prin afirmaţiile categorice privitoare la legionari, a provocat mare nervozitate în toate cercurile legionare.

Cei cari credeau că actualul regim poate fi indus în eroare asupra adevăratelor intenţiuni ale conducătorilor legionari cari vorbeau despre o împăcare şi o participare la guvernare, au pierdut orice speranţă în reuşita planului lor.

Faţă de această nouă situaţie, se aşteaptă cu nerăbdare şi interes cuvântul de ordine al aşa zisului "comandament de prigoană".

Pare că legionarii vor trece din nou la manifestaţii publice, spre a arăta populaţiei că afirmaţiunile Conducătorului Statului nu i-au intimidat.

Dnii Iuliu Maniu, Președintele P.N.T. și C.Brătianu, Președintele P.N.L. au trimis dlui Mareșal I.Antonescu, următoarea scrisoare:

231

Domnule Mareșal,

OPERAT LA FISE

Preocupați de soarta țării noastre ne facem o datorie să vă atragem atenția asupra gravelor pericole ce ne amenință și asupra măsurilor ce credem că trebue să luați ca să le preîntâmpinați.

Suntem informați că vreți să faceți concentrări noui ale armatei noastre pentru a reîncepe campania în contra Rusiei. Ați început trimiterea de noui forțe militare spre Marea de Azov. Se pune întrebarea: Cari vor fi consecințele acestei campanii?

Țara noastră suferă de o emoragie lentă și continuă care se va agrava foarte mult în 1942.

Vă citam numai marile pagubi de care suferă și care nu se pot repara dacă vom continua să fim în stare de război.

Pierderile mari pe care le-a avut armata noastră atât în cadre și soldați cât și ca material uzat sau consumat;

Inflația monetară rezultând din deficitele budgetare și de acumularea mărcilor germane neîntrebuințate;

Lipsa alimentară și de îmbrăcăminte pentru populație;

Continua micșorare a producției industriale;

Perspective grave pentru recolta anului 1942;

Paralizarea comerțului interior;

Lipsa de transporturi.

Am făcut până acum sacrificii prea mari, cari au nemulțumit adânc populația noastră, care nu mai vede unde ele ne vor duce. Toți dorim reîntregirea Țării, dar ne întrebăm dacă se va putea realiza în cazul în care țara va continua să-și slăbească forța ei militară și puterea ei de producție.

Sunt două mari pericole: Rusia și Ungaria. Când luați sarcina să distrugeți bolșevismul rusesc intrăm într'o acțiune care nu depinde de noi, ci de forțele de care Germania dispune ca să sdrobească armatele rusești. Dacă nu aveți convingerea că armata germană poate nimici, fără ajutorul câtorva divizii românești, armata sovietică declarată înfrântă, nu mai puteți crede în victoria finală a Germaniei. In acest caz se impune cu atât mai mult ca armatele române să nu mai lupte dincolo de Nistru.

S'a mers prea departe în cele ce s'au făcut pentru a satisface cererile germane. Am depășit cu mult ceeace vechii aliați ai Germaniei - Ungaria și Bulgaria, cari ar fi avut motive de recunoștință - au făcut în ajutorul acestei țări: ca alimente, concesiuni politice, economice și financiare și la sfârșit ne întrebăm cu ce vor fi ele răsplătite.

In cazul când Germania ar ieși învingătoare în acest război, aveți oare un act în scris că ea ne va reda Ardealul pierdut, cum a făcut Gr[illegible] ION BRATIANU înainte de a intra în război alături de Franța, [illegible] Rusia, să se asigure printr'un pact scris că va obține Ardealul și Banatul? Făgăduelile verbale, mai cu seamă când nu sunt în nici o declarație publică a factorilor responsabili, sunt ale: dacă este un pericol bolșevic extern este unul și mai mare de [illegible] externă, la care va fi împins, la sfârșitul războiului, [illegible] sărăcit, înfometat și îndurerat de numeroase dolii și suferi

Războiul actual nu poate fi popular dacă este împins afară de hotarele Țării. Apoi opinia publică românească nu sacrificii asemănătoare cu acelea din 1917 când aliații nost[illegible] să se facă triunghiul morții, la care, după refuzul lui Ion [illegible] însă au renunțat. Lumea crede că tot ce sacrificăm ca armată economică a Țării este pentru ca Germania să menajeze forțele traiul poporului său.

Să nu uitați că vom avea în coastele noastre două țări cari și-au menajat forțele lor militare și cari n'au făcut [illegible] sacrificiu politic, economic sau financiar pentru a susține [illegible] din Rusia, Cei cari vor fi mai tari la încheierea războiului singuri realiza aspirațiile lor naționale.

SPRE LA FIŞĂ 245

Ungaria nu se sfieşte să afirme că va lua dela România şi restul Ardealului şi Banatul, iar Bulgaria Dobrogea. Astfel, de curând, Generalul Szambathely, Seful Statului Major maghiar, într'un interview acordat ziarului bulgar "Zoro", afirmă că armata maghiară în istoria sa milenară nu a fost niciodată instruită şi înzestrată cum este astăzi şi că o colaborare cu Bulgaria este posibilă.

Trebue să prevedem mai întâi apărarea fruntariilor noastre şi recucerirea Ardealului pierdut, ceeace nu putem realiza decât cu o armată puternică şi bine înzestrată.

Este oare un interes de primă importanţă pentru Germania, chiar învingătoare, de a se angaja într'un război în contra Ungariei spre a ne da Ardealul? La sfârşitul războiului, slăbită şi îndurerată de atâtea pierderi în oameni, va mai angaja ea oare soldaţii săi în lupte, în contra foştilor ei aliaţi? Desigur că nu. Dar evident că nu în mod paşnic va renunţa Ungaria la ceeace a obţinut prin arbitrajul dela Viena.

Dar dacă Germania ar fi constrânsă să facă o pace pe care i-ar impune-o Anglia şi America, în ce situaţie s'ar găsi România, ale cărei armate au depăşit limitele sale naţionale şi s'au angajat într'o luptă în interiorul Rusiei şi care, fără a fi silită prin obligaţiile aderării la pactul tripartit, a declarat război Statelor Unite contra sentimentului Românilor, fapt pe care opinia publică română nu şi-l poate explica.

De asemenea ce situaţie i se creiază României prin condamnabilele excese contra evreimii, săvârşite sau probabil inspirate de germani, contrare firei paşnice a poporului romanesc?

Continuarea războiului în condiţiunile de astăzi nu poate duce la reîntregirea Tării, ci numai la uzarea completă a Tării expusă la pericolul maghiar.

Prin urmare, cât mai este timp trebue să arătaţi Germaniei că aţi făcut până acum, în cadrul alianţei ce aţi contractat cu dânşii, tot ceeace putea face Romania, fără a se expune la un grav dezastru; că am făcut sacrificii pe cari Ungaria şi Bulgaria nu le-au făcut; că suntem siliţi să retragem trupele noastre de peste Nistru ca să ne reconstituim forţa noastră armată şi să organizăm situaţia noastră internă, care nu poate suporta o prelungire a războiului.

Retrageţi ~~trupele~~ trupele din Rusia, pe care Germania le poate uşor înlocui. Reconstituiţi armata refăcând cadrele şi armamentul. Îndreptaţi situaţia economică şi financiară a Tării.

Pregătiţi-vă să faceţi faţă la lipsa de alimente şi îmbrăcăminte, care ne ameninţă în 1942 şi la sporirea producţiei noastre agricole şi industriale. Să se reorganizeze transporturile şi să fie mai mult dirijate către economia noastră naţională, fiind scutite de atâtea necesităţi militare.

Numai în acest mod vom putea apăra Tara noastră o vom putea reîntregi şi o vom emancipa de influenţa străină, ca astfel să avem o ţară liberă şi stăpână pe destinele ei.

Atunci vom putea rezolva relaţiile noastre internaţionale, având în vedere în primul necesităţile noastre naţionale.

Toţi avem aceleaşi ţeluri ca Dvoastră, dar credem că le vom putea realiza numai în condiţiunile pe cari vi le arătăm mai sus.

Vă rugăm să primiţi asigurarea deosebitei noastre consideraţiuni.

Bucureşti, 19 Ianuarie 1942.

Presedintele Partidului Naţional Liberal
ss.C.I.Brătianu

Presedintele Part.Naţ.Ţărănesc
ss.Iuliu Maniu

246

1372 Dos Personal

20 Ianuarie 1942

Sursa S.A.

504

OPERAT LA FIȘ

233

D.P.

In cercurile comuniste din Capitală se răspândește o fotografie care reprezintă mașina D-lui Mareșal Antonescu, având dedesubt următoarele cuvinte : "Această mașină costă un milion de vieți"

D. Ion Costache, fost președinte al studenților dela Cernăuți, spunea eri într-un cerc restrâns de prieteni că a fost și l-a vizitat pe d. general Ion Antonescu. După afirmațiunile lui, d. general Antonescu lucrează la un memoriu pe care vrea să-l înainteze justiției militare și prin care să ceară să fie judecat pentru a se stabili care sunt învinuirile care i s-au adus pentru a i se retrage comanda corpului III.
În acest memoriu, d-sa va înșira

CI. RAT LA FIȘE 506

2

toată activitatea dagnă din timpul războiului
și până astăzi.

Intrebat asupra motivelor care au 248
determinat retragerea acestei comenzi,
d. general Antonescu a spus că sunt
mai multe. 235

1. Când comanda m-am interesat
de soarta tinerilor care erau în închi-
sorile din ~~sate~~ garnizoanele care
intrau sub comanda mea. Am con-
statat cu surprindere că ratia zil-
nică a unui deținut-legionar era
de lei 4.50 pe zi, în timp ce un
câine polițist are 8 lei pe zi. Starea
lor de mizerie era de nedescris.
Am socotit că suntem o țară care
avem nevoie de tineretul intelectu-
al și am procedat la o triare a

DE LINAT LA FIȘE 249 504

3/ deținuților fără hotărâre judecătorească
sau dispoziție a vre-unui jurnal 236
Consiliului de miniștri. Am pus în libertate o bună parte dintre ei; iar pe
cei rămași i-am internat în închisori
militare, dând dispoziție ofițerilor
în subordine ca să nu se poarte cu
ei ~~absolut~~ prost ca și cum ar fi
delicvenți ordinari, ci să li se aplice unui
regim mai omenesc aplicat întot-
deauna deținuților politici.

Între cei din închisori am găsit
foarte mulți țărani, deținuți pentru
rebeliune. În realitate ei nu
având cu ce-și plăti dările se opu-
neau fiecare atunci când percep-
torul a venit să le pună sechestru.

sau să le vândă lucrurile din casă. Dintre
aceştia au trimis la casele lor cel puţin
două treimi, pentrucă au socotit că-i
o batjocură să fii în închisoare pe
românii când atâţia evrei şi străini
fugeau statul şi se eschivează dela
impozite fără să li se întâmple nici
cel mai mic neajuns.

Această atitudine n-a convenit desigur
actualilor conducători.

2. La ocazia sărbătoririi d-lui
general Lupescu, ministrul de răz-
boi, mi s-a prezentat un raport
cu măsurile de ordine care trebuiau
luate în vederea acestui fapt.

Întrucât ele nu intrau în vederile
mele, am pus pe acest raport urmă-

REFERAT LA FIȘE 201 94

5/ Toarcă rezoluție: Nu surprind măsurile pe care le propuneți. Îmi face impresia că aceste măsuri nu s-ar fi luat nici dacă, altădată, ar fi venit în Basarabia vreunul din țarii Rusiei. Și eu am fost ministru de război. Și eu am făcut inspecții dar niciodeauna n-am dus față nici o pată specială. De ce este nevoie să te iei la asemenea măsuri de pază, când toate ziarele scriu că în țară domnește liniște desăvârșită. Rog înaintați locurilor în drept punctul meu de vedere.

Desigur că nici această opinie a mea n-a convenit celor care au conducerea.

* * *

În ceia ce privește atentatul dela Ilie îl dezaprob, dar dezaprob

6/ și omorîrea lui Codreanu și a celorlalți.

A mai spus apoi că și-a dat până acum de 3 ori demisia din armată, dar i s-a respins, pentrucă nu cumva să întreprindă vre-o acțiune politică. „Atîta vreme cât sunt în cadrele active ale oștirii, ei mă pot da în judecată pentru înaltă trădare".

239

Crede că este necesară o regrupare a forțelor naționaliste și lasă a se înțelege că acțiunea acestui nou organism „ar trebui să urmărească puterea prin organizare și în cadență" și că, așadar, el ar fi cel mai indicat să facă această unificare.

P.S. Memoriul urmează să fie înaintat cel mai devreme săptămîna viitoare.

14.II 1942

Sursa „Kalid"

210

OPERAT LA FIŞE

In cercurile gazetarilor germani din Capitală se afirmă că Mareşalul Antonescu, cu ocazia întrevederii avute la Fuehrer, ar fi prezentat şi un memoriu privind activitatea anti-germană a legionarilor care nu mai pot fi consideraţi ca susţinători ai colaborării româno-germane. Aceste dovezi au avut de scop de a determina pe Fuehrer de a nu mai sugera Mareşalului Antonescu o colaborare a lui cu elemente legionare. In aceiaşi ordine de idei se mai precizează, din aceleaşi cercuri, că se va face foarte curând o largă remaniere a cabinetului Mareşalului Antonescu şi nu ar fi exclus ca Prof. Mihai Antonescu să fie promovat prim-ministru plin al României urmând ca Mareşalul să rămână numai conducător al statului român pentruca în felul acesta să fie departe şi acoperit de răspunderile imediate ale guvernării mai ales că peste câteva săptămâni [redacted] va fi chemat la soluţionarea unor probleme militare româno-germane când va începe ofensiva pe frontul sudic al frontului oriental.

Deşi nu se cunosc rezultatele întrevederilor Mareşalului Antonescu cu Fuehrer-ul, Mareşalul Goering şi von Ribbentrop, în cercurile presei germane, se crede că Mareşalul Antonescu va trebui totuşi să colaboreze cu legionarii nu numai pentrucă aceasta ar fi dorinţa Germaniei dar şi pentrucă în România nu există alte elemente politice sincere în atitudinea lor faţă de Germania.-

Reportat pol
Restituit nr.
Restituit f. lv
Restituit f. br
Transf. fond pe
Produ
Reportat fond
Restituit fond
Depus arhiv
Restituit

284

14 Februarie 1942
Sursa: "Kalinderu"

S. Q.
Reportat
Sn. Pol. 3089
Evid
EXTRAS
OPERAT LA FIŞE
241

N O T A

In cercurile ziariştilor germani din Capitală se afirmă că Mareşalul Antonescu a prezentat Führerului, cu ocazia recentei întrevederi, un memoriu privitor la activitatea anti-germană a elementelor legionare, cu scopul de a-i demonstra că o colaborare cu aceştia trebue exclusă.

Deşi nu se cunosc rezultatele întrevederii, ziariştii germani arată că Mareşalul Antonescu va trebui totuşi să accepte o colaborare cu legionarii, deoarece aceştia constituie singurele elemente politice leale faţă de Reich.

In acelaş timp, în cercurile presei germane se declară că foarte curând va avea loc o remaniere a guvernului, în cadrul căreia prof. Mihai Antonescu va primi demnitatea de Preşedinte al Consiliului de Miniştri.

Mareşalul Antonescu va rămâne astfel numai Conducător al Statului şi va primi sarcina de a soluţiona importante probleme militare româno-germane cu ocazia începerei ofensivei în sectorul de Sud al frontului contra bolşevismului.

C.N.S.A.S.

255

16 Februarie 1942

dela "R.Bereanu"

prin Kiriţescu.

242

COPERAT LA FIŞE

Am arătat într'un raport precedent, modul cum a fost comentată, de către legionari, vizita D-lui Mareşal Antonescu în Germania. Dacă în propagandalor, legionarii, arătau că Mareşalul făcea vizita Führerului în legătură cu noul guvern legionar, lumea cealaltă, printre cari şi ardelenii, pretinde că Mareşalul s'a dus în Germania pentru elucidarea a trei probleme şi anume : 1/. Clarificarea situaţiei Ardealului cedat ungurilor; 2/. Clarificarea situaţiei legionarilor aflaţi în Germania, care pe lângă faptul că,sunt condamnaţi în lipsă şi duc propagandă păgubitoare intereselor Ţării, au înfiinţat cuiburi printre ucenicii trimişi de guvern în Germania; 3/. Cooperarea militară româno-germană în răsărit unde pe lângă cele 4 milioane soldaţi germani, ce urmează a constitui frontul de primăvară se vor mai adăoga 1 milion soldaţi români, 1 milion soldaţi unguri, 500.000 soldaţi bulgari.-

256 16-II-942 dela Ag. R. Bucureşti prin Kiriţescu

(243)

Am arătat într'un raport precedat, cercetată, de către legionari, vizita d. mareşal [illegible] în Germania. Dacă în propaganda lor, legionarii, arătau că mareşalul făcea vizita Führerului în legătură cu noul guvern legionar, lumea ceealaltă, printre care şi ardelenii, pretinde că Mareşalul s'a dus în Germania pentru elucidarea a trei probleme şi anume: 1/ Clarificarea situaţiei Ardealului cedat ungurilor 2/ Clarificarea situaţiei legionarilor aflaţi în Germania, care pe lângă faptul că, sunt condamnaţi în lipsă şi duc propagandă păgubitoare intereselor Ţării, au înfiinţat cuiburi printre aceştia trimeşi de guvern în Germania. 3/ ~~Tratat~~ Cooperarea militară româno-germană în răsărit unde pe lângă cele 4 miliarde soldaţi germani, ce urmează a constitui frontul de primăvară se vor mai adăuga 1 milion soldaţi români şi 1 milion soldaţi unguri, ca. 800 soldaţi bulgari.

OPERAT LA FIŞE

1744

25/9/1940

244

In cercurile Legaţiei Italiene se discută că dl. general Antonescu foarte curând va face o călătorie în Reich şi Italia pentru a lua contact personal cu d-nii Hitler şi Mussolini.

Scopul acestei vizite ar fi să ceară o reparare substanţială a dictatului dela Viena, acordarea de armament modern pentru reorganizarea armatei române, stabilirea de atitudine faţă de U.R.S.S., etc.

Cercurile italiene cred că dacă România speră la o reparare a conferinţei şi a deciziilor dela Viena, se înşeală.

S'ar scădea prestigiul axei în Balcani şi sud-estul Europei în caz că s'ar schimba doar un cuvânt dintr'o hotărâre luată.

Acordul în vederea obţinerei de armament modern nu se va putea face deoarece necesităţile Reichului şi ale Italiei sunt în prezent foarte mari.

- verificată -

---

19 Februarie 1942

Sursa : Popescu II.

245

LA FIŞE

In cercurile elveţiene din Bucureşti, se comentează această vizită prin necesitatea ca pentru viitoarea ofensivă dupe frontul de răsărit, toate armatele să fie puse la unison, astfel încât Comandamentul German, să nu aibe surprize de ultim moment. Mai ales ca Führerul care deţine comanda supremă a armatelor dupe front,prin asumarea unei grele răspunderi în faţa istoriei şi a poporului german trebue să-şi verifice toate poziţiunile politice şi militare,înainte de a porni la un început de campanie.

Chestiunile economice nu trebue să fi fost discutate, deoarece Germania prin diplomaţii săi, cari stau în mod permanent în România,primesc mai mult chiar decât cer.

Nu este deloc exclus ca în această vizită Mareşalul să fi făcut aluzie şi la faptul că România luptând cot la cot cu armatele germane urmează să fie o primă vioară la viitoarea conferinţă când se vor stabili frontierele naţionale ale fiecărui stat. Prin sacrificiile făcute de România, atât în domeniul economic cât şi în cel financiar, urmează ca acestpopor să i se recunoască lealitatea faţă de Axă, prin acordarea de noui credite în armament şi unelte agricole, de care România are urgentă nevoie.

Se ştie că la Berlin se vor urma tratative prin această direcţie,România urmând a-şi trimite delegaţii săi,pentru stabilirea cantităţilor şi datele de livrare, care se cer cât mai urgente.

S.S.I.

21 Februarie 1942

2.6

34578 EXPEDIAT LA FIŞE

N O T A

Legaţia Elveţiei şi întrevederea dintre Mareşalul Antonescu şi Führer.

La Legaţia Elveţiei întrevederea dintre Mareşalul Antonescu şi Hitler este văzută prin necesitatea ca pentru viitoarea ofensivă de pe frontul de răsărit, toate armatele aliate să fie puse de acord, astfel încât Comandamentul German să nu aibă surprize de ultim moment.

Aceasta cu atât mai mult cu cât Führerul, deţinând comanda supremă a armatelor de pe front şi asumându-şi o grea răspundere în faţa istoriei şi a poporului german, trebue să-şi verifice toate poziţiunile politice şi militare, înainte de a porni la noua ofensivă din primăvară.

La legaţia Elveţiei se mai crede că Mareşalul Antonescu a cerut ca România, care luptă alături de Germania, să aibă un rol de mână întâia la viitoarea conferinţă ce va stabili frontierele naţionale ale fiecărui Stat.

Prin sacrificiile făcute de România, atât în domeniul economic cât şi în cel financiar, urmează ca poporului român să i se recunoască lealitatea faţă de Axă prin acordarea de noui credite în armament şi unelte agricole, de care ţara noastră - se declară la legaţia Elveţiei - are urgentă nevoie.

La legaţia Elveţiei se mai adaugă că la Berlin, vor urma tratative în această direcţie, România urmând să-şi trimită delegaţi, pentru stabilirea cantităţilor şi datelor de livrare, "care se cer cât mai urgente".

OPERAT LA FIŞE

Comunicat : Posibilă.

- preşed.Cons.de Miniştri
- Marele Stat Major
- Minist.Apărării Naţionale
- Minist.Af.Interne
- Min.Af.Streine

S.S.I.

28 Februarie 1942

3750

Vazut

248

N O T Ă

OPERAT LA FIŞE

La Legaţia Elveţiană din Bucureşti s'a primit o nouă notă cu privire la convorbirile dintre Dl.Mareşal Antonescu şi Fuehrer.

Nota emană dela Legaţia Elveţiană din Berlin şi cuprinde în esenţă următoarele :

"După informaţiuni centralizate la Berlin, Dl. Mareşal Antonescu a declarat probabil Fuhrerului că nu poate pune la dispoziţie pe frontul de Est un nou lot de 500.000 de oameni, deoarece armata română a avut pierderi foarte grave.

"Experienţa făcută în luptele din Răsărit a arătat că armata română este deficientă din cauză că n'are instrucţia corespunzătoare şi nici arme moderne.

"Aceste trupe nu pot fi puse la dispoziţia Germaniei, cu atât mai mult cu cât tensiunea româno-ungară este în continuă creştere, ceeace reclamă ca armata română să fie în stare de apărare".

68

Cărora, membru al delegaţiei economice elveţiene, fost consul elveţian în Basarabia, care a făcut recent, după intrarea trupelor române o anchetă peste Prut, s'a întors în cursul zilei de 26 Februarie a.c. la Bucureşti, venind dela Berna.

Numitul a declarat diplomaţilor elveţieni din

Bucureşti că cercurile oficiale din Berna sunt informate că România nu va mai participa în mod masiv la luptele din Răsărit, iar că motivele acestei atitudini ar fi fost explicate Führerului de către Dl.Mareşal Antonescu.

249

Giraud a mai amănunţat că la Berna a circulat versiunea pe care el însuş a calificat-o drept "curioasă", neacordându-i încredere, cum că România ar fi dispusă să încheie o pace separată cu Uniunea Sovietică.

OPERAT LA FISE

In cursul zilei de 27 februarie a.c. a sosit la Legaţia Elveţiană o nouă notă informativă, emanând direct dela ministrul Elveţiei la Berlin, conţinutul acestei note fiind :

"Il est probable que le général Antonescu a profité de sa rencontre avec le chancelier Hitler pour faire connaître le désir de son pays de ne pas prendre une part aussi active que par le passé à la campagne de Russie, mais surtout à la prochaine ofensive du printemps.

Cette décision serait motivée par les lourdes pertes subies par l'armée roumaine tandis que d'autre part le général Antonescu ne peut pas assumer la responsabilité d'affaiblir encore plus la puissance militaire de son pays, les relations entre Hongrie et la Roumanie étant toujours très tendues.

Sublinierea se află în textul notei originale, fiind făcută la maşina de scris cu litere majuscule

263

S.S.I.

3 Martie 1942

250

OPERAT LA FIŞE

N O T A

In ziua de 28 Februarie a.c., Legaţia Elveţiană a primit o nouă notă informativă cu privire la discuţiile dintre Domnul Mareşal Antonescu şi Fuehrer, această ultimă notă emanând dela Ministerul de Externe din Berna.

Nota arată că după informaţii ce au venit ulterior la Berna, Domnul Mareşal Antonescu a ridicat în faţa Fuehrerului chestiunea proporţiei între trupele române şi maghiare, cari luptă pe frontul de Răsărit.

In vreme ce românii au adus un aport foarte însemnat, ungurii n'au participat decât printr'un număr extrem de redus, care n'a putut conta efectiv în marile operaţiuni ce s'au desfăşurat.

Această situaţie pare să continue susţine nota că a spus Domnul Mareşal Antonescu, ceeace va face ca armata română să înregistreze pierderi serioase de oameni şi material, iar armata ungară să se păstreze aproape intactă.

Fuehrerul a dat asigurări că şi armata ungară va participa la campania din primăvară într'o proporţie mai însemnată.

Domnul Mareşal Antonescu, ridicând chestiunea Ardealului, se arată în cuprinsul notei, a primit răspunsuri optimiste în ce priveşte definitivările teritoriale ce se vor face după terminarea războiului european.

Aceste asigurări ar fi determinat pe Domnul Mareşal Antonescu să iasă din rezerva ce o adoptase faţă de cererile de a trimite noui trupe; nu se poate preciza la ce

251

număr s'a angajat, dar pare că aportul militar român va fi apreciabil, spune nota.

In partea finală a acestei note, departamentul federal pune în curent pe ministrul Elveţiei la Bucureşti că după informaţiile ce le are, la demersurile făcute de oficialitatea ungară în chestiunea viitorului statului politic al Ardealului şi guvernul din Budapesta a primit din partea Germaniei asigurări liniştitoare, aceleaşi asigurări pe cari le-a primit şi Domnul Mareşal Antonescu.

René de Weck ministrul Elveţiei, atribue acestei note informative o importanţă deosebită.-

---

OPERAT LA FIŞE

C.N.S.A.S.

265 35

Copia

801 252

OPERAT LA FIȘE

DOMNULE MAREȘAL,

Subsemnații, personal inferior din magaziile cu silozuri, uzina electrică, atelierele D.P.M., magaziile de mărfuri generale, stația de petrol și marina D.P.M., toți pendinte de Direcțiunea Porturilor Maritime Constanța, cunoscând spiritul de dreptate de care sunteți animat, ne permitem a vă aduce la cunoștință următoarele :

In conformitate cu dorința Domniei-Voastre, de a se da ca stimulent, prime funcționarilor de stat meritoși și cari s'au evidențiat ca buni funcționari pe toată durata războiului, făcând de serviciu la Apărarea Pasivă, cum este cazul nostru, care am stat la datorie sub cel mai aprig bombardament ce a suferit vreun alt port sau oraș, timp de 3 luni, s'a decis să se dea o primă de stimulare de 70 % din salariu, la 10 % din personalul meritoș, aparținând Direcțiunei Porturilor Constanța.

Această primă de stimulare s'a plătit și la această Direcțiune, dar nu celor cu adevărat meritoși și în cele mai multe cazuri funcționarilor, care afară de faptul că nu s'au evidențiat cu nimic, decât cu lașitate, mai sunt și de origină etnică străină.

Domnule Mareșal, respectuos vă rugăm să binevoiți a ordona o anchetă care să stabilească cui s'a plătit suma de 1.200.000 lei din Bugetul statului, ca primă de stimulare și ușurința cu care s'a spălătit această sumă unor persoane nemeritoase, deci neatingându-se ținta dorită de Domnia Voastră.

Să trăiți!

(Urmează semnăturile a 340 persoane.

Domniei Sale
Domnului Mareșal Ion Antonescu, Conducătorul Statului
Delegat Ionescu Constantin, Funcționar D.P.M.

478 266
1944
253

CERCURILE ITALIENE

Incadrarea României în Axă a determinat crearea unor raporturi de sinceră amiciţie între Italia şi Ţara noastră.

In prezent reprezentanţa diplomatică italiană, afirmă cercurile italiene, procedează la întocmirea programului pentru stabilirea unei colaborări cât mai strânse italo-române în toate domeniile.

In acest sens se afirmă că Italia va solicita României stabilirea unui nou regim economic.

In aceiaşi ordine de idei se afirmă că Italia în scopul de a descongestiona aparatul economic românesc de elementul evreesc va primi un lot de technicieni evrei din România, pe care îi va utiliza în colonii.

In domeniul cultural, institutul de cultură italiană din Bucureşti a hotărât creiarea unei secţii de propagandă externă care va avea rolul de a difuza în România, ziare reviste precum şi diverse publicaţiuni cu caracter politic.

Este de semnalat că la cursurile de limba italiană ce se ţin la Istitutul de Cultură Italiană din Bucureşti s'au înscris anul acesta 3500 elevi faţă de 1.000 în 1939.

In legătură cu vizita Generalului Ion Antonescu la Roma cercurile italiene din Capitală arată că în cadrul întrevederilor ce vor avea loc

se vor fixa bazele unei colaborări cât mai strânse italo-române în domeniile politice, economice şi militare.

4087
89

Notă,

Partidul nat.-creștin a trimis un emisar în persoana Dlui Gen. Antonescu de a trata cu Dl Corneliu Z. Codreanu un cartel electoral. Dl Codreanu a refuzat categoric spunând că mișcarea legionară bazându-se pe voturile din alegerile trecute cari le-a luat nu ar mai fi rațional să încheie vre'un pact sau cartel electoral.

Pentru ziua de 13 Ian. fiind proclamată pentru Mitropolitul Capitalei a dat dispoziție de a se ține servicii religioase și obișnuita comemorare în centrele respective și de a nu veni în Capitală legionari.

Cu toate acestea sunt informat că se așteaptă sosirea în Capitală a peste 1500 legionari.

Se urmărește o mică demonstrație în masă, care o consideră ca un mijloc f. bun de propagandă.

De la biserica Ilie Gorgan vor merge în colonați până la Casa Verde.

Tot în acea zi se vor face înaintări în gradele legionare. După masă va fi o pedință solemnă la casa eroilor unde va lua parte tot statul major al legionarilor.

II.

...piul de miniștri care a avut loc

ieri 10 Ian. A cuza a fost foarte mulțumit de felul cum D. Goga a înțeles să aplice programul nat.-creștinilor, rezumându-se în asentimentul său.

Pentru acest motiv D-sa a cerut ca Dl Istrate Micescu să-și întrerupă călătoria de unguri și să nu mai meargă la Geneva.

În urma acestui conflict, și în urma intervenției State Unite în chestiunea minorităților, se crede că guvernul Goga va demisiona, iar formula cea mai indicată va fi Vaida - Călinescu.

Frontul Românesc a luat decizia ca nici unul din cei care au părăsit organizația să nu mai fie primit înapoi sub nici un motiv.

La detașarea Dlui D.R. Ioanițescu din Frontul Românesc se știe că a plecat fără asentimentul Dlui Vaida. Între timp Dl Vaida a fost vizitat de partea palatului de Dl Maiorul Udrăscanu pentru a da lămuriri în privința Dlui D. Ioanițescu, rezidând gestul momentan. Dl Ioanițescu a informat pe M. Sa că a părăsit org. Vaidistă cu asentimentul Dlui Vaida. Prin faptul că a indus în eroare pe M. Sa se aște cuvântul guvernului cu mult interes în special în cercurile Vaidiste.

III.

În cursul zilei de ieri 10 Ian. ora 15. au intrat la Facultatea de Medicină (Cotroceni) pe studentul Mariceff II din anul V. care a fost închis în [illegible]

Cunoscute de dvstră.

Revenind în anteriorul său și a încă unui
de al lui Maricoff în persoana dlui Fizicopol ne-a
povestit peripețiile pățite în decursul celor 56 de zile
de arest.

După felul cum și-a expus dânsul cauza, și felul
cum s'a manifestat față de colegi din jurul său,
spunând că-i pare rău
că este în libertate, mi-a făcut impresia că
este într'adevăr vinovat, și pentru această cauză
descalificată bazată numai pe concluzii personale și aparente.

Studentul Maricoff este repetent în anul II iar la
cursuri l'am văzut ieri pentru prima dată când
de asemenea a stat numai pe culoarul facultății
neîntrând la cursuri.

C.I.

16 Martie 1942

Agentura I-a

OPERAT LA FIŞE

N O T A

Se vorbeşte de o achiziţie de tablouri Grigorescu, de către Banca Naţională şi că o doamnă ar fi ridicat 2 tablouri dela Bancă pentru Domnul Mareşal - Domnia sa fiind complect străin de această chestiune. Se spune că aceste palavre sunt răspândite (la origine) de către un oarecare Domn Bălan dela Banca Naţională. Este bine a se pune la punct această chestiune, căci se pare că se răspândeşte cu scopul de a se discredita anumite persoane.

I. — SECRETARIAT
A SE MENŢIONA ÎN RĂSPUNS:
VERIFICAREA Nr. 104

S.S.I.-C.I.-Agentura I-a 24 Martie 1942

37268 SCRAT LA FISA

R E F E R A T

Cercetările efectuate în mod discret, au stabilit următoarele :

Dl Mareşal Ion Antonescu a cumpărat recent două tablouri pictate de Grigorescu.

Ulterior acestei cumpărături Banca Naţională a României a cumpărat deasemeni 76 tablouri pictate de Grigorescu.

Dl Mareşal Ion Antonescu văzând aceste tablouri a schimbat tablourile Domniei-Sale cu două din tablourile B.N.R. care i s'au părut mai importante.

Fptul nu se comentează de funţcionarii B.N.R., cari nici n'au cunoştinţă de acest caz.

La B.N.R. nu există nici un funcţionar cu numele de Balan, ci numai un funcţionar superior Bălău.

Din afirmaţiile făcute cu multă discreţiune de un funcţionar, care mai mult a scăpat vorba decât a afirmat, rezultă că Doamna Goga ar fi cerut să i se cedeze două din tablourile achiziţionate de Banca Naţională a Romnâniei, însă faptul nu se poate preciza.

Rog binevoiţi a dispune.

Locot.rez. Victor Ionescu

Victor Ionescu

REZIDENTA PRINCIPALA MOLDOVA
I A S I
=====

1372

259

1 Aprilie 1942

NOTA TELEFONICA

Rapoartez ca azi dupa masa la ora 18,5o a trecut prin gara Iaşi un tren special cu Dl.Mareşal Antonescu.-

In tren Dsa s'a intretinut cu autoritatile locale civile şi militare.-

La ora 19,2o trenul special a plecat mai departe.-

Bendescu

a 9to - 943

OPERAT LA ...

Iași 1 Aprilie 1942

Raportez că azi după amiază la ora 18.50 a trecut prin gara Iași un tren special cu D-l Mareșal Anto nescu. —

In trenul D-sa s-a întreținut cu autoritățile locale civile și militare. —

La ora 19.20 trenul special a părăsit gara Iași plecând mai departe la O. —

Semnează
Zendescu

Primit.
Potocean

S.S.I.

11 Aprilie 1942

1372

15560

261

OPERAT LA FIŞE

N O T A

In jurul Staţiei Obor, prin cârciumi şi chiar pe piaţă au circulat bancnote de 100 lei, care aveau tipărit pe margine cu litere foarte mici cuvintele:

"Mareşalul Antonescu va fi mort"

Vă rugăm să binevoiţi a dispune verificarea acestei informaţii, comunicând şi acestui Serviciu rezultatul.

Comunicat :

- Direcţiunei Generale a Poliţiei
- Prefecturei Poliţiei Capitalei

OPERAT L. FIŞE

Staţia c.f.r.-
Bucureşti-Obor

= Dela nişte călători din staţia Obor s'a auzit că în jurul staţiei, prin cârciumi şi chiar pe piaţă au circulat bancnote de 100 Lei care aveau tipărit pe margine foarte mic cuvintele :

"Mareşalul Antonescu va fi mort".-

Bancnote de felul acesta au fost văzute şi citite de mulţi cetăţeni cari se aflau prin partea locului.-

Să bănueşte a fi răspândite de agenţii unor mişcări contrar actualei ordine în Stat în scopuri necurate.- (1197).-

o o

o

1372

OPERAT LA FILE

263 P.

276

22.IV.1942

Suspendarea ziarului "Ardealul" din cauza unui articol în care se ia poziţie împotriva expoziţiei de modă italiene, sub motiv că asemenea manifestaţiuni mondene n'ar corespunde cu moderaţiunea impusă de starea de război - e exploatată de unii dintre refugiaţi, cari răspândesc tot felul de ştiri cu privire la atitudinea dnei Mareşal Antonescu.

Se arată astfel că dna Mareşal Antonescu a patronat expoziţia italiană de modă, expoziţia de modă a casei Neumann din Braşov şi în general întreţine în jurul său o atmosferă luxuriantă, care indispune păturile populare aflate în suferinţă.

Numărul din revista "Je sais tout de Bucarest" a cărei copertă prezintă pe dna Mareşal Antonescu, fotografiată cu un câine de lux, într'un cadru elegant, - este deasemeni exploatat de aceleaşi cercuri, spre a crea o atmosferă împotriva soţiei Conducătorului.

Ea este deasemeni învinuită că, confiscând vila lui Nae Ionescu, a transformat-o şi mobilat-o cu obiecte extrem de scumpe, aduse din străinătate.

Dna mareşal Antonescu - împreună cu dnele Veturia Goga şi Barbu - sunt înfăţişate în cercurile refugiaţilor ardeleni ca alcătuind o camarillă feminină, care exercită o influenţă la ministere şi autorităţi. Dna Goga este învinuită de afaceri de influenţă; se afirmă că ea ar fi patronat asemenea operaţiuni şi sub alte regimuri

6 Mai 1942

FR. SUD
către
SECTIA "C.I."

Politica
Ge. Stanescu
1372

OPERAT LA FIŞE

264

N O T A

EXTRAS DIN RAPORTUL INFORMATORULUI "S".

"Informaţiuni obţinute dela o persoană sosită de curând din ROMANIA ne semnalează că situaţia actuală a Mareşalului Antonescu este mai mult decât dificilă.

Din cauza conflictului avut cu Garda de Fier, el a pierdut sprijinul pe care această organizaţie i-l putea da.

Pierderile armatei române în luptele contra bolşevicilor şi enormele sume de bani pe care le aruncă Englezii în ROMANIA, pe diverse căi (până acum Englezii numără foarte mulţi prieteni printre Români) au făcut un vid în jurul Mareşalului român.

Masele populare cari au luat parte la mişcarea Gărzii de Fier, s'au alăturat complect naţional-ţărăniştilor, în prezent Maniu fiind cea mai populară persoană din ROMANIA. El îndeplineşte, mai ales, rolul de apărător al Românilor din TRANSILVANIA, cari sunt oprimaţi de Unguri.

Clasa intelectuală se reîntoarce către partidu Judeo-mason-capitalist-liberal, al lui Brătianu.

Interlocutorul nostru a afirmat că aceste asertiuni ar putea fi verificate, făcându-se o anchetă severă printre funcţionarii Statului român din ROMANIA sau străinătate.

Insuşi Mareşalul Antonescu trebue să ştie că, în cazul când Germanii ar abandona ROMANIA, el nu ar

279

putea rezista nici 2 zile. El ştie foarte bine că pentru a dobândi mai multă popularitate, a fost forţat să organizeze o conferinţă unde a fost prezentă elită societăţii româneşti: miniştrii, înalţii funcţionari ai Statului, savanţii, profesorii Universităţilor, corespondenţii ziarelor străine.

265

Fratele (?) Mareşalului Antonescu, care este Vice-preşedinte ac Consiliului de Miniştri, a pronunţat un discurs contra Ungariei, înţelegând foarte bine că momentul pentru asemenea discursuri nu este oportun.

Chiar aceste manifestaţiuni nu ar putea fi de nicio utilitate pentru Mareşal. Maniu şi Brătianu sunt conştienţi de forţa lor.

Englezii au anunţat că aceşti 2 fruntaşi politici ar fi avut curajul să prezinte Mareşalului un memorandum, în care ei insistă să se termine războiul contra SOVIETELOR, preconizând întoarcerea la politica tradiţională de amiciţie a ROMANIEI, faţă de MAREA BRITANIE.

Admiţând că aceste comunicări ale propagandei britanice ar fi falşe (cum ar putea permite un regim totalitar existenţa a două partide politice inamice AXEI ?), dar sentimentele poporului român şi declaraţiile D-lui Mihail Antonescu ne face să ne gândim că aceste ştiri ar putea fi exacte.

In UNGARIA clasa conducătoare, influenţată de evrei, este foarte strâns legată de aristocraţia engleză, iar plutocraţia mondială continuă să susţină în secret relaţii cu agenţii MAREI BRITANII. Utilizând legăturile care îi unesc, ei lucrează să obţină pentru ei condiţiile cele mai favorabile în viitor iar în schimb, urmând instrucţiunile agenţilor englezi, ei duc în secret o politică de sabotaj.

Iată cauzele conflictului româno-ungar.

e predate

1372

OPERAT LA FIȘE

CURENTUL

7 MAI 1942

266

D. Mareşal Ion Antonescu a donat 10 vagoane de porumb populaţiei nevoiaşe din Valea-Jiului

D. Mareşal Antonescu, Conducătorul Statului în marea grije ce o poartă locuitorilor şi în dorinţa de a veni în ajutor populaţiei lipsită de mijloace din Valea Jiului, a donat 5 vagoane porumb pentru minieri şi 5 vagoane porumb pentru săraci.

Impărţirea porumbului s'a făcut acum câteva zile în cadrul unor solemnităţi în localităţile Petroşani, Lupeni, Vulcan, Petrila, Iscroiu, Livezeni şi Uricani.

Cu această ocazie la Petroşani pr. protopop Duma a oficiat un serviciuil religios după care atât d-sa cât şi d. ajutor de primar I. Teianu au vorbit populaţiei arătându-i ajutorul preţios dat de d. Mareşal populaţiei nevoiaşe dela noi.

D. Colonel E. Kirculescu, comandantul regiunii miniere, a ţinut o frumoasă cuvântare, arătând că d. Mareşal Antonescu nu a uitat pe muncitorii care îşi fac datoria şi le vine în ajutor.

A îndemnat pe minieri şi muncitori să-şi facă datoria mai departe tot aşa cum şi-o fac pe front şi ostaşii ţării, până la victoria finală.

Asistenţa a isbucnit în urale, ovaţionând pe M. S. Regele şi pe d. Mareşaal Antonescu. Muzica societăţii Petroşani a intonat „Imnul Regal".

A urmat apoi distribuirea porumbului din magaziile unde se afla depozitat.

PREȘEDINȚIA
CONSILIULUI DE MINIȘTRI

PRES. CONS. de MINISTRI SERV. S.I.
Nr. 121305 ◆ 23 MAI. 1942
REGISTRATURA GENERALĂ

1372

215

21:7 284

OPERAT LA FIȘE

No. 57
1942. Luna Mai Ziua 12
Președinția Consiliului de Miniștri
Serv. de Informare, Paza și Control
Către
Președinția Cons. de Miniștri

C. I

Știri speciale

Serviciul Special de Informații:

Am onoare a vă înainta alăturat două note informative rugându-vă să binevoiți a ordona verificarea lor și a dispune măsurile ce le credeți de cuviință. —

Serv. de Informare, Paza și Control
Major.
V. Christescu

Raport

Informațiile, facute în cercul d-lui Maiorescu sânteac că nota este tendențioasă și nici un fapt confirmă cele puse pe sarcina ministrului

Petrescu

inutil

SECȚIA C.L.
No. 18107
din 23 MAI. 1942

C. 42.489.

OPERAT LA FIȘE

282

268

12 Mai 1942.

Notă,

Din informațiile ce deținem, Ion Niculescu fratele bunicului Dlui Mareșal Antonescu, cu domiciliul în str. Vitrov Voevod Nr. 8 (prin Sos. Colentină) deține cărți de vizită a Dlui Mareșal Antonescu etc. ca răspuns la felicitările făcute familiei (și cu acestea ocazia) (pe cărțile poartă în buzunare) se prezintă în diferite cercuri din cartierul său aducând de ele prin aceea că ia sume de bani, etc... dela diferite persoane, el având legături de rudenie cu oameni mari: —

Suntem de părere, a i-se interzice cu desăvârșire acest procedeu, sau a i se ridica toate cărțile de vizită. —

— —

PRES. CONSILIUL DE MINIȘTRI
No. 20947 ◆ 1 MAI 1942
REGISTRATURA GENERALĂ

ROMÂNIA

Model 2

MINISTERUL AFACERILOR INTERNE

DIRECȚIUNEA GENERALĂ A POLIȚIEI

DIRECȚIUNEA ~~POLITIEI DE SIGURANTA~~

No.1869.S. 15 MAI 1942 OPERAT LA FIȘE -Confidențial-

269

SERVICIULUI SPECIAL DE INFORMATII

In referire la nota Dvs.No.15560/942,avem onoare a vă aduce la cunoștință că din cercetările făcute s'a stabilit că au fost prinși doi evrei elevi la Liceul " Cultura " din Capitală,cari voind să cumpere portocale dela un oltean,au dat o bacnotă de 100 lei,pe care erau tipărite cuvintele "Mareșalul Antonescu va fi mort".

Olteanu observând și sesizându-se i-a dat pe mâna gardianului din post,care i-a dus la Prefectura Poliției Capitalei.La anchetă s'a stabilit complicitatea a încă cinci evrei,tot elevi de liceu,și dresându-le acte i-a înaintat Curții Marțiale,care judecându-i,a condamnat pe trei dintre ei la moarte, iar pe ceilalți la muncă silnică între 12-25 ani.-

SECȚIA C.I. S.
No. 17840
din 18 MAI 1942

DIRECTOR GENERAL

DIRECTOR

Format A 4

284

C. I.

Data 27. Martie 1942

OPERAT LA FIŞE 270 83

NOTĂ DE SERVICIU Nr. .....

Grupa Politică.

Urgentă verificare pentru Dir. Grală a Pol. şi Inspect. Grăl al Jandarm.

Rezultatul urmează a fi trimis la M. S. M. Lec. II.

28.V.942

Şl Popescu

Fişe
Dir. Pol.
Ref.
Ag. I. Informaţii

Urgent

Pentru Agentura I-a

28 Maiu 1942

OPERAT LA FIȘE

271

Rugăm dispuneți să fie căutați la fișele Siguranței și Prefecturei Poliției Capitalei și apoi să se facă informațiuni asupra persoanelor notate pe verso, comunicându-ne de urgență rezultatul, fiindu-ne cerut de Președinție.-

F.F.Urgent.

84

N O T A

1/. Șintie Lazăr - Șef Technic și Ad-tiv.
2/. Voinovici Ioan - Str.Pascal Nr.68 (Prin Dudești)
3/. Săndulescu Alex.- Str.Ioan Cornea
4/. Cornel Alex.- Str.Niculescu Dorobanț
5/. Enică Traian - Calea Șerban Vodă Nr.
6/. Enache D-tru - Str.Spicului Nr.18
7/. Dumitrescu Mihai - Str.Dinicu Golesc
8/. Dumitru C-tin - Str.Iancu Jianu Nr.7
- prin Calea Rahovei - după gină.
9/. Neagu Ioan - Str.Ferentari Nr.53
10/. Milon D-tru - Telefon : 2.12.62.

C.N.S.A.S.

OPERAT LA FIȘE

Din: "Deutsche Allgemeine Zeitung"
Berlin, 15.VI.1942.

272

MAREŞALUL ANTONESCU, SOLDAT ŞI OM DE STAT.

de Maior Otto Mossdorf.

Noua ordine ce se clădeşte de către Germania şi Italia în marele spaţiu european şi de către Japonia în spaţiul marei Asii orientale, se caracterizează prin principiul unui singur conducător, preconizând conducerea de către personalităţi cu puteri depline, nu numai a spaţiilor mari, ci şi a teritoriilor ce le compun pe acestea. Din categoria acestor personalităţi, face parte şi Mareşalul Antonescu al României, care îşi serbează la 15 Iunie împlinirea vârstei de 60 de ani. In personalitatea lui sunt întrunite toate calităţile proeminente ale soldatului şi politicianului, fapt de care el a dat dovadă în tinereţea sa ca locotenent, cu ocazia răscoalelor sângeroase ale ţăranilor din Moldova, când prin calmul său însoţit de o conduită ostăşească, a putut linişti pe ţărani reinstaurând ordinea, fără a face uz de arme, cu toate că şeful său, generalul Averescu, ordonase a se proceda fără nicio consideraţie faţă de răsculaţi. Acest tact diplomatic dovedit de Antonescu, a atras asupra sa atenţia şefilor, dându-le ocazia să-l mute în Statul Major General. Imediat după aceea, războiul mondial i-a dat ocazia să dea dovadă din nou de calităţile sale ca ofiţer de Stat Major, calităţi pe cari le-a pus în valoare mai târziu şi în domeniul diplomatic, ca ataşat militar la Londra.

In 1930 a fost numit comandant de Divizie, iar în 1933 a trecut la şefia Marelui Stat Major.

Era dela sine înţeles, ca Antonescu să se vadă

OPERAT LA FIŞE

duşmănit din mai multe părţi pe timpul regimului de sub Carol II, deoarece din cauza talentelor sale superioare şi din cauza marei încrederi de care se bucura din partea armatei şi a cercurilor naţionaliste din ţară, el era considerat drept "un om ce incomoda pe alţii". Duşmanii au reuşit să impună mutarea lui la Iaşi, unde a luat comanda unui Corp de Armată.

Starea de spirit din România îi deveni favorabilă încă odată pentru scurt timp şi anume în Decemvrie 1937, când poetul şi politicianul naţional, Goga, un prieten al lui Antonescu, a preluat conducerea guvernului. Acesta a făcut din Antonescu Ministru de Războiu. După o guvernare de 7 săptămâni, aceleaşi forţe cari mutaseră pe Antonescu din Bucureşti, au răsturnat guvernul lui Goga. Antonescu n'a fost atins imediat prin acest eveniment, ci din contră a preluat în guvernul următor condus de Patriarhul Miron Cristea, pe lângă Ministerul Armatei, şi pe acela al Aviaţiei şi Marinei. Situaţia a evoluat într'un mod atât de nenorocit, încât el s'a retras de bună voie după câteva săptămâni, pentru a prelua din nou comanda unui Corp de Armată.

Puţin după împuşcarea lui Codreanu, lui Antonescu i s'a luat comanda, iar la 9 Iulie 1940 a fost închis în Mânăstirea Bistriţa. I se reproşa, că el, Românul radical-naţionalist, ar fi stingherit opera de însănătoşire internă a guvernului. Urmă apoi, - mai repede cum s'ar fi crezut, complecta întorsătură a lucrurilor în ţară. Regimul carlist copt pentru prăbuşire, a fost forţat să cedeze în faţa sentinţei neîndurătoare a poporului român. Regele a demisionat la 6 Septemvrie în favoarea Fiului său, părăsind apoi ţara.

In situaţia dată, nimeni afară de Ion Antonescu

OPERAT LA FIŞE

nu mai putea fi socotit vrednic să repună şi să reconstruiască statul pe baze sănătoase. El întruchipa, după convingerea tuturor naţionaliştilor români, cele mai bune şi nealterate calităţi ale românismului. Luând titlul de "Conducător", el jură credinţă noului Rege Mihai, după care devine figura făuritoare a nouei Românii, figură în care întreaga naţiune vede pe salvatorul României din cea mai grea criză a Istoriei sale. In prima sa proclamaţie-program adresată naţiunei, el a făgăduit largi reforme în întreagă viaţa de stat şi socială, pretinzând dela cetăţeni fapte, pentru atingerea marelui scop propus. Prin telegrame trimise imediat Führerului şi Ducelui, şi-a făcut cunoscut şi scopurile sale în politica externă, devenind după aceasta, în calitate de conducător al poporului român, un credincios colaborator la opera de zidire a nouei Europe.

Este miraculos timpul scurt în care Antonescu a ridicat România, ferind-o de noui sguduiri. Prietenia faţă de forţele Axei a devenit din ce în ce mai strânsă, deoarece - după cum el însuşi a declarat odată,- interesele economice şi politice ale României se identifică cu ale Germaniei şi Italiei. După părerea lui, siguranţa României nu poate fi garantată decât printr'un ataşament faţă de acestea, renunţând în acelaş timp la afinităţile păstrate până acum faţă de Franţa şi Anglia. Ca urmare a acestor vederi, România s'a alăturat pactelor "Tripartit" şi "Anti-Komintern", iar la 22 Iunie 1941, după ce s'a convins de opera nefastă săvârşită de bolşevici în provinciile ei, România a început lupta contra bolşevismului alături de armata germană. Armata română a fost pregătită pentru aceasta de către misiunea militară germană, acceptată de Guvernul român în mod

./.

OPERAT LA FIŞE

benevol; astfel că în scurt timp a putut repurta victorii frumoase în colaborare cu aripa de Sud a frontului german. România stă alături de Germania, cu hotărîrea fermă a conducătorului său de a continua lupta până la complecta nimicire a inamicului bolşevic, pentrucă numai după aceasta poate fi asigurat viitorul statului şi poporului român. 275

Tânărul Rege Mihai a conferit lui Antonescu rangul de Mareşal şi ordinul "Mihai Viteazul" Cl.I şi Cl.II-a, cea mai mare decoraţiune română. Antonescu a realizat importante succese şi în ce priveşte reconstrucţia provinciilor recucerite, Basarabia şi Bucovina, precum şi în noul guvernământ, Transnistria, dintre Nistru şi Bug. Mareşalul Antonescu a fost în mai multe rânduri oaspele Führerului la Cartierul General al acestuia, cu cari ocaziuni, Hitler i-a acordat o deosebită atenţiune, iar pentru eroismul armatei române şi pentru realizările lui ca şef militar, i-a conferit la 6 August 1941 Crucea de Cavaler a Crucii de Fier, fiind primul ofiţer strein, căruia i s'a acordat această distincţie germană. In Februarie 1942, Mareşalul a vizitat din nou Cartierul Führerului, pentru convorbiri politico-militare. Cu această ocazie i s'a conferit Marea Cruce a Ordinului "Vulturul German" în aur.

Ziua aniversării de 60 ani a Mareşalului Antonescu, va fi sărbătorită de către poporul român cu mult fast. Prin graiu şi scris se vor aduce urări indestructibilei prietenii de arme româno-germane. Saluturile şi urările de bine pentru Mareşalul României amice, vor pleca şi din Germania în acea zi de sărbătoare, deoarece poporul german recunoaşte în el pe soldatul şi politicianul model, care şi-a pus marile sale

./.

288

calităţi nu numai la dispoziţia ţării sale, ci şi în slujba luptei de eliberare a nouei Europe contra militarismului bolşevic.

276

OPERAT LA FIŞE

C.N.S.A.S.

Deutsche Allgemeine Zeitung

Berlin, Montag, 15. Juni 1942

81. Jahrgang 15.6.w Nr. 284 20 Pfennig

REICHS-AUSGABE

Verlag und Schriftleitung: Berlin SW 68, Kochstraße 22-26. Fernruf: in Berlin 17 49 01, von außerhalb 17 46 81. Drahtanschrift: Deutschverlag. Postscheckkonto: Berlin Nr. 660 / Die Deutsche Allgemeine Zeitung erscheint wöchentlich siebenmal; Bezugspreis 4 Mark 50 monatlich (einschließlich 27,3 Pfennig Postgebühren) zuzüglich Zustellgeld. — Anzeigenpreis: 40 Pfennig die 22 mm breite Millimeterzeile. Familien-Anzeigen ermäßigter Preis. Sonstige Preise siehe Preisliste Nr. 9. — Reise-Auskunft durch das Reisebüro des Deutschen Verlages, Berlin SW 68, Kochstraße 22—26

Bestellungen und Anzeigen-Annahme: Berlin SW 68, Kochstr. 23; sowie in Brandenburg/H., Adolf-Hitler-Str. 82; Breslau I, Schweidnitzer Str. 26 (Torwache); Cottbus, Bahnhofstr. 17; Dessau, Friedhofstr. 10; Eisenach, Karolinenstr. 9; Erfurt, Charlottenstr. 4; Forst, Frankfurter Str. 30; Frankfurt/O., Regierungsstr. 5; Gleiwitz, Katharinenstr. 1; Greifswald, Martin-Luther-Str. 4; Guben, Schulstr. 24; Kattowitz, Johannesstr. 12; Kiel, Knooperweg 31; Landsberg/W., Luisenstr. 1; Lübeck, Brehmerstr. 11; Mühlhausen/Th., Wanfrieder Str. 58; Posen, Leo-Schlageter-Str. 16; Saarbrücken, Lessingstr. 24; Stettin, Königspl. 1; Swinemünde, Kurparkstr. 8; Wien, Rosenburgerstr. 8; Wittenberg/Lutherstadt, Collegienstr. 73

Marschall Jon Antonescu

Soldat und Staatsmann / Von Major z. V. *Otto Mossdorf*

Das Kennzeichen der neuen Ordnung, die Deutschland und Italien für den europäischen Großraum und Japan für den großostasiatischen Raum durchführen, beruht auf dem Führungsprinzip, auf der Leitung durch machtvolle Persönlichkeiten, die nicht nur an der Spitze der Großräume, sondern auch ihrer Teilgebiete stehen. Zu ihnen rechnet auch Marschall Jon Antonescu, der am 15. Juni seinen 60. Geburtstag begeht. In seiner Persönlichkeit sind alle hervorragenden Eigenschaften des Soldaten und des Staatsmannes vereinigt. Beide konnte er schon in jungen Jahren als Oberleutnant während der blutigen Bauernunruhen in der Moldau beweisen, als er durch sein ruhiges Verhalten bei strengem soldatischen Auftreten den Abzug der Bauern und den Wiedereintritt der Ruhe erzwang, ohne von der Waffe Gebrauch zu machen, obwohl sein Oberbefehlshaber, General Averescu, rücksichtsloses Vorgehen gegen die Aufrührer befohlen hatte. Dieses von Antonescu bewiesene diplomatische Geschick lenkte die Aufmerksamkeit seiner Vorgesetzten auf ihn und gab Veranlassung dazu, ihn in den rumänischen Generalstab zu versetzen. Sehr bald gab der Weltkrieg ihm Gelegenheit, als Generalstabsoffizier seine Fähigkeiten erneut zu beweisen, die er dann als Militärattaché in London auch auf dem diplomatischen Parkett vorteilhaft verwenden konnte. 1930 wurde er bereits Divisionskommandeur und 1933 Generalstabschef der rumänischen Armee.

Es war erklärlich, daß sich Antonescu in der letzten Zeit der Regierungsführung durch König Carol vielfach angefeindet sah, weil [illegible] ihn wegen seiner hohen Begabung und wegen seines großen Vertrauens, das er in der Armee an den [illegible] nationalen Kreisen weite Landschaft hatten die frühe [illegible] Mahner bestätigt. Einige Monate später sagte: „[illegible] Versetzung [illegible] in über den Berg."

[illegible] in Jassy [illegible] Stimm[illegible]nden, hatten sich Freunde erworben, aber ein [illegible] Erfolg mit weiterem Echo war ihnen nicht [illegible]en. Dieser wurde erst dem Leberecht Hühnchen [illegible] der dem Buch und dem Namen seines Verfassers

Presse-Hoffmann

[illegible] Antonescu aus Bukarest entfernt hatten, stürzten Goga schon nach siebenwöchiger Regierungszeit. Antonescu wurde dadurch zunächst nicht betroffen, sondern übernahm in der neuen Regierung des Patriarchen Cristea neben dem Landesverteidigungsministeriums noch die Ministerien für die Luftfahrt und die Kriegsmarine. Die Verhältnisse gestalteten sich jedoch so unglücklich, daß er auf eigenen Entschluß nach wenigen Wochen zurücktrat, um zunächst wieder Korpskommandeur zu werden.

Wenige Tage nach der Erschießung Codreanus wurde Antonescu seines militärischen Ranges enthoben, am 9. Juli 1940 verhaftet und in das Kloster Bistritza in der Kleinen Walachei verbannt. Man warf ihm vor, daß er, dieser radikal-nationale Rumäne, das innere Gesundungswerk der Regierung behindert hätte. Schneller, als erwartet, kam der Umschwung im Lande. Das zum Sturze reife Carol-Regime mußte dem unerbittlichen Urteil des rumänischen Volkes weichen. Der König legte am 6. September 1940 die Regierung zugunsten seines Sohnes nieder und begab sich sofort ins Ausland.

Unter den gegebenen Verhältnissen kam kein ander Mann in Rumänien in Frage, um den Staat wieder auf eine gesunde Basis zu stellen und aufzubauen, als Jon Antonescu. In ihm waren nach der Ueberzeugung aller nationalen Rumänen die besten Eigenschaften des Rumänentums am reinsten verkörpert. Er leistete als Staatschef mit der rumänischen Bezeichnung Conducator dem neuen König Michael den Treueid und wurde, von der gesamten Nation als Retter aus einer der schwersten Krisen der rumänischen Geschichte aufgenommen, zum schöpferischen Gestalter des neuen Rumäniens. In seinem ersten Programm und Aufruf an die Nation setzte er sich für weitgehende Reformen im gesamten staatlichen und sozialen Leben ein und forderte von seinen Landsleuten Taten, um das große Ziel, das er sich gesteckt hatte, zu erreichen. Auch seine außenpolitische Zielsetzung gab er alsbald durch Telegramme an den Führer und den Duce bekannt und wurde als Führer des rumänischen Volkes zu einem treuen Mitarbeiter an dem neu zu gestaltenden Europa.

Es ist bewundernswert, in welch kurzer Zeit Antonescu Rumänien auf den Weg des Aufstiegs führte und vor neuen Erschütterungen bewahrte. Die Freundschaft zu den Achsenmächten gestaltete sich immer enger, weil, wie er einmal ausgeführt hat, die politischen und wirtschaftlichen Interessen Rumäniens mit ihnen übereinstimmten. Die Sicherheit Rumäniens konnte nach seinem Urteil nur in engem Zusammengehen mit Deutschland und Italien gewährleistet sein unter gleichzeitiger Ab-

[illegible] lichterung von der bisherigen Hinneigung zu Eng[illegible]blieb [illegible] Frankreich. Die gegebene Folge war, daß angespannt dem Dreimächtepakt und dem Anti-

Sie durch Abkommen beitrat und nach den schlimmder und er[illegible]ungen, die es aus der bolschewistischen [illegible] Wühlarbeit [illegible] erdulden [illegible] 22. Juni 1941 entschlossen an der Seite der deutschen Wehrmacht den Entscheidungskampf gegen den Bolschewismus aufnahm. Rumäniens Wehrmacht war für diesen schweren Gang durch die bereitwillig aufgenommene deutsche Wehrmachtmission vorbereitet worden, so daß in enger Waffenbrüderschaft mit der deutschen Südfront im Osten alsbald stolze Siege erfochten werden konnten. Rumänien steht an Deutschlands Seite mit dem festen Entschluß seines Staatsführers, den Kampf bis zur Vernichtung des bolschewistischen Gegners fortzuführen, weil nur dann die Zukunft des rumänischen Staates und der rumänischen Nation gewährleistet sein kann.

Der junge König Michael verlieh Antonescu den Marschallsrang und den höchsten rumänischen Kriegsorden Michael des Tapferen I. und II. Klasse. Besondere Erfolge waren Antonescu auch im Aufbau der wiedergewonnenen Gebiete der Bukowina und in Bessarabien beschieden. Dasselbe gilt für die rumänische Verwaltung in dem zwischen Dnjestr und Bug gelegenen neuen Gouvernement Transnistrien. Im Führerhauptquartier weilte der Marschall Rumäniens mehrfach als Gast, wo ihn der Führer für die Tapferkeit der rumänischen Wehrmacht und die Leistungen ihrer militärischen Führung besonders ehrte und am 6. August 1941 ihm als erstem nichtdeutschem Offizier das Ritterkreuz des Eisernen Kreuzes persönlich überreichte. Im Februar 1942 erfolgte ein neuer Besuch des Marschalls zu politisch-militärischen Besprechungen im Führerhauptquartier. Bei dieser Gelegenheit verlieh ihm der Führer das Großkreuz des Ordens vom Deutschen Adler in Gold.

Der 60. Geburtstag des Marschalls Antonescu wird vom rumänischen Volk besonders feierlich begangen werden. Dabei wird in Wort und Schrift der treuen Freundschaft und unverbrüchlichen Waffenbrüderschaft zwischen Deutschland und Rumänien gedacht werden. Auch in Deutschland gehen die Grüße und Glückwünsche an diesem Tage zu dem Marschall des befreundeten Rumäniens, da das deutsche Volk in ihm den vorbildlichen Soldaten und Staatsmann erkennt, der nicht nur seinem eigenen Lande, sondern auch dem Freiheitskampf des neuen Europas gegen den militärischen Bolschewismus seine großen Fähigkeiten zur Verfügung stellt.

Fort Stalin genommen

Beherrschende Höhe vor Sewastopol — 20 000 Gefangene bei Charkow

Aus dem Führerhauptquartier, 14. 6.

Das Oberkommando der Wehrmacht gibt bekannt:

Vor Sewastopol dringt der deutsche Angriff in erbitterten Nahkämpfen immer tiefer in das mit allen Mitteln der Natur und der Technik geschützte Festungsgelände ein. Das auf beherrschender Höhe gelegene neuzeitliche und starke Fort Stalin wurde genommen. Gegenangriffe der Sowjets scheiterten. Kampfflugzeuge versenkten ein in die Südbucht der Festung einlaufendes Transportschiff von 10 000 BRT.

Im Schwarzen Meer torpedierte ein italienisches Schnellboot in der Nacht zum 13. Juni einen großen, stark gesicherten feindlichen Dampfer. Die deutsche Luftwaffe vernichtete in den Gewässern der Krim einen sowjetischen Flakträger und beschädigte einen feindlichen Zerstörer.

Im Raume ostwärts Charkow wurde ein Teil der eingeschlossenen feindlichen Kräfte vernichtet oder gefangen genommen. Der Kampf gegen die Reste des geschlagenen Feindes ist noch im Gange. Bisher wurden über 20 000 Gefangene eingebracht und 169 Panzer, 113 Geschütze sowie zahlreiche andere Waffen und Kriegsgerät erbeutet oder vernichtet.

Im mittleren und nördlichen Frontabschnitt nur örtliche Kampfhandlungen. An der Wolchow-Front wurden feindliche Angriffe abgeschlagen.

Im hohen Norden bombardierten Kampfflugzeuge den Hafen und das Stadtgebiet von Murmansk sowie den Bahnhof von Louhi. Hierbei wurden in Luftkämpfen ohne eigene Verluste elf feindliche Flugzeuge abgeschossen. Bei einem wirkungslosen Angriff von sieben Sowjetbombern auf einen Flugplatz verlor der Feind durch Jagdabwehr sechs Flugzeuge.

In Nordafrika nehmen die Operationen der deutschen und italienischen Truppen einen günstigen Verlauf. Bei einem Vorstoß in die tiefe Flanke des Feindes wurden 54 britische Panzer abgeschossen und über 400 Gefangene eingebracht. Deutsche Jäger schossen ohne eigene Verluste 9 britische Flugzeuge ab.

Im Mittelmeer versenkten deutsche Kampfflugzeuge aus einem britischen Geleitzug nördlich Marsa [illegible] ein Frachtschiff von 8000 BRT. Zwei weitere große Schiffe und ein Sicherungsfahrzeug wurden durch Bombentreffer beschädigt. Deutsche Unterseeboote versenkten vor Sollum einen feindlichen Bewacher und an der syrischen Küste ein Munitionsschiff von 500 BRT.

In Südengland erzielte ein Kampfflugzeug in kühnem Tiefangriff bei Tage Bombentreffer schweren Kalibers in einem Werk der Flugrüstungsindustrie. Bei einem nächtlichen Angriff auf einen feindlichen Geleitzug im Ausgang des Bristolkanals wurden fünf Handelsschiffe sowie ein britischer Zerstörer durch Bomben getroffen und beschädigt.

Panzersieg in Nordafrika

Feindkräfte westlich El Adem geschlagen

Rom, 14. 6.

Der italienische Heeresbericht vom Sonntag hat folgenden Wortlaut:

Das Hauptquartier der Wehrmacht gibt bekannt:

Die Schlacht in der Marmarica geht weiter.

In der Gegend von Aim el Gazala verlief ein von feindlichen motorisierten Verbänden gegen unsere Infanterie-Einheiten unternommener Angriff völlig erfolglos. Der Feind wurde glatt zurückgeschlagen, nachdem er schwere Verluste erlitten hatte.

Westlich von El Adem besiegten Panzerkampfwagenverbände der Achsenmächte einen beträchtlichen Teil der feindlichen Streitkräfte. Es wurden 54 Panzer vernichtet und mehrere hundert Gefangene gemacht.

Deutsche Jäger schossen im Luftkampf sechs Curtiss und drei Hurricane ab.

Die Luftwaffe bombardierte die Flotten- und Flugzeugstützpunkte von Malta. Rege Aufklärungstätigkeit über dem Mittelmeer. Eines unserer Aufklärungsflugzeuge ist nicht zurückgekehrt.

Britische Flugzeuge warfen in der vergangenen Nacht einige Bomben auf Tarent, die weder Schaden verursachten noch Opfer forderten.

In den Gewässern von Sewastopol torpedierten unsere Schnellboote in der Nacht zum 13. ein weiteres mit Munition beladenes 10 000 - BRT.-Motorschiff. Während der Feind versuchte, das Motorschiff abzuschleppen, wurde er von deutschen Flugzeugen, die in Verbindung mit den Schnellbooten operierten, mit Bomben getroffen und in die Luft gesprengt.

Nachkriegsnebel

Von Max Clauss

Die Winternebel über den britischen Inseln und dem Atlantik wollten sich in diesem Jahr lange nicht lichten. Fast tiefer noch lagerten nach dem Scheitern der sowjetischen Winteroffensiven und den eigenen ständigen Niederlagen die Nebel einer vollkommenen militärischen wie politischen Ungewißheit über England und den Vereinigten Staaten. Moskaus Ruf nach Entlastungshilfe war inzwischen so dringlich geworden, daß die atlantischen Demokratien wohl oder übel anders reagieren mußten als mit Luftangriffen und Pressversprechungen. Aber besonders Roosevelt hatte bei seinen steigenden Kriegs- und Transportnöten keine Lust mehr, den Sowjets noch viel umsonst zu geben. So wurde nach einem im Rahmen der Pacht- und Leihfragen von ihm mit Stalin eingeleiteten wiederholten Briefwechsel schließlich Molotow nach London und Washington zitiert. In London hat er das englisch-sowjetische Bündnis mit der Territorialklausel unterzeichnet, aber siehe da, die Nachkriegsnebel über Sinn und Grenzen der britisch-sowjetischen Zusammenarbeit haben sich nicht gelichtet, sondern sind nur noch verworrener geworden.

Als Eden am vergangenen Donnerstag dem Unterhaus seine Enthüllungen gemacht hatte, ließ er sich von dem früheren Minister und Labour-Abgeordneten Greenwood die merkwürdige Frage stellen, ob es in diesen Verhandlungen etwa irgendwelche geheimen Abmachungen gegeben habe, um diesen „Argwohn" natürlich sofort feierlich zu beschwichtigen. Zwei Tage später brachte der amerikanische Journalist Clapper aus Washington die sensationelle Andeutung, Roosevelt sei es gewesen, der sich angesichts der Sowjethörigkeit des britischen Kabinetts in seiner Mehrheit, besonders aber von Eden und Cripps, in dem erwähnten Briefwechsel mit Stalin der von den Sowjets verlangten Ausdehnung ihrer Herrschaftssphäre über weite Teile Europas widersetzt habe: „Er war gegen jeden Geheimvertrag und jedes territoriale Zugeständnis. Stalins Forderungen anzunehmen, hätte eine Zerreißung der Atlantikcharta bedeutet." Was ist das Ergebnis dieser seltsamen Ehrenrettung der Bolschewistenfreunde? Die USA. haben in ihrem neuen Leih- und Pachtabkommen vom 11. Juni sich überhaupt nicht auf das britisch-sowjetische Bündnis bezogen, und es wird betont, daß Roosevelts vorhergegangene Gespräche mit Molotow sich vorwiegend um Fragen der Kriegshilfe gedreht hätten. Das Londoner Bündnis selbst aber hat trotz der mit vielem Aufwand in die Welt gesetzten Territorial- und Nichteinmischungsklausel des Artikels 5 die Grenzfragen in Wirklichkeit vollkommen offen gelassen.

Sehen wir uns das neue Londoner Papier einmal genauer an. Artikel 1 und 2 bringen die erneute Verpflichtung zur britisch[illegible]sowjetischen „Hilfeleistung aller Art beim Krieg gegen Deutschland und alle diejenigen Staaten, die mit Deutschland an Aggressionsakten in Europa [illegible] Deutschland und die Verpflichtung, keinen Sonderfrieden zu schließen. Artikel 3 lautet: „(I) Die [illegible] vertragschließenden Parteien geben hiermit [illegible] Wunsch bekannt, sich mit anderen ähnlich [illegible] Staaten zu vereinen, um Vorschläge zu [illegible] gemeinsamer Aktionen zur Erhaltung des Friedens und zum Widerstand gegen Aggressionen in der Nachkriegsperiode anzunehmen. (II) Bis zur Annahme derartiger Vorschläge werden sie, nach Einstellung der Feindseligkeiten, alle in ihrer Macht stehenden Maßnahmen treffen, um eine Wiederholung der Aggressionen und der Verletzung des Friedens durch Deutschland oder einen seiner Verbündeten unmöglich zu machen." Hier ist die entscheidende Lücke, die das ganze Gerede vom Verzicht auf „gebietsmäßigen Zuwachs" in Artikel 5 von vornherein hinfällig macht. So fassen es jedenfalls heute schon die Sowjets auf, nachdem Molotow zurückgekehrt ist und seine Danktelegramme an die Demokraten abgeschickt hat. Der Moskauer Korrespondent der „Times" schreibt: „Welche strategischen Grenzen die Sowjetunion auch als notwendig für ihre Sicherheit während des Zeitraums zwischen Kriegsende und der Schaffung eines international organisierten Friedens (die Lücke in Artikel 3! Anm. d. Verf.) betrachten mag, so wird sie dabei nicht auf die Verelendung Europas ausgehen." Sein Kollege von der „New York Times" aber setzt in einer gleichzeitigen Meldung aus Moskau den Punkt aufs i: „Für die Sowjetunion steht die Frage der Baltischen Staaten nach Kriegsende außerhalb jeder Diskussion. Jeder Soldat der Roten Armee ist überzeugt davon, daß die Sowjetflagge noch einmal in Kowno, Riga und Reval gehißt wird. Von Finnland wird man verlangen, daß es der Sowjetunion alle Gebiete, die es während des jetzigen Krieges besetzte, zurückgibt."

Diejenigen, die es angeht, haben verstanden, daß Verzicht auf Gebietserweiterung gar nichts bedeutet, wenn der Ausgangsstatus bewußt unklar gelassen wird. Die finnischen Zeitungen nehmen kein Blatt vor den Mund. „Von Garantien, um die Sowjets im Fall einer Realisierung des Abkommens, die ja erst nach einer völligen Niederlage der Achsenmächte möglich wäre, vor einem Ueberschreiten der Vereinbarung zurückzuhalten, ist nicht die Rede. Man sieht also, obgleich Molotow den Vertrag mit der Feder Churchills unterzeichnete, wer tatsächlich diesen Vertrag diktiert hat", schreibt „Helsingin Sanomat", „Die Abmachung hat nur eine theoretische Bedeutung, und falls die Sowjetunion wider Erwarten in die Lage kommen würde, die versprochenen Grenzen zu besetzen, so besteht kein Zweifel, daß sie darüber hinausgreifen würde. Die Theorie der Sowjetsicherheit verlangt von Finnland die Abtretung der Karelischen Landenge, der Inseln im Finnischen Meerbusen, von Hangö usw., was seinerzeit selbst in England als eine in höchstem Maße freche Forderung angesehen wurde. Das man sie jetzt zynisch akzeptiert, zeigt mehr, als es Eden in einer Phrase zu umschreiben glaubt, daß die Vereinbarung unter dem Druck der Kriegsereignisse eingegangen ist", fügt „Hufvudstadsbladet" hinzu. Und dabei wagt man in London von „Garantien" für Finnland und andere Nachbarn der Sowjetunion zu reden!

Das Gedächtnis der europäischen Völker ist doch besser, als das eines Churchill und seiner Minister. Sie haben weder die fortgesetzten Vertragsbrüche,

Operationsgebiet zur See erweitert

Gefährdete Zone bis zur amerikanischen Küste

dnb. Berlin, 14. 6.

Durch den Eintritt der Vereinigten Staaten in den Krieg und die Entwicklung, die der Seekrieg seither vor der amerikanischen Ostküste genommen hat, hat sich das Operationsgebiet, in dem ständig mit Kampfhandlungen zu rechnen ist, bis zur amerikanischen Küste erweitert. Jedes Schiff, das nach dem 26. Juni 1942 dieses Gebiet befährt, setzt sich der Vernichtung aus. Die deutsche Regierung warnt daher vor dem Befahren des gefährdeten Gebiets, das nunmehr wie folgt begrenzt ist:

Von der belgischen Küste bei 3 Grad Ost über 62 Grad N 3 Grad Ost und 68 Grad N 10 Grad W bis zur grönländischen Küste auf 68 Grad Nord, dann entlang der grönländischen Küste bis Kap Farvel, von dort nach Kap Harrison, dann entlang der Küste Kanadas und der Vereinigten Staaten bis Key West, von dort über 20 Grad N 60 Grad W, 45 Grad N 20 Grad W und 45 Grad N 5 Grad W zur französischen Küste bei 47 Grad 30 Min N.

USA-Rekord der Tatsachenfälschung

Lexington „aus taktischen Gründen" selbst versenkt

dnb. Stockholm, 14. 6.

Der New-Yorker Nachrichtendienst bewundert die Diskretion, mit der über den Untergang des Flugzeugträgers „Lexington" in der Schlacht im Korallenmeer Stillschweigen bewahrt wurde. Erst nach der Schlacht bei den Midways hätten es die amerikanischen Militärbehörden für zweckmäßig gehalten, diesen Verlust bekanntzugeben, da sie vorher befürchteten, den Japanern dadurch einen Anhaltspunkt zu geben, doch sei die „Lexington" nicht von den Japanern versenkt worden, sondern aus taktischen Gründen durch amerikanische Torpedos auf den Grund des Ozeans geschickt worden. (!) Mit dieser Spitzenleistung von Schönfärbung zum Trost für empfindliche Verluste dürften die USA. jeden bisherigen Rekord auf diesem Gebiet geschlagen haben.

Kommunistenaufstände und Vergewaltigungen durch den Bolschewismus, noch das alte Rezept der Engländer aus dem Weltkrieg vergessen, über das besagter Churchill in seinen immer wieder lesenswerten Erinnerungen folgendes schrieb: „Eine andere Serie von Geheimabmachungen war zwischen den großen Alliierten untereinander getroffen worden. Den ringenden russischen Koloß bei guter Laune zu erhalten, alle Ausreden für eine Entfremdung zu beseitigen, war die oberste Pflicht der alliierten Diplomatie. England verzichtete daher auf seine Generationen hindurch betriebene Politik, gab seine Zustimmung zu einem in Aussicht genommenen russischen Konstantinopel und hielt sich an seine eigenen Interessen im Persischen Golf und in Mesopotamien. Der größte Teil dieser geheimen Verträge erwies sich mit den 14 Punkten des Präsidenten Wilson vereinbar und wurde von ihm in einem späteren Uebereinkommen gutgeheißen. In allen fanden sich Züge, die durch eine Zwangslage erklärt und entschuldigt werden konnten." So war es damals, so ist es auch heute. Aus dem ganzen in London aufgewirbelten künstlichen Nachkriegsnebel enthüllt sich das neue Papier als eine reine Kriegsmaßnahme und ein gegenseitiges Angstprodukt. Die türkische Zeitung „Cumhuriyet" hat schon Recht: „Mit dem neuen Vertrag wünscht England, die öffentliche Meinung in Europa zu beruhigen. Es ist ihm zwar gelungen, Rußland seinen Wünschen gefügig zu machen, aber ob Europa deswegen beruhigt sein kann, ist eine andere Frage. Vorläufig dauert der Krieg an, und der Friede hängt von seinen Ergebnissen ab."

Die Pläne Moskaus mit Dänemark

„Kopenhagen sowjetischer Flottenstützpunkt"

Von unserem Berichterstatter

bm. **Kopenhagen,** 14. 6.

Die Meldung von der Abgrenzung der britischen und bolschewistischen Interessensphäre in Europa und der bei den Londoner Verhandlungen beschlossenen Zuweisung des Kattegat und Skagerrak an die Sowjetunion wird vor allem von dem Teil der dänischen Presse beachtet, der bisher immer schon die Dänen davor gewarnt hat, Land und Volk auf dem Altar einer gegenstandslos gewordenen Neutralität zu opfern. „Faedrelandet" bringt auf der ersten Seite zu zwei Bildern von Churchill und Stalin die Ueberschrift: „England gibt den Sowjets freies Spiel in Dänemark." Die Zeitung schreibt: „Wir Dänen werden es den englischen Staatsmännern niemals vergessen, daß sie zynisch Dänemark und den ganzen Norden der Kontrolle des sowjetrussischen Reichs ausgeliefert haben. Nach den Erfahrungen anderer Länder, in denen die Bolschewisten Stützpunkte errichtet haben, kann nicht der geringste Zweifel daran herrschen, in welcher Weise die Sowjetunion die ihr von England in Europa eingeräumten Rechte gebrauchen würde. Sowjetrußland hat die jetzige Schwäche Englands dazu benutzt, um eine Lieblingsidee aller russischen Imperialisten zu verwirklichen. Mit Stützpunkten in Dänemark und bolschewistischen Soldaten auf finnischem Boden hätte die Sowjet-Kneifzange die skandinavische Halbinsel in ihrer Kinnlade."

Die Zeitung verweist in diesem Zusammenhang ferner auf die kommunistische Spionen- und Agententätigkeit, denen Dänemark ausgesetzt gewesen ist, und erwähnt Informationen über feststehende Sowjetpläne mit Dänemark. Danach soll die Insel Bornholm als Eckpfeiler der bolschewistischen Herrschaft über die Ostsee gebraucht werden. Kopenhagen ist als Flottenstützpunkt gedacht. An der Küste Nordseelands sollen Küstenbatterien und in Korsör und Nyborg am Großen Belt Flottenstationen errichtet werden. Frederikshavn auf der Nordostküste Jütlands ist für den Bau einer Marinewerft vorgesehen. „Faedrelandet" erklärt, daß das dänische Volk nun wohl doch bald gegenüber den Anschlägen, die Asiens Millionenmassen vorbereitet haben, einig sein werde.

In einem Eigenbericht aus Helsinki läßt „Politiken" erkennen, daß die finnische Oeffentlichkeit den territorialen Versicherungen der Sowjetunion nach wie vor keinen Wert beimißt. Man sei in Finnland davon überzeugt, daß die sowjetrussische Versicherung, keine territorialen Forderungen zu haben, unausgesprochen aber selbstverständlich, die Anerkennung der Grenzen des Moskauer Friedens enthalte. Hierzu aber werde Finnland unter keinen, auch nur denkbaren Umständen, die Hand bieten.

Rumäniens Erfahrungen mit Moskau

Von unserem Berichterstatter

schm. **Bukarest,** 14. 6.

Die gesamte Bukarester Sonntagspresse bringt in großer Aufmachung ein Telegramm der amtlichen rumänischen Nachrichten-Agentur Rador aus Ankara, demzufolge nach zuverlässigen Informationen aus diplomatischen Kreisen zum 5. Artikel des neuen anglo-sowjetischen Paktes ein geheimer Zusatzvertrag abgeschlossen wurde, durch den die Vertragspartner den am 22. Juni 1941 bestehenden Stand der sowjetischen Grenzen als maßgebend bezeichnen. Diese Nachricht hat in der gesamten rumänischen Oeffentlichkeit stärkste Beachtung gefunden. „Universul" weist auf die Erfahrungen hin, die Rumänien stets mit der von seinem östlichen Nachbarn sowohl in zaristischer Zeit wie vor allem unter dem Sowjet-Regime geübten Mißachtung eingegangener Verpflichtungen machen mußte. Selbst wenn der englisch-sowjetische Pakt keine Geheimklausel enthielte, bedeute der formelle Verzicht der Sowjet-Union auf Gebietsansprüche für Rumänien keine Garantie. Die Haltung Rumäniens bleibe unverändert. Es sei davon überzeugt, daß die Sowjet-Union nach wie vor die Bolschewisierung des gesamten Kontinents anstrebe. Rumänien lasse sich von seiner bisherigen Linie der endgültigen Konsolidierung seiner nationalen Einheit nicht abbringen. Die Völker Europas, so betont „Curentul", wüßten genau, daß der Friede ohne die Niederringung der Sowjet-Union nicht möglich sein.

Molotows Londoner Konferenzen

Wie er mit Churchill handelseinig wurde

Von unserem Berichterstatter

sp. **Stockholm,** 14. 6.

Aus den Kommentaren der britischen Presse geht hervor, daß sich die Verhandlungen Molotows in London zunächst sehr schwierig gestaltet haben, vermutlich weil die Engländer Formulierungen herbeiführen wollten, die wenigstens ein scheinbares Sicherheitsgefühl bei jenen mittel- und westeuropäischen Völkern hervorbringen sollten, mit deren Emigrantenregierungen sie der Form nach verbündet sind. Folglich kam man an den ersten Tagen, nachdem die üblichen Komplimente ausgetauscht waren, nicht von der Stelle, wie der Londoner Korrespondent der Stockholmer „Nya Dagligt Allehanda" meldet. Vergeblich seien die einzelnen Vertragsparagraphen bei den täglichen Konferenzen hin- und hergewendet worden. Molotow fuhr alltäglich von Chequers, wo er in der Sommerwohnung des britischen Premiers wohnte, im geschlossenen und streng überwachten Auto nach London hinein und traf dort zahlreiche führende britische Politiker. An seiner Haltung aber änderte sich nichts. Schließlich scheint sich Churchill zum Nachgeben entschlossen zu haben. Er traf sich zu einer nächtlichen Beratung, an der auch Eden und der Sowjetbotschafter Maisky als Dolmetscher teilnahmen, mit Molotow und wurde mit ihm handelseinig. 24 Stunden später war der Vertrag abgeschlossen und Molotow konnte nach Washington reisen.

Der Londoner Korrespondent der Stockholmer „Dagens Nyheter" weiß noch zu berichten, daß Roosevelt Molotow schon nach London habe ausrichten lassen, daß seine Regierung sich angesichts der im Herbst bevorstehenden Wahlen nicht auf einen so weitgehenden Vertrag mit der Sowjetunion einlassen könne.

Molotow flog dennoch über den Atlantik, vermutlich in der Hoffnung, auch den amerikanischen Widerstand über den Haufen rennen zu können. Als das nicht gelang, kehrte er nach London zurück, wo weitere Einzelheiten des Vertrages ausgemacht wurden.

Die Lage: Nordafrika günstiger Verlauf

DAZ. **Berlin,** 14. 6.

Der deutsche Angriff auf Sewastopol dringt immer tiefer in das Festungsgelände ein. So wurde das beherrschende Fort Stalin genommen. Weitere 100 Kampfstände und ein in Fels eingebautes Grabensystem fielen in deutsche Hand. Im Raum von Charkow wurden 20 000 Gefangene eingebracht sowie 169 Panzer und 118 Geschütze erbeutet oder vernichtet. Die Operationen der deutschen und italienischen Truppen in Nordafrika nehmen einen günstigen Verlauf.

Ostwärts Charkow ist der Donez an mehreren Stellen überschritten worden. Bei Luftkämpfen wurden von deutschen Jägern zehn und von italienischen Jagdfliegern drei britische Flugzeuge abgeschossen.

Bei der Säuberungsaktion hinter der Front wurden vom 1. bis 10. Juni 2700 Gefangene gemacht und zahlreiches Material erbeutet.

In den Gewässern von Sewastopol torpedierten italienische Schnellboote einen weiteren mit Munition beladenen Transporter von 10 000 BRT.

Die britische Admiralität gibt den Verlust des U-Bootes „Olympus" bekannt. Das Boot hatte eine Wasserverdrängung von 1450 Tonnen.

Japanische Flugzeuge griffen Port Darwin in Australien an.

Die dänische Presse bringt zum englisch-sowjetischen Pakt aufsehenerregende Informationen über Pläne gegen Dänemark. Bornholm sei als Stützpunkt für die Beherrschung der Ostsee und Korsör und Nyborg als sowjetische Flottenstationen ausersehen.

Meldungen aus Rumänien berichten von einem geheimen Zusatz zu dem britisch-sowjetischen Vertrag hinsichtlich der Grenzen. Rumäniens Haltung, so sagt die Presse, bleibe unverändert, denn ohne die Niederringung der Sowjets sei ein Friede unmöglich.

Die „New York Times" schreibt, ein Zehntel der Besprechungen Molotow mit Roosevelt, Hopkins und anderen militärischen Führern habe die Eröffnung einer zweiten Front zum Ziel gehabt. Die Aushandlung des Vertrages mit Großbritannien habe sechs Monate in Anspruch genommen, weil die Russen auf Anerkennung ihres Anspruches auf die Randstaaten bestanden.

Roosevelt hat sich ein Kriegsinformationsamt zugelegt und den Rundfunkkommentator und Verfasser von Kurzgeschichten Elmer Davis mit der Leitung beauftragt. Er ist ermächtigt, Nachrichten, die dem Kriegseinsatz nicht förderlich sind, zu unterbinden.

Die USA. haben mit den britischen Kolonien ein Uebereinkommen abschließen müssen, damit diese den Vereinigten Staaten verschiedene Sorten von Nahrungsmitteln senden sollen, die bisher aus Niederländisch-Indien, Japan oder China kamen.

Nach Mitteilung des amerikanischen Kriegsdepartements ist der Befehlshaber der amerikanischen Luftstreitkräfte auf Hawai, Clarence Tinker, gefallen.

Der bedrohlich werdende Gummimangel in USA. zwingt zur Ausbeute der unergiebigen und unwirtschaftlichen Guayale-Pflanze, von der etwa 50 000 Acres bestellt werden sollen.

Die Altgummisammlung Roosevelts hat dazu geführt, daß die Tankstellenbesitzer den Altgummi aufkaufen, bevor die Sammlung noch begonnen hat.

Eine der größten britischen Zinkraffinerien, die bisher bolivianische Erze nach England verschiffte, teilt mit, daß sie eine Raffinerie in den Vereinigten Staaten errichten wolle und keine Erze mehr nach England verschiffen werde wegen der großen Schiffsverluste.

Der britische Rundfunk gibt bekannt, daß die Rationierung von Leder, Gummi- und Textilwaren verschärft wird.

Nachlassender Widerstand Tschungkings

Neuer Hilferuf — Schneller japanischer Vormarsch

Funkspruch unseres Ostasien-Berichterstatters ***Wilhelm Schulze***

Tokio, 14. 6.

Von den beiden japanischen Heeressäulen, die von Tchekiang aus in den letzten Tagen die Grenze nach Schiangsi überschritten haben, nähert sich die nördliche, die inzwischen Yushan eingenommen hat, nach den letzten Meldungen bereits der Stadt Kwangsin. Die südliche Abteilung hat gestern Patuchen besetzt und steht jetzt unmittelbar vor Kwangfeng. Die Tschungking-Truppen leisten nur noch geringen Widerstand, so daß mit der Einnahme von Kwangsin und Kwangfeng bald gerechnet werden kann.

Von den Operationen an der Front Tengpu-Kienchang liegen neue Nachrichten nicht vor, jedoch hat eine vorläufige Zählung ergeben, daß die Tschunking-Truppen in der Zeit vom 31. Mai bis 12. Juni auf dem Schlachtfeld 11 430 Tote zurückgelassen und 1980 Gefangene verloren haben.

Japanische Flieger sind bei einem Angriff gegen Kweilin in der Kwangsi-Provinz am Freitag auf amerikanische Jagdflugzeuge gestoßen, von denen [illegible] heftigen Luftkämpfen neun abgeschossen wur[illegible] Jagdflieger gehörten zu der amerikanischen Fre[illegible] Formation, die nach den Kämpfen in Burma [illegible] eingesetzt worden ist, weil sie so schwer mi[illegible] [illegible] Daß sie jetzt wieder verwandt [illegible] verwe[illegible] für Tschungking geworden ist, denn diese Jagdflieger stellten den letzten Schutz für Tschungking selber dar.

Tschungking gibt sich aber gar keine Mühe mehr zu verheimlichen, wie schlecht es um die eigene Sache bestellt ist und wie sehr die Abwehr der japanischen Offensive in Kwangsi unter dem Mangel an englisch-amerikanischem Hilfmaterial leidet. Kennzeichnend dafür ist ein Leitartikel, der am 11. Juni in der Zeitung „Chin Shu Pao", einem offiziellen Organ des Tschungking-Regimes, erschienen ist und der gerade in dem Augenblick, wo Amerika und England den Sowjetrussen neue Hilfe versprochen haben, besonders aktuell wirkt. Der Klageruf des bisherigen Empfängers von amerikanischen Hilfsversprechungen lautet:

„Nach dem Abschluß der Operationen in Burma haben die Japaner Operationen in Tscheking und Kwangsi aufgenommen. Im Laufe dieser Operationen sind Kintwa und Chüchow gefallen, was zweifellos harte Schläge für uns bedeutete. Tungsiang, Fuchow, Ihwang und andere wichtige Städte in Tscheking und Kwangsi sind ebenfalls eine nach der anderen in japanischen Besitz übergegangen. Der Sprecher der japanischen Armee nannte die Operationen in Tscheking, Kwangsi, Hunan und Hopei und anderswo die fünf Glieder einer einzigen großen Operation.

Mit dieser Bezeichnung hat er Recht. Wir können sie nicht leicht neh[illegible] Amerika und England aber haben die Verpflicht[illegible] eine gemeinsame Front gegen Japan [illegible] mals, öffentlich [illegible] Hilfe von [illegible]

Wir sind häufig von Amerika und England wegen unseres heroischen Widerstandes gegen die japanischen Streitkräfte gepriesen worden. In einem modernen Krieg ist dieser Heroismus eines Alliierten aber nicht genug. Wir beunruhigen uns am meisten über die Frage, wie lange sich der Krieg noch hinziehen wird und wann Amerika und England ihr Prestige wieder herstellen können. Wir sind besorgt, daß dieser Zeitpunkt vielleicht erst eintreten könnte, wenn wir keinen Widerstand mehr leisten können. Wir müssen deswegen in diesem Augenblick stärker denn je verlangen, daß Amerika und England ihre Versprechungen erfüllen und uns so schnell wie möglich helfen."

U-Boote von Alexandria bis Panama im Kampf

Berlin, 14. 6.

Die in der abgelaufenen Woche von allen Kriegsschauplätzen des Unterseebootkrieges gemeldeten Erfolge wurden, wie das Oberkommando der Wehrmacht mitteilt, zäh erkämpft, obwohl britische und amerikanische Zerstörer, Korvetten und Bewacher, Flugzeuge und Luftschiffe in verstärktem Maße zur Unterseebootabwehr eingesetzt wurden. Diese konnten die Operationen zwar erschweren, erfolgreiche Angriffe deutscher Unterseeboote aber nicht verhindern.

Seit mehreren Tagen operierte eine Unterseebootsgruppe in der Mitte des Nordatlantik wegen eines Geleitzuges England—Amerika. Ungünstige Wetterlage, Nebel und Regen erschwerten die Angriffe, aber in zäher Verfolgung blieben die Boote am Feind. Nachdem sie einen Zwei-Schornstein-Zerstörer der Sicherung versenkt hatten, schossen sie aus diesem einen Geleitzug noch fünf Dampfer heraus, die nach heftigen Explosionen untergingen.

In den amerikanischen Gewässern mußten die Amerikaner feststellen, daß ihre zahlreich aufgebotenen Abwehrstreitkräfte der Unterseebootgefahr selbst innerhalb des engen Küstenbereichs nicht Herr geworden sind. Dampfer auf dem Weg von den südafrikanischen Häfen Kapstadt und Durban nach New York, andere auf dem Weg von New York zu den Antillen und zu dem Panamakanal, wurden kurz vor dem Erreichen ihrer Bestimmungshäfen Opfer der Torpedos und Granaten unserer Unterseeboote.

In einer einzigen Nacht versenkte ein Boot drei Dampfer, die nach Australien bestimmt waren, auf dem Wege zum Panamakanal. Die Ladung bestand aus Panzern, Geschützen, Munition und Flugzeugen. Ein anderes Boot stieß unmittelbar vor dem Eingang zum Panamakanal auf zwei durch einen Zerstörer gesicherte Dampfer und versenkte beide. Eine weitere Geleitgruppe aus drei Schiffen und einem Zerstörer wurde an einer anderen Stelle angegriffen, und wenig später war ein Frachter gesunken. Ein Tanker brannte über das ganze Schiff, und nur dem dritten Frachter gelang es, mit dem Zerstörer zu entkommen, der den brennenden Tanker im Stich ließ.

Wenn auch unsere Unterseeboote vor und nach ihrem Angriff sowie während der Kampfhandlungen oft durch Abwehrstreitkräfte zur See und aus der Luft hart bedrängt und verfolgt wurden, so mischte sich doch immer wieder in das Bersten der feindlichen Wasser- und Fliegerbomben das Krachen deutscher Unterseeboottorpedos, die Abschüsse und Detonationen deutscher Granaten, sanken Frachter mit Kriegsmaterial und Lebensmitteln, flogen Tanker durch Explosion ihrer Benzin- und Oellager in die Luft oder verwandelten sich in lodernden Bränden zu wertlosen Wracks.

Eine besondere militärische Leistung stellt der gelungene Angriff einer Unterseebootgruppe auf den Tobruk-Geleitzug dar. Der Nachschub für die britischen Truppen an der Nordafrikafront wird vom Feinde durch See- und Luftstreitkräfte stark gesichert. Trotzdem wurden zwei große Tanker und ein Frachter vernichtet und drei weitere Transporter durch Torpedotreffer schwer beschädigt. Der Ausfall dieses feindlichen Nachschubmaterials entlastet unmittelbar den Wüstenkampf der deutsch-italienischen Truppen.

Bei all diesen Operationen in weitverzweigten Seegebieten von Alexandria bis zum Panamakanal hat sich gerade in der Bekämpfung stark gesicherter Geleitzüge wiederum die hohe Schule des Unterseeboot-Krieges bewährt. Ueberall unterstützten deutsche Unterseeboote den Kampf an unseren Landfronten und an den Fronten unserer Verbündeten, auch auf dem pazifischen Kriegsschauplatz, durch die Vernichtung wertvollster feindlicher Nachschubgüter und von dringend angefordertem Kriegsmaterial, abgesehen von Transporttonnage, deren steigende Verknappung nicht nur die feindliche Eigenversorgung stört, sondern auch der feindlichen Kriegsführung Fesseln auferlegt.

Pionierleistungen im Osten

Ueber 10 000 km Straßen und 168 km Brücken

Berlin, 14. 6.

Nach einer beim Oberkommando der Wehrmacht vorliegenden zusammenfassenden Meldung haben die Pionier-Einheiten des deutschen Heeres während des siegreichen Vormarsches im Ostfeldzug bis Anfang Dezember 1941 insgesamt 3267 Brücken mit einer Gesamtlänge von 168,7 Kilometer, was der Entfernung Berlin—Dresden entspricht, gebaut. Der Holzbedarf für diese Brückenbauten betrug 500 000 Kubikmeter. Die Gesamtlänge der beim Vormarsch im Ostfeldzug von Pionieren des Heeres unterhaltenen Durchgangsstraßen entspricht mit 10 500 Kilometer einer Entfernung von Lissabon bis Tokio. Dazu kommen noch die riesigen Strecken der nur zur vorübergehenden Benutzung ausgebesserten Nachschub- und Verbindungswege.

Das Ritterkreuz verliehen

dnb. **Berlin,** 14. 6.

Der Führer verlieh das Ritterkreuz des Eisernen Kreuzes an [illegible] Generalleutnant Friedrich Zickwolff, Kommandeu[illegible] einer Infanterie-Division; Oberleutn. Peter Frantz, [illegible] Sturmgeschützführer in einem Infanterie-Regt.

Der Führer verlieh auf Vorschlag des Oberbefehlshabers de[illegible] Luftwaffe, Reichsmarschall Göring, das Ritterkreu[illegible] des Eisernen Kreuzes an Oberltn Stimpel, Staffelkap[illegible] in einem Sturzkampfgeschwader und an Oberfeld[illegible] Teige, Flugzeugführer in einem Kampfgeschwa[illegible]

Atlantik-Rückzüge unmöglich

DAZ. **Berlin,** 14. 6.

„Strategische Rückzüge" waren die unerreichte Spezialität der Engländer während des ganzen bisherigen Kriegsverlaufes. Doch auch diese Methode hat ihre Grenzen, vor allem auf dem Kampfplatz, der Engländern und Amerikanern in den letzten Monaten die schwersten Schläge bescherte, dem Atlantik. Mit recht brutalen und rücksichtslosen Worten müssen die Briten sich dies von der amerikanischen Zeitschrift „Fortune" bescheinigen lassen, die in einem langen Artikel wenig ermutigende Betrachtungen zur Schiffahrtslage der Verbündeten anstellt.

Es heißt darin u. a.: „Vergleicht man die augenblickliche Versenkungsrate mit der gegenwärtigen Schiffsneubauquote der Verbündeten, dann stellt man eine sehr gefährliche, immer größer werdende Kluft zwischen beiden fest. Diese Divergenz muß, solange es nicht gelingt, sie zu beheben, eine äußerst schädigende Wirkung auf alle Kriegsoperationen der Verbündeten haben." Die Versenkung von 212 000 BRT. allein in der letzten Woche dürfte kaum geeignet sein, die hier genannte Kluft zu schließen und die Angstträume der Verbündeten zu bannen.

Man glaubt es der Zeitschrift gern, wenn sie feststellt, das Schiffahrtsproblem habe sich, wie alle die früheren Schwierigkeiten, mit denen man zu kämpfen hatte, „zu einer sehr ungelegenen Stunde" offenbart. Bisher seien die Alliierten in diesem Kriege von einer Krise in die andere gestürzt. So habe beispielsweise die Schiffahrtskrise von 1942 die 1941 bestehende Produktions- und Materialkrise abgelöst.

An dieser Stelle nun wird die „Fortune" aggressiv und stellt fest, die Engländer hätten seinerzeit mit Erfolg dadurch wertvolle Zeit gerettet, daß sie bei den Kämpfen an Land von einer Stelle auf die andere zurückgingen und auf diese Weise ihre endgültige Niederlage abwandten. Auf den Ozeanen aber gäbe es keine strategischen Rückzüge! Hier könne man mit den Mitteln, die England im Landkriege anwandte, keine Zeit gewinnen, vor allem dann nicht, wenn Großbritannien gerettet und der Krieg von den Küsten der Vereinigten Staaten ferngehalten werden solle.

In diesem Stile fährt das Blatt mit seinen Vorhaltungen, die sich auch an die höheren Stellen in Washington wenden, noch des längeren fort. Natürlich wird bei uns niemand daran denken, einen solch unvermittelten Angstausbruch zu überschätzen. Dennoch registrieren wir ihn als einen aufschlußreichen Kommentar zu den stereotypen Behauptungen von Knox, der die „U-Boot-Gefahr schon längst gebannt" hat.

Antonescu an der Donez-Front

Von unserem Berichterstatter

schm. **Bukarest,** 14. 6.

Im weiteren Verlauf seiner Besichtigungsreise im Osten besuchte der rumänische Staatsführer Marschall Antonescu die Schlachtfelder im Raume von Charkow und die dort an der Seite der deutschen Wehrmacht siegreichen rumänischen Truppen. Wie nunmehr bekannt wird, begab sich Staatsführer Marschall Antonescu von Odessa aus mit dem Flugzeug zu dem deutschen Kommando eines Abschnitts im Süden der Ostfront, wo er von hohen deutschen Offizieren empfangen wurde. Der Marschall stattete später dem historischen Schlachtfeld von Poltawa einen Besuch ab. Am folgenden Tage startete der Marschall in der Morgendämmerung zum Fluge nach der Kampfzone des Donezbeckens.

Nach der Landung auf einem Flughafen im Kampfgebiet besuchte der rumänische Staatsführer zunächst ein deutsches und ein rumänisches Lazarett, um am Nachmittag seine Fahrt zu den vorderen Kampflinien im Kraftwagen fortzusetzen. Bei den ersten rumänisch-deutschen Einheiten wurde der Staatsführer von General Dragalina, einem deutschen General, sowie von verschiedenen rumänischen Divisionsgeneralen begrüßt. Anschließend wurde das Tal von Bereka einer besonders eingehenden Besichtigung unterzogen. In dieses enge Tal, das einen bedeutenden Kampfabschnitt im Verlauf der gewaltigen Kesselschlacht bildete und von den rumänischen Soldaten den Namen „die Hölle der Donezfront" erhielt, hatten die von Ekaterinowka aus vorstoßenden rumänischen Einheiten das Gros bolschewistischer Armeen zusammengedrängt und zum Rückzug auf diesem einzigen Wege gezwungen, während von der anderen Seite aus vorgehende Verbände dem Feind in die linke Flanke fielen und schließlich mehrere Infanteriedivisionen und Kavalleriebrigaden in einer kräftigen Zange umschlossen. Auf einer kurzen Strecke von 50 bis 60 Kilometer fand hier die Vernichtung einer Riesenarmee statt, die auf einem Raume von mehreren hundert Kilometer hätte kämpfen können. Hier, wo auch heute noch Tausende zerstörter Kraftwagen, Hunderte von Geschützen, Tanks und ausgebrannten Flugzeugen ein schauriges Bild von den Ausmaßen einer Vernichtungsschlacht geben, haben die tapferen rumänischen Soldaten Schulter an Schulter mit ihren deutschen Kameraden unvergleichlichen Waffenruhm an ihre Fahnen geheftet.

Nach dem Besuch einiger Einheiten, die erst kürzlich aus der ersten Kampflinie zurückkamen, verließ der Marschall das Donezgebiet mit dem Flugzeug in der Richtung der Krim.

Hauptschriftleiter: Dr. Karl Silex. Stellvertreter: Otmar Best. Zur Zeit gilt für die Anzeigen Preisliste Nr. 9. — Druck und Verlag: Deutscher Verlag, Berlin SW 68.

Wirtschaftsblatt der Deutschen Allgemeinen Zeitung

Reichs-Ausgabe — Montag, 15. Juni 1942 — Nr. 284

Raucherkarte II

Da die Raucherkarte in verschiedenen Bezirken des Reiches schon Ende Juni abläuft, wird mit dem 1. Juli eine neue Regelung in Kraft treten, die sich in verschiedener Hinsicht von der alten unterscheidet. Dort, wo die Karte noch Punkte bis zum 31. Juli aufweist, wie etwa in Berlin, läuft sie in der alten Form weiter. Die neue Karte tritt hier also erst am 1. August in Kraft. Das gilt auch für Einschränkungen, die juristisch bereits am 1. Juli wirksam werden, also etwa die Festsetzung einer oberen Altersgrenze bei Frauen mit 55 Jahren. Weibliche Personen erhalten in Zukunft die Raucherkarte nur noch, sofern sie das 25., aber noch nicht das 55. Jahr vollendet haben. Allerdings gilt hierbei eine wichtige Ausnahme: wenn diese Frauen nachweisen, daß sich ihr Ehemann oder mindestens ein unverheirateter Sohn bei der Wehrmacht befindet, können sie sich eine Frauenkarte ausstellen lassen, um in Zukunft die Möglichkeit zu haben, den Feldpostsendungen etwas Rauchbares beizulegen. Fronturlauber und Personen, die sich vorübergehend im Reichsgebiet aufhalten, bekommen einen Kontrollausweis mit entsprechend vielen Abschnitten. Wehrmachtsangehörige erhalten im übrigen ihre Raucherkarte durch ihre Dienststellen.

Neu ist ferner, daß die Raucherkarte jetzt nicht mehr durch den Tabakwarenhandel, sondern nur noch auf Antrag bei den Wirtschaftsämtern ausgegeben wird. Für Berlin ist insofern eine Sonderregelung getroffen, als der NSV.-Walter die Raucherkarte mit den üblichen Lebensmittelkarten zusammen ins Haus bringt, hier also kein Antrag gestellt zu werden braucht. Für verlorengegangene Karten wird grundsätzlich kein Ersatz ausgegeben. Im übrigen bleibt es dabei, daß die Raucherkarte nur zur gerechteren Belieferung der Kunden dient, daß sie aber keinen Anspruch auf Tabakwaren darstellt. Der Verkauf erfolgt nach Maßgabe der Vorräte, die der einzelne Händler besitzt. Er darf in jedem Falle soviel Ware zurückbehalten, wie notwendig ist, um einen gleichmäßigen Verkauf bis zur Wiederbelieferung durch den Großhandel durchzuführen. Man hofft jedoch, Produktion und Verteilung in dem bisherigen Umfange aufrechterhalten zu können. Die erste Raucherkarte hat jedenfalls den Erfolg gehabt, daß die Schlangen verschwunden sind. Wenn es trotzdem hier oder da einmal nicht klappt, so sind meistens Transportschwierigkeiten dafür verantwortlich zu machen.

Die Wirtschaftsämter setzen wie bisher Höchst- und Mindestmengen fest. Der Händler darf gleichzeitig höchstens 14 zusammenhängende Abschnitte beliefern, wobei höchstens 8 Abschnitte nach dem Verkaufstage fällig werden oder höchstens 6 vorher fällig geworden sein dürfen. Abschnitte, die mehr als sechs Tage zurückliegen, sind verfallen. Hierin ist also eine gewisse Lockerung eingetreten. Wichtig ist ferner, daß der Händler Karten, die ein Karteninhaber für Personen vorlegt, die offenbar nicht zu seiner Familie gehören, auch nicht zu beliefern braucht. Um das „Vagabundieren" der Raucherkarten zwischen Städten mit verschieden hohen Zuteilungssätzen zu unterbinden, braucht der Händler weiterhin K[illegible]n, die nicht den Stempel des zuständigen Wirts[illegible] tragen, nicht zu beliefern, es sei denn, da[illegible] an den [illegible] als Inhaber ausweis[illegible] Kist[illegible] wir hatten die frohe [illegible] Zigarillos und St[illegible] Monate später sagte: „[illegible] raucher we[illegible] über den Berg."

[illegible] seine bisherigen Veröffentlichungen An[illegible] Für [illegible] hatten sich Freunde erworben, aber ein [illegible] Erfolg mit weiterem Echo war ihnen nicht [illegible]. Dieser wurde erst dem Leberecht Hühnchen [illegible] dem Buch und dem Namen seines Verf[illegible]

[illegible] sation des Handels dringt darauf, daß die Punkte [illegible] gezählt und in Listen eingetragen werden. Sie wird im übrigen demnächst neue Richtwerte aus dem Verhältnis von Umsatz und Punkten ermitteln, die eine bessere Kontrolle der Verteilung ermöglichen. *pa*

Auch Frankreich will „konzentrieren"

gp. **Paris,** im Juni (Eigenbericht)

Laval hat in einer Rede vor 150 Präsidenten der Organisationsausschüsse als den maßgeblichen Vertretern der Privatwirtschaft sein Wirtschaftsprogramm entwickelt und dabei unterstrichen, daß er wie während seiner Ministerpräsidentschaft 1935 den Wirtschaftsfragen ein starkes Interesse und eine gewisse Vorrangstellung zumessen werde. Da diese bisher noch nicht veröffentlichte Rede zum Teil falsch ausgelegt und kommentiert worden ist, hat der Staatssekretär Bichelonne, der heute die maßgebliche Persönlichkeit des Apparates der Wirtschaftssteuerung ist, einen ergänzenden Kommentar gegeben. Der Grundgedanke der Lavalschen Politik ist hiernach der des denkbar rationellsten Einsatzes der Arbeitskräfte, Rohstoffe, Fabriken und Transportmittel mit der Blickwendung auf eine neue Europawirtschaft. Bichelonne führte mit [illegible] aus, daß noch immer eine gewisse Unausgeglichenheit die Lage charakterisiere, denn dem Mangel an Arbeitskräften auf einigen Gebieten stehe ein gewisses Ueberangebot und [illegible] allem Kurzarbeit auf anderen gegenüber. Die Kurzarbeit sei untragbar. Der Einsatz der Arbeitskräfte müsse überprüft werden. Benötigt würden Arbeitskräfte seitens der Landwirtschaft, vielfach allerdings nur für einen Zeitraum von Monaten, seitens wichtiger Industriezweige, und außerdem [illegible] Arbeitsmöglichkeiten in Deutschland gegeben, so daß [illegible] Stillegung von Betrieben nicht zu einer Arbeitslosigkeit führen werde. Die erforderliche Rationalisierung der Industrie werde im Rahmen des Gesetzes vom 17. Dezember 19[illegible] erfolgen. Die schon vorgenommenen oder eingeleiteten [illegible] betreffen 1300 Betriebe bzw. 20 000 Arbeiter.

Bichelonne bet[illegible] abschließend noch, daß dieser Neuaufbau nur die Industrie [illegible] betreffe und nicht das Handwerk. Er hat dagegen nicht Stellung genommen zu den vielen Verlautbarungen, daß eine neue Gleichgewichtslage zwischen Löhnen und Preisen geschaffen werden solle. Der Preisstop konnte in Frankreich nicht so wirksam durchgeführt werden wie in Deutschland, so daß eine Erhöhung der Löhne sich kaum wird vermeiden lassen. [illegible] scheint sie auch im Ausmaß von etwa 15 % in Aussicht genommen zu haben, aber eine solche Maßnahme würde [illegible] Preiserhöhungen nach sich ziehen, so daß neuerdings [illegible] wird, ob nicht doch die Preisentwicklung schärfer [illegible] werden kann oder ob ein anderer Ausgleich für [illegible] kaum noch rückgängig zu machenden Preiserhöhungen mög[illegible] ist. Hier ist eine Entscheidung offensichtlich noch nicht gefallen.

Wagemann sprach in Paris

gp. **Paris,** im Juni (Eigenbericht)

Ein trotz sommerlicher Hitze zahlreiches Publikum im Großen Vortragssaal der [illegible] „France Européenne" bekundete das lebhafte Interesse hiesiger Wirtschaftskreise für die Probleme der Großraumwirtschaft [illegible] für einen Vortrag von Professor Wagemann, Präsident des Deutschen Instituts für Wirtschaftsforschung. Infolge einer Erkältung konnte Professor Wagemann leider nicht selbst sprechen, aber das vom Präsidenten der France Européenne Leadain verlesene Manuskript über Großraumwirtschaft fand eine starke Beachtung. Der Reiz liegt in der geschichtspolitischen Behandlung der Entwicklung zur Großraumwirtschaft. Entsprechend dem von Hegel aufgezeichneten [illegible] und Ab habe das romanische Zeitalter eine Beschränkung [illegible] die heimischen Märkte gebracht, das gotische mit der [illegible] eine rapide Entwicklung des Weltverkehrs. Gefolgt [illegible] eine Begrenzung auf die nationalen Märkte vom 15. [illegible] zum 17. Jahrhundert, aber dann wieder eine neue, durch [illegible] Schlagwort der Weltwirtschaft gekennzeichnete Ausdeh[illegible] auf die nun die Entwicklung zur Großraumwirtschaft [illegible] Die Herausbildung von großen Wirtschaftsräumen [illegible] auch der bevölkerungsmäßigen Entwicklung, die unab[illegible] von der absoluten Bevölkerungsdichte [illegible] der Technik bald durch Unter- und bald durch Uebe[illegible] gekennzeichnet sei, wobei Wagemann eine Widerleg[illegible] Theorien von Malthus gab. Nach diesen historischen [illegible] umriß Wagemann unter Hinweis auf die un[illegible] Entwicklung in Europa und in den USA. die w[illegible] Vorteile eines Großraums und die großen Möglich[illegible], die ein europäischer bieten würde. Die Ueberlegenheit [illegible] Großraums beruhe vor allem auf den besseren Möglichk[illegible] der Organisation und des Einsatzes der Kräfte.

Stichtag: 31. Dezember 1941

Der Kurswert abzuliefernder Aktien

Die seit Monaten viel erörterte Ablieferungspflicht solcher börsengängiger Aktien, die seit 1. September 1939 gekauft, den Kurswert von 100 000 RM. übersteigen, ist durch die Zweite Durchführungsverordnung zur Verordnung über den Aktienbesitz nunmehr zur Tatsache geworden. Das wichtigste daraus haben wir schon gemeldet. Es besteht vor allem darin, daß die gemeldeten Wertpapiere auf Verlangen des Reichswirtschaftsministers ganz oder teilweise an die Reichsbank zu verkaufen sind. Eine effektive Ablieferung ist also auch durch die neue Durchführungsverordnung nicht ausgesprochen worden, vielmehr wird sie, den Erwartungen entsprechend, individuell gehandhabt werden.

Wir wiesen schon früher darauf hin, daß in dieser Beziehung eine genauere Untersuchung der Aktienkriegskäufe erforderlich ist, und zwar nach den Gesichtspunkten, welche Käufe im Allgemeininteresse als erwünscht, welche als indifferent und welche als schädlich zu betrachten seien. Die Anbietungspflicht wird auf solche Weise allerdings idealisiert, erhält zugleich aber auch die reale Bedeutung, Aktienmaterial zu liefern, das zum Zwecke der Niedrighaltung der Kurse wieder auf den Markt geworfen werden kann. Denn zum Druck auf den Kursstand gehört nun einmal Material. Die Durchführungsverordnung bestimmt ausdrücklich, daß die abgeforderten Wertpapiere nur zur Kursregulierung an der Börse und zur Unterbringung in kleinen Beträgen für Anlagezwecke verwendet werden dürfen. Bei den jetzigen Börsenverhältnissen, wo jeweils nur ganz kleine Umsätze den Kurs bestimmen, häufig sogar ausfallen, würden schon verhältnismäßig geringe Aktienbestände auf lange Zeit kursregulierend zu verwenden sein.

Von besonderem Interesse für die Börse ist, daß der Verkauf zum Einheitskurs der Wertpapiere vom 31. Dezember 1941 erfolgt. Das beruht auf folgendem Gedankengang: man könne vom Reich nicht erwarten, daß es ein Spekulationsrisiko eingehe — also müsse ein gewisser Abstand gewahrt werden. Wir haben nun für eine Anzahl der gangbarsten Aktienwerte nachstehend die gestrigen Tageskurse (im Falle IG. Farben und Goldschmidt den letzten notierten Kurs) mit dem Jahresschlußkurs von 1941 in Vergleich gesetzt. Im allgemeinen zeigt sich daraus, daß die meisten noch nicht aufgestockten Aktienwerte in der Zwischenzeit weiter gestiegen sind, wogegen die am Stichtag bereits auf Grund der Aufstockung notierten (Beispiel Conti Gummi) sich wenig veränderten oder sogar im Kurse zurückgegangen sind. In einer Anzahl von Fällen läßt sich ein Vergleich überhaupt nicht ziehen, weil der Jahresschlußkurs noch vor der Aufstockung festgestellt wurde, während jetzt das Papier unter Berücksichtigung der Kapitalberichtigung notiert wird. Wie in diesem Falle der Verkaufskurs berechnet wird, bedarf noch näherer Erläuterungen.

Im Grunde ist durch die neue Durchführungsverordnung auch die bei der Anmeldung angenommene 100 000-RM.-Grenze wieder gefallen. Denn der Kurswert kann jederzeit herabgesetzt werden und beträgt nur vorläufig 100 000 RM. Damit ist die Spannung über dem Aktienmarkt hinsichtlich des Effektivwerdens von Ablieferungen permanent geworden und erfüllt damit den Zweck, dauernd einen psychologischen Druck auf die Käuferschichten auszuüben. Die Durchführungsbestimmung läßt ferner die Politik erkennen, den Aktienbesitz möglichst in zahlreiche kleine Hände zu bringen, eine Politik, die auch bei der Reprivatisierung von Aktienbesitz bereits mehrfach befolgt worden ist. Grundsätzlich wird also die Anhäufung der Aktien innerhalb weniger großer Konzerne zu verhindern versucht.

Eine wichtige und notwendige Ergänzung der Ablieferungspflicht, die, wie gesagt, nur auf Abforderung praktisch wirksam wird, bildet die gleichzeitig angeordnete Sperre des unter die Verordnung fallenden Aktienbesitzes. Die Betroffenen dürfen die Aktien nicht veräußern, ohne sie vorher der Reichsbank angeboten zu haben, die sich alsdann entscheiden wird, ob sie den Verkauf billigt oder die Aktien selbst übernimmt. All das wie überhaupt Meldung und Abforderung im ganzen bleiben diskret: die Vertraulichkeit wird nach dem Wortlaut der Verordnung als ein wichtiges Element betrachtet.

Für die abgeforderten Aktien bekommen die Ablieferer Schatzanweisungen des Reiches, und zwar gesperrte. War etwas anderes zu erwarten? Bei dem ganzen Charakter der Aktion konnte man nicht damit rechnen, daß dem Ablieferer etwas anderes geboten werden würde als ein Papier, das seinerseits den kapitalmarktpolitischen Zielen entspricht, das also der Staatsfinanzierung dient.

	31.12.41	12.6.42		31.12.41	12.6.42
AEG	171¾	186½	Th. Goldschmidt	195	(216)
BMW	191¼	209	Hambrg. Elektr.	180¾	160
Bemberg	160	177	Hoesch	162½	166
Jul. Berger	222	228	Harpener	188½	195
BKL	208	190½	Junghans	145	155
Schwartzkopff	170½	185¾	Klöckner	170	170½
Buderus	136¼	149½	Lahmeyer	157¾	165¼
Charl. Wasser	130½	131	Mannesmann	151¼	163¾
Chem. Heyden	217½	235¼	Masch. u. Bahn.	156	143¾
Conti Gummi	165¼	161½	Metallgesellsch.	231	237½
Daimler	199½	202½	Rheinstahl	188¼	198½
Demag	204¼	232½	RWE	159⅞	185
Dessauer Gas	152¾	171½	Rheinmetall	159	173
Deutsche Erdöl	168	176½	Salzdetfurth	173	196¼
Dierig	153	151	Schles. Elektr.	168½	175½
Dortm. Union	170	186½	Schub. & Salzer	188¾	216
Engelhardt. Br.	166	165½	Ver. Stahl	146½	157¼
I. G. Farben	197	(209¾)	Westdt. Kaufh.	138½	135
Feldmühle	156	161	Wintershall	175⅞	189½
Gesfürel	123¾	236	Zellst. Waldhof	127¾	124

Salzdetfurthkonzern setzt Ausbau fort

Der Konzern Salzdetfurth, in dem seit einigen Jahren die Zusammenfassung der Mansfeld AG mit dem Braun[illegible]enbesitz und den Kaliwerken usw. der alten Salzdetlichter[illegible]uppe vollzogen ist (Motto: Kohle, Kali, Kupfer), blieb s[illegible]tlicht jetzt die Geschäftsberichte für 1941. Es angespa[illegible] aus ihnen, daß die Gruppe trotz unvermeid[illegible] Sie durc[illegible]hwerungen auf den meisten Betätigungs[illegible] der und er[illegible]itere Leistungssteigerungen er[illegible] d daß dabei auch der Ausbau erfolgreich fortgesetzt wurde. Für den Au[illegible] bedeutet es auf den ersten Blick eine gewisse Ueberraschung, daß es dem Konzern gelungen ist seine Investitionsvorhaben in einem Tempo weiterzuführen, das in abgerechneten Anlagenzugängen von über 25 Mill. RM. zum Ausdruck kommt gegen 18 Mill. RM. im Jahre 1940, aber das ist ein Zeichen dafür, daß große Teile der Industrie doch noch viel haben bauen und anschaffen können, jedenfalls noch im Geschäftsjahr 1941. Der größte Teil der Anlagenzugänge entfällt auf die Kalibetriebsgesellschaft mit 13 Mill. RM.; dann folgt die Braunkohlengesellschaft mit 9,9 Mill. RM. und schließlich Mansfeld mit 3,6 Mill. RM. Bei Mansfeld ist aber zu berücksichtigen, daß hier noch Tochtergesellschaften existieren, deren Investitionen nicht durch die Bilanz von Mansfeld selbst gehen, aber wohl auch dem absoluten Betrag nach größer sein mögen.

Die Finanzierung des Ausbaues erfolgte zum größten Teil aus den herausgewirtschafteten Abschreibungen, deren Summe allerdings mit 20 Mill. RM. gegen 22,15 Mill. RM. i. V. diesmal etwas geringer war als 1940. Aber das erklärt sich aus diesmal geringeren ao. Erträgen. Die Steuern werden bei Mansfeld mit 3,3 Mill. RM. ausgewiesen gegen 4,3 Mill. RM., während die Braunkohlengesellschaft eine Erhöhung von 9,9 auf 10,9 Mill. RM. sichtbar werden läßt, die Kaligesellschaft ein Ansteigen von 7,4 auf 9,9 Mill. RM. Was die einzelnen Untergesellschaften an Gewinnen an die Holdinggesellschaften abliefern, wird aus den Aufstellungen ersichtlich, die wir weiter unten anfügen.

Im einzelnen teilt der Geschäftsbericht mit, daß die Vereinigten Kaliwerke Salzdetfurth ihre Erzeugung auch im Berichtsjahr weiter steigern konnten, wenn auch die Ablieferungen unter denen des Vorjahres etwas zurückbleiben mußten. Bei den etwas günstigeren Durchschnittserlösen für Kalisalze trat eine Verschiebung zugunsten der höherwertigen Handelsmarken ein. Die Steinsalzwerke des Konzerns haben auch im Berichtsjahr befriedigend gearbeitet, obgleich Erzeugung und Absatz etwas zurückblieben. Die Mansfeldschen Kupfer- und Messingwerke konnten neue Höchstleistungsziffern erzielen. Die Beteiligungen Carowerk Wien und Kupferkesselwerk Allstedt arbeiteten befriedigend. Bei den Betrieben der Halleschen Pfännerschaft ist eine weitere Produktionssteigerung der Ziegeleien festzustellen. Die Zeche Mansfeld hat etwas günstiger gearbeitet. Die Mansfeldscher Kupferschieferbergbau-AG., die Kurhessische Kupferschieferbergbau GmbH. und die Studiengesellschaft Deutscher Kupferbergbau GmbH. konnten mit Erfolg zur Deckung des Bedarfs an Kupfer und anderen Metallen aus heimischen Erzen und sonstigen Verhüttungsrohstoffen beitragen. Auf dem Gebiete des Metallerzbergbaues war der Konzern auch im Auslande mit Erfolg tätig. Die metallverarbeitenden Werke steigerten ihre Leistungsfähigkeit besonders auf den neuerdings aufgenommenen Gebieten. Das finanzielle Ergebnis der Montangesellschaft mbH., Berlin, der Metallhandelsgesellschaft des Konzerns und der Franz Bahner AG., Düsseldorf (Besteckfabrik), war zufriedenstellend. Der Braunkohlenwerke Salzdetfurth AG. gelang es im Berichtsjahr, trotz schwieriger Witterungsverhältnisse die vorjährige Erzeugung noch zu steigern. Die Kohlenhandel Salzdetfurth GmbH. konnte die berichtigten Lieferansprüche der fremden und konzernzugehörigen Abnehmer erfüllen. Der zahlenmäßige Bestand der Gefolgschaft des Konzerns konnte auch im abgelaufenen Geschäftsjahr im ganzen gehalten werden.

Der Rohüberschuß der Holding Salzdetfurth AG., Berlin, von 5,88 (5,68) Mill. RM. setzt sich überwiegend aus den Gewinnabführungen der Organgesellschaften für 1941 zusammen. Die Beteiligungserträge von 0,19 (2,07) Mill. RM. umfassen jetzt nur noch die Einnahmen auf den Anteil an der Bergwerksgesellschaft Mariaglück sowie an einigen anderen kleineren Gesellschaften, nachdem auch die Mansfeld AG. seit 1940 ihren Ueberschuß direkt an Salzdetfurth abführt. Zinsen erbrachten 0,34 (0,21) Mill. RM.; die Zusammensetzung der sonstigen Erträge von 0,66 (0,73) Mill. RM. hat sich gegenüber dem Vorjahr nicht geändert. Neben den verbliebenen Kursgewinnen aus der Tilgung der Kalianleihe wurden unter den ao. Erträgen von 0,74 (0,86) Mill. RM. einige Buchgewinne vereinnahmt. Nach Absetzung sämtlicher Aufwendungen und Abschreibungen errechnet sich ein auf das Dividendenerfordernis abgestellter Reingewinn von unv. 4 210 500 RM., aus dem wieder 6 % Dividende auf nom. 175 000 RM. Vorzugsaktien und nom. 70 Mill. RM. Stammaktien verteilt werden sollen. Der zur Auszahlung kommende Betrag der Stammaktien-Dividende soll auf 5,8 % = 4,06 Mill. RM. aufgerundet werden, während die restlichen 140 000 RM. dem Treuhandvermögen zuzuführen sind. Den noch ausstehenden Mansfeld-Aktionären werden 8 % unter Uebernahme der darauf entfallenden Dividendenabgabe gezahlt. Ab 1942 erhalten die Mansfeld-Aktionäre die garantierte Ausschüttung von 6 %. Aus der Bilanz (in Mill. RM.): Sachanlagevermögen 1,56 (1,67), Beteiligungen 95,53 (95,51) und Umlaufvermögen 39,22 (43,88), darunter Wertpapiere 8,0 (9,83), Waren- und sonstige Forderungen 15,94 (20,02), Konzernforderungen 10,86 (9,66), Kasse und Bankguthaben 4,42 (4,36). Die Veränderungen im Umlaufvermögen beruhen auf der stärkeren Beanspruchung der flüssigen Mittel für die Zwecke der Konzernfinanzierung. Die Passivseite verzeichnet Rücklagen mit 10,25 (10,0), Rückstellungen mit 13,52 (11,44) und Verbindlichkeiten mit 38,23 (45,15). Darunter betragen der Anteil an der Kalisyndikats-Anleihe 11,98 (12,93), langfristige Darlehen 13,0 (unv.) und Konzernverbindlichkeiten 11,03 (16,39), wobei der Rückgang vornehmlich auf den erhöhten Geldbedarf der Betriebsgesellschaften zurückzuführen ist.

Die Vereinigte Kaliwerke Salzdetfurth AG. verzeichnet für 1941 einen Rohüberschuß von 32,86 (33,41) Mill. RM., wozu noch Beteiligungserträge von 0,04 (0,05), Zinsen von 0,38 (0,53) und ao. Erträge von 4,76 (2,27) Mill. RM. kommen. Nach Verrechnung der Aufwendungen und Abschreibungen, Zuführung von 500 000 (750 000) RM. an die Risiko-Ausgleichs-Rücklage und von wieder 700 000 RM. an den Wohlfahrtsfonds und für Gefolgschaftszwecke verbleibt ein Reingewinn von 1 840 288 (1 419 056) RM., der gemäß vertraglicher Vereinbarung an die Salzdetfurth AG. abgeführt wurde.

Bei der Mansfeld AG. für Bergbau und Hüttenbetrieb ist der Rohüberschuß 1941 mit 31,65 (31,66) Mill. Reichsmark fast unverändert geblieben, während Beteiligungserträge auf 0,21 (0,15) Mill. RM. stiegen, dagegen ao. Erträge (aus Auflösung freigewordener Rückstellungen) auf 2,72 (5,66) Millionen RM. abnahmen. Nach Vornahme der Abschreibungen und der Zuwendungen an den Wohlfahrtsfonds und für Gefolgschaftszwecke ergibt sich ein Reingewinn von 903 713 (378 358) RM., der gemäß vertraglicher Vereinbarung noch in alter Rechnung an die Salzdetfurth AG. abgeführt worden ist.

Die Braunkohlenwerke Salzdetfurth AG. konnte ihren Rohüberschuß 1941 auf 38,75 (35,03) Mill. RM. erhöhen, dagegen sind die ao. Erträge auf 0,32 (1,04) Mill. RM. zurückgegangen. Die Aufwendungen und Abschreibungen sowie eine Zuwendung von wieder 0,80 Mill. RM. an den Wohlfahrtsfonds und für Gefolgschaftszwecke erforderten einen Betrag, der noch einen Reingewinn von 2 254 404 (2 037 922) Reichsmark übrigläßt, der auf Grund der Organvereinbarung noch in alter Rechnung an die Salzdetfurth AG. abgeführt worden ist.

75 Jahre Emaille-Industrie

In diesen Tagen blickt einer der bedeutendsten Vertreter der deutschen Emailliertechnik, die „Emaillirwerk AG., Fulda", auf ihr 75jähriges Bestehen zurück. Die „Emaillirwerk AG., Fulda" zählt zu den ältesten und bedeutendsten Unternehmen ihrer Art und versinnbildlicht mit ihrer Entwicklung das Entstehen der deutschen Emailliertechnik.

Wohl ist die Kunst des Emaillierens viele Jahrhunderte alt. Sie diente aber zuvor nur der Herstellung von Schmuckwerk. Erst die Technik wies ihr die Aufgabe zu, unedle Metalle, insbesondere das Eisen, vor Korrosion zu schützen. Hieraus erklärt es sich, daß die Emailliertechnik von dem Stand der Eisentechnik abhängig war und erst in die Industrie Eingang finden konnte, nachdem die Voraussetzung für die Massenherstellung billiger und gleichmäßiger Eisenbleche geschaffen war.

Zu den ersten Metall verarbeitenden Betrieben, die die Herstellung emaillierter Blechwaren in großem Umfang aufnahmen, gehörten die Fuldaer Stanz- und Emaillirwerke F. C. Bellinger, die seit 1921 als „Emaillirwerk AG., Fulda" firmieren. Das Fuldaer Unternehmen hat sich als Exportunternehmen wie auch als Versorger des inländischen Marktes einen hervorragenden Platz in der deutschen Industrie gesichert und leistet im gegenwärtigen Freiheitskampf wie schon im Weltkriege der Kriegswirtschaft wertvolle Dienste. Vorsitzer des Vorstandes der „Emaillirwerk AG., Fulda" und Betriebsführer ist heute Wehrwirtschaftsführer Ludwig Bellinger.

Beginn der schwedischen Schieferölproduktion. Vor rund einem Jahr stellte der schwedische Reichstag 16 Mill. Kronen für den Bau einer Fabrik in Närke in Mittelschweden zur Verfügung, um Oel aus Schiefer zu gewinnen und einige Monate später einen weiteren Kredit von 11 Mill. Kronen, um die Kapazität des geplanten Werkes zu verdoppeln. In diesen Tagen ist das neue Werk nun in Betrieb genommen worden. Der schwedische Schiefer liefert allerdings nur wenige Prozent Oel gegenüber dem reichhaltigeren estländischen Schiefer, der 15—25 % Oel enthält. Daher müssen innerhalb von 24 Stunden 2400 t Schiefer verarbeitet werden, um eine Oelproduktion von 80 t täglich zu erzielen. Wenn der Betrieb erst mit voller Kapazität arbeitet, will man jährlich 25 000—30 000 t Oel gewinnen und als Nebenprodukt 10 000—15 000 t Schwefel, ferner in geringen Mengen auch Kali, Aluminium und Vanadium. Die Betriebskosten werden auf ungefähr 100 Kronen je Tonne Oel berechnet.

Slowakisch-italienische Holzverhandlungen. In Pistyan begannen am Montag slowakisch-italienische Verhandlungen zur Festlegung der Preis- und Kontingentfragen für die slowakische Holzausfuhr nach Italien. Aehnliche Verhandlungen werden noch im Laufe dieser Woche mit Ungarn und der Schweiz aufgenommen werden.

Die Schiffs-Krücke

Von unserem Berichterstatter

fd. **Hamburg,** 14. 6.

Noch bevor die Vereinigten Staaten in den Krieg eingetreten waren, hatte ihr Präsident von der „Schiffs-Brücke" gesprochen, die Amerika über den Atlantik mit England verbinden solle. Ein ununterbrochener Strom von Schiffen sollte herüber und hinüber ziehen, eine lebendige Brücke von schnellen und leistungsfähigen Transportern. Es ist alles anders gekommen. Nach knapp sechs Monaten Krieg ist von einer solchen Brücke nicht mehr die Rede. Die amerikanische Handelsschiffahrt, die am Schluß des Jahres 1941 etwa 6,8 Mill. BRT. umfaßte, hat seitdem fast ein Drittel ihres Bestandes verloren und vielleicht ein Fünftel der Verluste durch Neubauten ersetzt. Nachdem es offenkundig geworden ist, daß die Zahl der Versenkungen nicht durch gleichwertige Neubauten kompensiert werden kann, der Mangel an eigenem Schiffsraum aber immer schärfer empfunden wird, sucht man mit äußerster Anstrengung nach Aushilfen.

Wenn das reguläre Bauprogramm nicht termingerecht eingehalten werden kann, muß die entstehende Lücke irgendwie anders ausgefüllt werden. Einer dieser „Lückenbüßer" ist der Tankwagen. Vor Ausbruch des Krieges wurden 1,6 Mill. Faß Benzin aus dem Golf von Mexiko und dem Karibischen Meer mit USA.-Tankern zur Ostküste befördert. Da die Tankerflotte schwer angeschlagen wurde, mußten die Tankwagen einspringen, die aber nur 20 % des Bedarfs der Industriestaaten decken konnten. Eine weitere Entlastung wird mit Transporten über die binnenländischen Wasserstraßen erhofft, wobei es sich jedoch herausstellte, daß die verfügbare Schlepper- und Lastkahntonnage solchen rapide steigenden Ansprüchen gar nicht gewachsen war. Auch hier hieß es, erst einmal die notwendige Tonnage zu bauen. Aber auch für die besonders geschwächte Küstenfahrt sucht man nach Aushilfen. Nachdem sich die früheren Projekte — „Seeotter", Autoschiffe usw. — als Utopien erwiesen haben, ist man nunmehr bereit, zu primitiveren Methoden des Seetransports zurückzukehren. Man will das gute, alte Segelschiff wieder aus der Rumpelkammer holen. Der Unterstaatssekretär im amerikanischen Handelsministerium Taylor sang unlängst sein Lob — da nicht genügend Dampfer zur Verfügung ständen. Eine neue Seglerflotte unter dem Sternenbanner müsse die Kaffeetransporte aus Brasilien holen, die anderweitig sonst nicht zu bewältigen seien. Man könne es sich nicht leisten, auch nur einen 5000-t-Dampfer für diese Zwecke einzusetzen.

Endlich kommt noch eine dritte „Aushilfe" dazu. Die USA. Maritime Commission forciert in letzter Zeit den Bau von Hochsee-Schleppern. Man will in größerem Stil Uebersee-Schleppreisen organisieren, also große Lastkähne auch über das offene Meer mit Schleppern befördern. Hauptsächlichst sollen sie im Golf von Mexiko und in amerikanischen Küstengewässern eingesetzt werden. Wie man sieht, ist die Suche nach Aushilfen in der Tonnagefrage in ein akutes Stadium getreten. Die Rooseveltsche „Schiffs-Brücke" über den Atlantik hat eine eigentümliche Veränderung erfahren. Es handelt sich nunmehr nur noch um eine „Schiffs-Krücke". *fd.*

Wenig Freude am Patentraub

Ohne Beachtung gesetzlich verbriefter Rechte haben England und die Vereinigten Staaten auch diesmal wieder die deutschen Patente geraubt. In England wurde am 21. 9. 1939 das Amt des „Comptrollers of Patents" gebildet, mit der Aufgabe, die deutschen Patente zu verwerten. Die USA. bereiteten schon vor ihrem offiziellen Kriegseintritt mit dem Gesetz vom 21. 8. 1941 den Patentraub vor. Ein Abteilungsleiter des Justizministeriums, Leo T. Crowley, hat den ausdrücklichen Auftrag Roosevelts, die Patente zugunsten der Kriegsführung der Vereinigten Staaten auszuwerten. In England enthält das „Chemical Trade Journal" Monat für Monat eine lange Liste geraubter Patente, die englischen Firmen zur Ausnutzung übergeben wurden. Die meisten Patente fallen auf diese Weise dem größten englischen Chemiekonzern „Imperial Chemical Industries" zu. Es waren im 3. Vierteljahr 1941 allein 50 Stück. Die Patente für Arzneimittel sind u. a. an die Firmen Boots Pure Drug, British Drug Houses, May & Baker gegangen. Alle diese Gesellschaften haben in ihren Aufsichtsräten Unterhausabgeordnete, die mit dafür sorgen, daß ihre Unternehmungen an dem Patentraub groß verdienen.

Trotzdem haben die englischen Patenträuber nicht viel Freude an ihrem unrühmlichen Geschäft. Es fehlen ihnen vielfach die Rohstoffe, aber auch die Arbeitskräfte und die Apparaturen, um die Patente auszunutzen. Vor allem ist der Versuch, die nach den deutschen Patenten hergestellten Chemikalien und Arzneien als echt englische Erzeugnisse herauszubringen, völlig fehlgeschlagen. Die englischen Verbraucher, denen die deutschen Arzneien in ihrer Güte wohl bekannt und vertraut sind, verlangen nach wie vor diese Erzeugnisse. Der Versuch, die deutschen Warenzeichen zu unterschlagen, kehrte sich gegen die Patenträuber. Diese müssen wohl oder übel die Arzneien mit den deutschen Warenzeichen verkaufen, wodurch ihr Raub aller Welt bekannt wird. In den Vereinigten Staaten liegen die Verhältnisse ähnlich. Die Patenträuber werden ihres Raubes nicht recht froh.

Verluste der USA. Oelgesellschaften. fd. Hamburg, 14. 6. (Eigenbericht). Infolge der zahlreichen Tankerversenkungen, die bekanntlich in USA. erhebliche Benzin-Rationierungen zur Folge hatten, sind den Oelgesellschaften erhebliche Verluste entstanden. Aus amerikanischer Quelle verlautet, daß den Oelgesellschaften bisher ein finanzieller Verlust von etwa 300 Mill. Dollar entstanden sei. Besonders ungünstig hat sich auch die Oel-Transportverlagerung auf die Eisenbahn ausgewirkt. Die allgemeinen Beförderungskosten wurden inzwischen um das Vierfache erhöht. Die Gesellschaften, die in Texas Oel für 0,85 Dollar je Faß kaufen, müssen je Faß 1 Dollar 65 Cts. an die Eisenbahnen zahlen. Bei einem Verkaufspreis von 1,80 Dollar pro Faß entsteht ein beträchtliches Defizit.

Neue Erhöhung britischer Seeversicherungsraten. Stockholm, 14. 6. In London wurde wieder eine neue Erhöhung der Seeversicherungsraten bekanntgegeben, aus welcher der erfolgreiche Einsatz der deutschen und italienischen U-Boote und die dadurch erhöhten Gefahren für die britisch-amerikanische Schiffahrt ersichtlich werden. Für den Transport von Gütern zwischen atlantischen und pazifischen Häfen Nord-, Zentral- und Südamerikas und West- und Südafrika, der Kanarischen Inseln und Ostafrikas (südlich von Mombassa einschl.) ist von bisher 7,5 Pfund Sterling je 100 Pfund Sterling Warenwert auf nunmehr 10 Pfund Sterling erhöht worden.

Die Entwicklung der dänischen Handelsflotte. fd. Hamburg, 14. 6. (Eigenbericht). Die dänische Schiffsliste für 1942 enthält eine Zusammenfassung der seit 1940 eingetretenen Schiffsverluste. 1941 verlor die dänische Handelsflotte insgesamt 51 Dampfer und Motorschiffe gegen 54 im Jahre 1940. Für beide Jahre beträgt der Kriegsverlust 105 Schiffe mit 144 182 BRT. Am ersten Januar 1942 umfaßte die dänische Handelsflotte noch 392 Dampfer mit 455 000 BRT. und 1581 Motorschiffe von 626 500 BRT., zusammen also 1973 Schiffe mit 1 081 500 BRT. Hinzu kommt noch eine sehr zusammengeschrumpfte Seglerflotte von 13 Schiffen mit 944 BRT. Von der gesamten dänischen Handelsflotte sind allerdings nur 150 Schiffe größer als 2000 BRT.

Umfangreiche Stillegungen in der britischen Diamantenindustrie. Entgegen allen sonstigen Propagandameldungen sind nunmehr Londons ehrgeizige Pläne der Errichtung einer eigenen, umfangreichen Diamantenverarbeitungsindustrie als Ersatz für die verlorenen belgischen und holländischen Diamantenschleifereien offenbar endgültig fehlgeschlagen. Einem Bericht der „Times" zufolge ist jede Verarbeitung von Industriediamanten in England [illegible] geworden. Im Zuge derartiger Lizenzerteilungen soll die Zahl der Diamantenschleifereien von zur Zeit über 50 auf im ganzen 6 reduziert werden, während die Zahl der in der Diamantenindustrie Beschäftigten auf 300 begrenzt werden soll gegenüber 600 gegenwärtig.

Neue schweizerische Ueberseereederei. fd. Hamburg, 14. 6. (Eigenbericht). In der Schweiz sind zwei neue Ueberseereedereien gegründet worden, so daß dieses Land jetzt über fünf überseeische Schiffahrtsgesellschaften verfügt. Diese fünf Reedereien betreiben zusammen eine vorläufig zu 39 716 BRT. Der Ankauf eines zwölften Schiffes steht bevor. Alle Schweizer Reedereien beabsichtigen, auch nach Kriegsende die Seeschiffahrt unter Schweizer Flagge fortzusetzen.

Kleine Aufmerksamkeiten

„Kleine Geschenke erhalten die Freundschaft" dachte ein Vertreter und überreichte dem Angestellten einer Behörde eine Schreibtischuhr. Nichts weiter Prächtiges, sondern eine der üblichen Firmenreklamen mit Schild und Werbung. Wert vielleicht drei Mark. Die Sache kam vor den Kadi, und der war nun über die kleinen Geschenke anderer Ansicht. Er meinte, sie möchten in solchem Falle nicht nur dem edlen Zweck der Freundschaft dienen, sondern geeignet sein, dem Vertreter einen besonderen Vorteil bei der Vergebung von Aufträgen zu sichern. Der Staatsanwalt war mit der Entschuldigung des Vertreters, daß es sich doch nur um einen üblichen Brauch handele, nicht einverstanden. Er meinte, dieser Brauch sei längst zu einem Mißbrauch geworden und man müsse heute mit dem Bestechungswesen unter allen Umständen aufräumen.

Der Forderung nach absoluter Sauberkeit des Geschäftsverkehrs ist vorbehaltlos zuzustimmen. Daß im Krieg, wo sich die Auftragsvergebung immer stärker auf wenige Behörden konzentriert, strenger als gewöhnlich gegen jede Möglichkeit einer Bestechung vorgegangen werden muß, versteht sich von selbst. Es fragt sich nur, ob eine Reklameuhr bereits als Bestechung angesehen werden kann. Dem geringen Werte nach, möchte man schließen, noch nicht. Der Angeklagte vertritt die allgemeine kaufmännische Ansicht, wenn er sich darauf beruft, daß Werbegeschenke zu vergeben „üblich" ist. Nur kommt es eben immer darauf an, in welcher Form es geschieht und unter welchen Umständen. Eine Uhr kann hier Werbung, dort versuchte Bestechung sein. Gehen die Zuwendungen über die üblichen Bleistifte, Füllhalter, Kalender usw. nicht hinaus, so ist unter Kaufleuten wohl kaum anzunehmen, daß sich eine unlautere Absicht dahinter verbirgt. Das schließt nicht aus, daß eine Reihe von Behörden ihren Angestellten die Annahme jeglicher, auch solcher Zuwendungen strikt untersagt, damit gar nicht erst eine Debatte über Geschenk oder Bestechung auftreten kann. Um sich von vornherein von dem Verdacht solcher Absichten frei zu halten, lassen Firmen Werbegeschenke oft direkt an den Leiter einer Behörde gehen mit der Bitte, sie anläßlich einer passenden Gelegenheit — etwa zu Weihnachten — an ihre Angestellten zur Verteilung zu bringen. Ein grundsätzliches Verbot irgendwelcher Art, Werbegeschenke zu verteilen, besteht für die gewerbliche Wirtschaft nicht, es sei denn, daß es sich um Gegenstände handelt, die besonders genannt werden, heute also z. B. Kalender, Notizblocks usw., also alles Dinge, die unter dem Gesichtspunkt der Materialersparnis im Kriege nicht mehr hergestellt werden sollen. Der Werberat der deutschen Wirtschaft hat dieses spezielle Verbot kürzlich dahingehend erweitert, daß er ein Verteilungsverbot für alle Artikel erließ, deren Herstellung verboten worden ist. Damit können auch nicht mehr aus vorsorglich angelegten Reserven oder eingeführten Partien Zuwendungen gemacht werden. Im übrigen — wo die Werbung aufhört und Bestechung anfangen könnte, ist nicht mit einem Satz festzulegen. Es kommt auf die Absicht an, und es ist auch hier der Ton, der die Musik macht. *po*

Starke Kapitalberichtigungen im Waffenkonzern

Auf Grund der DAVO. hat der AR. der Deutsche Waffen- und Munitionsfabriken AG., Berlin, beschlossen, das Grundkapital der Gesellschaft, welches bis 1931 30 Mill. RM. betrug und dann durch Rückkauf auf 17,50 Mill. Reichsmark herabgesetzt wurde, um 52,50 Mill. RM. auf 70 Mill. RM. zu berichtigen und der auf den 3. 7. 1942 einzuberufenden HV. die Verteilung einer durch die Kapitalumstellung bedingten Ausschüttung von 1,75 % vorzuschlagen. In den Zuschreibungen sind im wesentlichen Kapitalsumstellungen von Beteiligungen enthalten.

Der AR. der Dürener Metallwerke AG., Berlin, hat auf Grund der DAVO. beschlossen, das Grundkapital der Gesellschaft von 4 um 16 auf 20 Mill. RM. zu berichtigen und der auf den 2. 7. 1942 einzuberufenden HV. aus dem ausgewiesenen Reingewinn von 336 000 RM. eine Ausschüttung von 1,6 % mit 320 000 RM. in Vorschlag zu bringen.

Der AR. der Mauserwerke AG., Oberndorf a. N., hat auf Grund der DAVO. beschlossen, das Grundkapital der Gesellschaft von 8 um 4 auf 12 Mill. RM. zu berichtigen.

Der AR. der Berlin-Erfurter Maschinenfabrik AG., Berlin, berichtigt auf Grund der DAVO. das Gesellschaftskapital von 3,5 um 1,9 auf 5,4 Mill. RM.

Maschinenfabrik Buckau berichtigt um 100%

Der AR. der Maschinenfabrik Buckau R. Wolf AG., Magdeburg, hat auf Antrag des Vorstandes beschlossen, das AK. von 10 Mill. RM. um 100 % auf 20 Mill. Reichsmark zu berichtigen. Die dazu erforderlichen 10 Mill. Reichsmark nebst 1 Mill. RM. Pauschsteuer sowie 0,21 Mill. RM. zur Auffüllung der gesetzlichen Rücklage auf 10 % des berichtigten AK. werden gewonnen durch Zuschreibung zu den Anlagen mit 8,94 Mill. RM., zu den Beteiligungen mit 0,81, zu den Forderungen an abhängige Gesellschaften mit 0,96 sowie durch eine Teilauflösung des Delkrederefonds von 0,5 Mill. Reichsmark. Der HV. am 8. 7. 42 soll die Verteilung einer Dividende von 3 % auf das berichtigte AK. vorgeschlagen werden, die der Vorjahrsdividende von 6 % auf das alte AK. entspricht.

Dr. Hugo Remmler AG., Berlin. — Neue Absatzgebiete. Der Abschluß zum 31. 11. 41 der Dr. Hugo Remmler AG., Berlin, weist nach 0,024 (0,019) Mill. RM. Abschreibungen einschl. 15 379 (23 320) RM. Vortrag einen Reingewinn von 99 711 (58 929) RM. aus. Es wurde beschlossen, hieraus 6 (5) % Dividende auf das AK. von 1,35 Mill. RM. zu verteilen. Der Gesellschaft ist es mit Hilfe weitgehender Rationalisierung gelungen, Erzeugung und Absatz im Berichtsjahr weiter zu erhöhen. Der Umsatz konnte im Vergleich zum Vorjahr nahezu gehalten werden. Neue Absatzgebiete für die Präparate wurden gewonnen. In der Bilanz erscheinen u. a. (alles in Mill. RM.): Anlagevermögen mit 0,34 (0,36) und Umlaufsvermögen mit 2,31 (1,83), davon Wertpapiere 0,62 (0,36), Barmittel 0,04 (0,02). Bankguthaben haben sich von 0,07 auf 0,40 erhöht. Andererseits erhöhten sich auch die Rücklagen von 0,30 auf 0,47 und die Rückstellungen von 0,37 auf 0,61. Verbindlichkeiten betragen insgesamt 0,063 (0,057).

Krauß-Maffei AG., München. — Kapitalberichtigung aus offenen Reserven. Nach dem Bericht des Vorstandes konnten auch im abgelaufenen Geschäftsjahr die an die Gesellschaft gestellten Aufgaben in vollem Maße erfüllt werden. Der AR. hat entsprechend dem Vorschlag des Vorstandes eine Kapitalberichtigung um 3 auf 13 Mill. RM. zum 31. 12. 1941 beschlossen. Der hierfür notwendige Betrag wurde aus den offenen Reserven und durch Zuschreibung zum Anlagevermögen gewonnen. Der Reingewinn für 1941 beträgt 888 820 (569 999) RM. zuzüglich des Gewinnvortrages von 1940 in Höhe von 362 697 (380 698) RM., somit insgesamt 1 251 518 (950 697) RM., woraus 6 (8) % Dividende auf das berichtigte Grundkapital von 13 Mill. RM. ausgeschüttet und der Rest von 433 518 RM. auf neue Rechnung vorgetragen werden soll. Aus der Bilanz (in Mill. RM.): Anlagevermögen 0,66, Umlaufvermögen 20,34, Grundkapital 13,0, Rücklagen 1,30, Rückstellungen 3,38 und Gesamtverbindlichkeiten 10,67 Mill. RM. Der Rohüberschuß wird mit 1,45 Mill. RM. ausgewiesen. Die Auflösungsbeträge zur Kapitalberichtigung betragen aus der gesetzlichen Rücklage 1,32, aus freien Rücklagen 0,60 und aus der Zuschreibung zum Anlagevermögen 1,08 Mill. RM. Die Pauschsteuer beträgt 0,30 Mill. RM.

Steigerung der Eigenerzeugung von Rohmaterial bei Kramsta. Die Werke der Kramsta-Methner u. Frahne AG., Landeshut i. Schl., waren auch im Kriegsjahr 1941 voll in Anspruch genommen. Die Rohstoffversorgung war während des ganzen Jahres ausreichend. Die Eigenerzeugung der Firma (Grünflachs) hat weitere Fortschritte gemacht; die Verbesserung der Garnqualitäten führte zu Mehrleistung. Die Gesellschaft war in der Lage, ihrer Kundschaft im abgelaufenen Geschäftsjahr einen wesentlich größeren Warenanteil zur Deckung des dringendsten Bedarfs zur Verfügung zu stellen. Der Rohüberschuß stellt sich abzüglich Löhne und Gehälter, soziale Abgaben, Abschreibungen, Steuern und Beiträge auf 0,36 Mill. RM., so Beiträge erbrachten 0,15 Mill. RM. Andererseits betragen Zuweisung zur Aufbaurücklage 0,175 und ao. Aufwendungen 0,2 Mill. RM. In der Bilanz werden u. a. ausgewiesen Umlaufvermögen 5,61 (6,59), darunter Vorräte und Warenforderungen usw. 4,75 und Wertpapiere 0,78 (0,36). Das Anlagevermögen stellt sich auf 1,11 (1,50) Mill. RM. Andererseits betragen bei einem unveränderten AK. von 3,6 Mill. RM. die Verbindlichkeiten 1,52 (2,98), die gesetzliche Rücklage unv. 0,36 und die Rückstellungen ebenfalls unv. 0,55.

Karl Kröning & Co., Litzmannstadt: 3 %. Die AG. der Kalolewer Manufaktur Karl Kröning & Co., Litzmannstadt, schloß das abgelaufene Geschäftsjahr mit einem Gewinn von 0,64 Mill. RM., aus dem 3 % Dividende verteilt werden. Das Grundkapital wurde von 1,2 auf 1,83 Mill. Reichsmark umgestellt. Dem Anlage- und Umlaufvermögen von zusammen 2,77 Mill. RM. stehen 0,55 Mill. RM. Verbindlichkeiten gegenüber.

Synthese von Lehre und Praxis

Der unter der Ueberschrift „Wirtschaftsnachwuchs" in Nr. 188 der „Deutschen Allgemeinen Zeitung" vom 20. 4. 1942 erhobenen Forderung nach verstärkter und erweiterter praktischer Schulung der akademisch ausgebildeten Wirtschafter möchte Fräulein Dr. Gertrud Kadolsky, Dipl.-Kaufmann und Assistentin am Betriebswirtschaftlichen Institut der Technischen Hochschule in München, folgendes hinzufügen:

Die Klagen der Unternehmer über die mangelhafte praktische Vorbildung des diplomierten Kaufmannes bestehen nicht zu Unrecht. Die in der gültigen Studienordnung vorgeschriebene praktische Tätigkeit erlaubt es dem werdenden Diplom-Kaufmann in der kurzen Zeit von sechs Monaten nicht, genügend praktische Erfahrungen zu sammeln, die als Grundlage für die dreijährige theoretische Schulung in den Hörsälen ausreichen könnten und die notwendig sind, um die ideale Synthese zwischen Praxis und Lehre, die gerade in unserer Disziplin angestrebt werden muß, wenigstens annäherungsweise zu vollziehen. Die gründlichste praktische Ausbildung würde zweifellos durch eine kaufmännische Lehre *vor* Beginn des Studiums — möglichst mit einer Abschlußprüfung — erreicht. Freilich ist eine kaufmännische Lehre nie völlig mit einer handwerklichen zu vergleichen. Der angehende Kaufmann kann in einer Lehre — mag sie auch noch so vielseitig sein — immer nur die Grundlagen für seine theoretische Arbeit auf der Hochschule bekommen. Die Beschäftigung mit der Theorie hingegen soll ihn befähigen, nun auch das, was in der Lehre nicht an ihn herangetragen werden konnte, allmählich zu verstehen und zu überschauen, d. h. zu sehen, „*wie alles sich zum Ganzen fügt*".

Die geplante reichseinheitliche Wirtschaftsoberschule, die ihren Absolventen schon eine beachtliche kaufmännische Vorbildung mitgeben wird, würde erlauben, die kaufmännische Lehrzeit entsprechend abzukürzen. Aus meiner eigenen Erfahrung und dem Zeugnis vieler Studierender weiß ich, daß eine gründliche Lehre dem Studenten das beste Rüstzeug mitzugeben vermag. Man kann hiergegen einwenden, daß die praktische Tätigkeit während oder nach dem Studium insofern für den Studierenden wertvoller ist, als er hierbei sein Hochschulwissen bereits in gewissem Ausmaße anwenden kann, während der Lehrling von der Theorie noch völlig unberührt ist. Das ist zwar richtig, und darum soll gefordert werden, daß auch in den Hochschulferien ständig eine Betätigung in der Praxis ausgeübt wird, um den während der Semester locker gewordenen Kontakt mit der betrieblichen Wirklichkeit wieder zu festigen. Auf die Lehre kann aber trotzdem nicht verzichtet werden. Genau so, wie es undenkbar ist, daß ein Architekt einen Entwurf macht, ohne daß er irgendwann einmal die Grundlagen des Maurerns in eigenhändiger Betätigung kennengelernt hat, genau so ist es für einen Kaufmann nicht möglich, eine Buchhaltung zu organisieren und die entsprechenden Anweisungen an die Sachbearbeiter zu geben, wenn er selbst nie gebucht hat.

Es ist unerläßlich, daß diese einfachen Grundlagen *vor* dem Studienbeginn gesammelt werden; alle Studenten, die ohne jede praktische Ausbildung in die Hörsäle kommen, werden mir bestätigen, wie schwer es ihnen fällt, sogar in den Anfängervorlesungen und -übungen mitzukommen, da ihnen hier die einfachsten Begriffe fremd sind. Eine kaufmännische Lehrzeit ist genau so nötig wie eine handwerkliche Lehrzeit; der handwerklichen Gesellenzeit entspricht etwa die Praxis während des Studiums in den Semesterferien, bei der eine möglichst vielseitige Ausbildung durch alle Arten von Betrieben, durch große, mittlere und kleine, durch möglichst viele Geschäftszweige usw., also regelrechte Wanderjahre bzw. Wandermonate angestrebt werden sollen. Für diese „*Allround*"-*Ausbildung* sollte den Studierenden weitgehende Freiheit gelassen werden, während die Dauer der Lehrzeit in den Studien- bzw. Prüfungsbestimmungen vorgeschrieben werden müßte. Eine hochschulmäßige Prüfung über die in der Lehre erworbenen praktischen Kenntnisse, soweit sie für das Verständnis des wissenschaftlichen Stoffes notwendig sind, könnte mit Rücksicht auf die vorgeschriebenen betriebstechnischen Vorklausuren entfallen; diese Vorklausuren wären dann allerdings weniger als Fleißprüfung über das auf der Hochschule erworbene buchhalterische und rechnerische Wissen, sondern mehr als praktischer Befähigungsnachweis zu werten.

Der heute sehr häufige Zustand, daß die Diplomanwärter ohne jede Vorbildung ein kaufmännisches Studium beginnen, um dann in den Hochschulferien jeweils in ein- bis zweimonatiger Tätigkeit die vorgeschriebene Halbjahrspraxis regelrecht zusammenzustottern, wobei teilweise der studentische Ferieneinsatz angerechnet wird, führt zwangsläufig zu der erwähnten Abneigung der Unternehmer gegen die Einstellung derartiger „Nur-Theoretiker", und auch das vorhandene theoretische Wissen ist in diesen Fällen nur eine einseitige Kolleg-heft-Weisheit ohne praktischen Unterbau.

Freilich ist diese skizzierte Entwicklung zum Teil eine Folgeerscheinung der kriegsbedingten Umstellung in der kaufmännischen Ausbildung. In vielen Fällen verhindert die Kriegsdienstleistung eine gründliche und vielseitige praktische Durchbildung, und es wäre unbillig, wollte man in diesen Fällen den ohnehin in ihrem Studium behinderten Frontsoldaten gerade jetzt erschwerende Bedingungen auferlegen und dadurch den Abschluß ihres Studiums noch weiter hinauszuzögern. Für die Nachkriegszeit wird sich jedoch eine Vertiefung des kaufmännischen Studienganges nach der praktischen Seite hin kaum umgehen lassen, wenn nicht die Wirtschaftswissenschaft der Universität und Handelshochschulen den Kontakt zur Wirtschaftspraxis verlieren soll. An diesem Ausbildungsziel müssen beide Teile, Hochschule und Praxis, vereint mitarbeiten, denn eine Vorstudien-Ausbildung in Form einer Lehre legt den Unternehmungen neue Verantwortungen auch für die kaufmännischen Lehrlinge auf, nachdem die technische Lehrlingsausbildung in den letzten Jahren einen recht hohen Stand erreicht hat. *Dr. Gertrud Kadolsky*

Die Mission der „Dauermesse Berlin"

Die „Dauermesse Berlin" wird vielen Lesern noch unbekannt sein. Sie verdient die Aufmerksamkeit auch derer, die mit den Anschauungen über die Typisierung, welche der Verfasser der nachstehenden Ausführungen vertritt, nicht in allen Punkten einig gehen. *Die Schriftltg.*

Am 22. April 1942 ließ das Wirtschaftsblatt der „Deutschen Allgemeinen Zeitung" Dr. Kottler aus Schmalkalden mit einem Beitrag zu Wort kommen, der „Gemeinschaft der Kleinen" überschrieben war. Am 19. Mai äußerte sich Dr. Engel dazu unter dem Motto „Kleinbetriebe und Handelsvertreter". Wenn ich heute an derselben Stelle zu den sehr interessanten Aufsätzen der beiden Vorredner sprechen darf, so möchte ich der Oeffentlichkeit eine Ergänzung unterbreiten, die sich auf die Lehren der Vergangenheit stützt. Sowohl die kleinen und mittleren Betriebe der Industrie und die Handelsvertreter aller Gruppen sind mit der Reichshauptstadt seit Jahrzehnten aufs innigste verwachsen. Die Musterlägerviertel Berlins haben im Anfang des Jahres 1914 insgesamt über 4000 Betriebe beherbergt. In organischem Aufbau waren diese Unternehmungen seit der Mitte des 19. Jahrhunderts gewachsen. Beginnend von den Ausstellungsräumen der besonders in der Luisenstadt wurzelnden kleinen und mittleren Fabrikanten entstanden die Musterzimmer und Mustersäle der größeren Erzeuger, und etwa von den achtziger Jahren an traten mehr und mehr auch die Handelsvertreter mit Muster- und Ausstellungsräumen in Erscheinung. Bei der Sichtung der Betriebsunternehmer nach den Betriebsformen stellt sich von Anfang an das Ueberwiegen der kleinen und mittleren Betriebe heraus. Dieser Zustand hat bis zur Gegenwart angehalten. Heutige Großbetriebe von weltbekanntem Namen haben ihre Wiege in der Luisenstadt gehabt. Sie sind später aus Gründen der Zweckmäßigkeit mit der Produktion abgewandert, haben aber in Berlin SW und besonders im Gebiet der Ritterstraße ihre Musterläger.

Um diesen Kern der Ausstellungen, welche in ihrer Gesamtheit mit vollem Recht unter der Ueberschrift „Dauermesse Berlin" zusammengefaßt werden, haben sich die Exporteure angesiedelt. Sie gliedern sich in deutsche Unternehmer, die für eigene Rechnung Geschäfte machen, in Betriebe, die als Beauftragte ausländischer Käufer auftreten und in die zahlreichen Einkaufshäuser und Einkaufsvertretungen ausländischer großer und weltumspannender Unternehmungen, die früher und seit Jahrzehnten in diesem Viertel gesessen haben.

Hinsichtlich der Werbung, auf die Dr. Kottler mit Recht sehr nachdrücklich hinweist, muß deutlich unterstrichen werden, daß eine billigere Werbung für den Fabrikanten als diejenige über den Handels- und Exportvertreter mit Musterlager in Berlin niemals bestanden hat. Berlin war und ist nicht nur das Herz Deutschlands, es ist verkehrstechnisch seit langem das Herz Europas. Diese Entwicklung hat die Wirtschaft mancher anderen Gemeinde feststellen müssen, die unter einfacheren Verkehrsformen früher einen bestimmten Stapelcharakter gehabt hat. Die Vergangenheit lehrt, daß die Rolle Berlins in diesen Dingen nur dann schwächer werden könnte, wenn die Bedeutung dieser Funktion übersehen würde. Dies ist jedoch nicht der Fall, im Gegenteil, bis zur Stunde sind alle an den Fragen in erster Linie beteiligten amtlichen Instanzen bemüht gewesen, den Sondercharakter Berlins mit Bezug auf seine Musterläger zu erhalten.

Wenn Dr. Kottler in überaus interessanten Darlegungen die Produktion der Kleinen und Kleinsten derjenigen der Großen gegenüberstellt, so darf mit Bezug auf die kommende Zeit noch folgendes zur Ergänzung gesagt werden: Die Kleinen sollten nicht die Vorgänge der Kriegswirtschaft als Dauerzustand ansehen und den Optimismus verlieren. Vielleicht wird die Konjunktur später für die kleinen Unternehmer viel günstiger als für die großen. Zum mindesten wird dies in zahlreichen Teilgebieten der Fall sein. Die Rationalisierung in allen Ehren, die Normalisierung mit ihren Vorteilen sei dankbar begrüßt — wenn der Weltmarkt einmal wieder offen vor uns liegen wird, wird der Kunde bestimmen, was er kaufen und wofür er bezahlen will. Diese Lehre ist so alt wie die Geschichte der Menschheit. In einer geschlossenen Volksgemeinschaft mit straffer Lenkung auch des Verbrauchs bestehen natürlich Zustände, deren regionale Ausdehnung an der Grenze ihr Ende findet. Die Ueberfülle an Sorten und Typen in der deutschen Wirtschaft, und zwar besonders in der weiterverarbeitenden Eisen- und Metallindustrie und in der keramischen Industrie ist nicht nur das Ergebnis eines eigenwilligen und nur individualistisch eingestellten Fabrikanten, sondern zum weitaus größten Teil die deutsche Antwort auf die Bedürfnisse des Weltmarktes. Wenn die deutsche Fertigwarenindustrie bis zum Ausbruch des ersten Weltkrieges diese überaus beherrschende Stellung in der Welt gehabt hat, so lag dies nicht zuletzt daran, daß sie auf den Kunden eingegangen ist, während der Engländer mit seinem starren Beharrungsvermögen und der Nordamerikaner schon damals oft mit der Beschränkung durch die Standardisierung nicht biegsam genug waren. Das „made in germany" ist ein Ehrentitel nicht zuletzt auch des kleineren und mittleren deutschen Fabrikanten. Rheinland und Westfalen, Thüringen und Sachsen haben auf diesem Gebiet für das deutsche Ansehen in der Welt gekämpft und mit Millionen Werten die Devisen ins Vaterland geholt. [illegible] den Lehren der Vergangenheit wird keine Ge[illegible] der Gegenwart oder der Zukunft vorübergehen [illegible] der Pflichtbewußtsein und Verantwortungsgef[illegible] schnur des Handels sind.

Berlin ist das Zentrum des Warenhandel[illegible] unseren Musterlager seit Generati[illegible] Musterlägern sitzen Vertreter, die bis an die hundert auswärtige Fabrikanten unter ihrem Dach beherbergt haben und zum Teil auch heute noch beherbergen. Wir haben auch Musterläger, deren Inhaber nur einen oder wenige Fabrikanten repräsentieren. Wenn sie nicht lebensfähig wären, dann wären sie nicht da. Diese Tatsache sollte bei keiner Diskussion übersehen werden. Die Musterläger in Berlin haben für sich noch in keinem Fall eine Unterstützung aus öffentlichen Mitteln erhalten. Sie sind eine Dauermesse über Jahrzehnte gewesen, welche den deutschen Namen um die Welt getragen hat und im Laufe der Jahre Millionen ausländischer Besucher mit einwandfreiem Scheckbuch nach Berlin und Deutschland holte. Auch für die Zukunft wird für diese Dauermesse Berlin, als welche die Muster- und Exportläger angesprochen werden, keinerlei öffentliche Unterstützung des Unternehmers erwartet. In Berlin wird derjenige ausstellen, der damit sein Geschäft macht, also per Saldo feststellt, daß die Einnahmen durch das Musterlager die Ausgaben übersteigen. Ob der ausstellende Unternehmer ein Großbetrieb, ein mittlerer oder ein kleiner Fabrikant ist — wenn er sich in das Export- und Ausstellungsviertel Berlins setzt, so wird er nicht nur periodisch für eine gewisse Zeit, sondern während aller Arbeitstage im Jahre für den Kunden bereitstehen.

Zusammenschlüsse kleinerer Unternehmer in einer gemeinsamen Handelsvertretung haben, wir, worauf Dr. Engel mit Recht hinweist, immer gehabt und werden sie auch künftig haben. Berlin besitzt einen Stamm von Handelsvertretern mit einer Warenkenntnis und mit einer Vertrautheit des internationalen Marktes, welche in dieser zahlenmäßigen Häufung nirgendwo sonst auf dem europäischen Kontinent erreicht wird. Diese Kraft ist bereit, im gegebenen Augenblick da wieder fortzufahren, wo sie aufhören mußte. Der Oberbürgermeister der Reichshauptstadt kennt diese Faktoren und weiß, welches Aktivum auch die Wirtschaft Berlins in den Muster- und Exportlägern besitzt, die von Tausenden erfahrenen Kaufleuten getragen werden. Die Verwaltung der Reichshauptstadt hat die Fürsorge auf die Erhaltung des Raumes gerichtet, welcher den Funktionen dienen soll, von denen hier gesprochen wurde. Dr. Kottler darf überzeugt sein, daß seine Ausführungen im Geschäftsbericht der Lieferungsgemeinschaft westthüringischer Werkzeug- und Metallfabrikanten in Berlin nicht nur großes Interesse gefunden haben. In Berlin wird man auch bereitstehen, um mit der von Dr. Kottler vertretenen Wirtschaft zum Besten der deutschen Ausfuhr wie zum Wohle des kleinen und mittleren Fabrikanten zusammen zu arbeiten. *Prof. Arthur Jung*

Vereinigte Krankenversicherungs-AG. — Weitere Geschäftszunahme. Die Vereinigte Krankenversicherungs-AG., Berlin, berichtet über das Geschäftsjahr 1941 von der Neugewinnung von 98 829 Personen mit einer Monatsprämie von 380 437 RM., wodurch der Versichertenbestand von 596 048 auf 627 787 Personen stieg mit einer Jahresprämie im direkten Geschäft von 28,5 Mill. Reichsmark. Es wurden 401 329 (395 199) Krankheitsfälle mit 16,37 Mill. reguliert. Der Durchschnittsschaden stieg weiter auf 40,83 (37,36) RM. Bei der Schadenregulierung wandte man besondere Aufmerksamkeit wieder den größeren Schäden zu. Von der Möglichkeit des Abschlusses einer Zusatzversicherung für Krankheiten, die im Krankenhause behandelt werden, machten bisher 20 000 Versicherte Gebrauch. Für erledigte Schadenfälle des Vorjahres wurden 3,77 Mill. bezahlt, denen eine Rückstellung von 3,55 Mill. gegenüberstand. Die erhöhte Inanspruchnahme für vorjährige Schäden sei als Auswirkung des Krieges auf die Schadenentwicklung in der privaten Krankenversicherung anzusprechen. Man deckte daher den Differenzbetrag zu Lasten der für Kriegsfolgen gebildeten Sonderrückstellung und erhöhte diese mit Rücksicht auf die zu erwartende erhöhte Inanspruchnahme durch Zuführung von 315 000 RM. auf 800 000 RM. und bildete außerdem die Rückstellung für schwebende Schäden mit 4,3 Mill., um der wiederum gestiegenen Inanspruchnahme für vorjährige Schäden ausreichend Rechnung zu tragen. Die Zahl der prämienrückgewährberechtigten Versicherungen nahm weiter zu. Um an diese Versicherungen wieder eine Rückgewähr von 4½ Monatsprämien leisten zu können, wurden dem Prämienrückgewährkonto 3,15 Mill. zugeführt, so daß 3,46 Mill. zur Ausschüttung zur Verfügung standen. Der Abschluß ergab einen Ueberschuß von 76 464 RM., woraus die Aktionäre wieder 4 % Dividende erhalten.

Rosenthal-Porzellan berichtigt auf 6,46 Mill.

Infolge der kriegsbedingten Umstände konnte die Rosenthal-Porzellan AG., Selb, den Gesamtumsatz nicht auf der Höhe des Vorjahres halten. Der Inlandsumsatz ist gegenüber dem Vorjahr abgesunken, während der Auslandsumsatz um mehr als 30 % gestiegen ist. Für Instandhaltung und Verbesserungen der Werksanlagen wurden größere Beträge aufgewendet und für Reparaturen, die im Jahre 1941 nicht vorgenommen werden konnten, weitere 200 000 RM. zurückgestellt. Die Beteiligungen an der Rosenthal-Isolatoren GmbH., Selb, der Krister Porzellan-Manufaktur AG., Waldenburg (Schles.), und der Porzellanfabrik Waldershof AG., vorm. Joh. Haviland, Waldershof, sind durch deren Kapitalberichtigung um die der Gesellschaft hierdurch zugeflossenen Anteilsrechte um nom. 991 600 RM. hinaufbewertet worden.

Der AR. hat eine Berichtigung des Grundkapitals von 4 849 800 RM. um 1 616 600 RM. auf 6 466 400 RM. beschlossen. Die erforderlichen Auflösungsbeträge einschl. 300 000 RM. Zuweisung zur Sonderrücklage stammen mit 213 702 RM. aus freien Rücklagen, mit 711 298 RM. aus Wertberichtigungen und mit 991 600 RM. aus dem Zuwachs von Anteilsrechten. Die zu entrichtenden Pausch- und Kapitalverkehrsteuern mit zusammen 96 372 RM. und der zur Auffüllung der gesetzlichen Rücklage benötigte Betrag von 161 640 RM. sind dem Ergebnis des Jahres 1941 entnommen worden. — Nach Absetzung sämtlicher Aufwendungen und Abschreibungen von insgesamt 8,48 (7,73) Mill. RM. von den mit 8,95 (8,09) Mill. RM. ausgewiesenen Gesamterträgen, unter denen der reine Betriebsertrag 7,50 (6,87) Mill. RM., Beteiligungserträge 0,65 (0,33) Mill. Reichsmark, Zinsen und ähnliche Erträge 0,43 (0,24) Mill. RM. und ao. Erträge 0,36 (0,59) Mill. RM. ausmachen, errechnet sich zuzüglich Gewinnvortrag ein Reingewinn von 566 [illegible] (358 022) RM. Der HV. am 18. Juni wird vorgeschlagen, nach Zuweisung an die Unterstützungseinrichtung von 200 000 RM. 4½ % Dividende auf das berichtigte Kapital von 6,408 Mill. RM. Stammaktien und ebenfalls 4½ % auf das berichtigte Kapital von 58 400 RM. Vorzugsaktien auszuschütten (i. V. 6 % auf 4,806 Mill. RM. Stammaktien) sowie 77 218 (87 022) RM. vorzutragen.

In der Bilanz ist das Anlagevermögen mit 5,90 (4,53) Mill. RM. bewertet, wobei Beteiligungen nunmehr mit 1,94 (0,95) Mill. Reichsmark zu Buche stehen. Das Umlaufsvermögen erscheint mit 8,06 (7,73) Mill. RM., wovon auf Vorräte, Anzahlungen, Waren- und sonstige Forderungen 3,95 (3,88) Mill. RM., auf Konzernforderungen 1,76 (1,27) Mill. RM. und auf Bankguthaben 2,11 (2,24) Mill. RM. entfallen. Dagegen sind auf der Passivseite neben 0,95 (0,70) Mill. RM. Rücklagen, 2,[illegible] (2,36) Mill. Reichsmark Rückstellungen und 0,59 (0,68) Mill. Pensionsrückstellungen die Verbindlichkeiten mit 2,12 (2,31) Mill. RM. verzeichnet, darunter Anzahlungen, Waren- und sonstige Verbindlichkeiten mit 0,85 (0,65) Mill. RM. und Unterstützungseinrichtung mit 0,78 (1,0) Mill. RM.

Jlseder Hütte schafft mehr Kleinaktien

Hannover, 14. 6. (Eigenbericht)

Die o. HV. der Ilseder Hütte nahm von der 60prozentigen Aufstockung auf 68,16 (42,6) Mill. RM. Grundkapital Kenntnis und setzte die Dividende auf 5 (8) % fest. Trotz verschiedener durch den harten Winter bedingter Erschwernisse konnte die Erzeugung im vorgesehenen Maße aufrechterhalten werden. Das geschäftliche Ergebnis sei bisher weiter befriedigend geblieben. In Abänderung des früheren Beschlusses des Aufsichtsrates wird bei der Stückelung des Aktienkapitals eine erhebliche Vermehrung der Aktien von nominal 100 RM. vorgenommen, da hierfür an der Börse und im Kreise der Kleinaktionäre ein dringendes Bedürfnis vorliegt.

Der langjährige Vorsitzer des Vorstandes, Kommerzienrat Gerhard Meyer in Peine, hat sich entschlossen, nachdem er beinahe 50 Jahre dem Vorstand der Ilseder Hütte angehört hat, sein Amt niederzulegen und in den Aufsichtsrat überzutreten. — Den Ausführungen des Vorsitzers zufolge kommt eine Gewinnabführung weder nach den Richtlinien des Preiskommissars noch nach den neuen Richtlinien des Reichsfinanzministeriums für die Ilseder Hütte in Frage, da sich die Gewinne in normalen Grenzen gehalten hätten.

Deutsche Spiegelglas an SOG beteiligt

dl. Hannover, 14. 6. (Eigenbericht)

Der Gesch[illegible] Deutschen Spiegelglas AG. [illegible] 1941 gegen[illegible] dem Vorjahre [illegible] — hauptsächlich [illegible] einer Zuweisung von 0,13 (0,07) Mill. RM. an die Unterstützungseinrichtungen, deren Vermögen sich damit [illegible] Mill. RM. erhöht, wird ein Reingewinn von 422 840 [illegible] RM. erzielt. Die wieder 7%ige Dividende erfordert [illegible] von 280 000 RM., die ½%ige Dividendenabgabe 20 000 [illegible] RM. nach Verrechnung der Gewinnanteile für den Aufsichtsrat erhöht sich der Gewinnvortrag auf 102 482 (62 381) RM. Die Bewertungsunterschiede zwischen Handels- und Steuerbilanz, die verfügbaren Rücklagen sowie die nach der DAV. heranziehbaren Beträge sind so geringfügig, daß eine Kapitalberichtigung nicht in Frage kommt.

In der Bilanz stehen Anlagen mit 2,36 (2,58) Mill. RM. zu Buche, Beteiligungen mit 0,38 (0,02), das Umlaufsvermögen ist auf 4,57 (4,21) Mill. RM. gestiegen, darunter Wertpapiere auf 1,17 (1,03) und Kasse und Bankguthaben auf 1,01 (0,64) Mill. RM. Letztere sind, wie es im Geschäftsbericht heißt, zur Abdeckung der aus dem Abschluß herrührenden Verbindlichkeiten vorgesehen, die ihren Niederschlag insbesondere in erhöhten Rückstellungen für Steuern gefunden haben. Verbindlichkeiten sind weiter auf 0,54 (0,84) Mill. RM. zurückgegangen, Rücklagen wurden auf 0,69 (0,51) und Rückstellungen auf 1,57 (1,18) Mill. RM. erhöht bei unverändert 4 Mill. RM. Grundkapital. — Die Erzeugung konnte trotz der sich mehrenden Schwierigkeiten in vollem Umfange aufrechterhalten werden.

Neue Kreditverpflichtungen der Le[illegible]werke

Die zur Lahmeyer-Gruppe gehörende Lech-Elektrizitätswerke AG., Augsburg, berichtet für 1941, daß die technische Versorgung der Klein- und Großabnehmer ohne nennenswerte Unterbrechung ablief. Bauarbeiten konnten mit Erfolg weitergeführt werden. Auf finanziellem Gebiet wurden kurzfristige Kredite aufgenommen, wodurch Bankschulden um 2,35 Mill. RM. zunahmen. Von der Bayer. Landeskulturrentenanstalt wurde ein langfristiges Darlehen von 5,0 Mill. RM. aufgenommen, von dem die erste Rate mit [illegible] Mill. RM. im Dezember 1941 ausgezahlt wurde. 4,0 M[illegible] RM. sind inzwischen zur Rückzahlung kurzfristiger [illegible] verwendet worden. Der Jahresertrag stieg auf 11,09 [illegible] 0,59 Mill. RM. [illegible] Unkosten andererseits sind auch die Abschreibungen [illegible] (0,77), Steuern gestiegen, von denen u. a. Anleihezinsen 0,38 (unv.) Mill. und Abgaben 4,26 (4,01) ausmachen. Na[illegible] (0,30) Mill. RM. Reichsmark Zuweisung an Rücklagen und [illegible] 47 088 (34 811) Zuführung an Unterstützungsverein wird ein [illegible] 129 364 (2 132 398) Reichsmark Vortrag ein Reingewinn von [illegible] Vorzugsaktien erReichsmark ausgewiesen. Die 32 400 R[illegible] Stammaktien wieder halten wieder 6 %, die 40,5 Mill. RM. [illegible] ertrag. — Aus der 5 % Dividende, 55 487 RM. gehen auf [illegible] 97,77 (92,01), Umlaufvermögen [illegible] Bilanz (in Mill. RM.): Anlagevermögen [illegible] 3,33, Barmittel, andererseits Rücklagen 6,15 (5,77), [illegible] Berichtigungen 27,97 (25,64), Rückstellungen 0,585 (0,68), [illegible] Verbindlichkeiten 25,02 (21,51), darunter 9,97 (10,64) Schweiz. Frankenanleihe.

Hundert Jahre Limbacher [illegible]offhandschuhe

[illegible] Lim[illegible] 14. 6. (Eigenbericht)

Als der Sachse Johann Esche in L[illegible] den ersten brauchbaren Wirkstuhl konstruierte, ahnte [illegible] damals kaum, daß er damit den Grundstock zur späteren [illegible] Entwicklung der sächsischen Wirkerei und auch zur Be[illegible] Limbachs als Stadt der Strumpf-, Handschuh- und Tri[illegible] Handschuhindustrie legte. Zur Herstellung der ersten Handschuhe [illegible] benutzte man um das Jahr 1842 herum sog. Kettenstühle mit Handantrieb. Auch das Nähen der Fingerhandschuhe wurde anfänglich mit der Hand ausgeführt. Es war daher [illegible] ständlich, daß sich Fachleute daran machten, Maschi[illegible] zu ersinnen, die der Menschenhand die Arbeit abna[illegible]. So entwickelte sich parallel mit der aufkommenden [illegible] Handschuhindustrie gleichzeitig eine neue Maschinenindustrie, die [illegible] neuartige Handschuhnähmaschinen produzierte. Noch [illegible] ist in Limbach die älteste deutsche Ketten- und Milanese[illegible] Fabrik in Betrieb. Daneben wurden sinnreiche Spez[illegible] maschinen zum Ausschneiden und Ausstanzen der Handsch[illegible] Stoffe erfunden. Limbach ist nicht nur die Geburtsstätte [illegible] Stoffhandschuhindustrie, sondern auch der Entstehungs[illegible] der Filetfabrikation. Diese Textilzweige haben den Nam[illegible] Limbachs in der ganzen Welt bekannt gemacht.

Personalien. Die H[illegible] der Eisenwerkgesellschaft Maximilianshütte wählte an Stelle des ausscheidenden Direktors Kim[illegible] (Deutsche Bank) neu in den Aufsichtsrat Direktor Kieh[illegible] derselben Bank. — Die Mitteldeutschen Stahl[illegible] AG. beriefen Bergwerksdirektor Heilberg (Anhalt[illegible] Kohlenwerke) in den Vorstand von Mittelstahl. — D[illegible] der Aschaffenburger Zellstoffwerke AG wählte an Stelle der ausscheidenden Herren Direktor [illegible] (Deutsche Bank) und Direktor Dr. Mahl neu in den Aufsichtsrat Staatssekretär a. D. Bach, Berlin, und Direktor Clemens [illegible] (Deutsche Bank).

Heinrich Seidel und sein „Leberecht Hühnchen"

Zum 100. Geburtstag des Dichters (25. Juni)

Es will schon etwas bedeuten, wenn ein Buch, das mehr große bewegende Fragen und Ereignisse behandelt, sondern einen einzigen und bescheidenen Inhalt hat, wie Heinrich Seidels „Leberecht Hühnchen", das 300 Tausend erreicht. Schwer ist es dem Dichter geworden, die Anerkennung zu erringen. Fast 23 Jahre hat er darauf warten müssen. Wie einst Theodor Fontane, sein „Dunner-Pfennig", den Apothekerberuf aufgab und als freier Schriftsteller sein Lebensschicksal selbständig zu steuern suchte, so versuchte auch Seidel 1880 den bedenklichen Erwerb und hoffte auf die Erträgnisse des literarischen Schaffens. Er arbeitete langsam, gewissenhaft, machte große Pausen, bis er wieder den inneren Drang verspürte, an die Fortsetzung und den Schluß zu gehen. Wenn man ihn fragte, wie weit gewisse Pläne Gestalt gewonnen hätten, pflegte er zu antworten: „Nun, es kristallisiert sich so allmählich heran; wir wollen noch ein paar Jahre warten." Und ungeduldigen Freunden, die mit seinem Verstummen nicht zufrieden waren, entgegnete er gleichmütig: „Die Bassins müssen erst wieder gefüllt werden."

Sein Sohn Heinrich Wolfgang vermerkt in den Erinnerungen an seinen Vater: „In allen seinen Arbeiten hat er sich Genüge getan und jedesmal vor dem Niederschreiben die Qual des Schaffens reichlich erfahren. Ruhelos wanderte er in solchen Zeiten umher oder saß unbeweglich in seinem Arbeitsstuhl und starrte in die grünen Baumwipfel vor seinem Fenster." Stundenlang konnte er, wenn er an der heimatlichen Ostsee in Warnemünde weilte, auf einem waldumgebenen Hünengrab oder auf einer Sanddüne sitzen, horchend auf die Stimmen der Luft und des Wassers. Aufs tiefste mit der Natur von Jugend auf verbunden, entstanden in solchen Tagen Gedichte und Erzählungen.

Im Mai 1887 schrieb er seinem Bruder: „Im übrigen bin ich recht unzufrieden mit den praktischen Fortschritten, die meine Bücher machen. Der brave Deutsche verhält sich noch immer reuiteut. Die Hoffnung, ja die Gewißheit, auch in dieser Hinsicht durchzuringen, habe ich, aber wann?" In jener Zeit, in der er seine besten Novellen schrieb, hatte er erhebliche Schwierigkeiten, sie in Zeitschriften unterzubringen. Er verlor aber nicht den Mut und gestand: „Ich habe wenig Initiative, aber ich bin zäh wie Sohlleder", so konnte er doch nicht die Sorgen verscheuchen, die sich ihm in wirtschaftlicher Beziehung mehr und mehr aufdrängten. Eines Abends in der Huthschen Weinstube in der Potsdamer Straße äußerte er zu Hans Hoffmann, dem unverdient vergessenen feinen Novellisten, und mir, in seiner gelassenen Sprechweise: „So geht es nicht weiter, es muß etwas geschehen! Ich habe nur die geringen Zinsen eines kleinen Kapitals und muß an meine Familie denken." Das war ganz ruhig im Laufe des Gesprächs bemerkt worden, keine Bitte um Hilfe. Hans Hoffmann und ich setzten uns mit Ernst v. Wolzogen und Wilhelm Bölsche in Verbindung, entwarfen ein Schreiben an eine Reihe bekannter Zeitschriften und Zeitungen, in dem wir auf Seidels Bedeutung hinwiesen und wie sehr er eine größere Beachtung und Berücksichtigung verdiente; auch persönlich konnte manches an den betreffenden Stellen betont werden. Und wir hatten die frohe Genugtuung, als Seidel mehrere Monate später sagte: „Ich glaube, ich bin über den Berg."

Wohl hatten seine bisherigen Veröffentlichungen Anklang gefunden, hatten sich Freunde erworben, aber ein wirklicher Erfolg mit weiterem Echo war ihnen nicht beschieden. Dieser wurde erst dem Leberecht Hühnchen zuteil, der dem Buch und dem Namen seines Verfassers [illegible] bis diese Frucht reifte und sich stetig wachsender Beliebtheit erfreute: volle 14 Jahre. Die ersten Zeilen schrieb der 37jährige, den Schluß der 51jährige. 1891 lag die Erzählung abgeschlossen vor und wurde von der Kritik wie vom Leser sehr warm aufgenommen; die Nachfrage stieg fortwährend. In einem Brief Seidels heißt es: „Ich kann wohl sagen, daß ich ‚durch' bin." Bei seinem Tod war das 20. Tausend erreicht. Die eigentliche Verbreitung begann aber erst nach seinem Hinscheiden. In den Stürmen des Weltkrieges wurden 1916 25 000 Stück einer Feldausgabe abgesetzt; während der trüben Zeit nach dem Zusammenbruch 1918 folgte eine Auflage der anderen. Aus jener widerwärtigen Gegenwart mit ihren schauerlichen Auswüchsen flüchteten die Leser in das gemütsame und stimmungsvolle Idyll des Buches, das durch und durch deutsch ist. Nun hat der Cottasche Verlag das Dreihunderttausendste in würdiger Ausstattung als Jubiläumsausgabe herausgegeben.

In einem Nachwort schildert der Sohn des Dichters die Entstehung des Werkes und ob und wie die verschiedenen Gestalten dem wirklichen Leben entnommen wurden. So wenig wichtig im ganzen die Frage ist. Aber man folgt gern den Darlegungen, sind uns doch die mit dem innigsten Verständnis gezeichneten Figuren lieb und vertraut geworden.

Der erste Anstoß zu der Erzählung fällt noch in die Zeit, als Seidel das Polytechnikum in Hannover besuchte, in das Jahr 1861. Er lernte damals das „Urbild" Hühnchens kennen, seinen mecklenburgischen Landsmann und Verbindungsbruder Karl Hohn, der, in Armut aufgewachsen, von den Träumen der Zukunft lebte, stets heiteren Sinnes war, voll großer Lebenstapferkeit und zu drolligen Phantasiespielen geneigt. Seidel liebte den ihm wesensverwandten Freund; er gestaltete sein Bild, weil er damit ein Stück seiner selbst gestalten konnte, weil auch ihm die Macht tatkräftiger Liebe zu eigen war, erfüllt von tiefstem sozialem Empfinden, voll Achtung vor der Frau und Anerkennung der großen Persönlichkeiten, „die Geschichte machen". Ihr übrigen wahrte er sich die Freiheiten des Poeten und fand Züge hinzu, die ihm selber nicht eigen waren. Schon in Hannover hatte er eine Erzählung begonnen, in der Hohn eine Rolle spielen sollte, sie hieß „Zwei Freunde" und ist verlorengegangen. Erst nach 18 Jahren griff er auf jene fernen Eindrücke zurück, formte sich allmählich in weiten Zeitabständen das Leben Hühnchens, wie wir es kennen, verband das Erleben in der eigenen Familie vielfach mit der erfundenen Gestalt Hühnchens. Der Tochter gab er die Züge seiner eigenen Frau, mit der tiefen Liebe und Dankbarkeit, die ihn mit ihr verband.

Fast völlig der äußeren Wirklichkeit nachgezeichnet ist die Figur Havelsbütters, des Seidel nahe befreundeten Chemikers Dr. Emil Jacobsen, mit dem auch ich häufig zusammen war, an unseren Stammtischen im „Allgemeinen deutschen Reinverein" und in seiner Tegeler Besitzung.

Was der Erzählung ihren eigenen Reiz verleiht, ist das innige Naturverbundensein, Hühnchens in der Phantasie erstandener geliebter und sorgsam gepflegter Garten wurde dann in Wirklichkeit der eigene Seidels in seinem bescheidenen Lichterfelder Besitztum, mit allem, was da wuchs und blühte, nistete und brütete, flatterte und sang. Sein sehnsüchtiger Wunsch, ein Stückchen der mütterlichen Erde zu besitzen, hatte sich 1895 erfüllt im anmutigen Berliner Vorort. In kleinem Freundeskreise konnte ich dort erinnerungsvolle Stunden verleben. Wie freute sich der Dichter, wenn er uns auf die „Intimitäten" jenes Gartens aufmerksam machte.

Müde und schweigend, seit zwei Jahren an einer schleichenden Krankheit leidend, ging er am 31. Oktober 1906 zum letztenmal durch diesen ihm so teuren Garten, in dem trotz der späten Jahreszeit Seidelbast, weiße Rosen und hellrote Nelken blühten. Es war ein schöner Tag, lichte Wolken standen am Himmel. Dann fuhr er ins Krankenhaus; er wußte, daß er sein trauliches Heim nicht wiedersehen würde. Am 7. November 1906 schloß er die Augen zum ewigen Schlummer.

Paul Lindenberg

Alle können doch nicht kommen . . .

Von Gerh. Ernst Heyda

Mitten im Schaffen ließ sie die Hand sinken, es überfiel sie das übermächtige Gefühl einer jählings erfüllten Erwartung, daß sie aufstand und zum Fenster ging, indessen ihr die anderen Frauen erstaunt nachsahen, ohne zu wissen, was in ihr vorging. Erst nach einer Weile fand sie wieder zurück, und am Tische sagte sie zu der Frau, die ihr am nächsten saß: „Es kam so über mich, ich glaube, heute kommt er . . ."

„Hat er denn geschrieben?" fragte die andere.

Sie lächelte. „Ach, schreiben", sagte sie, „das hätte doch viel zu lange gedauert, er war schon einmal früher da als der Brief . . ." Während sie weiter arbeitete und mit der Maschine Stich an Stich reihte, eine saubere Linie kaum sichtbarer Fäden, wurde es ihr immer bewußter, daß sich etwas ereignen würde, aber sie wußte noch nicht, was es sein mochte.

In dieser Minute glaubte sie, er käme bestimmt, in der nächsten erschien es ihr unmöglich, und doch wieder nicht allzufern, daß sie öfters als gewohnt die Arme sinken ließ, um nachzudenken, wie es wohl sein könnte, wenn er zu Hause wäre.

Als sie endlich über die breite Treppe der Fabrik hastete und als eine der ersten Frauen zum Tore hinauskam, war die Dunkelheit schon angebrochen, sie fühlte eine solch bewußte Stärke in sich aufsteigen, daß sie auf der Straße wieder langsam ging, weil sie wußte: heute ist alles gut.

Selbst der Gedanke, daß er nun vielleicht schon zu Hause war, daß gar ein halbes Jahr der Erwartung sein Ende fand, vermochte sie nicht aus der Verzauberung zu lösen, da sie sich seltsam geboren fühlte, obschon sie doch nichts weiter umgab als der nur hier und da lichterfüllte Schleier eines vergehenden Tages. Oft blieb sie stehen, um nachzudenken, ihre Sinne waren angespannt und sehr bewußt.

Sie durchlebte die vielen Monate der Einsamkeit wieder und erinnerte sich an seine Briefe und an die Bilder, welche die Kameraden von ihm aufgenommen hatten, damals in Lemberg, in der Ukraine, in Charkow. Ja, sie mußte lachen, als sie daran dachte, daß er oft in Sorge um sie war. Sorge um sie, ach, und ihre Sorgen, die sie stärker ertrug, weil doch so unendlich viele Frauen die gleichen Sorgen jeden Tag und jede Minute erduldeten . . .

Sie schloß langsam und leise die Türe auf, dann hielt sie nichts mehr, sie rannte die Treppe hinauf und stand aufatmend in der Küche, nein, nichts hatte sich verändert, keine schmutzigen Stiefel standen da, kein staubiger Mantel hing am Haken.

Müde setzte sie sich auf einen Stuhl, sie hatte so fest daran geglaubt, daß er käme, gerade heute hätte er bei ihr sein müssen, damit sie nicht wieder einsam war. Einen Augenblick lang wollte es sie überkommen, sie stand auf und taumelte, da die Trostlosigkeit sie zu Boden drückte, dann sagte sie aufatmend: „Nein, jetzt gerade nicht . . ." Sie begann aufzuräumen und sang leise vor sich hin, bis sie glaubte, jemand rufen gehört zu haben. Schnell ging sie zum Fenster. Ihr Herz schlug in harten Stößen.

„Ich bin es", rief eine Frauenstimme von unten, da sie nun das Fenster geöffnet hatte und weit hinauslehnte, „ich wollte Ihnen nur sagen: mein Mann ist heute gekommen, er hat einen Brief von Ihrem Manne mitgebracht . . . Soll ich ihn raufbringen?"

„Nein, nein, ich komme!" rief sie, schon im Laufen.

Unten an der Türe sagte die andere Frau: „Alle könnten jetzt nicht kommen, soll ich Ihnen sagen, aber er käme bestimmt im nächsten Monat . . ."

Als sie die Treppe wieder hinaufging, preßte sie seinen Brief fest an die Brust, hinter der ihr Herz wieder ruhig und gleichmäßig schlug. Ihr Gesicht war entspannt und gleichsam von innen erleuchtet, weil sie mit tröstlicher Gewißheit die Worte aufnahm: alle können doch nicht kommen . . . .

Brentano-Lustspiel auf der Bühne

Düsseldorf, 14. 6. (Eigenbericht)

Ein seltener buntgefiederter Vogel aus den fernen Ländern der reinen Phantasie war für einen Abend auf der Bühne des Düsseldorfer Schauspielhauses eingefangen worden und verzauberte die Menschen durch den unwirklich beschwingten Wirbel seiner romantischen Kapriolen. Schon einmal — es ist mehr als hundert Jahre her — versuchte man, diesen bunten, seltsamen Vogel in ein Bühnenhaus einzusperren: im Wiener Burgtheater wurde 1814 Clemens Brentanos Lustspiel „Ponce de Leon" unter dem Titel „Valeria" einmal aufgeführt; damals flatterte sich das anmutige Geschöpf unter dem Protest des Publikums verängstigt zu Tode. Auch heute stand hinter der Freude, mit der man diesen seltenen Gast begrüßte, das beklommene Gefühl, daß für ihn die Bühne stets ein Käfig sein wird, mag man seine Gitterstäbe noch so vergolden.

Dies letztere war jedenfalls in Düsseldorf geschehen: Walter Kordts Neubearbeitung des Brentano-Lustspiels, die hier ihre Uraufführung erlebte, und Hannes Razums liebe- und verständnisvolle Inszenierung hatten im Verein mit dem Düsseldorfer Ensemble dem Werk die denkbar besten Lebensbedingungen geschaffen. Und es lebte wirklich an diesem Abend — mochte es vielleicht auch ein Schein-Leben sein; doch wer vermöchte in diesem Bezirk Schein und Sein zu unterscheiden? Es entfaltete den unwirklich-komödiantischen Wirbel seiner mutwilligen Heiterkeit, in der sich shakespearische und spanische Komödie romantisch spiegeln, das sorglos fabulierende Kunterbunt der Liebschaften zwischen fünf Paaren, die sich verkleiden, verkennen und wiedererkennen, und die nichts weiter sind als spielerische Figuren, Geschöpfe dichterischer Laune und romantischer Phantasie; und über all dem der unvergleichliche Zauber einer musikalischen Sprache, in der sich spielerischer Wortwitz und lyrischer Naturklang zu einem kostbar funkelnden Geschmeide verweben.

Ueberraschend lebhaft — fast eine Revision des Urteils von der Bühnen-Unmöglichkeit der Romantiker — war der Erfolg dieses Versuchs. *Wolfgang Steinecke*

Die Unsterblichen

Von Toivo Pekkanen

Man fühlte die Kälte sehr stark, wenn man aus dem warmen Zimmer heraustrat. Die Straßen lagen öde und schneebedeckt da, weil die sehr ehrwürdigen Bewohner unserer Stadt wochentags sich schon um zehn Uhr abends in ihre Häuser zurückzogen. Wir bildeten eine lustige Gruppe von vier Mann, und um uns warm zu halten und den sich unsicher haltenden Polizisten zu necken, machten wir beim Gehen etwas Lärm.

Wir hatten etwas bei Vihtori gespielt, aber da es natürlich nicht ohne Arm abgehen konnte und weil Vihtoris Nachbarn so was nicht ertragen konnten, mußten wir zu einer anderen Stelle, zu Kalle, umziehen. Dorthin waren wir [illegible] unterwegs. Wir hatten wieder einmal beschlossen, unser Munterkeit freien Lauf zu lassen, um die Mühen und Sorgen zu vergessen, die uns am folgenden Tage erwarteten. Wir waren noch jung genug, damit uns dies gelingen könnte.

Die Uhr scheint etwa zehn gewesen zu sein, da die Nachmittagsschicht der Zellulosefabrik uns plötzlich entgegenströmte. Menschen, die den Geruch dieser Fabrik in ihren Kleidern hatten. Männer und Frauen eilten an uns vorbei, einen Eßkorb oder einen Eßsack schwingend. Ich hörte Flüche, sachen, Rute, Kichern. Die Mädchen lächelten uns [illegible] vorbeigehen zu, ältere Frauen gingen mit gesenktem Kopf. Männer warfen einander Witzworte zu. Darunter waren auch einige Bekannte und wir begrüßten einander. Aber sie alle hatten Eile, Eile, um nach Hause zu kommen. Sie waren herzensfroh, daß die Schicht zu Ende war. Man konnte wieder sechzehn Stunden lang [illegible] sein.

Doch als letzte kam eine zu, die keine Eile hatte. Es sah aus, als ob sie sogar müde wäre, um nach Hause zu eilen. Sie hatte ihre Hand ein Säckchen, voll mit kleinen Holzstückchen, das sie vor den scharfen Augen des Pförtners hindurchzuzwängen konnte. Sie brauchte es vielleicht für ihr Abort, oder sie kochte vielleicht nur Kaffee damit. Wir dachten, daß wir es ihr vorbeigehen könnten, ohne zu sehen, um sie schon an der nächsten Straßenecke wieder zu vergessen. So dachten wir, weil wir beschlossen hatten, heute lustig zu sein.

Vielleicht weil wir alle einmal unermeßlich arm gewesen, verstummte unsere laute Unterhaltung, als wir uns ihr näherten. Von den düsteren Jahren unserer ersten Jugend ist in unserer Seele ein bitterer, mit Angst gemischter Respekt vor der Armut zurückgeblieben. Und diese Frau war wirklich arm, so arm, daß sie es nicht einmal zu verbergen versuchte. Ihr Blick, jede ihrer Bewegungen sprach davon, und aus jeder Falte ihrer Kleidung sprang die Kunde von dieser Armut dem, der ihr begegnete, in die Augen. Ich dachte, unbemerkt an ihr vorbeigehen zu können, aber im entscheidenden Augenblick konnte ich nicht umhin, sie anzusehen. Im selben Augenblick schaute sie auf mich, und in ihren matten Augen, in denen alle Hoffnung verlöscht war, glaubte ich eine Bekannte zu erkennen. Eine Erinnerung an eine weit entfernte Zeit stieg in mir auf, eine Erinnerung an meine erste Liebe. Aufschreckend blieb ich stehen, und sie blieb auch stehen. War es möglich, konnte es möglich sein? War das hier wirklich die Frau, an die ich immer gedacht habe?

Ja, sie war es. — Meine Kameraden warteten auf mich, aber ich winkte ihnen: geht nur, ich habe keine Lust zu einem ausgelassenen Abend.

„Wie ist es dir ergangen?" fragte ich.

„Wie du siehst", sagte sie bitter aufseufzend.

„Ich verstehe es nicht", sagte ich, „du warst die Tochter eines Kaufmanns, die Tochter eines so hohen Herrn für mich."

„Die Kaufmannsleute können Konkurs machen, und ihre Knechte können ihre Töchter heiraten. So ging es mir. Er ist vor drei Jahren gestorben und ließ drei Kinder zurück."

„Drei Kinder!"

„Ja, drei Kinder. Für diese schaffe ich jetzt Brot mit meiner Hände Arbeit. In meiner Arbeit brauchte ich ja nichts zu erlernen, wie du weißt."

Wir hatten schon so lange in der Kälte gestanden, daß sie zu zittern anfing und ganz blau wurde. Das kommt von der zu geringen Nahrung, verstehen Sie. Ich weiß es. Ich schlug vor, daß wir etwas gehen. Ich wollte sie nach Hause begleiten und mich mit ihr unterhalten, wenn sie es wünschte. — „Wenn du es wünschst", sagte sie.

Wir gingen, aber redeten nicht. Ich wollte ihr Säckchen tragen, aber sie erlaubte es nicht. Sie trägt jetzt alles allein. Mein Gemüt wurde von einer heißen, unbestimmten Qual erfüllt. Diese Frau hat mich einmal nach dem Willen ihres Vaters verlassen. Sie war die Tochter eines zu hohen Herrn. Ich hatte sie immer in meiner Erinnerung als ein Vorbild der Töchter, die das vierte Gebot nicht brechen. Dies ist jetzt ihr Lohn.

Wir kommen in ihr Zimmer hinein, in ihr Heim, und ich stelle fest, daß es in seiner Armut in nichts zurückbleibt hinter dem Zimmer, in dem ich aufgewachsen bin. Eher ist es noch ärmlicher. Drei Kinder schlafen dort, zwei in dem Bett, eines auf Kleidern auf dem Fußboden.

Ich fühle, daß ich hier nichts zu tun habe. Wir vermögen, wir können nicht miteinander sprechen. Es liegen zu viele Jahre zwischen uns. Ich hätte gehen und einen Geldschein unbemerkt liegen lassen können. Ich kann es mir jetzt leisten. Aber sie will Kaffee kochen.

Ich will erraten, was sie denkt, was sie fühlt. Sie ist am Herd beschäftigt, macht Feuer, stellt den Kaffeekessel auf das Feuer. Allmählich erwärmen sich ihre Wangen und bekommen Farbe, und nachdem sie ihre grobe und schmutzige Arbeitskleidung ausgezogen hat, sieht sie nicht mehr so hoffnungslos aus. Ich kann aus ihren Bewegungen sehen, ich kann es aus ihren Reden hören, daß sie die Kinder hat. Das Sich-Aufopfern für die Kinder ist der Inhalt ihres Lebens.

Aber mir ist wieder eine Illusion entschwunden. So schwinden sie dahin, eine nach der anderen, jene Illusionen, jene süßen Blumen meines Herzens. Uebrig bleibt vielleicht die Wahrheit. Vielleicht. Glatt und fest wie der Fels, kalt und tot wie der Fels. Was wird wohl geschehen, wenn sie allein übrig ist?

Ich glaubte, daß sie schon alle verloren hatte. Aber ich irrte mich. Sie leben alle noch in ihr, sie sind nur eine Generation weiter gerückt, in ihre Kinder. Ihr eigenes Leben bedeutet nichts, sie bemerkt kaum, daß es überhaupt vorhanden ist. Sie hat ein neues Leben mit ihren Kindern angefangen, sie hat deren Glauben, deren Hoffnung, deren Illusionen. Dieses Leben hat sie nichts gelehrt, es fällt ihr gar nicht ein, daran zu denken, daß, was ihr versagt blieb, auch den Kindern versagt bleiben könnte.

Ein solcher Lohn war der Tochter beschieden, die Vater und Mutter ehrte. Und wenn ich hier sitze, Kaffee trinke, auf sie sehe und sie höre, habe ich das Gefühl, als ob sie doch etwas besitze. Es kann viel mehr sein als jener feste Fels, als die Wahrheit, die denen zuteil wird, die viel lernen. Ihre Kinder wachsen und werden kräftiger, aber wächst etwas auf dem Felsen?

Ihr ist das Leben gegeben. Der Kaufmann hat Konkurs gemacht, und sein Knecht ist gestorben. Aber sie lebt. Jeden Tag überfällt sie Müdigkeit und Armut. Aber sie lebt. Sieh, dort schlafen drei Kinder, zwei im Bett, eines auf Kleidern auf dem Fußboden. Sie arbeitet mit ihren Händen und ernährt sie. Sie wachsen, eines Tages sind sie Männer und Frauen, die mit der eigenen Faust ihr Opfer darbringen und ihre Forderungen erheben. Dann ist ihre Aufgabe erfüllt, sie hat eine Strecke weit die Last des Lebens getragen. Sie kann sterben, aber ihr Leben ist nicht zu Ende. Es ist in ihre Kinder gelegt.

Das kann noch zwanzig Jahre dauern. Arm, müde und bitter wird sie ihre Last tragen müssen. — „Denk doch", sagte sie, „du hast dich nicht geschämt, mit auf der Straße Gesellschaft zu leisten." Und mich wunderte es auch selbst.

Zwanzig Jahre. Jeden Tag muß man in die Fabrik gehen, jeden Tag greifen die Hände die Arbeit an. Jeden Tag bitten die Kinder um Essen. Ein Ausruhen gibt es nicht. Aber Leben gibt es, sie leben trotz alledem! Könige und Kaiser können untergehen. Reiche können vernichtet werden, aber sie leben. Sie sind der schaffende Titeln, ewig, unsterblich.

Aus dem Finnischen von Friedrich Ege

Die Schrifttumspreise

1941 kamen in Deutschland insgesamt 18 Schrifttumspreise zur Verteilung, wie aus einer Uebersicht im Börsenblatt des deutschen Buchhandels hervorgeht. Die Preise tragen zum Teil landschaftlichen Charakter — wie der Rheinische Literaturpreis, der Mecklenburgische Schrifttumspreis, der Kulturpreis des Reichsprotektors für Böhmen und Mähren u. a. —, zum Teil haben sie Reichsbedeutung, wie der vom Deutschen Gemeindetag ausgeschriebene Volkspreis für deutsche Dichtung und der Hans-Schemm-Preis des NS-Lehrerbundes.

„Die Geschichte vom schönen Annerl", Oper von Leo Justinus Kaufmann nach dem Lustspiel von Eduard Reinacher und Erich Borrmann (nach Motiven), wird am 20. 6. gleichzeitig in Düsseldorf und Straßburg uraufgeführt. Die Straßburger Aufführung inszeniert Jürgen Fehling.

SCHWARZES BRETT

Ritterkreuzträger:

Prof. Dr. Kl[illegible] Clauss, beamteter a.o. Prof. und Leiter der gerichtsmedizinischen Abteilung des Zahnärztlichen Instituts der Universität Breslau.

Geburtstage:

Prof. Dr. [illegible]ilhelm Zimmermann, Unterbibliothekar der Universität Königsberg, 80 Jahre.

Oberreg.-Med.-Rat Prof. Dr. Paul Frank, Dozent für Geschichte der Medizin an der Universität Münster, 60 Jahre.

Geh. Hofrat Prof. Dr. Lothar Heffter, ehem. Ordinarius für Mathematik an der Universität Freiburg, 80 Jahre.

Prof. Dr. Karl Fromme, em. Ordinarius für theoretische Physik und Geodäsie an der Universität Gießen, 90 Jahre.

Prof. Alexander Cartellieri, em. Prof. für Allgemeine Geschichte an der Universität Jena, 75 Jahre.

Prof. Dr. Joseph Zahn, em. o. Prof. für Theologie an der Universität Würzburg, 80 Jahre.

Ernennungen:

Dozent Dr. phil. habil. Wilhelm Haiden, Graz, zum außerplanm. Professor für angewandte medizinische Chemie.

Prof. Dr. Fritz Hiedemann zum o. Prof. in der Mathematisch-Naturwissenschaftlichen Fakultät der Universität Straßburg.

Prof. Dr. Paul Johannsen, Hamburg, zum korrespondierenden Mitglied der Genealogischen Gesellschaft in Finnland.

Dr. med. habil. Ernst Lanz, Dozent der Pathologie, zum außerplanm. Prof. an der Universität Hamburg.

Dr. med. habil. Rudolf Koch zum Dozenten für das Fach Gerichtliche Medizin und Kriminalistik an der Universität Münster.

Dozent Dr. med. habil. Hans Joachim Lauber zum außerplanm. Prof. für Chirurgie an der Universität Marburg.

Klimaänderungen

Seit über hundert Jahren ist eine einseitige Klimabesserung in dem Sinne festzustellen, daß die gesamte atmosphärische Zirkulation in Zunahme begriffen ist, was überall mit einer Temperaturzunahme verbunden ist. Die Geschichte der letzten 2000 Jahre lehrt, daß eine einseitig gerichtete Klimaänderung seit dieser Zeit nicht nachweisbar ist, so daß eine Voraussage für die Zukunft nicht gegeben werden kann.

Nach der Darstellung von Dr. Rudolf Brandt von der Sternwarte Sonnenburg zeigt die Erdgeschichte meteorologische Extreme auf, die jede Vorstellung übersteigen. Es haben in allen näher untersuchten Gegenden der Erde Klimaänderungen stattgefunden, die dem heutigen Unterschied von Pol und Aequator nicht nachstehen. Am genauesten durchforscht ist die diluviale Eiszeit, die auf der ganzen Erde ein schlechteres Klima als heute brachte. Vor dieser Periode, immer weiter zurückgehend in der Erdgeschichte, findet man ein zunehmend besseres Klima. Die einzelnen Klimazonen werden immer unscharfer, und im Karbon hat es anscheinend überhaupt keine unterschiedlichen Jahreszeiten gegeben. Allerdings liegt im Altertum der Erde, im Karbon und Perm eine Eiszeit vor, die bei gleichzeitig tropischem Klima in Europa eine Vereisung Indiens und Südafrikas brachte. Außerdem konnte der sichere Nachweis geführt werden, daß zwischen der letzten Eiszeit und der Gegenwart auf der gesamten Nordhalbkugel eine Periode sehr viel wärmeren Klimas gelegen hat. Das Klima der Gegenwart entspricht nach dieser Feststellung etwa der Mitte einer Zwischeneiszeit, wobei die Südhalbkugel sich noch mitten in einer Eiszeit befindet, während im Spättertiär auf der Antarktis ein Klima herrschte, das dem des heutigen Italiens entspricht.

Bisher kann als gesichert gelten, daß sowohl geographische Faktoren wie Gebirgsbildung und Vulkanismus als auch Kontinentverschiebungen großen Einfluß auf das Klima hatten. Dies reicht aber keineswegs zur Erklärung aus. Kosmische Momente treten hinzu. Es mehren sich die Stimmen, die eine Verbindung mit einem Stadium der Sonne als veränderlichen Stern suchen, und zwar in Verbindung mit Dunkelwolken. Sterne, die innerhalb einer dichterischen kosmischen Dunkelwolke stehen, zeigen oft eine schnelle Veränderlichkeit, offenbar abgesetzt durch den Nebel selbst. Ein Helligkeitsausbruch der Sonne auf 400 Proz. ihrer jetzigen Strahlung müßte eine Aufwirbelung der Erdatmosphäre mit sich bringen, und durch die sehr ungleiche Erwärmung zwischen Wasser und Luft würden ungeheure Kaltluft-einbrüche über letzterem erfolgen. Eine plötzliche Helligkeitsabnahme der Sonne würde wiederum zu einer starken Erkaltung führen, wodurch die großen Gletschervorstöße, wie sie in den Eiszeiten anzutreffen sind, erklärbar wären.

Pfitzner, Straßburg und der „Palestrina"

Zur 25. Wiederkehr der Uraufführung (12. 6.) / Von Dr. Ernst Stilz

Ueber Pfitzners größtes Werk, die musikalische Legende „Palestrina" ist jetzt, 25 Jahre nach der Münchener Uraufführung, der Streit der Meinungen längst zum Stillstand gekommen. Auch die Gegner Pfitzners beugen sich bei allen Vorbehalten, die zumeist den zweiten Akt betreffen, der Genialität gerade dieses Werkes, das mit seinem Ethos, seiner Tiefgründigkeit und seiner Bekenntnishaftigkeit heute bereits als ein Seitenstück zu Wagners „Parsifal" in die Musikgeschichte eingegangen ist.

Die Entstehung des Werkes in der Straßburger Zeit des Meisters lenkt den Blick unwillkürlich zurück zu dieser Periode, über die die Meinungen kaum weniger auseinander gehen. Viele, und gerade eifrige Pfitznerfreunde, halten diese Jahre für eine Zeit, die geradezu eine Knebelung des Höhenflugs Pfitznerschen Schaffens bedeutet habe, und es fehlt nicht an ebenso heftigen wie einseitigen Vorwürfen gegen Straßburg. Vielfach berufen sich diese Stimmen auf gelegentliche Aeußerungen Pfitzners selbst, etwa auf die vom „Asylasstall" aus dem Anfang seiner Straßburger Tätigkeit. Nun, das sind Aeußerungen, die Pfitzner in Augenblicken einer gewissen Ueberreiztheit entschlüpft sind und bei dem bekannten Temperament des Meisters nicht so wörtlich genommen sein wollen. Fest steht, daß, wie Pfitzner dem Straßburger Musikleben seinen Stempel aufdrückte, auch umgekehrt der Meister dieser Stadt manches verdankt. Vor allem kann man kaum darüber in Zweifel sein, daß er ohne die Straßburger Zeit wahrscheinlich nie die Möglichkeit gehabt hätte, alle Seiten seiner Persönlichkeit so zu entfalten, wie es geschehen ist.

Elf Jahre, von 1907 bis 1918, wirkte Pfitzner in Straßburg in einer Stellung, wie sie umfassender kaum einem Musiker bisher zuteil geworden ist. Er war Direktor des Konservatoriums, leitete die öffentlichen Konzerte und war überdies sechs Jahre Operndirektor mit geradezu beherrschendem Vollmachten. Erst jetzt nach der Rückkehr des Elsaß ins Reich läßt sich ganz ermessen, was Pfitzner für Straßburg war: der Wiederaufbau des neuen Straßburger Musiklebens in den letzten eineinhalb Jahren mit seinen glänzenden Erfolgen wäre ohne Pfitzners Wirken und sein Nachwirken in seinen Straßburger Freunden, die über die Franzosenzeit hinweg in seinem Geiste gearbeitet haben, unmöglich gewesen.

Mit Pfitzner ist in dem damaligen Nebeneinander von französischen und deutschen Kultureinflüssen ein Mann an die Spitze des Musiklebens gestellt worden, der mit sicherem Instinkt eine geradlinige deutsche Kulturpolitik in einem ganz modernen Sinn getrieben hat. Das war beileibe damals keine Selbstverständlichkeit, denn es fehlte damals nicht an Verbeugungen vor der elsässischen Oberschicht, die im Gegensatz zum Volke allem Geistigen und Künstlerischen französischer Prägung bewußt ihr Interesse lieh. Pfitzner aber wirkte kraft seiner Persönlichkeit wie ein Bollwerk des deutschen Geistes, ohne daß in diesem „Gralshütertum" irgendetwas von Chauvinismus gelegen hätte.

Zweifellos bedeutete Pfitzners vielseitige Tätigkeit für ihn, der sich in erster Linie doch als Schaffender fühlte, eine außerordentliche Belastung. Es ist bei keinem Werk so deutlich zu spüren, wie beim „Palestrina". Dichtung und Komposition dieses Werkes ziehen sich beinahe über die ganze Straßburger Zeit hin (von 1910 bis zum Sommer 1915). Dabei ließen ihm die anstrengenden Wintermonate keine Zeit zum Komponieren, er mußte sich diese Zeit im Sommer während seiner Landaufenthalte in der Schweiz und in den Vogesen abringen. Mitten in den Unruhen der Mobilmachung 1914 entsteht wie eine seltsame Parallelität der Erscheinungen der 2. Akt mit der genialen Darstellung des unruhigen, geschäftig-lauten Getriebes der „Welt". Die Verzögerung des Konzertbeginns im ersten Weltkriegswinter und eine teilweise Entbindung von seinen Amtspflichten im nächsten Jahre, förderten die Vollendung des Werkes. Daß Pfitzner aber trotz seiner Tätigkeit in Konzert und Oper und im Konservatorium noch die Spannkraft aufbrachte, um dieses größte Werk zu schaffen, beweist, daß diese Tätigkeit nicht Fesselung bedeutete, sondern im Gegenteil innere Erfüllung.

Andererseits bleibt es ein Wunder, daß er bei dieser Fruchtbarkeit im Schöpferischen auch in seiner übrigen Tätigkeit Einmaliges leistete. Wie er das Konservatorium auf ein außerordentliches Niveau hob, so bewies er auch als Konzertdirigent eine außerordentliche, zündende Kraft, wobei schon damals jener nachmals so berühmt gewordene Fanatismus der Werktreue zutage trat. In der Oper aber begnügte er sich nicht mit der musikalischen Leitung. In seinen Musteraufführungen, die Musikfreunde aus nah und fern nach Straßburg zogen, übernahm er auch stets die Spielleitung. Straßburg hat ihm neben dem Ruf eines großen Dirigenten den eines genialen Regisseurs eingetragen, so daß er immer wieder zu Gastinszenierungen nicht nur eigener, sondern auch anderer Opern in die größten deutschen Städte eingeladen wurde. Dabei konnte sich damals Straßburg durchaus nicht großartige Kräfte leisten: Pfitzner mußte diesen Mangel durch eine allseitig ausgewogene Ensembleleistung, die nur in intensiver Probenarbeit zu erzwingen war, wettmachen. Vollkommene Einheit von Musik, Darstellung und Bühnenbild lag ihm am Herzen, und gerade die starke Betonung des Darstellerischen wirkte damals ganz neuartig.

Diese Tätigkeit als Spielleiter erfolgte durchaus nicht vom grünen Tisch aus. Wie er selbst zu seinen Bühnenbildnern Skizzen entwarf, so spielte er seinen Darstellern immer wieder Einzelszenen selbst vor, und aus Berichten von Mitwirkenden geht hervor, was für ein Schauspieler an Pfitzner verlorengegangen ist! So erzählt eine Mitwirkende von einer Freischützinszenierung 1914 in Köln: „Eine Szene bleibt mir unvergeßlich: wie Agathe statt des Brautkranzes den Totenkranz erblickt. Pfitzner machte den Moment selbst vor . . . das war tiefstes Erleben und ließ uns alle erschauern." Bekannter geworden ist sein Bravourstück anläßlich einer festlichen Meistersingeraufführung in Straßburg 1913, wo er sich in der Pause nach dem zweiten Akt den Bart abnehmen ließ, im dritten Akt für den heiseren Darsteller des Beckmesser einsprang und die Partie unter atemloser Spannung des Publikums, wenn auch mehr sprechend als singend, so doch mit einzigartig hinreißender Meisterschaft zu Ende führte.

Noch heute gehören die Pfitznererinnerungen zu den liebsten Gesprächsstoffen der Straßburger Musikfreunde, und noch heute ist der Meister in Straßburg auf eine besondere Art lebendig. Wenn Pfitzner auch damals gewiß nicht nur Anerkennung und Lorbeeren, sondern häufiger noch Unverstand, ja Böswilligkeit erntete, so ist die Stadt heute doch um so stolzer darauf, daß in ihren Mauern ein Werk von der Größe des „Palestrina" entstanden ist.

Norwegens Nationalmusiker

Von unserem Berichterstatter

zi **Oslo, 14. 6.**

„Die Melodie strahlt hier wie ein sonnenbeschienener Fjord zwischen den Bergen; so steigt sie schwärmerisch auf, aber ohne Uebertreibung, nur durch eine Ausweitung des Themas dehnt sie sich, als ob sich ein Sternenhimmel wölbte. Unsere Nationalhymne ist das Lied eines friedlichen Volkes. Aber wenn es in der Stunde der Gefahr gesungen wird, dann steht die gepanzerte Selbstbehauptung in jeder Linie!" — so hat Börnstjerne Björnson die Vertonung seines Gedichtes „Ja wir lieben dieses Land", das zur norwegischen Volkshymne werden sollte, charakterisiert. Der Komponist war Rikard Nordraak, ein Vetter Björnsons, dessen das norwegische Volk am 12. Juni, seinem hundertsten Geburtstag, als eines nationalen Helden gedenkt.

Als Patriot und als klassischer Vertreter der volksliedhaften romantischen Tonkunst, die in den Werken Griegs kulminierte, ist Rikard Nordraak in die Geschichte seines Landes eingegangen. Seine Verdienste als Komponist liegen darin, zusammen mit Ole Bull die Volkslieder seiner Heimat für die Konzertmusik entdeckt und verwendet zu haben. Die Melodien der Bauern und Fischer sollten das Material eines nationalen Komponisten sein, zu dieser Erkenntnis kam er nach seinen musikalischen Studien in Kopenhagen und Berlin.

Nordraaks nationale Kunsttendenz äußerst sich aber ebenso in seiner kritischen Haltung. So warf er Grieg, nach seiner ersten Begegnung mit ihm in Kopenhagen, eine allzu große Abhängigkeit von Schumann vor, während er ihn später besser erkannte und als einen Revolutionär der modernen Volkskunst, der von denselben Ideen getragen war wie er, feierte. Grieg hat dem schwerkranken Freund, der schon 24jährig in Berlin starb, auch bis zuletzt beigestanden als einer von den wenigen Landsleuten, die die Begabung und die Gedanken des jungen Musikers verstanden. Erst beinahe ein halbes Jahrhundert später vermochten die beiden Dichter Björnson und Jonas Lie dem Frühvollendeten eine Würdigung in seiner Heimat zu verschaffen. 1925 wurden die sterblichen Ueberreste des Künstlers nach Oslo überführt. Die Stadt errichtete ihm ein Denkmal, und heute feiert ihn die ganze Nation als einen Patrioten und Musiker.

Hermann Reutters neue Oper „Odysseus", nach einer Dichtung von Rudolf Bach, wird am 5. Sept. an den Städtischen Bühnen in Frankfurt/M. uraufgeführt.

Der Sport als Brücke zur Heimat

Aus den Feldpostbriefen unserer Soldaten . . .

Millionen an den Fronten sind in diesen Kriegsjahren in Stunden der Ruhe und Stille mit ihren Gedanken in der Heimat. Erinnerungen werden wach und lebendig und formen sich zu einem Bindeglied, zu einer Brücke zur Heimat. In diesem Gedenken an die Familie, an den Freundeskreis und an alles, was lieb und wert ist, da stärkt sich aber auch die seelische Widerstandskraft des Soldaten, gilt es doch, für die Sicherung der Heimat einzutreten und zu kämpfen.

Zu dem, was ihnen besonders lieb und wert ist, zählen viele unserer Soldaten auch den Sport. Es sind aber nicht nur die großen sportlichen Ereignisse in der Heimat, an der die Front mit ganzem Herzen Anteil nimmt. Geradezu rührend ist auch immer wieder die Fürsorge, mit der junge und alte Sportler von der Front aus für ihren Kreis — für ihren Verein — eintreten. In dem Brief eines deutschen Soldaten aus Afrika heißt es u. a.:

„Und wenn man hier so in der Wüste seinen Gedanken nachgeht — oder — draußen zu den Sternen hinaufsieht, die so seltsam klar hier in der Luft stehen — und man läßt seine Gedanken mit den vertrauten Sternbildern in die ferne Heimat wandern, dann denkt man an die Stunden in der Heimat — und — von diesen Stunden sind kein geringer Teil im Kreise von Euch verlebt worden. . . . dennoch wollen wir immer wieder an den Verein denken, diese schönen Stunden der Vorkriegszeit wollen wir niemals vergessen — sie sollen uns im Gegenteil daran mahnen, nach dem Endsieg in einem größeren und schöneren Deutschland unseren Verein wieder durch unsere Rückkehr und unsere Arbeit weiter zu gestalten und aufzubauen.

So wie wir draußen diesen Glauben an unseren Verein haben, genau so glauben wir von den Daheimgebliebenen, daß sie uns diesen „unseren Verein" erhalten und trotz der Kriegszeit fester zusammenhalten als je zuvor. Kameraden, erhaltet uns den Verein, glaubt uns, daß Ihr für uns ein Stück Heimat erhaltet, wißt, daß Ihr uns ein Stück Rückhalt gebt."

War in schweren Kämpfen an der Front steht, der spürt und erkennt es aber auch immer wieder, wie wertvoll die sportliche Schulung gewesen ist. In einem anderen deutschen Soldatenbrief aus Afrika schreibt der Verfasser wie folgt:

„So sitze ich nun hier in meinem Zelt in der Wüste und zehre in Gedanken von den schönen Stunden . . . Diese körperliche Erziehung, die wir alle damals mit Begeisterung im Training auf uns nahmen, darf als gewisser Ersatz einer damals von unseren Feinden unterbundenen Wehrerziehung angesehen werden.

Ihr, die Ihr in der Heimat steht, seid Kämpfer wie wir, denn die Front und unsere Frauen und Kinder brauchen Euch an Eurem Platz. Vergeßt das nicht! Das ist Mannschaftsarbeit wie im Rennboot."

Wenn Sportkameraden sich treffen und Erlebnisse und Erinnerungen austauschen können, dann ist die Freude natürlich besonders groß. Solche Stunden bedeuten viel, das ist aus den nachfolgenden Zeilen zu ersehen, die einem Feldpostbrief aus dem Osten entnommen sind:

„Und mag es mancher für Nichtigkeit halten, für mich waren diese Stunden unter den Sternen Rußlands Stunden in der Heimat, eine der vielen, vielen Brücken, die von draußen zu denen zu Hause und von der Heimat zu denen gehen, die an der Front für diese Heimat stehen und kämpfen."

Diese Auslassungen — es sind Teilstücke aus vielen Feldpostbriefen mit Aeußerungen im gleichen Sinne — lassen erkennen, wie dankbar unsere Soldaten sind und mit welcher Treue sie an ihrem Sportkreis hängen. Wieder mitmachen können, wenn der Krieg gewonnen ist, das ist der große Wunsch, der aus allen diesen Briefen klingt.

Kameraden, erhaltet uns den Verein . . ., diese Worte sind eine Mahnung, aber sie sind auch ein Ansporn für alle in der Heimat, ihre Kräfte einzusetzen, daß der Sport weiterhin seine Aufgabe als Brücke zwischen Front und Heimat erfülle.

Jagdrennen der Vierjährigen in Karlshorst

Das Güteverhältnis zwischen den Vierjährigen dürfte für die Jagdbahn am Sonnabend in Karlshorst endgültig geklärt worden sein. Seleukos gewann unter seinem gewohnten Reiter Dyhr das Jagdrennen der Vierjährigen in einem so eindrucksvollen Stil gegen Alberto und Zingaro, daß Letzterem, der dem Sieger zehn Pfund geben mußte, auch unter gleichen Bedingungen kaum eine Umdrehung dieser Form zugetraut werden kann.

1. R.: 1. Osbor (Zahn), 2. Floryna, 3. Mümmelmann, 17 (128) 13, 33. — 2. R.: 1. Lardoir (Hauser), 2. Montlard, 3. Monte Carlo, 4. Röschen von Zollen. 73 (2544) 24, 44, 31, 61. — 3. R.: 1. Christophorus (Unterholzner), 2. † Nordir, 2. † Trojaner. 17 (48) 12, 9, 9. — 4. R.: 1. Martell (Hiller), 2. Waldstraud, 3. Copernikus. 55 (368) 20, 19, 21. — 5. R.: 1. Seleukos (Dyhr), 2. Alberto, 3. Zingaro. 19 (148) 11, 13, 12. — 6. R.: 1. Pompejus (O. Wenzel), 2. Lichtquelle, 3. Arlberg, 4. Galba. 38 (604) 15, 23, 38, 14. — 7. R.: 1. Czicizkar (Ahr), 2. Marschall Vorwärts, 3. Paprika. 23 (32) 11, 11. — 8. R.: 1. Tizian (Bollow), 2. Valse de Vienne, 3. Tamaran, 4. Gunnar. 36 (608) 16, 30, 19, 87.

Tennis in Genua

Das internationale Tennisturnier in Genua zeitigte in den Einzelspielen weitere interessante Begegnungen. So fertigte der Ungar Asboth den Italiener Rado nach langem Kampf mit 2:6, 7:5 6:2 ab. Romanoni schlug seinen Landsmann Sada glatt 6:0, 6:3. Starken Widerstand fand Cucelli bei dem Kroaten Pallada, den er schließlich 0:6, [illegible] abfertigte. Besonders [illegible] gestaltete die Begegnung zwischen dem Kroaten Mitic und Del Bello, schließlich siegte Mitic mit 4:6, 7:5, 9:7. Im Doppel siegten Cucelli-Del Bello über Gabory-Szigeti mit 10:8, 6:3 und stehen damit in der Endrunde. Mitic-Pallada fertigten Romanoni-Bossi 6:4, 6:4 ab.

Der Frauen-Länderkampf zwischen Deutschland und Italien, der Anfang Juli in Genua stattfinden sollte, fällt aus.

100 Jahre deutsches Schulturnen

Am 6. Juni konnte das Schulturnen in Deutschland auf ein hundertjähriges Bestehen zurückblicken. König Friedrich Wilhelm IV. hat am 6. Juni 1842 eine Kabinettsorder unterzeichnet, mit der die Erlaubnis gegeben wurde, an den Höheren Schulen das Turnen einzuführen, doch blieb die Beteiligung im einzelnen freigestellt. Immerhin wurden die Leibesübungen als „notwendiger und unentbehrlicher Bestandteil der männlichen Erziehung" anerkannt.

Friedrich Ludwig Jahn, der große Vorkämpfer für das Turnen, hat nach manchen Enttäuschungen seines Lebens — von 1817 bis 1841 bestand die sogenannte „Turnsperre" — diesen ersten entscheidenden Schritt einer Wendung in Preußen noch um zehn Jahre überlebt, so daß er bis zu seinem 1852 erfolgten Tode schließlich doch noch den Sieg seiner Bestrebungen verwirklicht sah.

Leibesübungen in der Türkei

In den Beiträgen zur Sportwissenschaft, die Prof. Altrock vom Institut für Leibesübungen der Universität Leipzig herausgibt, ist ein sehr interessantes Heft von Dr. Herbert Riedel erschienen, das ein umfassendes Bild von dem Stand der Leibesübungen in der Türkei gibt. Der Verfasser, der von 1933—1939 in der Türkei an dem Aufbau der Leibeserziehung maßgeblich beteiligt war, gibt zunächst einen historischen Ueberblick über die osmanische Zeit und das erste Jahrzehnt der Regierungszeit Kemal Paschas. Diese Zeit, die er als die kämalistische bezeichnet, ist sehr ausführlich behandelt. Man gewinnt aus der Darstellung das Bild, daß in der Türkei fast in allen Sparten eine sehr erfolgreiche Aufbauarbeit geleistet wurde. Der Sport nimmt im Parteiprogramm, in der Pfadfinderbewegung und in der Schule seinen festen Platz ein. Die eigentliche Sportbewegung weist gegenüber Industriestaaten Mitteleuropas auf Grund der soziologischen Gestaltung — fast 82 Proz. der Bevölkerung sind bäuerlich oder kleinstädtisch — naturgemäß einen Rückstand auf, obwohl die türkische Regierung dem Gedanken der Gesundheitsaufgabe des Menschen (Leib — Geist — Seele) größtes Verständnis entgegenbringt. Seit 1938 hat der [illegible] genommen, die dem Ministerpräsidenten unterstehen. Neben Fußball haben Ringen, Boxen und Leichtathletik die meisten Anhänger.

E. S.

Mein heiteres Jagdbrevier

Curt Strohmeyer: Mein heiteres Jagdrevier. Safari-Verlag, Berlin. 5,80 RM.

Strohmeyers neuestes Buch? Reizend und ganz famos kann man da nur sagen. Hier wird nicht versucht den Nichtjäger ernsthaft zum Jäger zu erziehen, sondern in netter, liebenswürdiger Art beide Arten von Menschen (Jäger und Laien) zu Worte kommen zu lassen. Sowohl des Einen Sonderheiten und Passioner, sowie des Anderen Fremdheit dem ganzen Metier gegenüber, wird von Strohmeyer überbrückt. Humorvoll zeigt er beiden einen goldenen Mittelweg. Dabei ist dieses Jagdbrevier einen durchaus ernst zu nehmenden Untergrund, in dem immer wieder die tiefe Sachkenntnis, und die Liebe zu Wald und Wild des Verfassers hindurch klingt. Beide Seiten werden Stunden ungetrübter Heiterkeit bei der Lektüre dieses schönen Buches haben, und es wohl kaum früher aus der Hand legen, als bis die letzte Seite umgeblättert ist.

Lotha Helmcke

„DAZ"-Brief aus Berlin:

Die beiden Paradiese

Der Frühsommer pflegte früher in Berlin den stilleren Zeiten anzugehören. Pfingsten öffnete regelmäßig die Ventile, um die aufgestauten Ferien- und Urlaubswünsche sich frei entfalten zu lassen. Berlin entvölkerte sich Zug um Zug, und wer nicht wegfuhr, ließ die sonst rastlos tätige Maschine allmählich nur noch mit halber Kraft laufen. In diesen Wochen des Uebergangs war in Berlin aus guten Gründen „nicht viel los". Es gab keine wichtigere Veranstaltung. Theater und andere Kunststätten strebten fühlbar der Sommerpause entgegen, Ausstellungen gab es überhaupt nicht, die Kinos begnügten sich mit Reprisen. Berlin machte eine Atempause auf allen Gebieten.

Ganz anders diesmal! Genau in die Wochen der sonst gewohnten Zäsur zwischen den Zeiten schob sich die Kunst, mit längeren, inhaltreicheren, vielgestaltigeren Berliner Kunstwochen, die fast jedem Tag sein besonderes Gepräge geben. So viele Veranstaltungen wie in diesen Tagen gab es selbst in den besten Zeiten der „Saison" kaum jemals. Völlig neu aber und ebenso ungewohnt erscheint die Tatsache, daß Berlin im Augenblick eine stattliche Zahl von Ausstellungen beherbergt, zu einer Zeit also, die es sonst ängstlich vermied, auf diesem schwierigen Parkett etwas zu unternehmen. Neben drei Kunstausstellungen, die eine starke Anziehungskraft ausüben, stehen drei andere Veranstaltungen, die mit den Massen rechnen: die Blumenschau am Funkturm, die Ausstellung „Das Sowjetparadies" im Lustgarten und eine Ausstellung der Kriegsmarine, ebenfalls im Stadtzentrum.

Keine dieser Ausstellungen hat es nötig, Besucher zu werben. Sie kommen von selbst, manchmal mehr, als angesichts der Fassungskraft der Räume erwünscht sein mag. Dies gilt in erster Linie für die große politische Schau im Lustgarten und für das Blumenparadies am Funkturm. Vielleicht beruht die Anziehungskraft dieser beiden „Paradiese" — eines echten und eines vorgetäuschten — in ihrer Gegensätzlichkeit, obgleich die Veranstalter diesen Punkt bestimmt nicht in Rechnung gestellt haben. Aber es lohnt sich, diese zwei Ausstellungen an den beiden Polen der Ost-West-Achse aufeinander abzustimmen, weil in einer solchen Betrachtung doch mehr liegt als der zufällige Gegensatz zwischen zwei in ihrem innersten Wesen grundverschiedenen Welten.

Rings um den Funkturm liegen die Ausstellungshallen der Reichshauptstadt, in denen sich in den Jahren des Friedens jene Veranstaltungen abwickelten, an denen der ganze Kontinent und die ganze Kulturwelt interessiert waren. Hier gab der Führer im Jahr 1933 den Befehl zur verstärkten Motorisierung des Verkehrs, hier baute sich im Rahmen der Internationalen Automobil- und Motorrad-Ausstellungen ein „Schaufenster der Welt" auf einem der wichtigsten Gebiete der Wirtschaft und des Verkehrs auf. Hier wurden die Stationen eines triumphalen Aufstieges des Funkwesens einschließlich des Fernsehens in Form der jährlich stattfindenden Großen Deutschen Rundfunk-Ausstellung markiert, und hier unter dem Funkturm erlebte die Reichshauptstadt die gewaltigen Ausstellungen politischen und geistigen Gepräges, deren Ausstrahlungen weit über die Reichsgrenzen hinausreichten.

Der Krieg gebot ein Halt. Es ist stiller geworden um den Funkturm. Aber ein Abglanz des einstigen frohen Ausstellungs- und Messetrubels ist trotz des Krieges geblieben in einer der lieblichsten Ausstellungen, die sich denken läßt. Es ist die Blumenschau. Mit unendlicher Liebe und Sorgfalt, mit ausgezeichnetem Geschmack und sehr viel Phantasie, mit Kunstverstand und Begeisterung schufen sie draußen eine Idylle von bezaubernder Schönheit. Mit Frühlingsblumen wurde die Schau Mitte Mai eröffnet. Eine Million Tulpen, mindestens 150 Arten, empfingen die Besucher und erfreuten sie wochenlang. Und als der Frühling hinüberwechselte in den Sommer, veränderten sich die blühenden und duftenden Teppiche im weiten Terrassengarten fast schlagartig. Ueber Nacht verschwanden die Tulpen und machten den Sommerblumen Platz, die nun zweieinhalb Monate lang das Feld beherrschen werden. Auf dem Rasen aber, inmitten der blühenden Flächen, bewegen sich jeden Nachmittag hundert junge, gutgewachsene und wundervoll trainierte Mädchen in streng disziplinierten und eben darum schönen Tänzen und Spielen.

Zehntausende, unter ihnen viele verwundete Soldaten und Urlauber, genießen unter dem Funkturm die heitere Freude sommerlicher Nachmittage, ein köstliches Geschenk, das die Reichshauptstadt den Menschen machte, die in dieser Zeit in ihren Mauern leben müssen.

Ganz anders aber bietet sich zehn Kilometer ostwärts, am andern Ende der Prachtstraße, das zweite „Paradies" dar, die Sowjet-Schau im Lustgarten. Man hat sie in das Herz von Berlin verlegt, in eine riesige Zeltstadt zwischen Schloß, Dom, Spree und Altem Museum, weil sie hier leichter erreichbar ist und weil sie weltenweit entfernt liegt von der lieblichen Schau am Funkturm. Wer die Pforten des „Sowjet-Paradieses" betritt, muß sich innerlich wappnen, und wer es verläßt, braucht Zeit, um wieder den Anschluß an Zivilisation und Kultur zu gewinnen. Hunderttausende haben im Verlaufe von fünf Wochen diese Ausstellung besucht. Sie wurde inzwischen volkstümlich in einem ganz besonderen Sinne. „Heut jeh ick nach Paradies!", verkünden die Knirpse am Wedding und in Lichtenberg ihren Spielkameraden auf der Straße, wenn sie mit dem Vater oder mit der Schule in die Ausstellung wandern. Selten wurde über eine Schau so viel diskutiert wie hier. Denn der Eindruck ist lähmend. Stunden nicht Verwundete und Urlauber aus dem Osten auf Schritt und Tritt zur Verfügung, um zu bestätigen, daß diese Schau der sowjetischen Wirklichkeit beträchtlich nahekomme, mit dem Unterschied nur, daß diese Wirklichkeit noch viel, viel schlimmer sei als das Bild einer Ausstellung: Niemand würde es glauben, daß diese schaurigen Einzelheiten irgendwo in der „kultivierten" Welt Tatsache sein könnten.

Aber es wäre verfehlt, die sensationellen Besuchserfolge der derzeitigen Berliner Ausstellungen allein auf das Konto der Zugkraft des jeweiligen Ausstellungsgutes zu setzen. Der Berliner war seit je den Ausstellungen, gleich welcher Art, lebhaft zugetan. Wo in einer anderen deutschen Stadt der Besuch einer Ausstellung veranlaßt wird von dem Wunsch, etwas zu sehen oder gar zu lernen, geht man in Berlin hin, um damit — alles in einem — Freizeitgestaltung, Ausflug, Geselligkeit und Bildungsbedürfnis zu befriedigen, und wenn dann eine Ausstellung noch einen unterhaltenden Rahmen bietet, dann ist das Gefühl der Wonne und des Vergnügens gesichert. Dieser sehr verständlichen Haltung der Berliner verdanken die Ausstellungen der Reichshauptstadt ihre sensationellen Erfge. Manche Autoschau der Vergangenheit brachte es auf 800 000, manche Rundfunkausstellung sogar auf mehr als eine Million Besucher. Das physische Unbehagen eines solchen Ausstellungsbesuches in überfüllten Hallen nimmt der Berliner unbesehen mit in Kauf, er kennt ja die geballte Masse aus hunderterlei alltäglichen Erlebnissen, und so kann ihn das Gewimmel nicht mehr schrecken. Vielleicht fühlt er sich gar nicht recht wohl, wenn es einmal anders ist.

Trotzdem rechtfertigt die gegenwärtige Ausstellungsfreudigkeit der Hauptstadt eine besondere Wertung. Im Sommer bleibt der Berliner nicht gern in der Stadt, sondern er benutzt jede Gelegenheit, um ins Grüne zu fahren. Er fährt auch jetzt noch hinaus, gewiß. Aber da Urlaubsreisen und Ferienausflüge in die Weite ohnehin fast ganz vom Jahresplan gestrichen werden müssen, richtet man sich bewußt häuslich ein. Man widmet sich nicht ungern den Ablenkungen, die die Stadt selbst bietet, in diesem Sommer mehr als in jedem anderen in früheren Jahren. Insofern beginnen sich die Ausstellungen und die Wünsche und Pflogenheiten der Berliner auf der gleichen Ebene zu bewegen wie die Publikumsseite her betrachtet hat in Berlin Zeit alles Erfolg, was sich an Auge, Ohr, Gemüt oder Verstand wendet. Leere Plätze und unverkaufte Karten sind selten geworden. Und wenn dann, wie im Falle der beiden „Paradiese", das Schöne und das Fürchterliche, das Frohe und das maßlos Niederdrückende so dicht aufeinanderstoßen, dann geht der Berliner um so lieber hin. Der Gewinn, den er davonträgt, ist unbestritten.

Albert Brodbeck

Hamburger Schauspielhaus in Prag

Während das Prager [illegible]sche Theater mit Lessings „Emilia Galotti" in Florenz gastiert, findet ein einwöchiges Gesamtgastspiel des Staatlichen Schauspielhauses Hamburg im Stadttheater zu Prag statt. Luigi Pirandellos moderne Tragödie „Heinrich IV." steht auf dem Spielplan. Um Staat Karl Wüstenhagen, der den Narren spielt, gruppiert sich ein von Günther Haenel meisterhaft geführtes Ensemble. Das Prager Publikum, das solche erschütternde Darstellungskunst besonders zu schätzen weiß, spendete außerordentlich lebhaften Beifall.

293

Agentura I-a

OPERAT LA FIŞE

26 Iunie 1942

28. 279

278

Revenire la 11 Iunie a.c.;

Revenim la nota noastră din 28 Mai a.c., prin care ceream să dispuneţi să fie căutaţi la fişele Siguranţei şi Prefecturei Poliţiei Capitalei şi apoi să se facă informaţiuni asupra persoanelor notate pe verso, comunicându-ne de urgenţă rezultatul, fiindu-ne cerut de Preşedinţie.

Inspr. Pr. Politicesc.

C.N.S.A.S.

AGENTURA FRONTULUI DE VEST
Centrul Nr.4.

C.I.

292

933
18 Iunie 2

1372

SECRET

OPERAT LA

278

N O T A Nr. 139

17 Iunie 1942.

279

In noaptea de 13 Iunie a.c. s'a descoperit un început de complot contra D-lui Mareşal Antonescu, în oraşul Timişoara în următoarele împrejurări:

Un soldat din Rgt.2 Gr.a fost atras într'o cârciumă, de către mai mulţi indivizi, unde au consumat băuturi. La un moment dat aceştia au propus soldatului sume mari de bani, pentru a merge la Bucureşti şi a organiza un complot, pentru suprimarea Mareşalului.

Pentru executarea misiunei avea de primit o armă automată la Bucureşti.

Soldatul s'a prefăcut că acceptă şi a cerut ca înainte de a pleca la Bucureşti, să meargă să-şi ia lucrurile necesare pentru drum. Intre timp soldatul s'a dus la Comandantul său de Regiment (/2Grăniceri) şi a raportat cazul.

Comandantul de Regiment s'a adresat Garnizoanei Timişoara, care la rîndu-l său a sezizat pe delegatul M.St.M. dela Timişoara, făcînd în acelaş timp şi arestarea a 3 dintre indivizi.

In ziua de 17 Iunie 1942, delegatul M.St.M. a deferit toată cauza, presupusului complot spre cercetare la Curtea Marţială.

Se fac cercetări şi se vor da amănunte.

SECŢIA C.I.
No. 30561
din 9 IUN 1942

OPERAT LA FIŞE
280

Presa elveţiană elogiază

personalitatea Mareşalului Antonescu

Berna, 19 (Rador). — Ziarele elveţiene publică articole elogioase la adresa domnului Mareşal Antonescu, evocând cariera şi realizările Conducătorului Statului român.

TRIBUNE DE LAUSANNE scrie astfel între altele:

Conducătorul este considerat de Români ca omul care a salvat ţara în momentul cel mai critic al istoriei sale. In ultima clipă, când statul se afla în marginea prăpastiei, a apărut Mareşalul Antonescu, care, luând în mână frânele conducerii, a asigurat existenţa şi continuitatea politică a României.

Dela intrarea Mareşalului Antonescu în viaţa politică, România s'a transformat adânc. In interior, în scurt timp, el a redresat ţara, înzestrând armata cu arme noui şi reorganizând viaţa economică. In exterior a rupt cu trecutul, socotind că va asigura mai bine viitorul României prin încadrarea sa definitivă în sistemul politic al Axei.

Cariera Mareşalului Antonescu, scrie în încheere ziarul, constitue o pildă vie de energie creatoare, de patriotism şi încredere în destinul ţării sale.

COURRIER DE GENEVE consacră un lung articol Conducătorului, scriind între altele că Mareşalul Antonescu este omul de stat care a salvat ţara în momentul cel mai critic pe care l-a cunoscut vreodată naţiunea română.

Punând în lumină participarea sa la campania din 1919 contra Ungariei bolşevizate, fapt pentru care a fost decorat cu ordinul „Mihai Viteazul", cea mai mare decoraţie românească, ziarul aminteşte cuvintele de patriotică preţuire rostite de Regele Ferdinand I cu acest prilej: „Antonescu, Regele ştie mai mult ca oricine în această ţară tot ceeace vă datoreşte România-Mare. Meritaţi de multă vreme această dovadă a recunoştinţei obşteşti".

Cariera Mareşalului Antonescu, spune în încheere COURRIER DE GENEVE, constitue un viu exemplu de energie creatoare, de încredere nemărginită în soarta Patriei sale şi de patriotism. Evenimentele din 6 Septembrie 1940 l-au adus în fruntea Statului român. El a integrat România în sistemul politic al Axei şi a refăcut viaţa internă, înzestrând armata şi redresând economia ţării. In baza calităţilor sale excepţionale, Mareşalul Antonescu a luat comanda supremă a trupelor germano-române din sectorul de sud al frontului de răsărit, desrobind provinciile româneşti răpite de Soviete în 1940.

Directorul emisiunii „Glasul Franţei"

despre personalitatea Mareşalului Antonescu

Vichy, 19 (Rador). — Directorul emisiunei „Glasul Franţei", d. Leon Boussard, a închinat Luni seara cronica sa zilnică personalităţii Mareşalului Antonescu, Conducătorul Statului Român.

„Pentru poporul român, călăuzit de Mareşalul Antonescu, a spus d. Boussard, războiul actual este expresia voiţei sale de a trăi. Românii nu a atacat pe nimeni. Vreme îndelungată a fost un element de pace şi stabilitate în Europa răsăriteană, România a intrat în război ca să răspundă brutalei agresiuni a Sovietelor. Presiunea permanentă a Moscovei asupra Bucureştilor este la origina desmembrării României, care a fost totdeauna ameninţată de imperialismul rusesc. România nu duce, prin urmare, un război de cucerire, ci un război de apărare, deoarece însesi existenţa naţiunii este în joc. Nu mai este un secret pentru nimeni că armata română a făcut mari jertfe pe frontul rusesc. In aceste ceasuri grele, Mareşalul Antonescu a dovedit că are calităţi de Conducător de necontestat.

Când Mareşalul Antonescu a preluat puterea, partidele şi diferitele grupări sleiseră ţara. Conducătorul Statului a fost considerat de massele populare, ca şi de elita intelectuală, ca un adevărat salvator, singurul capabil să crisalizeze toate forţele vii ale naţiunii.

Mareşalul Antonescu are calităţi militare şi o experienţă diplomatică şi politică de primul ordin. Reuşind primul la concursul de admitere în Şcoala Superioară de război, după ce a luat parte la războiul din 1913, a fost numit în August 1916, şef al operaţiilor armatei de nord şi apoi şef al biroului de operaţiuni din Marele Cartier General. El este acela care a pregătit şi urmărit executarea planului de campanie care a condus armata română la victorie în războiul mondial trecut şi la distrugerea regimului bolşevic al lui Bela Kuhn. Rând pe rând, delegat al Marelui cartier general român la Constantinopol şi Belgrad, pe lângă armatele aliate, delegat al României la Conferinţa de Pace, ataşat militar la Paris şi Londra, comandant al Şcoalei Superioare de război, secretr general al ministerului de război, şef al Marelui stat major al armatei, ministru al apărării naţionale, preşedintele Consiliului de Miniştri, Mareşal, decorat cu ordinul „Mhai Viteazul", Conducătorul Statului român era pregătit pentru marea şi greaua sarcină pe care şi-a luat-o asupră-şi.

Sub conducerea sa, armatele române au recucerit Basarabia şi Bucovina, au desrobit Transnistria şi steagul românesc flutură acum la Odesa, pe Donet şi pe malurile mării de Azov. Umilirea suferită în cursul verii anului 1940 de România desmembrată a fost ştearsă. O adevărată revoluţie de reconstrucţie şi redresare morală şi materială a fost înfăptuită datorită Mareşalului Antonescu, într'o ţară care era aproape de prăbuşire. Armata română s'a unit cu armata germană în cruciada contra bolşevismului şi înaltele ei fapte de arme au fost relevate de 65 de ori, în mod elogios, în comunicatele oficiale ale înaltului Comandament german. Poporul şi armata română au acordat o încredere desăvârşită Mareşalului Antonescu, căci el este preocupat de aspiraţiile permanente ale României, în ciuda grelelor încercări la care ţara sa a fost supusă.

Acest mare ostaş, care a trecut totdeauna drept un apărător inversunat al armatei, a spus în încheere d. Leon Boussard, a fost recunoscut ca păstrător al unităţii româneşti.

Această alocuţiune a fost repetată de toate posturile de radio franceze.

Elogiile ziarului „Petit Journal"

Vichy, 19 (Rador). — Corespondentul agenţiei Rador transmite:

Ambele ciopârţite de acelaşi adversar, luându-li-se provincii la cari au pretenţii recunoscute şi a căror răpire lasă

însăşi existenţa naţiunii este în joc. Nu mai este un secret pentru nimeni că armata română a făcut mari jertfe pe frontul fusese. In aceste ceasuri grele, Mareşalul Antonescu a dovedit că are calităţi de Conducător de necontestat.

Când Mareşalul Antonescu a preluat puterea, partidele şi diferitele grupări sleiseră ţara. Conducătorul Statului a fost considerat de massele populare, ca şi de elita intelectuală, ca un adevărat salvator, singurul capabil să crisalizeze toate forţele vii ale naţiunii.

Mareşalul Antonescu are calităţi militare şi o experienţă diplomatică şi politică de primul ordin. Reuşind primul la concursul de admitere în Şcoala Superioară de războiu, după ce a luat parte la războiul din 1913, a fost numit în August 1916, şef al operaţiilor armatei de nord şi apoi şef al biroului de operaţiuni din Marele Cartier General. El este acela care a pregătit şi urmărit executarea planului de campanie care a condus armata română la victorie în războiul mondial trecut şi la dis-

marea de Azov. Ofiţerul superior în cursul verii anului 1940 de România desmembrată a fost ştearsă. O adevărată revoluţie de reconstrucţie şi redresare morală şi materială a fost înfăptuită datorită Mareşalului Antonescu, într'o ţară care era aproape de prăbuşire. Armata română s'a unit cu armata germană în cruciada contra bolşevismului şi înaltele ei fapte de arme au fost relevate de 65 de ori, în mod elogios, în comunicatele oficiale ale înaltului Comandament german. Poporul şi armata română au acordat o încredere desăvârşită Mareşalului Antonescu, căci el este preocupat de aspiraţiile permanente ale României, în ciuda grelelor încercări la care ţara sa a fost supusă.

Acest mare ostaş, care a trecut totdeauna drept un apărător înverşunat al armatei, a spus în încheere d. Leon Boussard, a fost recunoscut ca păstrător al unităţii româneşti.

Această alocuţiune a fost repetată de toate posturile de radio franceze.

Elogiile ziarului „Petit Journal"

Vichy, 19 (Rador). — Corespondentul agenţiei Rador transmite:

Cunoscutul ziarist Saint Pourçain, redactorul prim de politică externă la „Petit Journal", publică în acest răspândit ziar un lung articol în care ocupându-se de personalitatea d-lui Mareşal Antonescu scrie între altele :

„Pentru România de azi, Mareşalul Antonescu este mai mult decât o mare figură. El este şeful care singur reprezintă voinţa ţării de a-şi redobândi un loc de seamă în Europa, şeful ce întrupează renaşterea armatei române, angajată în una din cele mai mari bătălii ale omenirii.

Bilanţul sforţărilor Conducătorului Statului se soldează printr'un activ deosebit de impresionant: în mai puţin de 2 ani, Mareşalul Antonescu nu numai că a recâştigat importantele ţinuturi ale Bucovinei şi Basarabiei, dar a dobândit în lupta împotriva bolşevismului victorii ce pun România la un loc de frunte printre beligeranţi.

Sacrificiile consimţite de naţiunea română au fost grele, dar ele au dat ţării şi Conducătorului ei lauri veşnici".

D. Saint Pourçain aminteşte apoi împrejurările tragice în cari a avut loc venirea la putere a Generalului Antonescu, prezentând cu acest prilej un admirabil portret al Conducătorului Statului:

„Generalul Antonescu, care în timpul războiului mondial precedent a fost şeful biroului operaţiunilor dela marele cartier general, a contribuit mai mult ca oricine la formarea şi echiparea armatei române în sânul căreia era deosebit de popular graţie spiritului său de dreptate şi curajului său. In mesajul dela 5 Septembrie 1940, Generalul Antonescu a precizat că venirea sa la putere înseamnă instaurarea unui nou regim a cărui misiune era apărarea statului şi a ţării împotriva pericolelor ce le ameninţa".

Articolul se termină scoţând în evidenţă înfăptuirile în domeniul politicei interne ale guvernului Antonescu. „Cel mai frumos rezultat personal obţinut de Mareşalul Antonescu este restabilirea frontierelor către răsărit ale ţării sale şi redresarea morală a poporului său. Intreaga naţiune română strânsă în jurul Conducătorului ei, priveşte azi cu mândrie calea parcursă în ultimele 22 de luni, cale ce dovedeşte că România şi-a regăsit un înţelept echilibru politic şi a reluat un loc de frunte în Europa".

D. Lavelette, redactor de politică externă la marele cotidian „Salut Public", publică un articol în care spune între altele:

„Mareşalul Antonescu, în grelele şi dificilele conjuncturi în care evenimentele au aruncat România, a fost omul providenţial care a salvat-o de la pieire. Înţelegând necesitatea revoluţiei naţionale, el a luat în mâinile sale puternice cârma ţării şi a dus la capăt această revoluţie din care România va eşi mai puternică în interior, deoarece a fost unită şi scăpată de partide, şi mai puternică în afară, deoarece şi-a recâştigat teritoriile răpite de ruşi şi este apărată de alei înainte împotriva ameninţărilor sovietice.

România se află, plină de recunoştinţă, alături de Conducătorul ei, pe care îl aprobă şi îl încurajează în sforţările sale.

Am dori ca toate popoarele asupra cărora apasă pericol, nesiguranţă şi grele nevoi, să aibă aceeaşi înţelepciune şi acelaşi simţ al datoriei".

Autorul editorialului face apoi o paralelă între România şi Finlanda, afirmând:

„România ca şi Finlanda, a căror evoluţie în ultimii ani este în multe privinţi asemănătoare, au făcut faţă cu realism şi energie noilor condiţii. Ambele ciopârţite de acelaşi adversar, luându-li-se provincii la cari nu puteau renunţa şi a căror răpire lăsa să se prevadă şi alte ameninţări şi mai grave, au câştigat, prin arme, ceeace le fusese răpit.

Popoare paşnice, finlandezii şi românii au înţeles că înseamnă a lupta pentru pace atunci când te baţi împotriva duşmanului oricărei păci în năpăstuita noastră Europă. S'au unit şi uniţi au pornit să refacă trecutul şi să pregătească viitorul. Ca şi Finlanda faţă de Mareşalul Mannerheim România are faţă de Mareşalul Antonescu o încredere nesdruncinată".

Articolul încheie:

„Linia dreaptă", deviza formulată în 1937 de Generalul Antonescu a asigurat mântuirea poporului român şi poate mântui orice popor ce vrea să o înţeleagă şi să o pună în practică".

Cântecul Mareşalului

295

Mareşale om vestit,
De Dumnezeu rânduit
Cum nu s'a mai pomenit
Ai avut mare 'ndrăzneală
De-ai trecut peste hotare;
Tu, marele salvator,
Ai trecut Prutul şi Nistrul
Ai liberat creştinismul;
Dumnezeu ţi-a ajutat
De bolşevici ne-ai scăpat;
Dumnezeu te pomeniască
In împărăţia cerească.
Să te predai măi Staline,
Căci te lăsăm făr' de zile;
Să te predai, măi turbate,
Că te curăţ de păcate;
Armata ta, n'a fost rea,
Dar n'ai fost vrednic de ea.
Mareşale, om vestit,
De Dumnezeu rândnit,
Te roagă lumea pe tine,
Să iei jidanii 'n primire;
Jidanii ni sunt duşmani
Şi cei mai mari şarlatani;
Ori în ce ţară trăeşte
El ţara nu şi-o iubeşte;
Mai băgaţi-vă ciobani
Pe la târle de mocani;
Nu numai cu bagatele
Să 'nşelaţi lumea cu ele;
Cu pluş şi cu catifele
Cu nasturi şi tinichele
Ca să orbiţi pe Români
Să rămâneţi voi stăpâni;
Voi jidani, fiară barbară
Plecaţi dela noi din ţară;
N'aţi auzit din bătrâni
Că sunt contra pe păgâni?
Regiment de grăniceri
Pe tin' cine te-a comandat?
Oncică cela viteaz,
Oncică cela vestit,
A vinit de pe front rănit,
Ce noroc şi mare soarte
Cum a scăpat dela moarte,
De pe front a fost chemat
Regele l'a decorat,
Pe obraz l-a sărutat.
Mareşale, om de stat
Dragalina cel viteaz
In războiu când a plecat
A plecat pe vreme bună
Cu Germanii dimpreună;
Şi să vezi und' stau la sfat
In Crimeee şi Caucaz.
Mai avem un ajutor
Il avem scris pe hârtie
Ne vine Sfântul Ilie
Cu o ciată de voinici
Pân'la douăzeci şi cinci;
Vine ceata îngerească
Pe jidani să-i prăpădească;
Şi voi? Jidani blăstămaţi,
Puţintei ce-aţi mai rămas
Nici aceia nu scăpaţi;
Căci voi jidani anticrişti
Ori în ce ţară trăiţi
Numai la rău vă gândiţi;
Toate ţările din lume
Şi ele sunt ca şi noi
Şi s'au săturat de voi;
Ar fi bine ca odată
S'aveţi ţară separată
Dar de Germani controlată:
Şi voi, jidani, popor mare
Sunteţi cu casa 'n spinare;
Ori ce popor car' trăeşte
Nici unul nu vă iubeşte;
Ori în ce ţară trăiţi
Sunteţi numai huiduiţi
N'aţi văzut în poezie
Că vine Sfântul Ilie?
N'am pus pe Moise proorocul
Care v'a mâncat norocul
Că pe patruzeci şi doi
Mergem cu toţi la război;
Şi o să fie vai de voi.
Porunca dumnezeiască
Pe jidani să-i prăpădească;
Când ne băteam la baionete
Fugiau ruşii să se 'nnece
Că baioneta-i ca cuţitul
Fugiau de rupiau pământul;
In Crimeea şi Caucaz
Nici un Rus n'a mai rămas;
Şi voi jidani hărhăniţi
Unul să nu mai trăiţi.
Tu, General Dragalina
Ori că mori, ori că trăeşti,
Pe Ruşi să-i nenorocești;
Mareşale, om vestit
De Dumnezeu rânduit
Şi de Hitler eşti iubit
Ce grije şi năcaz mare
Ţi-ai luat azi 'n spinare,
Ce năcăz şi suspin greu
Ni-a dat astăzi Dumnezeu,
Toată lumea car' trăeşte
Numai la tine gândeşte;
Toţi în ţară cât trăim
Numai la tine privim.
Acel care nu te iubeşte
E păcat că mai trăeşte;
Mareşalu-i de cuvânt
Ne rugăm ca la un sfânt.
Cu probe şi dovezi mari,
El ne scapă de duşmani;
El ne-a spus la fie care
Să avem puţină răbdare
Pân s'o face ziua mare;
Că pe patruzeci şi doi
Mergem cu toţi la război.
Generalul Dragalina,
Om voinic, bărbat frumos
Şi de neam victorios.
In război când a plecat,
A plecat cu vreme bună
Cu Germanii dimpreună;
Astăzi unde stau la sfat,
In Crimeea şi Caucaz.
Germanii şi cu Românii.
Au spulberat toţi păgânii;
Cu ce greu şi muncă mare,
Le urcă la fiecare
Numa' coate şi'n genunchi,
Pân s'apropria de ruşi.
Dumnezeu să te ferească,
De armata românească:
Vin de pe front supăraţi,
Voi duşmani nu mai scăpaţi;
Dar şi Mihai Antonescu
Prin scumpa vorbirea sa,
Ne-a 'nveselit inima.
Vin de pe front supăraţi
Nici unul nu mai scăpaţi;
Doamne care ne-ai zidit
Şi pomii i-ai înflorit
Şi toiagul lui Aron
Din uscat l-ai făcut verde
Caută şi nu ne pierde.
Mareşale, să trăeşti,
Şi ţara să ni-o măreşti.
Dumnezeu care trăeşte
Vedem bin' că te iubeşte
S'or păstra moaştele tale
Numa 'n sfintele altare.

Vedeţi mândra poezie
Ce v'am scris-o pe hârtie
Ca să meargă 'n lumea mare
S-o citească fiecare
Şi la toţi câţi o citesc
Numai bine le doresc;
Cine vrea să-mi scrie mie
Pe-o bucată de hârtie
Eu sunt român dobrogean
Chiar din plasa lui Traian.
Şi sunt viţă de Roman.

Vasile Banciu
din Comuna Adamclisi
plasa Traian
Judeţul Constanţa

V 296

Cântecul lui Hitler

De când lumea este lume
N'a mai fost așa minune;
Din sfințit la răsărit
Războiul car' s'a pornit
A trecut trei ani de zile
Nu l-a putut stinge nimeni.
Numai ceata îngerească
Când o vrea ca să-l opriască,
Războiul s'o termina
Când și-o perde armata
La care li-o fi soarta.
Hitlere, bărbat vestit
Cum nu s'a mai pomenit
Singur cu armata ta
Ai bătut pe Franția
Și pe 'ntreaga Europă;
Fă, Hitlere, cum gândești
Pe Ruși să-i nenorocești;
Nu pe Ruși, ci, pe jidani
Ce ni-au fost mereu dușmani.
Dumnezeu ți-a ajutat
De Bolșevici ne-ai scăpat
Hitlere, bărbat frumos
Cuminte și sănătos
Fă-ne țara cum a fost;
Lui Stalin dă-i pașaport,
Voi Germani oameni frumoși
Ați fost și victorioși;
Războiul când s'a 'nceput
De trei ani ceva trecut;
Cehoslovacia s'a predat
In Polonia de Nord
A rămas câte un loc
Numai pajiște de foc;
Mulți moșnegi, babe bătrâne,
Făr' de nici o soartă 'n lume;
Belgia și Danemarca
Au fost țări mai mititele
A bătut vântul prin ele;
Iar Olanda s'a ținut
S'a ținut cât a putut
Pe urmă s'a împăcat
Căci n'avea loc de scăpat;
Și Franția cea vestită
A rămas nenorocită.
Măi, Sârbule, măi turbate
Nu ți-i frică că te-o bate?
Dumnezeu de-a tale fapte
C'a rămas copii prin sate
Făr' de hrană, măi turbate!
Ai dat foc și-ai pârjolit
Ce nu s'a mai pomenit;
Grecia cât o trăi
Pe Germani i-o pomeni;
Hitlere, bărbat vestit
Războiul când l-ai pornit
Nimeni nu te-a iubit;
Oricine privia la tine
Numai cu rău nu cu bine;
De când mama m'a făcut
Așa ceva n'am văzut;
In Ucraina de Nord
Norii sus, Germanii jos
A lăsat câte un loc
Numai turiște de foc.
Mai schimbă-le, Doamne gândul
Că s'a aprins tot pământul;
Nistrul venia turburat
Tot cu sânge amestecat;
Trecea pe la noi prin sate
Tot care motorizate;
Incărcate cu ghiulele
Te lua groaza de ele;
Tunu pe calea ferată
Cum n'am văzut niciodată;
Să fugi să te prăpădești
De Germani să te păzești.
Staline, te rog cu bine,
Ia-ți toți jidanii cu tine,
Și să-i duci în Palestina
Unde a răsărit lumina;
Și să-i duci prin Anglia
C'acolo li-i patria;
Pleacă cu ei dimpreună
Cât este vremea mai bună;
Că până se răcorește
Nici unul numai trăește;
Ia-ți bagajul la spinare
Și pleacă ca fiecare,
Să vedeți lume curată,
Ce n'am văzut niciodată.
Pe fluviul Nistrului
E spaima pământului;
Tunuri și mitraliere
De te ia groaza la ele;
Tot nouă și lustruite
Pentru Stalin pregătite.
Staline făr' de noroc
Moscova ta arde 'n foc;
Moscova și Petersburgul
Unde locuia 'mpăratul;
Nemții din Germania
Stăpâni pe Ucraina
Și pe 'ntreaga Rusia,
Rusia țară bogată
Tu ești ștearsă de pe hartă;
Să faci state mititele
De drag să privești la ele;
Staline cât ai umblat
Acuma ți s'a 'nfundat;
Vine mâine pe la mine
Ia-ți pașaport de plecare
Ca cum dau la fiecare;
Și te 'nvață de la mine
Ca să pleci cum se cuvine.
Staline, fă ce poftești
Rusia s'o părăsești;
Că dela un timp încoace
[illegible] se cam cunoaște;
[illegible] Rusia cea vestită
[illegible] Germanii fluierând
[illegible] merg norii de vânt;
[illegible] ve mai risipese
[illegible] nu se opresc.
[illegible] păgâne și om rău
Făr' de nici un Dumnezeu;
Știi bine că există 'n lume
Un [illegible]at și o convenție;
Ai [illegible]cut tot ce-ai dorit
Cri[illegible]nal nepomenit.
Cr[illegible]ea Roșie de salvare
Mi[illegible]pușcat-o, criminale;
Că[illegible] Moscova de mare
N[illegible]n jidan nu mai are;
In[illegible]atul leilor
D[illegible]unul jidanilor
Tu[illegible]impul că! a trăit
Pe jidani nu i-a iubit;
Căci vipera jidănească
Ori în ce țară trăește
Ea țara nu și-o iubește;
Te las Rusie cu bine
Mai mult nu mai vin în tine;
Și-oi pleca în țări streine
Unde nu cunosc pe nimeni;
In uzinele lui Ford
C'aicia nu mai am loc;
Și vei lucra cum vei putea
C'așa a fost soarta mea.
Măi Staline blăstămat
Crezi tu că noi am uitat
Tezaurul României
L'ai dus în nordul Rusiei?
Cum ai face, cum ai da
De Germani nu poți scăpa.
Eu sunt Hitler car' vorbesc
Vă strâng de vă prăpădesc.
România-i sora mea,
Și nu pot uita de ea;
Staline eu îți spun cu bine
Căci eu nu glumesc cu tine;
Că pe patruzeci și doi
Ne răfuim amândoi;
Staline, fiară barbară
Pleacă repede din țară,
Pleacă, șarpe otrăvit
Ajunge cât ai trăit;
Ia-ți pașaportul vizat
Și pleacă, câine turbat;
Și să le spui la Englezi
Că de-or perde Gibraltarul
Scade lira și dolarul...
Dela Moscova devale
Se plimba Stalin călare,
Pe o pădure pe o șosea
Pe un cal mare fără șea;
Nu știe 'ncotr'o s'o ia
Toată lumea să trăiască
Pe Hitler să-l fericească;
Pe 'mpăratul leilor
Dușmanul jidanilor;
Pe Hitler cela vestit
De Dumnezeu rânduit;
Trăești, Hitlere, cu bine
Toate țările vecine
Astăzi știu frică de tine;
[illegible]treg globul pământesc
[illegible]umai de tine vorbesc.

VASILE BANCIU

Grupa I-a

3 Iulie 1942 297

p.Agentura Ardeal

OPERAT LA FIŞE

283

Rugăm daţi detalii asupra complotului descoperit în noaptea de 13 Iunie a.c. la Timişoara, împotriva Mareşalului Antonescu.

298

OPERAT LA FIȘE

284

R A D I O G R A M A Nr.1323

10 Iulie 1942

Dela Chișinău

Urmare la radiograma Nr.1287 din 8 Iulie 1942.

D-na Mareșal Antonescu, împreună cu suita, a plecat din Tiraspol cu avionul în Crimeea.

Din eroare s'a comunicat că a plecat spre București.

Maior Balotescu

C.N.S.A.S.

1372

D.G.P.
- 13 Iulie 1942 -

OPERAT LA FIŞE

285

Opinia publică

Maladia de care suferă Mareşalul Ion Antonescu dă prilej răuvoitorilor să lanseze tot felul de svonuri alarmante, atât în ceeace priveşte natura maladiei cât şi stadiul în care se găseşte mersul acestei boale.

Cea mai expusă la recepţionarea acestor svonuri este opinia publică ce, în lipsa unui comunicat oficial, se găseşte în situaţia de a auzi svonuri de tot felul, din toate părţile, fără a putea să-şi opreasscă atenţiunea asupra vreunuia din ele.

- sigură
- sursă C.D.

C.N.S.A.S.

"Rufu"

14 Iulie 1942

1372

OPERAT LA FIŞE

286

Despre starea sănătăţii Dlui.Mareşal au început să se intereseze şi cercurile diplomatice. Oamenii Legaţiilor, în special cei ai Axei, şi-au adus aminte de raporturile lor cu presa şi cu oamenii politici vechi spre a se informa şi a raporta celor în drept.

In jurul persoanei Dlui. Gheorghe I.Brătianu se concentrează toată atenţia foştilor politicieni. Prietenii Dlui.Gh.Brătianu îl asaltează cu întrebări şi-l îndeamnă la acţiune. I se spune că este singurul supravieţuitor al vechiului regim, cu care Germania ar sta de-vorbă.

Stirile cele mai fantastice circulă de la oră la oră şi s'a creiat o psihoză specială în jurul persoanei Conducătorului, din care psihoză nu lipseşte îngrijorarea şi dezlăţuirea unor patimi politice vechi.

C.N.S.A.S.

S.I.-C.I.-Agentura I-a 15 Iulie 1942

1372

OPERAT LA FIŞE

Cristea 804

287

In legătura cu boala Domnului Mareşal Ion Antonescu, printre diferitele versiuni cari circulă este şi aceia că boala se datorează unei infecţiuni a gâtului, infecţiune extrem de gravă şi că pentru a se ~~prefixxxxxxxxx~~ preîntâmpina un desnodământ ce ar putea fi fatal ţării, s'a făcut cunoscut generalului Băgulescu să aibe la dispoziţie un avion cu care să poată veni în ţară imediat ce i se va comunica spre a lua locul de Conducător al României.

Svonul acesta a fost lansat faţă de unii prieteni de către inspectorul general Cernăzeanu din Ministerul Muncii, care pretinde că a aflat-o dela secertarul general al Ministerului şi acesta la rândul său dela Drul C.Dănulescu.

OPERAT LA FIŞE

Starea sănătăţii Domnului Mareşal Antonescu dă loc la cele mai variate comentarii în diferitele cercuri politice româneşti şi în anturajul Legaţiei Germane.

In general persistă versiunea că situaţia este destul de îngrijorătoare şi că forţele fizice ale Domnului Mareşal slăbesc tot mai mult, încât, peste puţin timp, ar fi posibil să nu mai aibe forţa necesară pentru îndeplinirea misiunei sale, astfel că în toate cercurile interesate se fac combinaţii politice pentru această eventualitate.

In legătură cu boala Domnului Mareşal, în antuarjul intimului Maniu se afirmă că Conducătorul Statului, cu ocazia unei consultaţii care la făcut-o profesorul Dr.N.Gh.Lupu, fratele politicianului, ar fi declarat acestuia că acuma îşi dă seama că a fost înşelat de germani şi că speranţele într'o rezolvare favorabilă a problemei Ardealului, care rămâne obiectivul principal al politicei sale, cu ajutorul Germaniei, rămân iluzorii.

Din această cauză -complectează maniştii - Conducătorul Statului este extrem de abătut ceiace agravează starea sa.

Este de semnalat faptul că în lumea politică circulă cele mai variate soluţii ce ar urma să se dea în cazul când boala Domnului Mareşal ar persista.

Astfel cercurile cari pretind că au legături chiar cu regimul actual vorbesc despre instituirea unei Locotenenţe de trei compusă din D-nii Profesor Mihail Antonescu, General Iacobici şi General Stoenescu.

O altă formulă preconizată, aceasta de către cercurile cu legături la Legaţia Germană, este formarea unui guvern prezidat de către Domnul General Iacobici, care la început să nu difere prea mult de actualul, dar din care să nu mai facă parte Dl.Profesor Mihail Antonescu.

./....

808

Legionarii, indiferent de nuanţă, răspândesc ştirea că se pregăteşte un guvern militar compus însă din generali verificaţi ca filo-germani şi în acelaş timp simpatizanţi sau cel putin binevoitori faţă de mişcarea legionară. Acest guvern ar urma să fie prezidat, după toate probabilităţile, de către Dl.General Iacobici şi sub guvernarea acestuia s'ar face toate pregătirile pentru înlăturarea tuturor piedicilor ce ar mai sta în calea revenirii la putere a regimului legionar.

289

Naţionaliştii de nuanţă Gogo-Cuzistă şi mulţi din independenţi, mai ales însă naţionaliştii ce au legături strânse cu economia germană, afirmă că conducerea Reichului studiază în mod serios problema constituirei unui guvern prezidat de Inginerul Giugurtu şi din care să facă parte ca Vice Preşedinte, eventual, şi Profesorul Gheorghe Brătianu.

In fine naţional-ţărăniştii şi liberalii au ajuns la o înţelegere perfectă, ca în cazul când s'ar deschide o criză de regim, din cauza bolii Domnului Mareşal Antonescu, să sprijine cu toate mijloacele lor constituirea unui guvern Gheorghe Brătianu, care, făcând Germaniei unele concesii neapărat necesare, să poată în schimb să împiedice venirea la putere a legionarilor care ar corespunde anarhizării ţării şi înfiinţării protectoratului german.

Sub un asemenea guvern, naţional-ţărăniştii şi liberalii speră că ar putea să-şi păstreze fiinţa astfel încât în cazul când pacea ar fi dictată de Anglo-saxoni -eventualitate pe care D-nii Dinu Brătianu şi Iuliu Maniu încă o cred posibilă- aceste două partide politice să fie rezerva ţării menţinută pentru a salva situaţia la conferinţa păcii.

V.

Legionarii afirmă că recent comandamentul mişcării ar fi făcut un punctaj privind situaţia mişcării în întreaga ţară, sub toate aspectele ei, adică al reorganizării, acaparării vieţii economice şi penetraţiunei în instituţiile de Stat sau particulare importante.

./....

In ce priveşte reorganizarea se afirmă că ea a fost perfectă numai ~~în ce priveşte~~ la frăţiile de cruce.

Acapararea vieţii economice a decurs după programul şi instrucţiunile coamndamentului, în mod normal, dar s'a reuşit mai ales în teritoriile desrobite. Se dă ca exemplu Bucovina şi în special Cernăuţiul unde comerţul, într'un procent de 95%, este deţinut de legionari.

Despre penetraţiunea în instituţii de Stat şi particulare, importante, se arată că ea s'a făcut cu multă uşurinţă deoarece autorităţile n'au cunoscut, sau n'au avut probe, pe care să sprijine măsurile represive ce ar fi putut fi luate contra multora dintre legionari şi simpatizanţi, cari au deţinut şi au continuat şi după rebeliune să rămână în locuri de conducere în diferite instituţii. Acestia, cum era şi normal, au sprijinit penetraţiunea legionarilor în instituţiile respective

VI.

Legionarii răspundesc ştirea că la lagărul dela Tg.Jiu s'au produs unele nemulţumiri în rândurile celor internaţi şi se svoneşte chiar că unii din ei au isbutit să evadeze.

Urmare acestor lucruri în momentul de faţă tot lagărul s'ar afla sub o anchetă.

VII.

In cercurile preoţeşti din Capitală se manifestă, pe zi ce trece, nemulţumiri faţă de I.P.S.S. Patriarhul Nicodim şi faţă de prelaţii din jurul Prea Sfinţiei Sale.

Nemulţumirile au ajuns să fie exteriorizate prin comentarii în legătură cu viaţa intimă a Patriarhului şi anturajului Său şi chiar prin acuzaţiuni că ar persista la Patriarhie o viaţă anticanonică, "de perversitate".

======

OPERAT LA FIŞE

13721

305

Se spune că d. Mareşal Antonescu a fost plecat la Berlin ~~şi~~ ~~X~~ ~~X~~ ~~X~~ ~~X~~ ~~X~~ ~~X~~ ~~X~~ ~~X~~ ~~X~~ ~~X~~ ~~X~~ ~~X~~ ~~X~~ ~~X~~ ~~X~~ săptămâna trecută şi că s'a şi înapoiat din această călă~~X~~ torie.

291

Grupa I-a

17 Iulie 1942.

Pentru Agentura Ardeal

242

Revenire la 3 Iulie a.c.;

Rugăm dați detalii asupra complotului descoperit în noaptea de 13 Iunie a.c. la Timișoara, împotriva Mareșalului Antonescu.

Știm în prezent faptul că s-a descoperit un complot împotriva Mareșalului Antonescu. Organele militare au fost informate de un asemenea caz, făcându-se și cercetări, dar până în prezent, în public nu s-a aflat nimic.

De altfel centrul F. de Vest din Timișoara a fost anunțat la timp de către cercetările inițiale organele militare.

Agentura I-a
17 Iulie 1942

OPERAT LA FIŞE

293

Revenire la 11 Iunie şi 26 Iunie a.c.:

Revenim la nota noastră din 28 Mai a.c., prin care ceream să dispuneţi să fie căutaţi la fişele Siguranţei şi Prefecturii Poliţiei Capitalei şi apoi să se facă informaţiuni asupra persoanelor notate pe verso, comunicându-ne de urgenţă rezultatul fiindu-ne cerut de Presedenţie.

Grupa Politică.

C.N.S.A.S.

1373
2 1865

4 AUG. 1942

OPERAT LA FIŞE

244

35

către

INSPECT. GENERAL AL JANDARMERIEI
(Dl. Colonel Tobescu)

Am onoare a vă trimite alăturat în copie petiţia anonimă adresată Domnului Mareşal Antonescu şi vă rugăm să binevoiţi a dispune măsurile ce veţi crede de cuviinţă.

SEFUL SERV. SPECIAL DE INFORMAŢII
DIRECTOR GENERAL,

ROMÂNIA

PREŞEDINŢIA CONSILIULUI DE MINIŞTRI

PRES. CONS. DE MINISTRI SERV. S. I.
Nr. 124077 ◆ 24. IUL. 1942
REGISTRATURA GENERALĂ

București, 23 Iulie 1942

Nr. 9780 c.c.

Strict confidențial

Onor.
CABINETUL MILITAR AL CONDUCATORULUI STATULUI
- D-lui Colonel Davidescu -

Avem onoarea a vă trimite în copie o petiție anonimă adresată domnului Mareșal Antonescu și vă rugăm să binevoiți a lua toate măsurile ce se impun.

Primiți asigurarea deosebitei noastre considerațiuni.

DIRECTOR,
Aurel Gociman

Șeful Serviciului,
Teofil Bugnariu

29. VII. 1942
B. 1
- executarea urgentă a rezoluției în ce privește comunicările cu adresă;
- propunii pentru verificarea pe cale informativă.

SECȚIA C. I.
No. 21865
din 25 JUL 1942

C. 75.481 — M. O., Imprimeria Națională. — Md. 4.

CABINETUL CIVIL
9780 c. din 23. VII. 942

OPERAT LA FISE

DOMNULE MAREŞAL,

Respectuos vă rog a nu se arunca această scrisoare la gunoi, în vedere că nu poartă semnătură, situaţia este că nu aş vrea ca această scrisoare să fie cu timpul la dosar şi să fiu cercetat pentru acest caz, nu se ştie ce aduce ziua de mâine şi aşa mai departe.

Domnule Mareşal, vă rog să mă credeţi: sunt o persoană care nu am făcut nici un fel de politică şi voi spera că nu voi face niciodată, mă supun ordinelor şi mai mult nimic.

In ziua de astăzi când timpurile sunt atât de grele nu aş putea să stau cu mâinile în şolduri sau cu urechile astupate. Este vorba despre salvarea Ţării şi a D-Voastră personal.

Fiind într'un local, într'o cameră mai separată, am văzut la o masă 5 (cinci) tineri cam de o etate egală între 19-20 de ani, băeţi cu carte, pentru că se pretindeau a vorbi radical, fără să dau importanţă acestor tineri mi-am văzut de mâncarea şi băutura mea, însă mai târziu convorbirile lor m'au făcut să mă trezească puţin, auzind lucruri importante dela ei, am început să comand băutură mai multă fără a o bea şi am început să fac pe chefliul spre a putea prinde lucruri mai multe.

Din tot ce am putut prinde este că ei plănuiau un atentat la adresa D-voastră în felul următor: în primul rând vorbea de un atentat în stilul Armand Călinescu, în al doilea rând am înţeles aşa printre apucate pentru că erau foarte atenţi de baricadat drumul şi că nu mai aveţi gardă puternică şi totodată am mai auzit ceva despre Posada.

Pentru binele Ţării şi al D-voastră vă rog fiţi atenţi şi pentru orice eventualitate să aveţi o gardă sigură şi puternică.

Să trăiţi !

ss/ Indescifrabil

D-sale
DOMNULUI MAREŞAL ION ANTONESCU,
Conducătorul Statului
BUCUREŞTI

ROMÂNIA

PREŞEDINŢIA
CONSILIULUI DE MINIŞTRI

Nr. 9780 c.c.

Strict confidential

PRES. CONS. DE MINISTRI SERV. S.I.
№ 124016 ✦ 24. IUL. 1942
REGISTRATURA GENERALA

311

București, 23 Iulie 1942

Onor.
SERVICIUL SECRET.

Avem onoarea a vă trimite în copie o petiţie anonimă adresată domnului Mareşal Antonescu şi vă rugăm să binevoiţi a lua toate măsurole ce se impun.

Primiţi asigurarea deosebitei noastre consideraţiuni.

DIRECTOR,
Dr. Aurel Gociman

Şeful Serviciului,
Teofil Bugnariu

OPERAT LA FIŞE

312

9780 c.c. - 23 V 942

243

DOMNULE M A R E Ş A L ,

Respectuos vă rog a nu se arunca această scrisoare la gunoi, în vedere că nu poartă semnătură, situaţia este că nu aş vrea ca această scrisoare să fie cu timpul la dosar şi să fiu cercetat pentru acest caz, nu se ştie ce aduce ziua de mâine şi aşa mai departe.

Domnule Mareşal, vă rog să mă credeţi: sunt o persoană care nu am făcut nici un fel de politică şi voi spera că nu voi face niciodată, mă supun ordinelor şi mai mult nimic.

In ziua de astăzi când timpurile sunt atât de grele nu aş putea să stau cu mâinile în şolduri sau cu urechile astupate. Este vorba despre salvarea Tării şi a D-Voastră personal.

Fiind într'un local, într'o cameră mai separată, am văzut la o masă 5 (cinci) tineri cam de o etate egală între 19-20 de ani, băeţi cu carte, pentrucă se pretindeau a vorbi radical, fără să dau importanţăacestor tineri mi-am văzut de mâncarea şi băutura mea, însă mai târziu convorbirile lor m'au făcut să mă trezească puţin, auzind lucruri importante dela ei, am început să comand băutură mai multă fără a o bea şi am început să fac pe chefliul spre a putea prinde lucruri mai multe.

Din tot ce am putut prinde este că ei plănuiau un atentat la adresa D-voastră în felul următor: în primul rând vorbea de un atentat în stilul Armand Călinescu, în al doilea rând am înţeles aşa printre apucate pentrucă erau foarte atenţi de baricadat drumul şi că nu mai aveţi gardă puternică şi totdeodată am mai auzit ceva despre Posada.

Pentru binele Tării şi al D-voastră, vă rog fiţi atenţi şi pentru orice eventualitate să aveţi o gardă sigură şi puternică.

Să trăiţi !

ss/ Indescifrabil

Domniei - Sale
DOMNULUI MAREŞAL ION ANTONESCU,
Conducătorul Statului
BUCUREŞTI

Kalinderu.-

20 Iulie 1942

(299)

B 72 In chestiunea ...

Pre stăpâni

Nr. 960 - II - VIII - 942

OPERAT LA FIŞE

In cercurile noastre politice se afirmă că Mareşalul sesizat de discuţiile ce se fac între ofiţerii superiori asupra personalităţii Generalului Corneliu Dragalina, care este considerat ca un mare ostaş, a ordonat trimiterea dela Marele Stat Major a unei circulări secrete către toţi comandanţii de regimente din ţară prin care li se interzice ofiţerilor de a mai face asemenea discuţii sau de a emite aprecieri asupra ofiţerilor superiori şi comandanţilor de mari unităţi care luptă în Rusia.

In cercurile amintite se subliniază, în legătură cu acest fapt, că Mareşalul ar fi îngrijorat de popularitatea din ce în ce mai mare pe care o are Generalul Dragalina atât în cercurile militare cât şi în cele politice, şi mai ales legionare, ţinând seama de atitudinea rezervată şi obiectivă pe care a avut-o în timpul rebeliunii.-

OPERAT LA FIŞE
300

III.

1372

Starea sănătăţii Dlui Mareşal Ion Antonescu continuă să preocupe într'o largă măsură toate cercurile politice cât şi opinia publică, continuând, totodată, să circule diferite svonuri unele mai eronate decât altele şi bine înţeles în contradicţie cu relitatea, stfel că, în lipsa unui comunicat care să precizeze adevărul, au început să se acrediteze chiar ştiri cu caracter alarmant.

Ce este mai grav, este faptul că chiar din cercurile unor persoane cari au avut răspundere cândva în politica ţării se continuă lansarea de asemenea ştiri.

Astfel maniştii în convorbirile lor intime afirmă că Dl. Mareşal I. Antonescu ar suferi de un început de paralizie progresivă şi un atac la creer care face ca puterea D. Sale de muncă să slăbească din zi în zi, cu toată îngijirea medicală ce i se dă. Ei mai afirmă că Dl. Mareşal ar avea nevoie de un repaus îndelungat şi nu de sbucium şi muncă excepţională cum continuă să presteze.

C.N.S.A.S.

316

11 August 1942

Sursa: "Rufu"

OPERAT LA FIŞE

O emisiune de radio din Budapesta se ocupă, în special, cu situaţia din România, în româneşte. Acest post şi-a făcut specialitatea lansând cele mai necuvincioase ştiri la adresa boalei Mareşalului Conducător.

Acelaş post - ca o intrigă nedemnă pentru un soldat - a vorbit alaltăeri de trimiterea Generalului Dragalina în Bucureşti de către comandamentul suprem german şi aceasta în legătură cu mari evenimente ce ar avea loc în teritoriul României pe la fişele lunei August. Toate acestea se comentează serios în unele cercuri interesate.

FIȘA INTERNAȚI — pronumele — luna — actual: Com. — strada — OPERAT LA FIȘE

S. Rufu

O emisiune de Radio din Budapesta se ocupă, în special, cu situația din Romînia, în zorii zilei. Acest post și-a făcut specialitatea lansând cele mai ne-ascuțioase știri la adresa fraților Mareșalului - Conducătorul.

Acelaș post - cam intrigă - vedenia pentru un soldat - a vorbit alaltăieri de trimiterea generalului Dragalina în București de către comandamentul Supreme german, și aceasta în legătură cu unele evenimente ce ar avea loc în interiorul Romîniei pe la finele lunei August. Toate aceste zvonuri comentează - scrie un ziar - cercuri bine informate.

București, 11 August 1942.

315
2113

Pentru Agentura I-a.

OPERAT LA FIŞE

14 August 1942

A T O N

Comunicati-ne rezultatul notei noastre din 28 Mai a.c. si revenirilor din 11 Iunie, 26 Iunie si 17 Julie a.c. prin care ceream să dispuneti să fie căutati la fişele Siguranţei si Prefecturei Pol.Capitalei si apoi să se facă informatiuni asupra persoanelor notate pe verso, comunicându-ne de urgenţă rezultatul fiindu-ne cerut de Preşedinţie.

Gr.I-a.Socială

C. I.
GRUPA SOCIALĂ
Vă rugăm menţionaţi în răspuns
Nr. 1075
Data 14. August. 1942

F.F.Urgent.

N O T A

1/. Sintie Lazăr - Şef Technic şi Ad-tiv.

2/. Voinovici Ioan - Str.Pascal Nr.68(prin D

3/. Săndulescu Alex. - Str.Ioan Cornea Nr.6

4/. Cornel Alex. - Str.Niculescu Dorobanţi -

5/. Enica Traian - Calea Şerban Vodă Nr.14

6/. Enache Dumitru - Str.Spiculuî Nr.18

7/. Dumitrescu Mihai - Str.Dinicu Golescu Nr

8/. Dumitru Const. - Str.Iancu Jianu Nr.77-p
Rahovei - după şină.

9/. Neagu Ioan - Str.Ferentari Nr.53

10/. Milon Dumitru - Telefon 2.12.62

CABINETUL MILITAR
AL
CONDUCĂTORULUI STATULUI
Nr. 8444../M.2

PREŞ. CONS. DE MINISTRI SERV. S.I.
Nr. 125208 22 AUG 1942
REGISTRATURA GENERALĂ

21 August 1942.

B.C. 30 2

SECRET

SERVICIUL SPECIAL DE INFORMAŢII

Cu onoare vă trimitem alăturat - în original - un denunţ, prin care se semnalează un individ suspect - cu numele Gheorghe R. Iordache - din comuna Drăganul - cătunul Dumbrăveşti (judeţul Argeş).

Vă rugăm să binevoiţi a dispune verificarea şi a ne comunica rezultatul.

D.O.
ŞEFUL CABINETULUI MILITAR
Colonel Davidescu
R. Davidescu

C. I. — SECRETARIAT
A SE MENŢIONA ÎN RĂSPUNS:
INTRAREA Nr. 744

Preşedinţia Consiliului de Miniştri România

SECŢIA C. I.
No. 23199
din 24 AUG 1942

VIII.1942 1370 OPERAT LA FIŞE P. 305

DOMNUL MAREŞAL ANTONESCU SE INTERESEAZA DE HRANA SI RETRIBUTIA EVREILOR CARI PRESTEAZA MUNCA OBLIGATORIE

320

Cu ocazia inspecţiei pe care dl. Mareşal Antonescu, Conducătorul Statului, a făcut-o la Solariul din sos. Olteniţei al primăriei sectorului de Albastru, amenajat pentru copiii nevoiaşi din periferia oraşului, Dsa a observat un grup de civili cari munceau în apropiere.

Intrebând despre rostul lor, i s'a răspuns că sunt evrei cari prestează munca obligatorie.

Dl. Mareşal Antonescu s'a interesat atunci dacă oamenii aceia îşi fac datoria. Răspunzându-i-se afirmativ, dl. Mareşal a ţinut să ştie cine îngrijeşte de hrana oamenilor cari prestează munca obligatorie. La răspunsul că fiecare se îngrijeşte personal de hrana sa şi că pentru munca ce o prestează nu primesc nici o retribuţie, dl. Mareşal a rămas foarte contrariat, având aerul că-l surprinde lucrul acesta.

28.VIII.1942

OPERAT LA FIŞE

CAZUL CHIMISTULUI EVREU BANC

La o inspecţie recentă pe care dl. Mareşal Antonescu a făcut-o împreună cu dna Maria Mareşal Antpnescu la una din organizaţiile Consiliului de Patronaj, s'au petrecut următoarele:

Vizitând gospodăria organizaţiei, dl. Mareşal a dat într'o cameră, improvizată din bucătărie în laborator, de un bărbat în vârstă de 42 ani, cufundat în prepararea unui produs chimic.

La întrebările cari i s'au pus, acesta a răspuns că a organizat singur laboratorul, fiind de profesiune chimist.

Intrebând ce salariu are, dl. Mareşal a aflat că omul din faţa sa este evreu şi că prestează munca obligatorie, fără a fi plătit, deşi este sărac.

Mareşalul a ţinut să ştie şi alte amănunte şi a aflat cu surprindere că chimistul evreu a făcut războiul ca sublocotenent de cavalerie în chiar divizionul pe care-l comanda Mareşalul, când avea gradul de maior.

Conducătorul Statului a [redacted] impresionat de cele aflate şi a strâns cu amândouă mâinile mâna fostului său subaltern.

Dna Mareşal Antonescu a ţinut, deasemeni, să dea mâna evreului şi să-l felicite pentru organizarea laboratorului.

La plecare, dl. Mareşal a cerut să i se facă imediat un raport despre cazul de mai sus.

Precizăm că pe chimistul evreu, care şi-a făcut studiile la Facultatea de Chimie din Bucureşti, îl cheamă Emil Banc.

Cazul lui este cunoscut şi comentat la Centrala Evreilor din Bucureşti.